

ISSN 2757-0835

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I
KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA
I POGLAVARIČA BOSNE I HERCEGOVINE

Zagreb - Sarajevo • rujan • 2021. • br. 3. (2021.) • god. XLIX

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIŠTVA

POSVEĆENI ŽIVOT: U CRKVI I SVIJETU

- Konferencija o zaštiti djece i ranjivih odraslih osoba ... **2**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA:

REDOVNIČKI DANI

- XXXVII. Redovnički dani u Splitu ... **10**
- XXXVII. Redovnički dan u Dubrovniku ... **20**
- XXXVII. Redovnički dani u Zagrebu ... **24**
- XXXVII. Redovnički dan u Rijeci ... **31**
- XXXVII. Redovnički dan u Osijeku ... **34**

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA:

DJELATNOSTI

- Novi ciklus emisije „Pozvani i poslani“ ... **39**
- Započeo zimski semestar nastave u Školi za novakinje ... **40**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH:

REDOVNIČKI DAN

- XXIII. Redovnički dan u Međugorju ... **41**

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH:

SKUPŠTINA

- XIX. Skupština KVRPP BiH ... **46**

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BIH

Drage sestre i braćo u redovništvu, dragi čitatelji!

Vjernost, radost i ustrajnost tri su riječi koje poput niti vodilje povezuju stranice časopisa čije retke upravo čitate. Od tih je riječi satkana i tema ovogodišnjih trideset sedmih Redovničkih dana održanih u organizaciji Povjerenstva za trajnu formaciju redovnica i redovnika pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji, u pet gradova na području Republike Hrvatske (Split, Dubrovnik, Zagreb, Rijeka i Osijek), a glasi „Dar vjernosti – radost ustrajnosti“. Tema je odabrana prema istoimenom dokumentu koji je nedavno objavila Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. Odaziv sestara i braće u svim je gradovima u kojima su upriličeni Redovnički dani bio izvrstan. Vjerujemo da je tome pridonio izbor teme, ali i činjenica što u 2020. godini Redovnički dani nisu održani zbog epidemioloških mjera za suzbijanje pandemije COVID-19.

Redovnice i redovnici Bosne i Hercegovine također su ove godine u Međugorju organizirali dvadeset treće Redovničke dane na kojem je više od dvjesto pedeset sudionika promišljalo o temi „Posveta i posveta po zavjetima“. Istog je dana, 4. rujna 2021. godine, Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine imala svoju redovitu devetnaestu Skupštinu. Podrobnija izvješća o svim tim događanjima možete čitati u drugom dijelu našega glasila.

U prvom dijelu „Vijesti“, u kojem vas nastojimo informirati o posvećenom životu u Crkvi i svijetu, među svim događanjima osobito smo istaknuli održavanje Konferencije o zaštiti djece i ranjivih odraslih osoba u Varšavi od 19. do 22. rujna 2021. godine. Na Konferenciji je sudjelovalo i izaslanstvo iz Republike Hrvatske.

Treći dio časopisa donosi vijesti o događanjima u redovničkim zajednicama diljem Hrvatske kao i susjedne Bosne i Hercegovine. Budući da je riječ o prilično opsežnom materijalu te da smo pri izboru vijesti koje ulaze u „Vijesti“ nastojali obuhvatiti što veći broj zajednica i što veći broj vijesti, donosimo ih u obliku kraćem nego što su objavljene na mrežnim stranicama redovničkih zajednica. Među vijestima, zapaziti ćete, ima više njih koje u svima nama bude osobitu radost i zahvalnost ponajprije prema Bogu – ulasci mladih osoba u samostane te njihovi prijelazi iz jednog stupnja formacije u drugi. U sljedećem ćemo broju „Vijesti“, prema već ustaljenoj tradiciji, donijeti podatke o našim doživotno/svečano zavjetovanim članovima tijekom 2021. godine.

Nitko od nas ne zna što nam budućnost nosi, ali sa sigurnošću svatko zna kako budućnost nosi ruka dobrohotnog svemoćnog Boga. Budimo mirni stoga jer sve je dobro što Bog (u svojoj vjernosti) daje.

Konferencija

o zaštiti djece i ranjivih
odraslih osoba

Varšava, 19. – 22. rujna 2021.

Međunarodna konferencija o zaštiti djece i ranjivih odraslih osoba u crkvama srednje i istočne Europe „Naše zajedničko poslanje u zaštiti djece Božje“ održana je od 19. do 22. rujna 2021. godine u Varšavi u organizaciji Papinskog povjerenstva za zaštitu maloljetnika i Poljske biskupske konferencije.

Na konferenciji je sudjelovalo više članova Papinskog povjerenstva za zaštitu maloljetnika među kojima i predsjednik Povjerenstva Seán Patrick O'Malley koji je u više navrata, ali i u uvodnom predavanju te predvođenjem euharistije drugog dana Konferencije, snažno isticao potrebu pastoralnog obraćenja i živog nasljedovanja Isusa Krista u ljubavi prema malenima. Iz Papinske komisije bio je nazočan i o. Hans Zollner, gospođa Hanna Suchocka, nekadašnja premijerka Republike Poljske te mnogi drugi. Huma-

nitarna zaklada Renovabis za potporu Crkvi u srednjoj, istočnoj i jugoistočnoj Europi također je imala predstavnika na ovoj konferenciji. Dobrodošlicu svima iskazali su predsjednik Poljske biskupske konferencije Stanisław Gądecki i nadbiskup Wojciech Polak, primas Poljske iz nadbiskupije Gniezno koji je sudjelovao u cijelom programu te zaključno slavio i euharistiju. Nakon uvodnih pozdrava i promišljanja molitvu je predvodila grupa vjernika koja prati žrtve/preživjele, a duboko i potresno su odjeknula i dva svjedočanstva dvoje žrtava/preživjelih.

Iz dvadeset srednjoeuropskih i istočnoeuropskih zemalja sudjelovalo je više od sedamdeset osoba. Iz Hrvatske su sudjelovali mr. sc. Marina Šijaković, voditeljica Centra za promicanje dobrobiti ranjivih osoba pri Hrvatskom katoličkom sveučilištu (HKS), doc. dr. sc. Josip Bošnjaković, stručni suradnik istoimenog Centra te dr. sc. o. Dalibor Renić, predstavnik Hrvatske redovničke konferencije. Svi troje članovi su i Povjerenstva za zaštitu maloljetnika i ranjivih osoba Hrvatske biskupske konferencije. U ime Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda sudjelovao je dr. sc. Ivica Radak Ivanković.

Treći dan Konferencije Marina Šijaković i Josip Bošnjaković (Đakovačko-osječka nadbiskupija) predstavili su rad Centra za promicanje dobrobiti ranjivih osoba koje je osnovalo Hrvatsko katoličko sveučilište (Zagrebačka nadbiskupija) uz potporu humanitarne zaklade „Kindermissionswerk die Sternsinger“. I predstavnici drugih zemalja (Mađarska, Češka, Poljska, Slovačka) iznijeli su svoje konkretne programe. (IKA)

foto: IKA

Završen generalni kapitul Reda manje braće

Rim, 18. srpnja 2021.

Generalni kapitul Reda manje braće koji se od 3. do 18. srpnja 2021. godine održavao u Rimu, zaključen je 18. srpnja misnim slavljem koje je predvodio novoizabrani generalni ministar Reda o. Massimo Fusarelli.

Uz generalnog ministra glavni suslavitelji bili su novoizabrani generalni vikar Reda o. Isauro Covili Linfati i o. Cesare Vaiani. Prije završnog blagoslova braći su podijeljene glinene svjetiljke izrađene po uzoru na antičke uljanice pronađene u rimskim katakombama, kao podsjetnik na geslo kapitula „Probudi se... i zasvijetlit će ti Krist“ (Ef 5, 14). Novoizabrani generalni ministar o. Fusarelli i generalni tajnik kapitula o. Sergio Galdi D’Aragona zahvalili su okupljenoj braći, prošlom vodstvu Reda te svima koji su sudjelovali u organizaciji kapitula u ovim izazovnim vremenima. O. Fusarelli ohrabrio je braću da ostanu u duhu trajnog bratskog dijaloga i međusobne podrške te ih potaknuo da sa strahom žive Isusovo evanđelje koje je, kako je rekao, srž franjevačke karizme. U nedjelju popodne novoizabrani generalni ministar i generalni vikar Reda hodočastili su u Asiz gdje su, po zagovoru Marije od Anđela, sv. Franje i sv. Klare, prikazali predstojeće razdoblje Reda Gospodinu.

Uz sto sedamnaestoricu braće na kapitolu su sudjelovala i braća iz Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara Manje braće: provincijalni ministar Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja (Split) fra Marko Mrše, provincijalni ministar Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila

i Metoda (Zagreb) fra Milan Krišto, provincijalni ministar Franjevačke provincije Svetoga Križa Bosne Srebrene (Sarajevo) fra Jozo Marinčić, provincijalni ministar Slovenske franjevačke provincije Svetoga Križa (Ljubljana) fra Marjan Čuden, provincijalni ministar Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Blažene Djevice Marije (Mostar) fra Miljenko Šteko, provincijalni vikar Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri (Zadar) fra Tomislav Šanko, bivši generalni defnitor Reda fra Ivan Sesar (Hercegovačka franjevačka provincija) te predstavnik braće laika Južnoslavenske konferencije fra Mario Zrakić (Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda, Zagreb). Objavljena je i završna poruka kapitula – „Odgovarajući na poziv Duha Svetoga kao Manja braća u Crkvi i svijetu“ koja sažima glavne zaključke kapitula. (IKA)

Ministar Gordan Grlić Radman susreo se s hrvatskim franjevcima u Jeruzalemu

Jeruzalem, 27. srpnja 2021.

Hrvatski ministar vanjskih i europskih poslova Gordan Grlić Radman 27. srpnja 2021. godine posjetio je sveta mjesta u Jeruzalemu te se susreo s hrvatskim franjevcima koji služe u Kustodiji Svete zemlje. Ministar Grlić Radman zahvalio je na srdačnom prijemu kao i na brizi i trudu koji franjevci stoljećima iskazuju hodočasnici i svetim mjestima. Istaknuo je i značajnu ulogu koju su kroz povijest Kustodije Svete zemlje imali i hrvatski franjevci. Posebno je izdvojio sv. Jeronima i sv. Nikolu Tavelića čiji će kipovi uskoro biti postavljeni na Sionu u Jeruzalemu. (IKA)

U Francuskoj ubijen provincijal misionara montfortanaca

Saint-Laurent-sur-Sevre, 9. kolovoza 2021.

Provincijal misionara montfortanaca o. Olivier Maire ubijen je 9. kolovoza 2021. godine u mjestu Saint-Laurent-sur-Sevre. Ministar je katolicima izrazio punu podršku i najavio da osobno putuje na mjesto ubojstva, šezdeset kilometara udaljeno od Nantesa. Generalni tajnik i glasnogovornik Francuske biskupske konferencije Hugues de Woillemont na Twitteru je izrazio „bol i nerazumijevanje“ zbog toga ubojstva. Muškarac s ruandskom putovnicom predao se mjesnoj policiji i priznao ubojstvo. Navodno je prošle godine bio osumnjičen za podmetanje požara u katedrali u Nantesu te se nalazio pod sudskim nadzorom i na psihijatrijskom liječenju. (IKA)

Održane duhovne vježbe za Služavke Kristove u Grazu

Graz, 14. kolovoza 2021.

Služavke Kristove u Grazu upriličile su od 8. do 14. kolovoza 2021. godine duhovne vježbe koje je vodio o. Marijan Zubak, misionar Krvi Kristove, a na temu Deset Božjih zapovijedi.

Na svetkovinu Velike Gospe časna majka Emanuela Nikolić primila je među novakinje Justinu Nthanze i dodijelila joj za duhovno vodstvo magistru novakinja s. Anđelinu Tomić. Zavjete su obnovile s. Veronicah Musau i s. Violet Masinga, a s. Marinela Andrić svečano je proslavila pedeset godina redovničkih zavjeta te služenja Bogu i čovjeku. Svečano euharistijsko slavlje toga dana predvodio je isusovac dr. o. Mihaly Szentmartoni.

Sestre Služavke Kristove žive svoju karizmu služeći u ljubavi, posebno se nadahnjujući primjerom milosrdnog Samarijanca. Isusove izgovorene riječi farizeju u poznatoj prisposobi geslo su Družbe „Idi, pa i ti čini tako“. Sestre djeluju u Hrvatskoj i u inozemstvu. (IKA)

Papa izrazio žalost zbog brutalnog ubojstva dviju redovnica u Južnom Sudanu

Južni Sudan, 17. kolovoza 2021.

Papa Franjo duboko je ožalošćen vijestima o „brutalnom napadu“ na skupinu sestara Kongregacije Presvetog Srca u Južnom Sudanu u kojem su smrtno stradale s. Mary Abud i s. Regina Roba. Papa je izrazio nadu da će „njihova žrtva unaprijediti mir, pomirenje i sigurnost u regiji“ uputivši molitve za njihov vječni počinak i utjehu onima koji tuguju zbog gubitka. Dvije redovnice ubijene su iz zasjede na cesti koja povezuje glavni grad Južnog Sudana Jubu s Nimuleom na granici s Ugandom. Redovnice, zajedno s nekoliko sestara i vjernika, vraćale su se u Jubu nakon što su sudjelovale u proslavi stote obljetnice osnutka župe Loa u biskupiji Torit. Putovale su autobusom koji su napale naoružane osobe. (IKA)

Papa Franjo odobrio objavljivanje dekreta o herojskim krepostima fra Placida Cortesea

Vatikan, 30. kolovoza 2021.

Sveti Otac Franjo ovlastio je 30. kolovoza 2021. godine Kongregaciju za proglašenje blaženih i svetih da objavi dekrete o herojskim krepostima troje službenika Božjih

među kojima i rođenog Cresanina mučenika fra Placida Cortesea, OFMConv. Tako će se fra Placido Cortese odsada zvati časnim slugom Božjim.

Fra Placido Cortese rođen je 7. ožujka 1907. godine u Cresu (tadašnja Austro-Ugarska), a ubijen je 3. studenoga 1944. godine u Trstu. Na krštenju je dobio ime Nikola. Nakon što je pristupio redu franjevaca konventualaca, veći dio života proveo je u Italiji, osobito u bazilici sv. Antuna u Padovi. Uhićen je, mučen i ubijen kao žrtva nacizma, slično kao i sv. Maksimilijan Marija Kolbe. Zbog toga i drugih sličnosti sa sv. Maksimilijanom naziva ga se i Creskim Kolbeom. Uz redovite svećeničke obveze i dužnosti sedam godina upravljao je mjesečnikom „Messaggero di sant’Antonio“. Fra Placido je osnovao i provincijalnu tiskaru kako bi olakšao izdavaštvo i još više ga proširio. Napisao je brojne članke, pisma i propovijedi, a često je i fotografirao.

Ostao je uvijek povezan sa svojom domovinom, osobito s članovima obitelji, sestrom i rodbinom u rodnom Cresu. Blag, jednostavan i osjetljiv za potrebe bližnjih, brzo je postao idealna osoba za pomoć izbjeglicama, prognanicima, interniranim i zatvorenim osobama na području Veneta. S mrežom suradnika organizirao je i pomagao u spašavanju prognanih Hrvata, Slovenaca, Čeha, Slovaka, Židova, zarobljenih savezničkih pilota i drugih osoba kojima je bila potrebna pomoć u bijegu pred nacističkim progonom. Dana 13. listopada 1944. godine dvojica prijatelja i suradnika izdala su ga i predala nacistima. Od tada mu se izgubio svaki trag. Tek poslije nekoliko desetljeća istraživanja otkriveno je da je odveden u Trst u sjedište Gestapoa. Bio je podvrgnut

ispitivanju i okrutnom mučenju da bi otkrio svoje suradnike. Prema svjedočenju onih koji su ga vidjeli u Trstu, mučitelji su mu iskopali oči i odrezali jezik, ubivši ga mučenjem prvih dana studenoga u trideset sedmoj godini života. Tijelo mu je vjerojatno spaljeno u obližnjem krematoriju. O fra Placidu na hrvatskom jeziku objavljena je knjiga „Creski Kolbe“ autora fra Ljudevita Anotna Maračića. (IKA)

Lazarist o. Alojz Letonja proslavio pedesetu obljetnicu redovništva

Beograd, 31. kolovoza 2021.

Poglavar zajednice Misijske družbe sv. Vinka Paulskog – lazarista u Beogradu i župnik o. Alojz Lojze Letonja proslavio je pedesetu obljetnicu redovništva 31. kolovoza 2021. godine u crkvi Sv. Ćirila i Metoda u Beogradu.

Uz svečara u euharistijskom slavlju sudjelovala su šestorica svećenika predvođena dekanom Beogradskog dekanata fra Ilijom Alandžakom, a svoje molitveno zajedništvo i povezanost s o. Letonjom iskazao je svojom nazočnošću i beogradski nadbiskup Stanislav Hočevar. U kratkoj propovijedi o. Letonja iznio je svoj redovnički put pobroživši službe koje je kao redovnik obnašao i to one od godine novicijata koju je proveo u Beogradu, preko teološkog studija u Ljubljani, služenja u Sloveniji, Hrvatskoj, Madagaskaru, Rusiji, Makedoniji do ponovnog povratka u Beograd gdje se i sada nalazi. Bogu je zahvalio za sve milosti koje mu je kao redovniku udijelio te se svesrdno ponovno utekao zagovoru sv. Vinka Paulskog, osnivaču lazarista, kako bi i dalje ostao ponizan i revan redovnik i svećenik.

Na koncu euharistijskog slavlja nadbiskup je jubilarcu čestitao zlatnu obljetnicu redovništva i zahvalio mu na požrtvomnom svećeničkom radu u Beogradskoj nadbiskupiji. (IKA)

Završetak novicijata i prvi zavjeti braće kapucina

Tortona, 4. rujna 2021.

Nakon završene „godine kušnje“, odnosno novicijata, 4. rujna 2021. godine u gradu Tortoni u Italiji deseterica kapucinskih novaka, među kojima i dvojica Hrvata, izrekla su svoje prve zavjete: fra Ivica Sučić iz Splita i fra Ivan Suša iz Zaprešića. Ovom događaju prisustvovao je prvi put novi provincijal fra Juro Šimić i nekoliko braće kapucina iz Hrvatske. Nakon kratkog posjeta članovima svojih obitelji, fra Ivan i fra Ivica odlaze u Milano na studij filozofije. (IKA)

Proslavljen blagdan svete Majke Terezije u njezinoj rodnoj župi u Skopju

Skopje 5. rujna 2021.

Dana 5. rujna 2021. godine svečanim euharistijskim slavljem proslavljen je blagdan sv. Majke Terezije u katedrali „Presvetog Srca Isusova“ u njezinom rodnom gradu Skopju.

Euharistijsko slavlje predslavio je skopski biskup i strumičko-skopski eparh mons. Kiro Stojanov. Misnom slavlju prethodila je svečana procesija oko katedrale u kojoj su sestre Misionarke ljubavi nosile sliku sv. Majke Terezije uz pjevanje liturgijskih pjesama. Biskup Stojanov prisjetio se kanonizacije sv. Majke Terezije kao i domovinske proslave „Dani sv. Majke Terezije“ čiji je

vrhunac bilo zahvalno liturgijsko slavlje za dar kanonizacije koje je predslavio Papin izaslanik kardinal Vinko Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, na glavnom trgu grada Skopja, a u blizini rodne kuće sv. Majke Terezije ističući: „Da nije bilo Skopja, ni Kalkuta ne bi bila poznata, a još manje djelovanje njezine misije u svijetu. I sama sv. Majka Terezija za vrijeme svoga prvog pohoda Skopju jasno je dala do znanja da je ovdje sve počelo.“ (IKA)

U Petrovaradinu otkrivena spomen-ploča majci M. Amadeji Pavlović

Petrovaradin, 5. rujna 2021.

U župnoj crkvi Sv. Roka u Petrovaradinu 5. rujna 2021. godine otkrivena je spomen-ploča redovnici iz družbe Milosrdnih sestara sv. Križa majci M. Amadeji Pavlović (1895. – 1971.) u prigodi spomena pedesete obljetnice njezine smrti.

Majka M. Amadeja Pavlović, čije je krsno ime Karolina, krštena je u toj crkvi. Ploču su otkrili poglavarica Hrvatske provincije Milosrdnih sestara sv. Križa s. Valerija Široki i župnik Župe sv. Roka preč. Marko Loš tijekom mise koju je služio srijemski biskup Đuro Gašparović sa svećenicima Srijemske biskupije. U homiliji je mons. Gašparović istaknuo veličinu vjerničkog života s. Amadeje Pavlović. „Mi vjernici znamo da je Bog iznad svega i da je Božja sila jača od svakoga zla. Zato se ne plašimo niti izvanjskih nevolja niti vlastitih slabosti. Mi se jednostavno trudimo i nastojimo Božjom snagom činiti dobro. I onda, znamo, Bog u nama i po nama djeluje“, istaknuo je. Nakon homilije mons. Gašparovića uslijedilo je svečano otkrivanje spomen-ploče prilikom čega su

Milosrdne sestre svetog Križa zapjevale himnu Družbe „Pjevaj Bogu zavjet svet“.

Karolina Pavlović rođena je u Petrovaradinu u građanskoj obitelji od oca Alojzija i majke Franjke Ambrišak, a nakon školovanja u Novom Sadu i rada u Zemunu priključila se časnim sestrama u Đakovu. Završila je učiteljsku i višu pedagošku školu u Zagrebu. Radila je kao učiteljica u državnoj osnovnoj školi i u građanskoj školi koju su časne sestre vodile u Đakovu. Imenovana je provincijalnom poglavaricom Milosrdnih sestara Svetog Križa 1943. godine i tu dužnost obavljala je do 1955. godine. Kako se navodi u dokumentaciji Memorijalnog centra *Yad Vashem*, Amadeja Pavlović osobnim je zalaganjem i inicijativom spasila život židovske djevojčice Zdenke Bienenstock koju je skrivala u samostanu u Đakovu, a da to nisu čak znale ni ostale časne sestre. Zdenkina obitelj ubijena je u nacističkim logorima smrti. Poslije rata Zdenka se odselila u SAD. U travnju 2008. godine uputila je molbu Memorijalnom centru za žrtve Holokausta *Yad Vashem* da se Amadeji Pavlović dodjeli priznanje „Pravednik među narodima“ koje Država Izrael dodjeljuje ne-židovima za koje je dokazano kako su spašavali Židove tijekom holokausta. Priznanje je uručeno Hrvatskoj provinciji Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu 23. ožujka 2009. godine. (IKA)

Obilježavanje sedamdeset pete obljetnice mučeništva bl. Francesca Bonifacija

Trst, 9. rujna 2021.

Dana 9. rujna 2021. godine četrdesetak osoba sudjelovalo je na redovitom susretu

Društva „Prijatelji don Francesca“. Don Antonio Bortuzzo tom je prigodom održao prigodno izlaganje na temu posljednje homilije don Francesca, o Isusu koji oprašta onima koji ga razapinju. Na tim se susretima redovito okuplja i nekolicina živućih suvremenika blaženika koji su ga osobno poznavali.

Uoči obljetnice mučeništva u katedrali sv. Justa u Trstu molitveno bdijenje predvodio je tršćanski nadbiskup Giampaolo Crepaldi. Prije bdijenja u organizaciji Katoličke akcije održana je edukativna radionica na različitim gradskim lokacijama namijenjena djeci školskog uzrasta s ciljem upoznavanja lika don Francesca na zanimljiv i interaktivan način. Sudionici te edukativne radionice na početku bdijenja svečano, uz raspelo, u katedralu su unijeli i jedan od dva brevijara don Francesca koji su mu 1937. godine poklonili učenici trećeg razreda gimnazije u Malom sjemeništu u Kopru gdje je bio prefekt studija. Svi su ti tadašnji dječaci, osim jednog, kasnije postali svećenici na području današnjih triju biskupija: Porečke i Pulске, Koparske i Tršćanske.

Po završetku bdijenja dvojica hodočasnika, od kojih je jedan Eric Moratto, idejni začetnik sto petnaest kilometara duge pješićke staze od Trsta do Krasice, „Il Sentiero Beato Francesco Bonifacio“, krenuli su na noćno hodočašće na kojem su prohodali dijelove te staze, od svetišta u Strunjanu do Pirana, rodnog grada don Francesca te potom relaciju od Krasice do Grožnjana sa zaustavljanjima na grožnjanskom starom groblju sv. Vida i pored obližnje jame, mjesta za koja se pretpostavlja kako bi mogla sadržavati kosti blaženika koje nikada nisu pronađene. Prije polaska iz Trsta primili su

hodočasnički blagoslov te su sa sobom ponijeli nekoliko trnovih kruna s namjerom da ih ostave na svim mjestima koja su obilježila život bl. Bonifacija.

Tršćanska je biskupija vodila kauzu za beatifikaciju don Francesca i u tršćanskoj je katedrali sv. Justa proglašen blaženim 4. listopada 2008. godine, kao mučenik „iz mržnje prema vjeri“. U tamošnjoj se katedrali čuvaju osobni liturgijski predmeti bl. Francesca: roketa, kalež, plitica, bired, brevijar i štola. (IKA)

Papa kletincima: Vaše poslanje ne može biti „na daljinu“

Rim, 9. rujna 2021.

Sudionici generalnoga kapitula Kongregacije misionara sinova Bezgrješnoga Srca Marijina, kletinci, susreli su se 9. rujna 2021. godine s papom Franjom. Sveti Otac čestitao je o. Mathewu Vattamattamu koji je ponovno izabran za generalnoga poglavara, kao i ostalim izabranim članovima uprave.

Geslo kapitula glasi „Ukorijenjeni i odvažni“. Papa je, osvrnuvši se na te riječi, naglasio kako treba biti ukorijenjen u Isusu što pretpostavlja život u molitvi i kontemplaciji. Vi ste misionari, ako želite da vaše poslanje uistinu bude plodonosno, ne možete ga odvojiti od kontemplacije i intimnog odnosa s Gospodinom. Želite li biti svjedoci, ne smijete prestati biti štovatelji. Svjedoci i štovatelji dvije su riječi koje se nalaze u srcu Evanđelja: „Ustanovi dvanaesticu da budu s njime i da ih šalje propovijedati“ (Mk 3, 14). Dvije su to dimenzije koje se međusobno njeguju, koje ne mogu postojati jedna bez druge, upozorio je Sveti Otac. Pozivajući se na Konstitucije Reda, Papa je

okupljenima kazao: „Ono čega se trebamo pribojavati“, istaknuo je, „pad je u duhovnu ‘shizofreniju’, u svjetovnu duhovnost u kojoj se oslanjamo na svoju snagu i vjerujemo da smo najbolji, kada mahnitito tražimo dobrobit i moć. Nemojte se prilagoditi ovoj svjetovnoj logici koja čini da evanđelje, Isus, ne bude više kriterij koji vodi vaše živote i misionarske mogućnosti. Ne možete se suživjeti s duhom svijeta i pretvarati se da služite Gospodinu“, upozorio je Sveti Otac. „Vaše poslanje ne može biti ‘na daljinu’, već izbliza. Nemojte zaboraviti kako Bog djeluje – blizinom i suosjećanjem“, naglasio je Papa.

„Nadam se, draga braćo, da će vam ovaj kapitul koji ćete zaključiti, pomoći usredotočiti se na ono bitno, na Isusa. Stavljajte svoju sigurnost u njega i samo u njega koji je najviše dobro, istinska sigurnost. Mislim da bi ovo moglo biti i jedan od najboljih plodova pandemije koja je dovela u pitanje toliko naših lažnih uvjerenja. Nadam se isto tako da vas je kapitul potaknuo na to da se usredotočite na najbitnije stvari koje čine danas posvećeni život: posvećenost, naglasak na odnosu s Bogom, bratski život u zajednici, autentičan odnos s braćom i poslanje koja nas tjera na izlazak iz sebe i susresti se s drugima, napose sa siromasima, kako bismo ih doveli Isusu“, zaključio je papa Franjo. (IKA)

Papa Franjo primio bosonoge karmelićane u audijenciju

Rim, 11. rujna 2021.

Sveti Otac Franjo primio je 11. rujna 2021. godine u audijenciju sudionike generalnog kapitula Reda bosonogih karmelićana, OCD.

Sveti Otac podsjetio je i kako radost i smisao za humor moraju biti osobine osobe posvećenoga života. Potaknuo je karmelićane da ostanu u prijateljstvu s Bogom, da prionu uz život s bratstvom te uz poslanje. „Prijateljstvo s Bogom sazrijeva u tišini, u sjećanju, u slušanju Božje riječi“, kazao je. „Ukorijenjeni u odnosu s Bogom, Trojstvu ljubavi, pozvani ste njegovati odnose u Duhu, u zdravoj napetosti između samoće i bivanju s drugima, suprotstavljajući se individualizmu i standardizaciji svijeta“, poručio je papa Franjo. (IKA)

Radost susreta i zajedništva u biskupiji Željezno

Eisenstadt, 17. – 20. rujna 2021.

Skupina sestara Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva predvođena zamjenicom provincijalne glavarice s. Katom Zadro i vlč. Markom Stanušićem, krenula je 17. rujna 2021. godine u posjet biskupiji Željezno (Eisenstadt, Austrija) i gradišćanskim Hrvatima. Putovanje su započeli jutarnjom svetom misom koju je predslavio vlč. Marko u samostanskoj kapelici Egipat u Sarajevu. U radosnom raspoloženju stigli su u mjesto Klingenberg/Klimpuh gdje su bili smješteni. Tu ih je dočekala kućna poglavarica u Eisenstadtu s. Marina Piljić.

U svom osvrtu sudionice toga posjeta, s. Judita Matić i kandidatice Nikolina Cvitanović, pišu: „Sutradan smo krenuli prema Trajštofu gdje nas je srdačno dočekao mons. Željko Odošić, generalni vikar biskupije Željezno. Posjetili smo župnu crkvu sv. Lovre gdje se nalaze i moći sv. Ivana Pavla II. Mons. Odošić upoznao nas je s biskupijom Željezno i župama u kojima on djeluje.

Prošetali smo gradom gdje smo vidjeli i druge važne gradske znamenitosti. Susreli smo se s biskupom Egidijem Živkovićem koji nas je također srdačno dočekao. Razlog dolaska i posjete biskupiji bilo je animiranje liturgijskog pjevanja na hodočašću gradišćanskih Hrvata Gospi Žalosnoj u Lovretanskoj bazilici koje se održava u rujnu svake godine. Bilo je dirljivo gledati kako hodočasnici dolaze u crkvu nakon kilometara pješčenja u čast Majci Žalosnoj. Na kraju svete mise zajedno s ostalim vjernicima, upaljenim svijećama i kipom Gospe Žalosne uputili smo se u procesiji pjevajući marijanske pjesme. Budući da nam je ovo prvi put da smo boravili u Gradišću i družili se s gradišćanskim Hrvatima, iskusili smo ljepotu kulture i jezika koju su sačuvali kroz stoljeća.“ (s. Judita Matić/Nikolina Cvitanović)

„Radost i smisao za humor trebaju biti osobine osobe posvećenoga života. (...) Prijateljstvo s Bogom sazrijeva u tišini, u sjećanju, u slušanju Božje riječi. Ukorijenjeni u odnosu s Bogom, Trojstvu ljubavi, pozvani ste njegovati odnose u Duhu, u zdravoj napetosti između samoće i bivanju s drugima, suprotstavljajući se individualizmu i standardizaciji svijeta.“

Papa Franjo

Trideset sedmi Redovnički dani u Splitu

(Split, 17. – 18. rujna 2021.)

Trideset i sedmi Redovnički dani pod geslom „Dar vjernosti – radost ustrajnosti“ održani su 17. i 18. rujna 2021. godine u franjevačkom samostanu Gospe od Zdravlja u Splitu. Program je započeo molitvom Trećega časa, uz sudjelovanje oko sto dva-deset redovnica i redovnika, provincijalnih poglavarica i provincijala te splitsko-makarskog nadbiskupa mons. dr. Marina Barišića i varaždinskoga biskupa mons. mr. Bože Radoša.

Uvodni pozdrav u ime Povjerenstva za trajnu formaciju redovnika i redovnica u Republici Hrvatskoj uputio je fra Milan Krišto, provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. Protumačio je da je tema uzeta na tragu nedavno objavljenoga istoimenog dokumenta Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života. Naveo je riječi iz četvrtoga broja spomenutog doku-

menta: „Posvećene osobe koje kroče putem autentične vjernosti prepoznaju i razlučuju vlastitu povijest, ispitujući se prije svega o vjernosti koja je plod ljubavi.“ U svjetlu ovogodišnje Papine poruke za Nedjelju Dobroga pastira koja je naslovljena „Sveti Josip – san o pozivu“, naglasio je kako je sv. Josip preko sna, koji mu je Bog nadahnuo, svoj život učinio darom te da kroz služenje i vjernost sazrijeva svaki poziv.

Nadbiskup i metropolit splitsko-makarski mons. Marin Barišić svake je godine nazočan na Redovničkim danima u Splitu te je u tom duhu kazao kako ga uvijek raduje vidjeti taj duhovni skup osoba posvećenog života „koje svojim zauzetim radom obogaćuju pastoral Crkve služeći braći i sestrama na različitim poljima. Tema je vrlo zanimljiva i korisna. Danas je blagdan sv. Roberta Belarmina i podsjetio bih na njegove snažne riječi: ‘Dragi, mili i milosrdni Gospodine, tko ti ne bi služio svim srcem kad malo osjeti tvoje očinske vladavine.’ Njega nazivaju mistikom služenja. On je osoba koja je svoje služenje pretvorila u mistiku, susret s Gospodinom“, kazao je nadbiskup Barišić

foto: IKA

foto: IKA

te dodao: „Htio bih da vas ovi Dani ohrabre u vašem pozivu i poslanju koji na svoj način uistinu mogu biti teški i zahtjevni. Gospodin ima povjerenja u nas, budimo ponosni na to i odgovorimo mu svojim autentičnim služenjem i vjernošću.“

Nazočnima se obratio i fra Petar Lubina, povjerenik za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji kazavši: „Vjernost treba ustrajnost, a ustrajat ćemo ako budemo vjerni, a da bismo mogli biti vjerni potrebno nam je češće osvježenje jer kad se osvježimo, onda zadobijemo i određenu snagu i nađemo orijentir i onda kad ga je teško naći.“

Prvo predavanje naslovljeno „Sveti Josip – uzor vjernosti“ održao je mons. mr. Bože Radoš, varaždinski biskup. „Budući da je Godina sv. Josipa, redovnice i redovnici htjeli su da govorim o svetom Josipu kao uzoru redovničkoga života, uzoru vjernosti. Josip je zanimljiv lik za cijelu Crkvu, zato je Papa htio da nam bude uz put, da ide s nama kroz ovu godinu, a posebno je zanimljiv za redovnike i redovnice, posvećene osobe. Josip ima svoje snove, zaljubljen je u ženu Mariju koja je ljubav njegovog života, ali dopušta Bogu da se umiješa u njegove snove, da poruši njegove snove i izgradi nešto mnogo veće, dopušta se ugraditi u jedan veliki Božji plan“, kazao je mons. Radoš te nastavio: „Svatko od nas ima svoje snove i sanja život, ali Bog je uvijek spreman uključiti se u naše snove i proširiti naš mali i skućeni svijet da bi nas uključio u svoj plan.“ Biskup je posebno istaknuo kako ne moramo biti u središtu da bismo imali važnu ulogu i da ne moramo igrati glavnu, ključnu ulogu u filmu kako bismo bili zapaženi i važni. „Mnoge redovnice i redovnici u drugom su planu, a koji je toliko važan da o

foto: IKA

foto: IKA

njemu često ovisi ono što je bitno. Josip je čovjek drugog plana, ali u njegovom životu Bog igra tako važnu ulogu da ono što je iz drugoga plana izišlo, to je za nas, za cijelu Crkvu, za povijest spasenja neizbrisivo i važno. Važno je da svatko u životu ispuni onu ulogu koju je Bog zamislio za njega“, istaknuo je predavač.

Mr. sc. s. Danijela Anić, ASC, okupljenima je održala predavanje o duhovnom pozivu koje je naslovila „Poziv unutar poziva“. Po završetku predavanja uslijedila je kratka rasprava te stanika u kojoj su svi su-

dionici imali prigodu za sakrament pomirenja te misno slavlje. Svečanim euharistijskim slavljem predsjedao je mons. Marin Barišić.

Popodnevni raspored sastojao se od predavanja, prigodne rasprave te večernje molitve časoslova, a predavači su bili: mr. sc. s. Vinka Marović, FDC (Ustrajna molitva: od memoria Dei do ‘ustrajnosti u vjernosti’ posvećenih osoba) i doc. dr. sc. Taras Barščevski („Što ćeš ti ovdje, Ilija?“ (1 Kr 19,9) vjernost pozivu Boga u ‘glasu tišine’).

Drugoga dana, 18. rujna, uz prigodu za sakrament pomirenja i euharistijsko slavlje predavanja je održala dr. sc. Stjepanka Stanić, MVZ, o posvećenom životu i simptomima „korumpirane“ vjere, a mr. sc. fra Josip Petonjić, OFMConv, govorio je o ulozi redovničke zajednice u razlučivanju zvanja. Izlaganje fra Petonjića zapravo je dio njegova pisanog rada kojim je postigao akademski stupanj licencijata na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Izlaganje donosimo u cijelosti. (IKA)

foto: IKA

foto: JKA

mr. sc. fra Josip Petonjić, OFMConv

Izlaganje „Uloga redovničke zajednice u razlučivanju zvanja“

Franjevački samostan Gospe od zdravlja u Splitu, 18. rujna 2021.

Dar razlučivanja – dar spoznaje Božje volje

Dar razlučivanja poseban je dar kojim osoba dolazi do odgovora na životno pitanje osobe koja živi svoju vjeru: „Što je volja Božja za mene i za moj život?“ No svakako nije riječ o stvarnosti koju je lako opisati, kojom se lako služiti i kojom se svi služimo iako je izrazito neophodna za duhovni život. Kao članovi redovničkih zajednica prošli smo kroz proces razlučivanja vlastitoga zvanja. Jednako tako svojim savjetima mnogima smo pomogli u razlučivanju njihova zvanja. S druge strane naišli smo i na iskustvo krize zvanja, što vlastitoga a

što onih s kojima živimo u zajednicama. Iz toga proizlazi da manje ili više poznajemo stvarnost razlučivanja kojom nastojimo spoznati što je volja Božja za nas i našu zajednicu.

Tema ovih redovničkih dana je „Dar vjernosti – radost ustrajnosti“. Vjernosti i ustrajnost oslikavaju da se za tu stvarnost moramo svakodnevno boriti. U očuvanju vjernosti pozivu, neprestano svakodnevno razlučujemo, bili mi toga svjesni ili ne. To je Božji dar koji možemo koristiti ili zanemariti, jednako kao i svaki drugi primljeni dar. Božji poziv na suradnju koji se očituje kroz odaziv na posvećeni način života istodobno u sebi očituje dvije stvarnosti: vanjsku jasnoću i unutarnju tajanstvenost poziva. Jasnoća se očituje kroz sve ono što se očituje izvana živeći život u određenoj redovničkoj zajednici, a unutarnja tajanstvenost označuje tajni duhovni odnos čovjeka i Boga – taj tajni duhovni poticaj.

U ispitivanju i razlučivanju te duhovne stvarnosti potrebno je imati dovoljno strpljenja i volje bilo od strane osobe koja razlučuje vlastiti poziv, bilo od strane redovničke zajednice koja pomaže osobi u otkrivanju ima li osoba poziv ili ne. Do izražaja dolazi međudodnos osobe i zajednice jer proces razlučivanja zvanja podrazumijeva dva stupnja, onaj osobni i onaj zajednički, a oni se pri tome granaju u dva smjera, na naravni i duhovni. Kako bismo što jednostavnije shvatili odnos između osobnog i zajedničkog razlučivanja, ovdje ističem primjer osobne i zajedničke molitve. Upravo nam osobna i zajednička molitva predstavljaju dobar uvid u razlike između osobnog i zajedničkog razlučivanja. Osobna molitva neosporno je važna za osobni duhovni razvitak, a zajednička molitva za razvijanje zajednice, zajedničkih projekata i naposljetku plodonosnog zajedničkog života. Unatoč sličnostima osobnog i zajedničkog razlučivanja, oni su zasebni, ali i jedan i drugi proces podrazumijevaju nerazdvojnu suradnju. Stoga možemo govoriti o ulozi redovničke zajednice u razlučivanju poziva kod svake pojedinačne osobe koja stavlja svoj život na raspolaganje kako bi zajednica ispitala autentičnost njezina poziva.

Prvi stupanj, odnosno onaj osobni proces duhovnog razlučivanja odgovornost je svake osobe koja izražava da u sebi osjeća taj Božji zov. Drugi stupanj, odnosno proces zajedničkog razlučivanja jednako je važan i jednako odgovoran što za osobu a što za zajednicu koja ga primjenjuje. Prije nego li se upustimo u temu uloge zajednice u razlučivanju, potrebno je ponajprije kratko ući u sam pojam duhovnoga razlučivanja koji svoje temelje ima u Svetom Pismu i kršćanskoj tradiciji.

Od naravnog do duhovnog razlučivanja

Osnovno značenje pojma „razlučivanje“ označava prirodnu sposobnost osobe da izabere između jedne ili druge opcije te na osnovu toga naposljetku donese odluku. To znači da je potrebno „izvagati“ jednu i drugu stranu prije donošenja odluke. Taj čin jednako se koristi i u svakodnevnim životnim procesima i naziva se naravno razlučivanje, a odabir između dviju stvarnosti na duhovnoj razini nazivamo duhovnim razlučivanjem.

Redovnička zajednica razlučuje i o naravnim i o nadnaravnim pitanjima. Naravno razlučivanje je ono koje pripada prirodnim procesima, tj. ono koje ne prelazi granice naravnoga (npr. biram danas između bijelog i crnog kruha). Za razliku od naravnog razlučivanja, duhovno razlučivanje u sebi podrazumijeva razlučivanje nadnaravnoga, odnosno razlučivanje iz kojeg smjera dolazi poticaj na duhovni čin. Kao što znamo, duhovni poziv je prije svega duhovna kategorija i potrebno ga je razlučivati na duhovnoj razini. Tom prilikom pravi se razlika između duhovne stvarnosti, misli i osjećaja koji ulaze u ljudski um. Takve misli i osjećaje potrebno je razlikovati na način da se utvrdi odakle potječu, koji je izvor njihova postojanja i jesu li u skladu s kršćanskim naukom. Stoga stabilna trajnost razlučivanja i iskustvo života u redovničkoj zajednici prate taj proces kako bi se donijela odluka o autentičnosti poziva.

Na tom putu čovjek se suočava s još jednom duhovnom stvarnošću: vremenima utjehe i suhoće. O tome je potrebno voditi brigu jer razlučivanje ima svoje različitosti ovisno o tome nalazi li se osoba u stanju suhoće ili utjehe. Kroz duhovno razlučiva-

nje počinje potraga za vlastitim pozivom koje se provodi onako kako nas uči sveti Pavao: „Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.“ (Rim 12, 2).

Osobno razlučivanje

Nakon kratkog uvida u pojam „razlučivanje“, sad ćemo se kratko osvrnuti na osobno razlučivanje prije nego li se uputimo na konkretnu temu našega zanimanja – razlučivanje poziva u zajednici. Osobno razlučivanje, kako smo već naveli, početak je toga dvodijelnog procesa. Ono je preduvjet za bilo kakvo razlučivanje na razini zajednice. Jednostavno rečeno, poziv je osoban odnos između čovjeka i Boga, ali svoje postojanje i svrhu treba dokazati u zajednici. Osoba koja osjeća unutarnji poziv prvi je protagonist procesa u kojem se traži odgovor na Božji poziv ako on doista postoji. Na pojedinoj je osobi da potom traži mjesto, odnosno zajednicu, gdje će taj poziv realizirati i u konačnici ostvariti. U tom početnom stadiju važno je izbjegavati opasnost da netko drugi u ime osobe donosi odluku o postojanju poziva jer, primjerice, osoba u sebi može osjećati nestabilnost ili imati značajne nejasnoće u vidu svoga poziva. Bez izuzetka, jasnoća Božjega poziva ponajprije se u osobi mora očitovati na osobnoj razini.

A to se očituje kada do izražaja dolazi ustrajan život po Evanđelju i ustrajno traženje Božje volje očitovan u duhovnom rastu. Jasno je pri tome da život po Evanđelju nije moguće živjeti bez odricanja i obraćenja koje se događa iz ljubavi prema Bogu. Upravo kroz život temeljen na Evanđelju i

evanđeoskim savjetima dolazi se do jasnije i čvršće podloge za duhovno razlučivanje na osobnoj razini pri čemu do izražaja dolaze jasniji znakovi autentičnosti poziva. Stoga je ovaj kriterij vrlo jasan znak za osobu koja osjeća Božji poziv u svome životu, ali i za zajednicu koja sve to promatra. Još jedan vrlo značajan znak za autentično raspoznavanje jest život usklađen s crkvenim učiteljstvom i propisima donesenim od strane relevantnih crkvenih poglavara. Duh Sveti vodi Crkvu i on u sebi nije razdijeljen. Ovaj kriterij vrlo je značajan u razlučivanju poziva na osobnoj razini.

Ovih nekoliko osnovnih pokazatelja, po kojima osoba može donekle biti sigurna kada na osobnoj razini razlučuje o vlastitom pozivu, upućuje nas na drugi stupanj razlučivanja, a to je razlučivanje poziva unutar života u zajednici.

Preko osobnog do zajedničkog razlučivanja

Osobno iskustvo razlučivanja vlastitoga poziva nastavlja se u zajednici. Zajednica ima zadaću utvrditi autentičnost poziva te pri tome pomoći osobi u razlučivanju. Svaka osoba koja želi pristupiti određenoj zajednici, „svojevoljno i slobodno“ stavlja se na raspolaganje zajednici pri čemu dopušta da zajednica na svojevrsan način preispita autentičnost toga poziva i na temelju saznanja donese odluku o postojanju poziva i može li taj poziv ostvariti u toj zajednici ili ne. Taj drugotni proces razlučivanja, koji se očituje na razini zajednice, vodi nas prema sigurnijim pokazateljima autentičnosti poziva.

Uloga zajednice jest da stoji u službi osoba koje su joj se obratile kako bi zajedničkim snagama utvrdili predmet razlučivanja.

Stoga je odmah na početku važno naglasiti kako uloga zajednice nije u tome da kao institucija ima prvotnu zadaću regrutirati nove članove, nego ima ulogu služenja kroz zajedničko razlučivanje. Osoba svoj poziv ostvaruje u zajednici koju je Bog odabrao za nju. Iz toga razloga zajednica postaje mjesto u službi Boga i ljudi koji u njoj žive. Unatoč tome što izgleda kako je sve manje ljudi koji se odazivaju na Božji poziv i da je u redovničkim zajednicama sve manji broj onih koji žive posvećenim životom, potrebno je pod svaku cijenu izbjeći scenarij po kojemu zbog sve manjeg broja redovnika u zajednicu bude prihvaćena svaka osoba koja se javi. To je opasnost koja može uzrokovati mnoge probleme koji su mnogostruko veći od samog trenutnog nedostatka članova u pojedinim zajednicama.

Potrebno je prisjetiti se toga kako redovnički poziv nije običan posao koji se odradi, već je Božji dar određenom vremenu, prostoru i zajednici. U tom smislu uloga je zajednice da se kroz nju osoba ostvari kroz zajedničko djelovanje koje je nadahnuto Božjim poslanjem. S druge strane, trenutno nedostatan broj redovničkih zvanja nije nužno loša situacija. Nedostatno brojčano stanje uzrokuje svojevrsnu krizu koja nedvojbeno potiče postojeće članove da propitaju svoj način služenja jer je možda on uzrok toga što malo novih zvanja želi živjeti u takvoj zajednici. Bog je taj koji poziva i šalje „radnike u žetvu svoju“ i to u zajednice koje mu svim srcem služe, a ne u one koje pokazuju svojevrsna zastranjenja. Poziv je duhovna stvarnost koja ne ovisi o ljudima, nego o Bogu i ta činjenica ne bi smjela biti zaboravljena kada zajednice rade kritički osvrt na služenje u vlastitoj karizmi.

Neizravna odgovornost svih članova

Crkva, osobito u vremenu nakon Drugog vatikanskog sabora, sve više pozornosti posvećuje praćenju i formaciji novih zvanja. U posljednje vrijeme to se očituje u izdavanju različitih dokumenata i uputa, u organiziranju brojnih seminara za odgovorne u odgoju. Posljednjih godina zahtjeva se bolja priprema onih koji obavljaju službe u odgojnim kućama. Sve to pomaže u boljem i adekvatnijem odgovoru na potrebe koje se događaju u formacijskom procesu. No gdje su članovi zajednice koji nisu izravno uključeni u odgoj u tom cijelom procesu? Koja je njihova uloga i odgovornost?

Iako je u konačnici mali broj osoba izravno odgovornih za odgoj u zajednicama, veliku ulogu imaju oni koji su neizravno uključeni. Kada se osniva određeno formativno okruženje, uvijek se nastoji u formacijske kuće staviti prokušane redovnike ili redovnice koje će svojim primjerom svjedočiti ljepotu redovničkog života. Je li to opravdano, hoće li se nakon doživotnih zavjeta osobe susresti sa surovošću i stvarnošću života ako se u odgojnim kućama stvarala pogodna i umjetna klima? Neki će reći kako je možda bolje da odmah u startu vide sve što je prisutno po zajednicama pa da kasnije ne bude iznenađenja... Nemojmo se zavaravati, mladi u formativnom procesu, ako možda i nisu vidjeli, gotovo sigurno su čuli o mnogim problemima s kojima se njihove zajednice suočavaju. Stoga je uloga svih članova redovničke zajednice da imaju na umu kako svakim svojim činom neizravno sudjeluju u životima mladih u odgojnim kućama.

Nova vremena donose i nove izazove u odgoju, nove pristupe osobama koje su od

djetinjstva drukčije oblikovane od osoba koje su već „duboko zaorale“ u brazdama posvećenog života. Osobe zrelije životne dobi možda se neće moći nositi s „novostima“ novih zvanja pri čemu će tražiti da se mladi ukalupe u njihove formativne kalupe i da bez rezerve prihvate dobro uhodane matrice ponašanja. Upravo ovdje dolazi do različitog pogleda na život, do različitih mišljenja, do različitog načina odgovora na potrebe današnjega vremena itd. Kako uspješno pomiriti „staro“ i „novo“?! Imamo li straha od novih vjetrova koji pušu u Crkvi? S druge strane, gdje je granica noviteta? Dokle dopustiti da mladi unose neke novine koje nam se baš i ne sviđaju? Ovdje nedvojbeno dolaze do izražaja potrebe duhovnoga razlučivanja, molitve i međusobnog uvažavanja mladih i starih.

Odnos starih i mladih

„A kazivao im je i prispodobu: Nitko neće otparati krpe s novog odijela da je stavi na staro odijelo. Inače će i novo rasparati, a starom neće pristajati krpa s novoga. ... I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će novo vino proderati mješine pa će se i ono proliti i mješine će propasti. Nego, novo vino neka se ulijeva u nove mješine! ... I nitko pijuć staro, ne zaželi novoga. Ta veli se: Valja staro!“ (Lk 5, 33-39) Iz ovog evanđeoskog ulomka vidimo kako nije isključeno ni staro ni novo. Važno je da svatko nađe svoje mjesto u zajednici i da sve što se čini bude u skladu s konsenzusom zajednice.

Uloga „stare“ zajednice u razlučivanju „novih“ zvanja?

a) Autentičnost potvrđena životom po Evanđelju

„Posvećene osobe, koje kroče putem autentične vjernosti, prepoznaju i razlučuju vlastitu povijest ispitujući se prije svega o vjernosti koja je plod ljubavi. Takve osobe uče oslušivati vlastitu savjest i napredovati prema dobro izgrađenoj savjesti obdarenoj ispravnom prosudbom.“ (Dar vjernosti – radost ustrajnosti, br. 4.) Kakve god bile međugeneracijske razlike i koliko god različiti bili životni stavovi, zajednica je uvijek mjesto življenja određene karizme, tj. određene „vrste“ poziva. Iz toga razloga, odgovornost je na već postojećim članovima zajednice da zajedno s „novima“ prije svega žive autentičnost vlastite karizme.

Ta autentičnost življenja vlastite karizme jedan je od kriterija prilikom razlučivanja autentičnosti određenog poziva. Autentičan život daje svojevrstnu sigurnost da će zajednica biti mjesto u koju Bog želi poslati „nova zvanja“ i u kojem će se moći ostvarivati Božja volja. Autentičnost življenja vlastitog poziva već postojećih članova daje nam za pravo da možemo imati dovoljnu dozu sigurnosti prilikom njihova osobnog razlučivanja te da će upravo zbog toga imati moć istinskog, pravednog i Bogu ugodnog razlučivanja na zajedničkoj razini. Bez toga preduvjeta nemoguće je govoriti o duhovnom razlučivanju poziva.

U praksi je moguće i nešto što bi izgledalo kao razlučivanje, ali to gotovo sigurno vodi u krivu prosudbu. Možda brojni skandali koji danas pogađaju Crkvu zbog nedjela pojedinih redovnika i redovnica svoj propust čine upravo iz toga razloga. Pogrešno

i nesavjesno prihvaćanje u zajednicu pojedinaca koji u startu pokazuju kako nemaju poziv, a s druge strane imaju sve sposobnosti zbog kojih bi bilo „šteta“ da ne ostanu i rade za zajednicu, naposljetku gotovo bez iznimke dovode do problema koji uništavaju ugled, zajedništvo i budućnost zajednice. Zajedničko razlučivanje, jednako kao i osobno, zahtjeva svakodnevno razlučivanje duhova. To znači da je uvijek iznova potrebno preispitivanje odakle dolaze poticaji za djelovanje.

b) Neizostavno razlučivanje duhovnih poticaja

Bez razlučivanja duhova događa nam se da pojedine osobe ulažu sve svoje snage i sposobnosti u određene zadaće i poslove pri čemu, nesvjesno upadajući u zamke Zloga, nenamjerno razaraju zajedništvo gurajući naprijed svoje projekte i osjećajući pri tome frustracije kao da je cijela zajednica protiv njih. Ovu duhovnu stvarnost žive mnoge redovničke zajednice pri čemu do izražaja dolaze razdori koji zajednicu čine jako nepogodnim mjestom za nova zvanja.

Uloga redovničke zajednice sastoji se u preveniraju takvih pojedinaca koji, ponavljam, najčešće nehotice zbog vlastitog „soliranja“, unatoč mnogim uspjesima, unose velike nereda i ostavljaju nedefiniranu sliku ponajprije onima koji razlučuju svoj vlastiti poziv u tu zajednicu. Razlučivanje duhova spada u imperativ našeg duhovnog života i suživota u zajednici. Možemo sa sigurnošću reći da je jednako važno razlučivati duhovne poticaje kao i svakodnevna posveta kroz zajedničku i osobnu molitvu.

c) Zajedničko dobro ispred osobnog ostvarenja

Različitost karizmi u Crkvi pretpostavlja i različitost službi. Pojedinci se bave svakovrsnim poslovima u kojima se pronalaze i ostvaruju svoj poziv. Unatoč različitostima službi, uvijek je važno preispitivati smjer u kojem se zajednica kreće i kojim se poslovima bavi.

Uloga zajednice jest stvoriti produktivan ambijent u kojemu se svaka osoba može ostvariti gledajući pri tome potrebe zajednice, ali i vlastite talente. Svjesni da među pozvanima ima jako sposobnih osoba s mnogovrsnim talentima koji ih ističu od drugih, potrebno je voditi računa da njihovi talenti ne propadnu, ali istovremeno voditi brigu da u zajednici ne nastane razdor koji će nedvojbeno ostavljati veliki utjecaj na članove koji su u formativnom procesu. U zajednici stoga ne bi smjelo biti nedodirljivih tema o kojima je potrebno raspravljati i zajednički rasuđivati te donositi odluke koje su u skladu s dobrom zajednice.

Pojedinac u zajednici može činiti „čudesu“, ostvarivati velike uspjehe i pri tome istodobno nanositi veliku štetu zajednici kojoj pripada. Možda takva osoba nije za tu zajednicu, a ima Božji poziv koji negdje treba ostvariti. Takvu osobu treba na vrijeme uočiti i uputiti u pravom smjeru. Primjerice, Majka Terezija iz Kalkute napustila je zajednicu kako bi se posvetila onima u potrebi jer njezina tadašnja zajednica nije bila usmjerena na karitativni rad.

d) Ljubav koja očituje autentičnost poziva

U takvim životnim okolnostima mladi ljudi prepoznaju Božju ljubav koja se očituje u zajedničkom životu. Uloga redovni-

ke zajednice nedvojbeno je ostvarenje što snažnije kršćanske ljubavi koja će se očito-vati kroz istinsko zajedništvo. Iskreno voljeti svoju zajednicu podrazumijeva ne samo pripadnost istoj, nego iskreno voljeti i one koji u njoj žive i djeluju, a to je moguće onda kada je poziv autentičan. U samostanu žive osobe koje su različitih karaktera, različitih potreba, različitih pogleda na svijet... Često izgleda da je samo Bogu moguće spojiti nespojive osobe i pritom učiniti da još sve djeluje.

Možda nam se sada čini, gledajući oko sebe osobe s kojima živimo i koje dobro poznajemo, kako bi na testu autentičnosti ljubavi zasigurno odmah pale. Uloga zajedničkog razlučivanja upravo jest ta da se ozbiljno uhvatimo u koštac sa svime onime što priječi put ljubavi koju zasigurno svatko ima u određenoj mjeri. U zajednici različitih vjernost ljubavi trajni je zadatak kako bismo najprije ostvarili svoj životni poziv, a potom i budućim generacijama posvjedočili kako se isplatilo mnogo odricati jer smo dobili mnogostruko više.

Zajednica apostola kao primjer zajedničkog razlučivanja

Završit ću primjerom apostolske zajednice. Praktičan primjer mogućnosti zajedničkog razlučivanja jest primjer svetih apostola. Nakon što su po Isusovu uzašašću ostali sabrani u zajednici, morali su u svakodnev-nim situacijama zajedno razlučivati i odlučivati. Preispitivali su što je Božja volja i kojim smjerom voditi Crkvu. Svakodnevno su se susretali s mnogim poteškoćama i problemima, ali nastojali su uvijek ostati jedno-dušni i istoga duha. Crkveni koncili vanjski su izričaji Crkve koja zajednički razlučuje.

S druge strane imamo primjer Jude Iškariotskoga koji je pokazao kako mu u inter-esu nije bila zajednica, nego njegov vlastiti probitak i njegovo vlastito ostvarenje. Jednako kao i apostoli i Juda je bio pozvan od Boga ostvariti svoj poziv, ali to je propustio učiniti. Uloga zajednice jest ta da ostane vjerna Isusu Kristu i da to svjedoči svojom radošću, što će biti sasvim dovoljna pomoć u razlučivanju poziva onima koji tragaju za odgovorima.

Mnogi koji su se odazvali Božjem pozivu posvjedočit će da su prve znakove poziva u svome životu osjetili onda kada su, primjerice, vidjeli kako sestre u samostanu radosno surađuju ili da braća u zajednici odsijevaju radošću, vedrinom i spremnošću na zajednički rad.

Trideset sedmi Redovnički dan u Dubrovniku

(Dubrovnik, 18. rujna 2021.)

„Dar vjernosti – radost ustrajnosti“ tema je trideset sedmog Redovničkog dana koji je u organizaciji Hrvatske redovničke konferencije upriličen u Dubrovniku 18. rujna 2021. godine. Prvi dio susreta okupio je redovnice i redovnike na predavanjima i raspravi u dvorani sv. Ivana Pavla II., a drugi liturgijski dio u crkvi Male braće u Dubrovniku.

Moderator susreta bio je provincijal Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Milan Krišto koji je na početku pozdravio sve okupljene te ih upoznao s temom i predstavio predavače. Redovnice i redovnike kao i predavače na početku susreta pozdravio

foto: IKA

je i mons. Uzinić te je zahvalio Hrvatskoj redovničkoj konferenciji što nastavlja organizirati Redovničke dane i u Dubrovačkoj biskupiji. Pozdrave i zahvale za Redovnički dan izrekao je predsjednik Vijeća za posvećeni život Dubrovačke biskupije fra Stanko Dodig.

foto: IKA

Predavanje „Ustrajna molitva: od ‘Memoria Dei’ do ‘Ustrajnosti u vjernosti’ posvećenih osoba“ održala je mr. sc. s. Vinka Marović, FDC. Mr. Marović u svom je izlaganju govorila o ustrajnoj molitvi i njezinoj ulozi u življenju ustrajnosti vjernosti Bogu posvećenih osoba. Za današnju kulturu kaže se da je kultura prolaznosti i takva jedna kultura često rezultira likvidnom vjernošću, vjernošću koja nije stalna pa se ona i ne može nazvati vjernošću, objasnila je predavačica. Napomenula je kako je papa Franjo htio na poseban način istaknuti tu krizu vjernosti pa je 2017. godine, prilikom plenarnog zasjedanja Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, istaknuo kako je vjernost stavljena na kušnju i da krvarimo, a to krvarenje slabi i posvećeni život i sam život Crkve. Papa je pritom posebno mislio na velik broj onih koji napuštaju redovnička zvanja. „Naravno, to nije samo fenomen koji bilježi posvećeni život“, kazala je mr. Marović, „vidimo i omjer sklopljenih i rastavljenih brakova. Osim toga, nekada se nestalnost pripisivala mladima. Danas nestalnost i nevjernost pronalazimo u svim dobnim skupinama.“

Kongregacija je potom odlučila izdati taj dokument u smislu preventivnog djelovanja i praćenja.

Govoriti o ustrajnosti i vjernosti nije moguće bez molitve jer kaže da molitvu upravo karakterizira taj binom. „To je molitva koja je prije svega ustrajna molitva. Ona ne može biti prigodničarska, podložna trenutnom stanju, nego doista mora biti, recimo to tako, samodisciplinirana“, kazala je mr. Marović. Govoreći o molitvi kao o „memoria Dei“, sjećanju na Božja djela, objasnila je kako to sjećanje nije samo odlazak u prošlost, nego i povezivanje prošlosti i sadašnjosti. „Sjećanje znači pamtiti okus, osjećaj, sve ono što se događalo u susretu s Bogom. To sjećanje nosi u sebi određenu pokretačku i stvaralačku snagu, tu se obnavlja život i poziv,“ pojasnila je predavačica. Također je govorila o tri dimenzije koje su danas malo zanemarene, a bile su u kršćanskoj tradiciji aktualne, a to su: borba, želja i traženje.

O temi „Što ćeš ti ovdje, Ilija? (1 Kr 19, 9) Vjernost pozivu Boga u *glasu tišine*“ govorio je doc. dr. sc. Taras Barščevski, nakon čega je uslijedilo misno slavlje koje je predstavio apostolski upravitelj Dubrovačke biskupije i riječki nadbiskup koadjutor Mate Uzinić. Misno slavlje slavljeno je po obrascu mise za redovnička zvanja dodajući u nakani i molitvu za sva zvanja općenito, za svećenička zvanja u Dubrovačkoj biskupiji te za novog dubrovačkog biskupa. „Što je to što jedan redovnički posvećeni život, a time i svećenički život može učiniti radosnim? Vjerujem da je tema ovog vašeg okupljanja ono što daje odgovor na to pitanje, da je to vjernost i ustrajnost u svom pozivu ili kako papa Franjo kaže kad kaže da je vjernost tajna radosti. Ako nema vjernosti Bogu koji

ostaje vjeran, onda naš život postaje promašen, onda doista ostaje ono pitanje „a zašto ostajemo u redovništvu?“, kazao je u uvodu u propovijed mons. Uzinić, napomenuvši kako je liturgija jesenskih kvatri, koje istoga dana završavaju, posvećena molitvi za duhovna zvanja. Nije svaka vjernost ona koja nas može učiniti sretnim, nastavio je nadbiskup te je istaknuo tri elementa vjernosti koji su nužni žele li osobe posvećenog života biti sretni u svom pozivu. Ta tri elementa su vjernost Isusu Kristu, vjernost evanđelju i vjernost ljudima kojima su poslani.

Govoreći o vjernosti Isusu Kristu, nadbiskup Uzinić kazao je da „samo onaj posvećeni život koji se živi u vjernosti Isusu može nas doista učiniti sretnim“. Na prvu se može učiniti da je lako biti vjeran Isusu, no iskustvo nekih biblijskih osoba pokazuje kako to i nije baš lako. Podrobnije je naveo primjer sv. Pavla koji je opisao značenje spoznanja Isusa Krista u svom životu. Glagol „spoznati“ u Bibliji nosi dodatna značenja, podrazumijeva potpuno predanje osoba, među zaručnicima, supružnicima. „Samo s potpunim predanjem sebe Isusu, s potpunim stavljanjem sebe na raspolaganje,

ne ostavljajući ništa za sebe, može se živjeti vjernost Isusu na pravi način. Kao muž u odnosu na ženu. Ili kako sv. Pavao kaže: *Ja smjeram na Krista i Crkvu.*“

„Samo ona posvećena osoba koja nije ostavila ništa za sebe da bi se dala potpuno Isusu može živjeti tu vjernost Isusu i to je preduvjet onog – biti sretan – usprkos svim poteškoćama i problemima kojih nećemo biti lišeni, koji ostaju, kao što oni ostaju u braku i u svakom potpunom predanju. Ne lišava nas to poteškoća, ali nam pomaže u zajedništvu s Kristom. I kroz molitvu, otkrivajući njegov pogled, živjeti te poteškoće na njegov način. I te izazove, suhoće. To je sve proces. Vjernost evanđelju podrazumijeva ne samo propovijedanje evanđelja unutar vlastitih zajednica i u sakralnom prostoru, nego gdje god jesmo, na način kako je to činio sv. Franjo, odnosno, biti živo evanđelje. Napomeno je da Isus nije propovijedao evanđelje samo u sinagogi ili u hramu, nego je, prema Evanđelju dana, ušao i u jedno zanimanje, ušao u lađu među ribare. Ta lađa istovremeno sugerira gdje je naše privilegirano mjesto za propovijedanje evanđelja, a to je Crkva“, kazao je mons. Uzinić.

foto: IKA

„Mi često idealiziramo Crkvu, a s njom i nas koji joj činimo dio. Osobito smo u opasnosti da idealiziramo sebe, izabrane za poslanje unutar poslanja. No s Isusom na toj lađi nisu sveci. S Isusom su na lađi obični ljudi. Važno je to otkriti, da smo sami obični ljudi i da smo poslani običnim ljudima i osobito da smo u Crkvi poslani grešnicima. Nekako se i nama događa kao farizejima da grešnike želimo isključiti, a sami smo grešnici i poslani smo grešnicima. Nismo poslani navješćivati evanđelje svecima. Poslani smo to činiti u Crkvi, ali i izvan Crkve, na

njezinim periferijama i svijetu na njegovim periferijama“, rekao je. Istaknuo je važnost samorazumijevanja toga da smo grešnici i kako je to preduvjet da bi se moglo navješćivati evanđelje.

O vjernosti čovjeku, ljudima kojima su poslani, nadbiskup je podsjetio da Isus koristi sliku ribara ljudi. Prirodno okruženje riba je more i one izvučene na kopno umiru. Ljudi izvučeni iz mora žive, ne mogu živjeti pod vodom, potrebno je izvući ih na površinu i omogućiti im disanje punim plućima, objasnio je mons. Uzinić. Isus koristi tu sliku kako bi opisao poslanje svojih učenika svih vremena. „Naše poslanje je spašavati ljude, izvlačiti ih iz morskih dubina koje u Bibliji simboliziraju sile zla, kako bi mogli disati punim plućima, živjeti“, kazao je mons. Uzinić. Podsjetio je da sv. Ambrozije kaže kako su sredstva apostolskog ribolova mreže, zato što one ne ubijaju one koji su zahvaćeni, nego ih čuvaju za život, izvlače iz ponora na svjetlo, iz dubine u kojoj su potopljeni na površinu.

„Biti vjeran tom poslanju spašavanja ljudi bitan je element poslanja Crkve, ali je to bitan element poslanja i svakog od nas“, poručio je nadbiskup. „Mi smo to što jesmo ne samo zbog sebe, ako smo i zbog sebe, onda je to zbog svog spasenja, nego i zbog drugih“, o čemu svjedoče karizme redovničkih zajednica kojima redovnici i redovnice u ovoj biskupiji pripadaju i čemu trebaju ostati vjerni. Temelj koji može činiti i čini radosnim naš poziv i poslanje jest vjernost Isusu, vjernost evanđelju i vjernost čovjeku, bratu i sestri, zaključio je nadbiskup, potaknuvši redovnice i redovnike da nastave biti vjerni kako bi bili i radosni. (IKA)

Trideset sedmi Redovnički dani u Zagrebu

(Zagreb, 24. – 25. rujna 2021.)

Dvodnevni program trideset sedmih Redovničkih dana u Zagrebu započeo je 24. rujna 2021. godine u samostanu hercegovačkih franjevaca u zagrebačkoj Dubravi, molitvom Trećega časa. Nakon molitve riječ dobrodošlice okupljenima uputio je voditelj Povjerenstva HRK-a za trajnu formaciju fra Milan Krišto, OFM. Okupljenima se obratio i predsjednik Vijeća HBK-a za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života mons. Zdenko Križić, gospičko-senjski biskup.

Predavanje „Sveti Josip – uzor vjernosti“ održao je mons. Bože Radoš, varaždinski biskup. Drugo predavanje na temu „Zavjet: savez kao odgovor na Božji poziv i zalag ustrajnosti“ održao je prof. dr. sc. Ivan Bodrožić s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu. Uvodno je pojasnio pojam saveza i njegovo

foto: Marija Belošević

značenje u Starom zavjetu, a zatim pojam zavjeta. Savez se ticao cijeloga naroda, njegovo opsluživanje bila je obveza svakoga člana. „Zavjet je pak bila kategorija osobnih odluka koje su donosili pojedinci kako bi se intenzivnije posvetili Bogu. Krštenje će angažirati svakog vjernika da bude vjerran krsnim obećanjima, ali će biti jasno da ostaje još uvijek dovoljno prostora i za osobniju i dublju posvetu pojedinaca koji prihvaćaju Gospodinov način života te će

tako doći do životnih odluka o obdržavanju evanđeoskih savjeta, što će s vremenom prijeći na razinu zavjeta“, rekao je predavač te naglasio kako zavjetovane osobe u Novom zavjetu prihvaćaju slične odluke poput onih u Starom zavjetu, no ipak mnogo dosljednije i radikalnije. Njima je u biti uzor sam Gospodin te svojom posvetom kao trajnim stanjem nadmašuju i nazirejsku posvetu koja je bila privremena. Upravo svojim zavjetima djevičanstva, siromaštva i

poslušnosti ukazuju koliko je novozavjetna posveta, to jest zavjetovanje evanđeoskih savjeta, istinska punina zavjeta koji su postojali u Starome zavjetu.

Prijepodnevni rad prvog dana u okviru programa Redovničkih dana zaključen je euharistijskim slavljem kojega je predvodio mons. Zdenko Križić.

U popodnevnom dijelu programa predavanje s temom „Odgajanje za vjernost (danoj) riječi“ održala je doc. dr. sc. Jelena Vignjević s Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Drugo predavanje na temu „Što ćeš ti ovdje, Ilija (1 Kr 19, 9). Vjernost Božjem pozivu u *glasu tišine*“ održao je doc. dr. sc. Taras Barščevski s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Prvi dan završio je molitvom Večernjih hvala.

Drugog dana, nakon molitve Trećega časa, održana su dva predavanja. Dr. sc. p. Tomislav Špiranec, SJ, govorio je o temi „Duhovna pratnja posvećenih osoba u vremenu krize“, a tema o kojoj je govorila mr. sc. s. Danijela Anić, ASC, bila je „Poziv unutar poziva“. (HRK)

*mons. dr. Zdenko Križić,
biskup gospičko-senjski*

Pozdrav na skupu i homilija u euharistijskome slavlju

*Crkva Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice
Marije u Zagrebu, 24. rujna 2021.*

U ime Hrvatske biskupske konferencije srdačno pozdravljam sve sudionike ovih Redovničkih dana sa željom da budu korisni i milosni za sve nas. Tema je vrlo aktualna i dira uživo sve redovničke zajednice. Još kada sam bio u novicijatu prije više od pedeset godina, magistar nam je govorio da, ako hoćemo biti suvremeni, moramo čitati crkvene dokumente. Nisam tada razumio koliko je istina to što je on rekao. I ovaj dokument 'Dar vjernosti, radost ustrajnosti', koji je glavna tema ovih Redovničkih dana, dira one stvarnosti Crkve koje su danas naglašeno prisutne i jako bolne: to je vjernost i ustrajnost članova posvećenog poziva.

To nije problem koji se pojavio ove godine. U jednom intervjuu prije više godina sadašnji prefekt Kongregacije za posvećeni život rekao je da svakog dana na Kongregaciju stigne između deset i dvadeset molbi za razrješenje zavjeta. Možemo si zamisliti koliko je to na godinu. A radi se ovdje samo o osobama s doživotnim zavjetima. Crkva je jako zabrinuta jer trend napuštanja redovničkog poziva, nažalost, nije u opadanju. Nestabilnost naše kulture s obzirom na vjernost – dovoljno je vidjeti stanje brakova – zahvatila je jako i osobe posvećenog života. Čitamo u dokumentu: 'Danas vlada kultura prolaznosti koja je obična iluzija. Misлити da ništa ne može biti definitivno prijevara je i

foto: Marija Belošević

laž. Posvećene osobe nalaze se usred ovoga nestabilnog društva koje se pobrinulo da značenje neopozivih izbora zamalo potpuno nestane iz jezika i kulture, tako da je pred muškarca i ženu našeg vremena teško staviti ponudu cjeloživotnog opredjeljenja' (br. 56). Slijedom toga ne smije nimalo čuditi to kako postoji smanjeno zanimanje za donošenje konačnih životnih odluka... I ne samo to. Pokazuje se da je naše društvo vrlo empatično i puno razumijevanja za osobe koje prekidaju životne veze preuzete u neopozivom obliku (br. 57).

Poznato nam je kako je danas sve više osoba koje ne žele službeno sklopiti brak, ni crkveno ni civilno, jer se ne žele vezati. Nije mali broj onih koji prije sklapanja braka prave ugovore da u slučaju rastave ne bude komplikacija, što znači da već prije sklapanja braka računaju i s rastavom. Na brak se sve više gleda kao na nešto provizorno, a ne definitivno. Slično tome uočava se i kod po-

svećena poziva. Od mnogih, već u trenutku opredjeljenja za redovnički život, može se čuti: 'Poći ću u samostan probati pa ako ne bude išlo, vratit ću se'. To pokazuje kako osobe, u istom trenutku kada se odlučuju za posvećeni život, žele ostaviti dostatno odškrinuta jedna vrata sa željom da izbor ne bude definitivn, nego da ga se može i opozvati ako dođe neka druga ponuda koja ima privlačniji izgled.

Problem je i u tome što osobe, ulazeći u samostan, ne računaju s poteškoćama, kušnjama, odnosno sa životnim križevima. Štoviše, kada križevi nadodju, bivaju interpretirani od strane osobe kao znak kako posvećeni poziv nije za nju, i tada odustaje. A zaboravlja se da su kušnje i križ zapravo Božja provjera naše ljubavi, ali i uvjet za nasljedovanje Isusa.

I drugi element o kojem se dotiče u dokumentu jednako je u krizi – 'radost ustrajnosti'. Ima podosta onih koji nisu napustili samostan, ali je u njihovu životu više prisutna tjeskoba nego li autentična radost.

Istina, ima nemali broj onih kod kojih se vidi određena radost, ali samo dotle dok je 'sve po mom', kako veli pjesma. Ali kada se osobi nešto uskrati ili kada se zatraži neko odricanje ili žrtva, onda nastanu nemale drame. Tu je često prisutan i drugi čudan fenomen: osoba će te iste žrtve, koje su joj problem u njezinoj zajednici, rado učiniti za nekoga izvan zajednice. Tu je prisutna još jedna zabrinjavajuća činjenica, a ta je kako u samostanima ima sve veći broj osoba pogođenih nekim oblicima psihičkih oboljenja. To je stvarnost koja bi zahtijevala podrobnu analizu.

No sve ove poteškoće ne smiju zasjeniti velik broj posvećenih osoba koje vedro i zanosno žive svoj poziv i svoju vjernost Bogu i životom svjedoče puninu radosti koja ima svoj izvor u Isusu. Želja nam je svima da se kroz predavanja u ovim Redovničkim danima dođe do malo više svjetla kako pomoći onim posvećenim osobama koje imaju poteškoća kako sa vjernošću tako i s ustrajnošću. Hvala!

Homilija

*Liturgijska čitanja: Hag 1, 15b – 2, 9;
Ps 43, 1-4; Lk 9, 18-22*

Više puta u tijeku liturgijske godine slušamo izvješća o ovom događaju kada Isus pita učenike što govori narod o njemu te ono još važnije pitanje ‘što kažu učenici, tko je on?’. Nije to bila neka Isusova kviz igra za učenike, nego se radi o pitanju koje je temeljno za svakog budućeg Isusova nasljedovatelja. Bez poznavanja Isusa nije moguće ići za njim, nije moguća ni vjernost ni ustrajnost.

U svom Apostolskom pismu upućenom cijeloj Crkvi ‘Novo millennio ineunte’ Ivan Pavao II. govori o Crkvi u trećem tisućljeću, stavlja sav naglasak na potrebu promatranja i razmatranja Isusova lica, na potrebu da se bolje upozna Isusa i da se krene od njega jer bez toga nema sigurnosti hoda ni za Crkvu ni za pojedinog vjernika.

Ovaj najnoviji dokument Kongregacije za posvećeni život ‘Dar vjernosti, radost ustrajnosti’ želi istaknuti kako se cijeli problem vjernosti i ustrajnosti nalazi u poznavanju ili nepoznavanju Isusa i prijanjanju uz njega. Dokument odmah na početku naglašava kako u današnjoj kulturi ‘vjernost nije nešto samorazumljivo, a doživotna vjernost još manje’ (br. 15). Ta nestabilnost kulture našega vremena itekako se reflektira i na vjernost u redovničkom životu. Zato dokument ističe: ‘Darivanje samoga sebe u nasljedovanju Gospodina predanje je života iz ljubavi, ali danas se čini da je to darivanje samo na određeno vrijeme, s ograničenim rokom trajanja. Naime, u današnje se vrijeme na krhkost veza ne upozorava kao na nešto čemu treba doskočiti, već se često opisuje kao evolucijski znak naše civilizacije’ (15).

Imajući pred očima duboku krizu vjernosti na svim razinama, neki stoga postavljaju pitanje – je li čovjek današnjeg vremena sposoban biti vjeran ili je to za njegovu psihologiju postalo nemoguće? Drugi idu i korak dalje stavljajući u pitanje samu vjernost kao krepost, tj. je li vjernost danas uopće vrijednost? Mnogi će reći kako u današnjem vremenu ništa nije duga vijeka i sve se svodi na logiku trgovine: upotrijebi-posluži se i nakon izvjesnog vremena, baci. Sve se svodi na potrošnju. Mnoge se vrijednosti žele potisnuti ili zamijeniti nečim drugim ili se nešto drugo želi predstaviti i nametnuti kao veća vrijednost samo zato što se to nekome više sviđa ili zato što je to komotnije. Nažalost, ta logika sve se jače reflektira i na osobe posvećenog poziva.

Crkva ne dovodi u pitanje vjernost kao vrijednost, kao krepost jer vjernost je bo-

žanski atribut, jer Bog je vjernost. Vjernost ne samo da je čovjeku moguća, nego mu je i prirodna potreba. Da bi netko bio vjeran, potrebno je da to iskreno želi i da svoju vjernost trajno propituje. Vjeran se ne ostaje snagom inercije, nego stalnim radom na sebi. Tako je i sa svim drugim krepostima. Vjernost se ne može konzervirati, niti se može čuvati pukim ponavljanjem istih čina pa makar se radilo i o pobožnim činima, nego ponavljajući ih uvijek s novom ljubavlju i stalno tražeći nove putove koji je potpomažu.

Potrebno je uvijek iznova ispitivati sadržaje i vrijednosti do kojih držimo, vidjeti je li nešto vrijedno u sebi ili je vrijedno samo zato što se to nekome sviđa. U životu valjan kriterij ne može se bazirati na tome koliko se nešto nekome dopada. Nužno je izdići se iznad svoga 'ja' i tražiti objektivne i opće

provjerene vrijednosti. Zato dokument stavlja naglasak na formaciju savjesti koju treba stalno provjeravati u svjetlu vjere i evanđelja. Čitamo u dokumentu: 'Kada se ljudi u današnjoj kulturi pozivaju na savjest, često se pod time želi proturiti individualističku i intimističku predodžbu o sebi samom. Ali središnje mjesto savjesti ne znači slijediti svoj ja, činiti ono što mene zanima, što meni odgovara, što se meni sviđa' (br. 50).

Kada je u pitanju 'ustrajnost', potrebno je napomenuti kako nije isto 'ostati u samostanu' i 'ostati vjeran'. Ostati u samostanu, u redovništvu znači ustrajati u opiranju različitim napastima da se promijeni životna odluka i izbor koji se jednom učinio. Ali 'ostati vjeran' znači neprestano tražiti i trajno otkrivati u svom redovničkom pozivu nove Božje pozive. Bog nikome od nas ne kaže sve već na početku poziva, nego se

objavljuje malo po malo. Zato je potrebno neprestano tražiti Boga i biti pozorni na njegovu riječ kako bismo mogli imati dostatnu jasnoću svoga poziva i poslanja.

Stoga nije najvažnije ustrajati u pozivu, nego ustrajati u vjernosti. Ja volim reći kako je ustrajati na svakakav način gore od ne ustrajati. Nažalost, ima i nemali broj onih koji su 'ustrajali', ali se u njihovu životu ne vidi nikakav polet, nikakvo oduševljenje, nego najviše nezadovoljstvo i trajna borba za sebe i svoje interese. To je samo znak da se osoba razvela od poziva iako nije napustila samostan. Vjernost se ne sastoji samo u obavljanju nekih poslova koji se moraju vršiti, zato što to dužnosti nalažu, nego je bit u tome koliko se to čini iz ljubavi prema Bogu. Ivan Pavao II. u apostolskom pismu 'Novo millennio ineunte' upozorava na 'opasnost da se nešto radi tek da se radi' (br. 15), a onda dodaje kako je nužno da aktivnosti izvire iz razmatranja i molitve te da se nose s oduševljenjem i ljubavlju. Bez ovoga sve ono što se radi može postati više promocija samih sebe nego li slava Božja.

Ovdje bih spomenuo i jedan izričaj koji se često čuje kada se govori o vjernosti, a to je biti vjeran samome sebi. Izričaj može biti vrlo ambivalentan. To nije isto što i biti vjeran pozivu i evanđeoskim savjetima. Ovdje je rizik da netko, u ime vjernosti sebi, počini velike nevjernosti. Postoji i ona idolatrijska 'vjernost sebi' koja vodi individualizmu do te mjere da je, u ime te vjernosti sebi, sve dopušteno. Tako osoba može postati vrlo vjerna svojim manama koje u životu stalno ponavlja. Istina, to 'biti vjeran sebi' može se gledati u nekim okolnostima kao nešto i vrlo pozitivno. Ako neka osoba živi u nekom bezbožnom ambijentu ili nekoj zajed-

nici koja je zanemarila mnoge redovničke vrijednosti, a osoba se trudi da ne poprimi taj mentalitet, nego želi ostati vjerna svojim idealima, svojim vrijednostima, ona je onda vjerna samoj sebi u pozitivnom smislu.

Ima još nekih ambivalentnosti kada je u pitanju 'vjernost' u kulturi našeg vremena. Nije rijetkost čuti kako neki stavljaju naglasak na vjernost, dok postoji privlačnost prema pozivu ili privlačnost prema bračnom drugu. Kada osobu privuče nešto drugo, tada ona ima pravo ostaviti ono prvo. Na ovaj se način zapravo želi isključiti svaka osobna odgovornost.

Rast ka ljudskoj i duhovnoj zrelosti, koja omogućuje vjernost, zahtjeva neizostavnu borbu. Bez te borbe nema značajnijih postignuća. Borba je znak da osoba nije zadovoljna s onim što jest i što ima jer je sami prirodni nagon tjera na više. Bez vjernosti izabranim idealima osoba neće doći nikada do svoga pravog identiteta. Bez dostatne zauzetosti na planu vjernosti redovnički ideali sve će više slabjeti. Bog neće biti na prvom mjestu. Nasljedovanje Krista zamijenit će borba za nasljedovanjem svojih želja i ambicija. Zauzetost za druge ili za zajednicu zamijenit će se zauzetošću za sebe i vlastite interese. Osobne želje i prohtjevi dovest će do toga da spremnost na žrtvu i darivanje postane nešto posve nerazumljivo. Askeza i rad na sebi i svom posvećenju zamijenit će askeza, odnosno borba za sebe i svoju afirmaciju. Vjernost pozivu nije laka i nema je bez jake samodiscipline. Vjernost košta, ali zato daje neizmjerni unutarnji mir koji nema cijenu. Daj nam, Bože, svima ustrajati u vjernosti do kraja. Tada će, uvjeren sam, i smrt biti lakše prihvatljiva.

Trideset sedmi Redovnički dan u Rijeci

(Rijeka, 25. rujna 2021.)

Program trideset sedmog Redovničkog dana u Rijeci započeo je misom u salezijanskoj crkvi Marije Pomoćnice koju je 25. rujna 2021. godine, zbog spriječenosti riječkih nadbiskupa, predvodio generalni vikar Riječke nadbiskupije vlč. Mario Tomljanović. Nakon liturgijskog slavlja u Salezijanskoj gimnaziji održana su dva prigodna predavanja. O temi „Odgajanje za vjernost (danoj) riječi“ govorila je doc. dr. sc. Jelena Vignjević s Katedre za hrvatski jezik i književnost, scensku i medijsku kulturu Učiteljskog fakulteta u Zagrebu, a drugo predavanje „Što ćeš ti ovdje, Ilija?“ održao je doc. dr. Taras Barščevski s Katedre Svetog pisma Novog zavjeta Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu.

Prvo predavanje dalo je nazočnim redovnicima i redovnicama snažan poticaj za ustrajno kontinuirano odgajanje za vjernost i usklađivanje riječi s djelima kako bi svoj poziv živjeli autentično i da radi sebičnosti i biranja lakšeg puta ne bi olako iznevjerili i pogazili svoju vjernost. Zatim je dr. sc. Vignjević o tematici vjernosti govorila kroz tri književna djela iz tri različita povijesna razdoblja.

Prvim primjerom koji je navela, a koji je vezan uz antičku književnost, potaknula je redovnike na promišljanje o vjernosti kroz lik Penelope koja je vjerno čekala Odiseja dvadeset godina. Napomenula je kako su likovi u grčkoj književnosti općenito služili u odgoju pa je i lik Penelope služio odgoju za vjernost.

Sljedeći primjer koji je navela vezan je uz humanizam i Marka Marulića te njegovo djelo „Upute za čestiti život po primjerima svetaca“, iz kojega je citirala važne isječke vezane uz tematiku vjernosti poput ovoga: „Kada smo jednom stvorili odluku nadahnuti Duhom Svetim da ćemo vršiti neko kreposno djelo, budimo u tomu uvijek isti, to jest istom živošću hrlimo putom kojim smo krenuli jer oni koji koračaju putom Gospodnjim treba da se više čuvaju da ne uspore svoj hod, nego da se trse da ga ubrzaju. Nema sigurnijeg načina da se ustraje do kraja, nego omjeriti svoje snage prema teretu, odnosno da svako uzme, ne koliko može ponijeti, nego koliko može do kraja donijeti.“ Predavačica je naglasila kako je, prema Maruliću, ustrajnost zajednički nazivnik svih svetaca.

Zatim je navela treći primjer iz djela Jagode Truhelke, autorice iz 20. stoljeća, koja je pisala svojim učenicama korisne savjete koji mogu biti aktualni i svima danas. Osobito je naglasila važnost kvalitetne samospoznaje koja može pomoći da se dobro prepoznaju vlastite mane, ali i vrline i darovi i na osnovu toga otkrije i ispravno izabere vlastito životno poslanje. Na kraju je izdvojila neke od korisnih Truhelkinih uputa koje mogu pomoći u što učinkovitijoj samospoznaji poput čitanja dobrog štiva, razgovora s prijateljima, boravka u tišini i samoći, odlaska u šetnje, vođenja dnevnika te analiziranja svojih i tuđih postupaka.

Nakon kraće stanke uslijedilo je predavanje doc. dr. Barščevskog koji je redovnicima i redovnicama govorio o važnosti ustrajnosti kod proroka Ilije. Na početku predavanja govorio je o biblijskom poimanju vjernosti koje je povezano s hebrej-

skom riječju „aman“ koja znači osloniti se i podrazumijeva snažnu stabilnost. Vjernost je bezuvjetna kada se tiče Boga, a krhka i nepouzdana kada se tiče čovjeka. Naveo je mnoge biblijske primjere koji su, unatoč poteškoćama i padovima, ostvarili Božji plan upravo ustrajnošću.

Dr. Barščevski u svom je izlaganju naglasio vjernost koju prorok Ilija iskazuje u svakodnevi. „Proroka Iliju obično se poima kao vatrenog proroka, proroka koji uskrsava druge kako piše u tekstu, koji trči brže od konja, proroka koji uzlazi na nebo na ognjenim kolima. Tog proroka u trenutku Božje objave u „glasu tišine“ moramo otkriti kao proroka s kojim je Bog uvijek bio prisutan“, kazao je predavač. On sam sebe na početku svoje misije definira kao onoga koji je

u Gospodnjoj prisutnosti, onoga koji je u prisutnosti Boga i koji mu služi, ne samo u velikim trenucima, nego i u svakodnevi. „To je glavna poruka i za nas sve: mogu služiti Bogu svaki dan i nekad kad ne osjećam da je On tu. Taj prorok je toliko pouzdan, vjeran, da se i Bog može osloniti na njega prije svog dolaska“, poručio je predavač. Prorok Ilija na jedan je način preteča Kristovog dolaska.

Govoreći nadalje o liku sv. Ilije, napomenuo je kako ga istočna teologija vidi kao oca monaštva te ga naziva nebeskim čovjekom i ponekad prikazuje u anđeoskom tijelu, što je aktualizirao s redovništvom koje je također pozvano biti anđeosko, odnosno eshatološki znak u svijetu. Ilija je slika snažnog pouzdanja u Boga i zato ga nazivaju i

foto: IKA

jednim od Kristovih preteča. Zatim je rekao kako je Ilija čovjek koji hodi u Božjoj prisutnosti, koji se uzda samo u Gospodina i koji se ne boji nikoga, ni javnog mnijenja te je, ako treba, spreman biti i napušten od svih. Tumačeći Ilijine teškoće, pozvao je redovnice i redovnike na ustrajnost i onda kada im bude teško te je naglasio da Božji put i poziv treba uključivati spremnost na umiranje sebi i svojoj volji što je vidljivo u preciznom prijevodu biblijskih riječi koje se tiču Božjeg poziva upućenog Abrahamu i Iliji koji uključuje upravo tu stvarnost, ne samo odazvati se, nego i ići i ustati protiv sebe i svoje volje. Zatim je važnost ustrajnosti i kontemplativne molitve naglasio kroz tumačenje Ilijinog vremena provedenog na potoku Keritu nakon čega je on bio prepun fizičke i duhovne snage te je pozvao redovnike i redovnice da nasljeđuju Ilijin primjer u kontemplaciji. Ohrabrio ih je da strpljivo podnose duhovne suhoće kada one nastupe

i da poput Ilije shvate kako nekada možemo osjećati djelić „Božje ostavljenosti“ od strane mnogih ljudi. Zatim je potaknuo redovnike i redovnice da se ne boje prepustiti Bogu i dopustiti mu da ih susretne na nov način koji često nije skrojen po njihovim očekivanjima kao što ni Ilija nije očekivao da će Gospodin biti prisutan u blagom lahoru.

Predavač je zaključio kako Ilijina vjernost nije samo povratak u prošlost, nego i pogled u budućnost, odnosno ogleda se u njegovom traženju svog nasljednika. Potaknuo je okupljene da se i oni potrude među vjernicima pronaći svoje nasljednike, bar jednu osobu koja će nakon njih doći na njihovo mjesto. Na kraju je predavač sve potaknuo da poput Ilije, koji je u susretu s Bogom pokrio lice plaštem, otkrivši vlastiti identitet „zaručnice“ pred Bogom, i oni budu toga svjesni te dopuste Bogu da i njih zaruči svojom ljubavlju i pošalje ih drugima kao što je i Iliju poslao da pozove Elizeja za proroka. (IKA)

Trideset sedmi Redovnički dan u Osijeku

(Osijek, 2. listopada 2021.)

U novom provincijalnom sjedištu Marijinih sestara čudotvorne medaljice u osječkom Cvjetnom naselju u Župi sv. Leopolda Bogdana Mandića 2. listopada 2021. godine održan je Nadbiskupijski susret osoba posvećenoga života. Susret je organiziran u suradnji s Hrvatskom redovničkom konferencijom u sklopu trideset sedmih Redovničkih dana na temu „Dar vjernosti – radost ustrajnosti“.

Susret je započeo u samostanu molitvom i pozdravima. U ime domaćina govorila je s. Samuela Markanović, nova provincijalna poglavarica Marijinih sestara. Nastavljeno je s dvama tematskim izlaganjima i raspravom. Prvo predavanje održala je s. Danijela Anić iz Družbe Klanjateljica Krvi Kristove, ujedno nova povje-

foto: djos.hr

renica za osobe posvećenog život u Sisačkoj biskupiji. Tema je predavanja bila „Poziv unutar poziva“.

Oslonjena na brojne crkvene dokumente, s. Danijela je progovorila o važnosti i početne i trajne formacije prezbitera i Bogu posvećenih osoba kao poziva na trajno obraćenje i bdijenje koji trebaju postati izgrađeni unutarnji stav, tzv. „kultura stalne izgradnje“. Govoreći o početnoj formaciji,

s. Danijela je rekla kako se tu postavlja temelj za život. Početna formacija prije svega ljudski je odgoj koji je nezamisliv ako se ne polazi od stvarne osobe koja se, svojim posebnim identitetom i osobnim projektom, poistovjećuje s identitetom i projektom ustanove definirane karizmom. Kao cilj istaknula je suobličenje Kristu i raspoloživost za poslanje prema potrebama ustanove i Crkve, slijedeći ga sve do potpunog predanja života.

Osvrnula se i na tradicionalni mentalitet formacije s tri etape: učenja, doprinosa i umirovljenja. Ideja formacije kao preobrazbe u Krista govori, prema s. Danijeli, kako ne postoji dob koja bi dozrijevanje osobe mogla smatrati dovršenim. Spominjući riječi pape Franje, rekla je kako se ono što se želi sačuvati mora neprestano aktualizirati, pri čemu treba biti svjestan da je glavni protagonist formacije Bog koji poziva, oživljava i podržava odgovor osobe koja to kroz zahvaljivanje treba prihvaćati.

U konkretnom ostvarivanju s. Danijela potaknula je biskupije ili kongregacije da naprave i projekte koji će pratiti uključivanje u službu i apostolat, poučavati o suradnji s biskupima, s braćom i sestrama redovnicima i laicima, uz razmjenu pastoralnih iskustava i obogaćivanje zajednicama oblikovanih ljudskošću i molitvom te mogućnost mudre duhovne pratnje.

Drugo predavanje na temu „Što ćeš ti ovdje, Ilija? (1 Kr 19, 9). Vjernost Božjem pozivu u *glasu tišine*“ održao je doc. dr. sc. Taras Barščevski s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Nakon predavanja đakovačko-osječki pomoćni biskup Ivan Čurić predstavio je s. Viktoriju Šimić, redovnicu Družbe milosrdnih sestara Sv.

foto: djos.hr

Križa iz Đakova, kao nadbiskupijsku povjerenicu za osobe posvećenog života. Nakon kratkog odmora i okrijepe, uz mogućnost za ispovijed, u obližnjoj župnoj crkvi i svetištu sv. Leopolda Bogdana Mandića uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio biskup Čurić.

Pračena lijepim vremenom, za kraj je upriličena marijanska pobožnost i molitva krunice kod križa sv. Ivana Pavla II. – „Totus Tuus“, postavljenog na mjestu papinog pohoda i mise koju je slavio u zajedništvu s mnoštvom vjernika 7. lipnja 2003. godine. (IKA)

foto: djos.hr

foto: djos.hr

*mons. mr. Ivan Čurić,
pomoćni biskup đakovačko-osječki*

Homilija u euharistijskom slavlju *Crkva sv. Leopolda Bogdana Mandića u Osijeku, 2. listopada 2021.*

*Liturgijska čitanja: Izl 23, 20-23;
Ps 91, 1-6. 10-11; Mt 18, 1-5. 10*

Drage sestre redovnice, sve drage članice zajednica posvećenoga života! Draga braćo svećenici-redovnici, dragi župniče!

Anđeli čuvari! Tko od nas ne pamti svoje prve djetinje molitve upravljene upravo njima „Anđelu čuvaru mili, svojom snagom me zakrili“. Sjećam se da me, uz tu vrlo poznatu i raširenu molitvu, moja mama, koja je sada u 85. godini, naučila još jednu

molitvu anđelu, koju smo kao djeca u našoj obitelji svake večeri izgovarali: „Anđelu lijepi moj, uz postelju moju stoj. Prijatelju premili, ove noći čuvaj me ti. (...) Ako preminem, da Bogu ‘hvala’ uzdahnem.“ Kakva je duboka, pa i ozbiljna životna mudrost sadržana u toj molitvi! Možda bi neki uočili da je njezin sadržaj pretežak za neko dijete. Zašto već u djetinjoj dobi učiti molitvu koja spominje umiranje? No, u meni ta molitva nikada nije proizvela nikakav strah, već me na neki način hranila da mognem kao odrastao razumjeti i prihvatiti istinu i stvarnost našeg ljudskog života. Da lakše uđem u kršćansku istinu, zapravo u biblijsku mudrost koja obasjava stvarnost moga života. A to je mudrost koja me uči osjetljivosti za vrijednost i dostojanstvo našeg zemaljskog životnoga puta, koji je po svojoj naravi krhak i

prolazan, ali i za duhovni svijet, onaj vječni, besmrtni. U tome sam zapravo mogao, kao i dan danas, prepoznati onu temeljnu istinu naše kršćanske vjere koja nam naviješta, objavljuje i svjedoči o našoj izvornoj, dubokoj i trajnoj povezanosti s Bogom. O čemu nam je, onda, najviše svjedočiti? O zajedništvu Boga i čovjeka! O istini da je Bog po svojoj ljubavi trajno povezan s čovjekom, s našim ljudskim svijetom i poviješću, sa životom svakoga čovjeka i da „ne postoji ništa što ne bi svoje postojanje dugovalo Bogu Stvoritelju“ (KKC, 338), njegovoj beskrajnoj i vječnoj ljubavi.

Misao o anđelima i naša pobožnost njima, možemo reći da sudjeluje u oblikovanju razumijevanja cjelokupnoga postojanja, nas samih i naše vjere koja u središtu ima Krista, Boga nestvorena, u kojemu je „sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti – sve je po njemu i za njega stvoreno“ (Kol 1, 16) – kako nam veli apostol Pavao u Poslanici Kološanima. I onaj najdramatičniji događaj našeg otkupljenja, u Kristovoj smrti na Križu, jasno navješćuje da će se na ime Isusovo prignuti „svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika“ (usp. Fil 2, 6-11).

Anđeli su duhovna bića, pripadaju duhovnom svijetu. Nisu, znači, tek neke oznake, neka simbolična personifikacija određene vrline u našem materijalnom svijetu. Prema crkvenom nauku o anđelima jasno progovara sv. Augustin, kad kratko tumači: „Riječ ‘anđeo’ označuje službu, a ne narav. Pitaš kako se zove ta narav? Duh. Pitaš za službu? Anđeo. Duh je po onome što jest, anđeo po onome što čini.“ (KKC, 329). Anđeli su sluge i vjesnici Božji, moćni izvršitelji

njegove riječi (usp. Ps 103, 20). Oni su blagovjesnici i svjedoci punine radosti i blizine Božjega lica. Po njima u naš svijet, u našu materijalnu prolaznost i našu ograničenost prodire onaj duhovni svijet, nevidljiv našem tjelesnom oku, vječan i nemjerljiv, a ipak ga jer smo mi i duhovni, osjeća i traži naš duh. Tom duhovnom svijetu otvara se naša misao i upravo u onoj svojoj najintimnijoj dubini za njim čezne cijelo naše biće.

Drage sestre i braćo, u anđelima čuvarima prepoznajemo istinu da nas je Bog učinio dostojnima njihove brige i službe. I po njima, znači, nama progovara trajna Božja ljubav, koja nas po anđelima podsjeća što se dogodilo u Isusu Kristu, u njegovu utjelovljenju, u smrti na križu i u njegovu uskrsnuću. Kad Bog svoga Sina ‘uvodi’ u naš ljudski svijet, kaže nam Poslanica Hebrejima govori: „Nek pred njim nice padnu svi anđeli Božji“ (Heb 1, 6). Bog koji je bio dostupan anđelima, ušao je i rasvijetlio tamu našega svijeta i blagoslovio ga svojim spasenjem, učinio ga mjestom Božje objave, a nas ljude „ljubljenom Božjom djecom“, Božjim sinovima i kćerima, baštinicima Božjeg kraljevstva. Kakvo dostojanstvo! Kojemu se i anđeli raduju.

Kad Isus u današnjem evanđelju od nas traži djetinju otvorenost i krotkost, zapravo nas upravlja na ostvarenje našeg puta spasenja, u našoj konkretnoj ljudskoj stvarnosti, u ovom našem utjelovljenom svijetu. Naš svijet nije ostao izgubljeni svijet, i naš život i trajanje u njemu nikako nije bez smisla i vrijednih plodova. Možemo ga gledati ‘odozdo’, kaže jedan suvremeni pisac, i prepoznat ćemo ga kao „duhovni napor, kao promišljenu čovjekovu ustrajnost, kao vjernost koja čovjeka od čina do čina vezuje uz

sama sebe i uz jedinstvo svijeta“. Možemo ga gledati ‘odozgo’ i u našem vremenu prepoznati „Božju strpljivost, pokretljivu sliku Božje ljubavi, božanski čin povjerenja u slobodu“, a gledano između toga dvoga, vrijeme u kojem čovjek ostvaruje svoj život je „težnja svijeta i čovjeka prema Bogu, veliki pokret obraćenja u kojem se polagano miče svemir“ (E. Mounier, *Angažirana vjera*).

Zašto postati kao dijete? Jer je otvoreno budućnosti, povjerljivo je i raspoloživo za novosti koje život i svijet nose. Dijete još nije stavilo ograničenja, zacrtalo okvire svoje budućnosti, a još manje doživljava da je ono gospodar svoje budućnosti. Duša djeteta lakše odgovori na poziv: „Pođi za mnom!“ Ono si ne umišlja da zna put, nego je spremno da ga netko uzme za ruku i povede. Da stalno živi od predanja, od povjerenja u tu ruku koja je ruka Učitelja i rame Pastira, Isusa Krista.

Drage redovnice i redovnici! Vjerujem da u tomu prepoznajemo bliskost i otkri-

vamo temelje našoj vjernosti, o kojoj ste vi danas posebno promišljali, prema najnovijim smjernicama Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. I vjernost i ustrajnost u pozivu, kako donose spomenute smjernice, dragocjen su dar koji se nalazi u glinenim posudama (usp. 2 Kor 4, 7). Kako da s ovog susreta u svetištu sv. Leopolda Bogdana Mandića ne ponese mo ozdraviteljsku snagu sakramenta pomirenja, Leopoldov primjer i njegov posve srdačan i tako jednostavan poziv: „Imajte vjeru! I naći ćete iscrpan odgovor na sva svoja pitanja, i sva vaša iskušenja postat će podnošljiva, i bol će se preobraziti u svjetlost.“

U tebe upiremo svoj pogled, o Marijo! Izmoli nam vjeru živu i punu ljubavi, da bismo ustrajno živjeli dar vjernosti, taj ponizni i radosni pečat nade – nade koja uvijek iznova obuzima i već sada ispunja srca onih kojih je kraljevstvo nebesko. Amen.

Pozvani i poslani

Treći ciklus radio-emisije „Pozvani i poslani“ (Zagreb, 7. rujna 2021.)

„Pozvani i poslani“ naziv je emisije o redovništvu pod pokroviteljstvom Hrvatske redovničke konferencije. Ističući različite karizme i područja apostolata, zatim talente, osobna svjedočanstva i povijesne kontekste tijekom kojih su nicala brojne družbe i redovi, kroz prva dva ciklusa emitiranja slušatelje se upoznalo s trideset dvije muške i ženske redovničke zajednice koje djeluju na području Hrvatske te s čak trideset devet redovničkih zajednica i svjetovnih instituta čija se sjedišta nalaze izvan Lijepe naše, iako su duboko nakalemljeni u hrvatski duhovni identitet.

To je bogatstvo prepoznao i jedan od urednika emisije p. Marko Šop koji tvrdi: „Kao voditelj emisije ‘Pozvani i poslani’ upoznao sam različite karizme zajednica posvećenoga života i počeo bolje upoznavati originalnost karizme moje redovničke zajednice, dehonijanaca.“ Oslanjajući se na poziv pape Franje kako Crkva treba biti otvorena te „ići na periferije“, želja redovnika je ponuditi slušateljima putem medija duhovnu okrjepu te posvjedočiti o ljepoti Božjega odabranja koje je proizašlo kao želja Božjega srca. S time se slaže i novi urednik i voditelj isusovac p. Stipo Balatinac: „Pohvalno je što HKR ima posebnu emisiju o redovništvu i što je uređuju upravo redovnici. Znak je to brige za redovnike koji toliko čine za Crkvu, a i njima prilika da se predstave preko medija.“

Upravo je nova, treća sezona iznjedrila još jedno voditeljsko i uredničko pojačanje u liku s. M. Benedikte Krapić. O redovništvu, a i očekivanjima od novog ciklusa emisija promišlja sljedeće: „Usađeni u temelje Europe, redovnici su stoljećima u Duhu odgovarali na pitanja i potrebe vremena, radom i molitvom mijenjali su svijet. A gdje smo danas? Ova emisija prilika je za istinu, iznošenje bitnih pitanja o poslanju i identitetu Crkve i rađanje novih odgovora novog vremena. Vrijeme je da iznova otkrijemo snagu redovništva koje stvara kulturu civilizacije.“ Stoga ni ne čudi kako emisija prvenstveno ima evangelizacijsku svrhu: njome se želi doprinijeti navješćaju Isusa Krista kako bi ga naši suvremenici bolje upoznali te njegovim posredstvom osluhnuli i prepoznali vlastitu pozvanost i poslanost u promicanju kršćanskih vrijednosti. A na koji način ‘Pozvani i poslani’ te redovništvo općenito tome doprinose, zaključuje višegodišnja voditeljica i urednica s. Marija Zrno: „Emisija me potaknula da redovništvo sagledam poput orkestra: svaki je instrument divan kada svira zasebno, ali ljepota različitosti ogleda se u tome kada sviramo zajedno, znajući da Dirigent sabire različitosti koje tvore bogatstvo Crkve, gdje svatko drugomu pomaže darovati život.“ Pozivaju se i slušatelji da se svojim pitanjima i komentarima javljaju na email: pozvaniiiposlani@gmail.com ili na Facebook stranicu: ‘Pozvani i poslani’. (HKM)

Započeo zimski semestar u Školi za novakinje (Zagreb, 5. listopada 2021.)

U organizaciji Povjerenstva HRK-a za početnu formaciju redovnika i redovnica u sjedištu Hrvatske redovničke konferencije u Zagrebu 5. listopada 2021. godine započeo je zimski semestar Škole za novakinje.

Školu će u ovom semestru pohađati trinaest redovničkih pripravnica iz pet družbi: Karmelićanke Božanskog Srca Isusova (2), Kćeri milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje (1), Školske sestre franjevske Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije (2), Sestre Presvetog Srca Isusova (3) i Klanjateljice Krvi Kristove (5).

U zimskom semestru, koji traje do 15. prosinca, predavanja će se održavati

u sjedištu Hrvatske redovničke konferencije utorkom i srijedom u popodnevним satima iz kolegija „Proroci i Psalmi“ (izv. prof. dr. sc. Božidar Mrakovčić), „Duhovna teologija“ (izv. prof. dr. sc. Marija Pehar), „Moralna teologija“ (dr. sc. Stjepanka Stanić) i „Evandjelja“ (doc. dr. sc. Silvana Fužinato).

Taj zajednički oblik formacije novakinja i redovničkih pripravnica iniciran je 1993. godine od strane tadašnje predsjednice Hrvatske unije viših redovničkih poglavarica s. M. Gorete Krznar i voditeljice odgojne Komisije s. M. Slavke Sente. Početak rada Škole veže se uz prostor Instituta za teološku kulturu laika koji je tada djelovao na Kaptolu 31. Prostorije je 19. siječnja 1994. godine blagoslovio sluga Božji kardinal Franjo Kuharić. (Marija Belošević)

Dvadeset treći Redovnički dan (Međugorje, 4. rujna 2021.)

U župi sv. Jakova apostola u Međugorju je 4. rujna 2021. godine održan dvadeset treći Redovnički dan na kojem se okupilo više od dvjesto pedeset redovnika i redovnica iz cijele Bosne i Hercegovine.

Redovnički skup otvorio je predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH fra Jozo Marinčić te uputio pozdravne riječi. Nazočnima se zatim obratio mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski mons. Petar Palić. On je kazao kako je papa Franjo na svetkovinu sv. Josipa 2018. godine objavio apostolsku pobudnicu 'Gaudete et exultate' (Radujte se i kličite) o pozivu na svetost u suvremenom svijetu.

„Potaknuta upravo ovom pobudnicom, Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života iste je godine u Rimu organizirala međunarodni skup na temu 'Posvećenje i posvećenje po evanđeoskim savjetima'. Kaže Papa: *Ne treba biti biskup, svećenik, redovnik ili redovnica da bi netko bio svet. To nije tako. Svi smo pozvani biti svetima*“, rekao je, među ostalim, u uvodnom obraćanju mons. Palić.

Domaćin međugorski župnik fra Marinko Šakota potom je zaželio dobrodošlicu. Naglasio je kako je ovaj dan trebao biti prošle godine, ali zbog situacije s koronavirusom nije upriličen. „Bogu hvala u tako velikom broju, lijepom broju okupili smo se danas ovdje i radostan sam zbog toga i želim vam da se ovdje ugodno osjećate“, kazao je fra Marinko pozvavši nazočne da se zajedno pomole za donedavnog apostolskog vizita-

foto: Mateo Ivanković

tora s posebnom ulogom za župu Međugorje mons. Henryka Hosera koji je preminuo 13. kolovoza 2021. godine. Pozdravne riječi okupljenim redovnicima i redovnicama također je uputio predsjednik Hrvatske redovničke konferencije fr. Slavko Slišković.

Izlaganje je, nakon pozdravnih govora, održao provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko, a radi se o prikazu Zbornika radova Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života koja je 2018. godine organizirala međunarodni simpozij o temi „Consecratio et Consecratio per Evangelica Consilia“ (Posveta i posveta po evanđeoskim savjetima).

„Pojam posvećeni život ukazuje na to kako postoji izvjesna posveta Bogu koja je karakterističan element toga zvanja i tim činom posve ne prestaje ona druga vrsta posvete prisutna u svim kršćanskim zvanjima. Od krštenja svi u Crkvi sudjeluju u istoj radikalnoj posveti, ali nakon krsne posvete koja je ključna, znatan dio vjernika, kaže se ovdje, živi još jednu posvetu koja određuje

je put kršćanskog života u mnoštvu slojeva Crkve, koja se sastoji od posvećenih ili zaređenih osoba“, kazao je, između ostaloga, fra Miljenko. Nakon predavanja bila je prigoda za svetu ispovijed čime je završio prvi dio Redovničkog dana u Bosni i Hercegovini.

Euharistijsko slavlje predslavio je biskup mons. Petar Palić. Među brojnim svećenicima u koncelebraciji su bili apostolski nuncij u BiH nadbiskup mons. Luigi Pezzuto, predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine i provincijal Bosne Srebrene fra Jozo Marinić, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije fra Miljenko Šteko, predsjednik Hrvatske redovničke konferencije fr. Slavko Slišković te međugorski župnik fra Marinko Šakota.

Nakon misnog slavlja slijedila je okrepna uz ugodno druženje. U popodnevnom satima održana je skupština za članove KVRPP-a BiH, a ostali redovnici i redovnice mogli su vrijeme provesti u osobnoj molitvi i pobožnosti. (KVRPP BiH/radio-medjugorje.com)

foto: Ivana Pavla Dominković

*Mons. dr. Petar Palić,
biskup mostarsko-duvanjski
i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski*

Homilija

u euharistijskom slavlju Redovničkoga
dana

*Crkva sv. Jakova apostola, Međugorje,
4. rujna 2021.*

*Liturgijska čitanja: Izl 3, 1-6; 9-12;
Mk 10, 28-30*

1. Događaj Mojsijeva poziva i izabranja ima veliku važnost za cijelu povijest spasenja. U njoj Bog objavljuje svoju bit na dva načina. Najprije, Bog se objavljuje u gorućem grmu,

bolje rečeno kroz sjajni plamen usred grma, a očituje se kao živa sila. Plamteća vatra je doista najimpresivnija slika životne snage. Bog se daje spoznati kroz živi plamen, plamen drukčiji od svih ostalih jer se ne troši, ne izgara. Zatim, Bog se objavljuje i kao Bog koji je zainteresiran za ljude. On je onaj koji se zanima za osobe, koji im je blizu, koji traži ljude. Nakon zanimljivog rođenja, još zanimljivijeg djetinjstva i izazovnog života na faraonovu dvoru te nakon nesretnog događaja ubojstva, Mojsije bijegom u pustinju želi pobjeći daleko od svih, u bijegu od svoje prošlosti i svoje situacije želi miran život. Susret između Boga i Mojsija potaknut je s Božje strane čistom ljubavlju, a s Mojsijeve strane znatiželjom.

2. „Hajde da pridem i promotrim ovaj veličanstveni prizor – zašto grm ne sagorijeva.“ (Izl 3, 3). Braćo i sestre, božanski život trajan je i nepromjenjiv; trajan, a uvijek nov. Upravo tu trajnost i nepromjenjivost simbolizira grm koji ne sagorijeva. Za razliku od grma koji ne sagorijeva, mi smo pozvani svojim trošenjem i izgaranjem za Boga, za Crkvu, za bližnje biti motiv da se drugi približi meni, mom načinu života, zajednici u kojoj živim. Svjedoci smo kako se na sve moguće načine trudimo oko novih duhovnih zvanja u biskupijama i u svojim zajednicama. Bog i danas zove, često i po nama. Mi smo svojim životom pozvani i poslani biti grm koji goreći za Boga izgara, zrno koje umire da bi donijelo plod. A što ako smo dogorjeli ili umrli prije smrti? Mnogo puta se, nažalost, čini kao da nema više vatre u nama, ostao je pepeo, pepeo naših evanđeoskih savjeta, pepeo našega zajedničkoga života oko kojega obilazimo i razmišljamo o jačini vatre koja je nekada gorjela i rezignirano promatramo svijet oko sebe. I onda nam se dogodi da poslušnost pretvaramo u samosažaljenje, da siromaštvo ublažavamo posjedovanjem, a čistoću kompenziramo navezanošću na osobe ili navezujući ih na sebe. Ovaj današnji dan, ova euharistija, ova Božja riječ koju slušamo poziv je svima nama da u sebi iznova čujemo glas koji je Mojsije čuo: „Ja sam Bog tvoga oca, Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi“ (Izl 3, 6). Naš Bog, braćo i sestre, nije Mojsijev izum, ideja ili predodžba nekog čovjeka. On je Bog koji osjeća, koji čuje vapaj, Gospodar povijesti naših predaka i naše osobne. Naš Bog je Bog koji se utjelovio u Isusu iz Nazareta, koji i danas poziva na nasljedovanje, navi-

ještanje radosne vijesti spasenja i izgradnju Božjega kraljevstva.

3. Susret Boga i Mojsija dogodio se dok je Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra. „Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.“ (Izl 3, 5-6) Za susret s čovjekom Bog ne bira posebna mjesta i okolnosti, niti izvanredne događaje. Tamo gdje stojiš svakoga dana, ono što podrazumijevaš svojom svakodnevicom, upravo je to tvoje sveto mjesto. Tu boravi Bog. Upravo te u tvojoj uobičajenosti ponovno pokreće, razdirući snažnijom i dubljom šutnjom onu dnevnu tišinu dugih sati ispaše tvojega stada. „Tko sam ja da se uputim...?!“ Tko sam ja?! To je pitanje svih pitanja u svakom pozivu i pitanje je uvijek isto. I Božji odgovor je isti, s onim jedinstvenim naglaskom riječi koja je izgovorena svakome od pozvanih: „Ja ću biti s tobom!“ (Izl 3, 12) Slično će čuti i sv. Pavao, što može zazvučati i kao odbijenica: „Dosta ti je moja milost“ (2 Kor 12, 9). Braćo i sestre, Božji život nije dostupan onima koji mu pristupaju ohološću i bahatošću, onima koji ne skidaju sandale svoje nutrine da bi Boga prepoznali Bogom. Samo zahvalna svijest da smo sinovi u Sinu (usp. Ef 1, 5) otkriva nam Boga kao dobrog Oca i Oca koji se brine za mene, za tebe, za svakoga.

4. Evanđeoski odlomak koji smo čuli nastavak je događaja Isusova susreta s bogatim mladićem. Mladić je odustao od hoda za Isusom, odlazi smrknut i žalostan, „jer imашe velik imetak“ (Mk 10, 22). Petar gleda Isusa i bojažljivo mu prilazi i pita ga jesu li i oni što su ostavili sve i pošli za njim na pravom putu. Kao da naslućuje da odgovor neće biti onakav kakav očekuje, a i mi od Isusa često očekujemo odgovore koji su

prilagodljivi našem uhu i srcu. Isus poručuje da sama činjenica da slijedimo njegovu riječ otvara potpuno različite scenarije u našem životu. Ali jedino ako se „sve ostavi“, moguće je primiti stotruko, ovdje doduše s progonoštvima, a u budućem vijeku život vječni. I čini se da smo primili stotruko ovdje na zemlji, zar ne?! Pogledajmo i osvrnimo se oko sebe, na samostane i automobile, na prijatelje i one koji nas podržavaju u našem poslanju i unatoč svemu prepoznaju naše djelovanje. Međutim, poruka Isusovih riječi ne zahvaća samo pličak našega površnog shvaćanja. Ona ide dublje i dalje. Ostaviti sve znači ne biti vezan ni na što,

ni na stvari, ni na osobe. I Petar će shvatiti da se mora odreći svog ponosa, svojih pretpostavki, svog naglog karaktera, ideje da bude savršen. To će shvatiti kad se iskuša u svoj svojoj slabosti i iz straha zaniijekati da poznaje Isusa. Isus od nas danas traži da napravimo malo više mjesta u svom srcu za njega i poruku njegovih riječi. Jedino se u tom slučaju sigurno nećemo izgubiti. I nemojmo u sebi ubiti znatiželju. Ne za život drugih, nego za Boga, njegovu slavu i vječno zajedništvo s njime. Euharistija koju slavimo i koju blagujemo neka nam bude hranom na našem životnom putu i zalag vječnoga života. Amen.

Devetnaesta skupština KVRPP-a BiH (Međugorje, 4. rujna 2021.)

Devetnaesta skupština Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) održana je 4. rujna 2021. godine u prostorijama hotela „Lavanda“ na području Župe sv. Jakova apostola u Međugorju pod predsjedanjem predsjednika KVRPP-a BiH fra Joze Marinčića.

Na skupštini su sudjelovali svi provincijali i provincijalne poglavari- ce zajednica sa sjedištem u BiH, četiri predstavnika redovničkih zajednica čiji članovi djeluju u Bosni i Hercegovini, s provincijalnim sjedištem izvan BiH, kao i dosadašnji apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto, delegat Biskupske konferencije BiH biskup domaćin mons. dr. Petar Palić i predsjednik Hrvatske redovničke konferencije fr. Slavko Slišković. Nakon uvodnih riječi i dobrodošlice predsjednika Konferencije fra Joze, redovnički skup pozdravili su biskup Palić i predsjednik HRK-a fr. Slavko.

Zatim se sudionicima obratio nadbiskup Pezzuto. U svom nagovoru o temi „Uloga redovnika i redovnica u mjesnoj Crkvi“ naglasio je: „Bilo bi potrebno da Institut za posvećeni život, svaka pojedinačna redovnička zajednica, kao i svaki redovnik i redovnica, u svemu što planiraju i ostvaruju, ali i u vlastitom duhovnom životu, razmišljaju u terminima sveopće Crkve i određene Crkve kao oni koji su u biti odgovorni za izgradnju kraljevstva Božjeg.“

Govoreći o Drugom vatikanskom saboru u vezi posvećenog života, mons. Pezzuto podsjetio je na tri kriterija za obnovu po-

foto: Benedikta Boškčić

svćenog života – povratak na izvore svakog kršćanskog života; povratak na izvorni duh ustanova; prilagođavanje promijenjenim prilikama vremena. „Drugi i treći kriterij vrlo su jasni. Ali što znači ‘povratak na izvore svakog oblika kršćanskog života’? To znači ponovno otkriti izvorne crte načina života prvih kršćana. Stoga je, u svjetlu obnove posvećenog života, prvi korak koji treba napraviti, razumjeti kako su prvi kršćani živjeli evanđelje, razumjeti kako su bile organizirane prve kršćanske zajednice,

foto: Benedikta Boškčić

razumjeti temeljne vrijednosti na kojima su nadahnjivali svoj konkretni život.“

Nadalje je istaknuo: „Vjerujem da bi bilo dobro da redovnički instituti, redovničke provincije, ali i pojedine zajednice, postavsebi sljedeće pitanje: jesmo li mi redovnici i redovnice samo strukture ili institucije ili smo redovnici i redovnice, kršćani u dubini duha i srca? Doista, postoji aspekt koji spaja prvu Crkvu s posvećenim životom. To je ‘nasljedovanje Krista’ i ‘dođi i slijedi me’, to je iskustvo ‘učeništva’. Prva Crkva bila je zajednica onih koji su ‘slijedili’ Krista; redovnik i redovnica su oni koji, u istom duhu nasljedujući Krista, čine sebe njegovim učenicima. ‘Nasljedovanje Krista’

i ‘učeništvo’ izrazi su darivanja Kristu i zajednici koju je on osnovao, Crkvi. Štoviše, ‘darivanje’ je primljeno od Crkve i ostvaruje se kroz Crkvu. Prvi kršćanin, kao i kršćanin svakoga vremena, krštenjem se dariva Kristu i Crkvi; redovnik i redovnica daruju se Kristu i Crkvi kroz redovničko posvećenje, ‘a to ima svoje duboko korijenje u krsnom posvećenju’ (Perfectae Caritatis, br. 5).“ U svom zaključku mons. Pezzuto izložio je neka načela saborskih dokumenata „koja bi trebala nadahnuti djelovanje redovnika i redovnica u njihovom odnosu i njihovoj službi određenim Crkvama, odnosno biskupijama“.

Slijedila je rasprava s obzirom na izloženu temu kao i druge aktualne teme.

Zatim su predsjednik Konferencije i pročelnici povjerenstava koja djeluju pri KVRPP-u BiH podnijeli svoja izvješća. U završnom dijelu predsjednik Konferencije zahvalio je franjevcima Hercegovačke provincije na čelu s provincijalom fra Miljenkom Štekom i župnikom Marinkom Šakotom na gostoprimstvu i trudu koji su uložili u pripremu kako devetnaestog Redovničkoga dana tako i devetnaeste skupštine Konferencije. (KVRPP BiH)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U HRVATSKOJ

Doživotni zavjeti Karmelićanki Božanskog Srca Isusova

Zagreb, 2. srpnja 2021.

Na dan utemeljenja Družbe i sto tridesetu godišnjicu postojanja Karmel Božanskog Srca Isusova primio je poseban Božji blagoslov po doživotnom predanju Gospodinu dviju sestara. Naime, 2. srpnja 2021. godine položile su svoje doživotne zavjete s. M. Katarina Terezija od Providnosti Božje Ljubavi i s. M. Antonela od Nebeskog Oca Stvoritelja. Svečano je misno slavlje predslavio fra Josip Blažević, OFMConv samostanskoj kapeli u Hrvatskom Leskovcu.

Prema liturgijskom obredniku, nakon misnih čitanja predslavitelj je zapitao sestre što mole od Gospodina i njegove Crkve, na što su zavjetovanice odgovorile: „Molimo Krista Zaručnika Crkve i svoga Gospodina da možemo nasljedovati njega do smrti u ovoj redovničkoj Zajednici.“ Upravo su ove riječi bile polazište homilije fra Josipa jer s. Katarina Terezija i s. Antonela žele nešto što ovaj svijet smatra ludošću. Prema ljudskim mjerilima nema vidljive razlike između ludih, zaljubljenih i svetaca te je ovu stvarnost predslavitelj pojasnio izrekom sv. Franje: „Bog mi je rekao ono što je htio, a to je da budem nova budala na svijetu.“ No istu evanđeosku ludost uočio je i u životu karmelskih svetaca Terezije Avilske, Ivana od Križa, Male Terezije od Djeteta Isusa, bl. M. Terezije od Sv. Josipa... te naglasio: „Dobrodošle u svijet Kristovih ludih! Pristanite da vas svijet smatra ludima!“

Nadovezujući se na misno čitanje o Abrahamu („Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog...“), predslavitelj je zamije-

tio kako živimo u vremenima velikih neodlučnosti i učmalosti. Mladi žive kao u liftu zaglavljene, kao u nekom somnambulizmu, u očinskom zavičaju i domu, bez potomstva, kreativnosti i vitalnosti. Kod Isusa nitko nije na burzi. Nema nezaposlenih. Posao je toliko velik i žuran da kod Isusa ne postoji radno vrijeme. Treba raditi dvadeset četiri sata dnevno, cijeli život. Doživotni zavjeti naših sestara odgovor su na poziv na rad u Isusovom kraljevstvu. One su iskoraknule iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog.

Prostranije od svjetskih cesta i svemirskih prostranstava jest ljudsko srce koje kršćaninu valja ozbiljno istražiti i temeljito upoznati. Za taj posao nema boljeg mjesta od samostana, Božjeg vrta u kojemu se u Crkvi klešu sveci. Tu milost mole ove dvije djevojke. One ne bježe od svijeta, ne bježe od braka niti napora. Samostan nije za bje-gunce ni dezertere! One nisu sakate, blentave ili usidjelice! One su mlade djevojke, pune života koje Kristu Zaručniku daruju ono što bi darovale zemaljskom zaručniku. Između njih i djevojaka u svijetu razlika je samo u izboru Zaručnika. Ove su dvije djevojke probirljive. Nisu se zadovoljile lijepim, nego samom Ljepotom, Isusom Kristom. Nisu se zadovoljile vremenitim zaručnikom koji će ostarjeti, nego vječno mladim Isusom Kristom. „Duhovni brak“, kako ga naziva sv. Terezija Avilska u svome Zamku duše, nije pravo zaručnice, nego milost Zaručnika koju prati žrtva i odricanje, ali je zato nagrada neizmjerana.

Kad bi znali vagu na kojoj se važu zaslu-ga za podnesena trpljenja iz ljubavi prema Kristu, svi bi se otimali za veće križeve, svjedoče brojni sveci. Genijalni Pascal u svojim je „Mislima“ o tome zapisao: „Ništa mi za

vječnost ne bi bilo preskupo.“ Vječnost je toliko dragocjena da bi svaki razumni banakar bio spreman sve uložiti samo da nju ne izgubi. Potom je nastavio: „Zato današnja gesta ovih dviju djevojaka, s. Antonele i s. Katarine Terezije, dobiva svoj pravi smisao tek iz perspektive vječnosti. U čemu je tajna privlačnosti zavjeta? Zavjeti nisu odricanje, nego primanje. Oni su u nasljedovanju vječno zavodljivog Isusa Krista. Propovjednik je pojasnio što znače redovnički zavjeti: čistoća – Bog, moja ljubav; siromaštvo – Bog, moje bogatstvo; poslušnost – Bog, moja sigurnost.“ (IKA)

Redovničko oblačenje i zavjetovanje

Visovac, 3. srpnja 2021.

Na Gospinu otočiću Visovcu 3. srpnja 2021. godine prve jednostavne zavjete u ruke vikara Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Zorana Kutleše položila su četvorica dosadašnjih novaka: fra Kristijan Pisac, fra Stjepan Raić, fra Teo Tadić te fra Marko Udovičić, a godinu kušnje u novicijatu na Visovcu započeli su fra Marin Kujundžić, fra Ante Mijoč i fra Daniel Živković.

Svečano misno slavlje na otvorenom predvodio je fra Zoran Kutleša. Prije početka misnog slavlja održan je obred oblačenja u kojem postulanti, budući novaci prvi put odijevaju redovničko odijelo – habit, a u tome im pomažu franjevci/svećenici koje su postulanti sami izabrali. Nakon prigodne propovijedi uslijedio je obred zavjetovanja dosadašnjih novaka koji su primili Pravilo i Konstitucije Reda manje braće na koje su se obvezali živjeti sljedeću godinu dana. (IKA)

Predstavljanje zbornika „Blažena Ozana Kotorska – žena susreta s Bogom i čovjekom“

Zagreb, 7. srpnja 2021.

Zbornik radova s međunarodnog studijskog dana o četiristo pedesetoj obljetnici blaženičine smrti (1493. – 1565.) održanog u Kotoru 28. travnja 2015. godine uredila je doc. dr. sc. Martina s. Ana Begić. Osim urednice zbornik je predstavila časna majka sestara dominikanki Kongregacije Svetih Anđela čuvara s. Jakica Vuco te recenzenti dr. sc. Ivan Armanda i izv. prof. dr. sc. Vladimir Dugalić. Zbornik je posthumno posvećen prof. dr. Marijanu Biškupu, svećeniku dominikancu u znak zahvalnosti za njegovo dugogodišnje promicanje štovanja bl. Ozane Kotorske i zauzimanje za njezinu kanonizaciju.

Doc. dr. sc. Martina s. Ana Begić pozdravila je sve koji su na bilo koji način doprinijeli organizaciji susreta i progovorila o sadržaju zbornika: „U zborniku se nalazi devet radova. Zbornik je obogaćen profesionalnim fotografijama koje nam je ustupio fotograf Nenad Bandić, a koje su bile izložene na izložbi u Kotoru. Osim tekstova i znanstvenih radova u zborniku će se naći i popis pjesama koje su pisane u čast blažene Ozane. Ozana je uspjela razmatrati i plodove svoje kontemplacije dijelila drugima, a to je uspjela na izvanredan način. Kada govorimo o njezinoj ćeliji u kojoj je živjela u Kotoru, ta ćelija ima dva prozora. Jedan je gledao na oltar u crkvi sv. Pavla i jasno simbolizira činjenicu da Ozana u molitvi i euharistiji razgovara s Bogom. Drugi prozorčić gledao je na ulicu. Bio je okrenut kotorskim građanima i pokazuje da je Ozana plodove svojeg razmatranja i razgovara s Bogom onda dijelila kotorskim građanima pa

je mogla biti zapamćena kao ‘trublja Duha Svetoga’ kako su je nazivali, makar je živjela prilično strogim i zatvorenim životom“, zaključio je dr. sc. Ivan Armanda.

I sam nadahnut pročitanim zbornikom, prof. Dugalić potaknuo je okupljene riječima kako zbornik vrijedi pročitati i pritom priupitao: „Što meni danas ova blaženica govori i ima li ona za mene i za tebe kakvu vrijednost? Zamislite koliko nam je teško pala socijalna distanca i zatvorenost za vrijeme pandemije. Biti zatvoren u četiri zida nije nešto prirodno. Mi smo društvena bića. A Ozana? Pedeset dvije godine zazidana u četiri zida. Ona je znala osmisliti svoju zatvorenost i izoliranost, ali u toj fizičkoj zatvorenosti bila je u duhu s Bogom i čovjekom. A mi pucamo, živčanimo, ne možemo prihvatiti samoću iako je dio našega života. Ne znamo samoću osmisliti i prihvatiti“, zaključio je prof. Dugalić.

Stanku između govornika ispunila je pjesma zbora Blažena Ozana Kotorska. Širenju govora o svetosti Ozane Kotorske doprinosi i nova knjiga s. Slavke Sente. „O životu bl. Ozane napisane su već mnoge knjige na hrvatskom, talijanskom i mnogim drugim jezicima, ali je činjenica kako je naš narod još uvijek premalo poznaje. Mogli bismo se i mi sestre i svi dominikanci i dominikanke udarati u prsa zbog premalog i štovanja i promicanja.“ U nastavku je spomenula riječi autora don Nike Lukovića: „Štujemo narodne svece svoje. Ugledajmo se u druge narode kako se ponose svojim svecima, na primjer, Francuzi, Talijani, Poljaci. Zašto mi u bl. Ozani i drugim narodnim svecima ne bismo gledali svoje osobite zaštitnike pred Bogom?“ Potaknuta tim i drugim izazovima, s. Sente odlučila je napisati ovo, kako sama kaže, djelce o bl. Ozani. (IKA)

U Aktualnom HKR-a o blagdanu bl. Marije Propetoga

Zagreb, 9. srpnja 2021.

Na blagdan hrvatske blaženice Marije Propetog Petković o proslavama u rodnom Blatu i diljem zemlje na Hrvatskom katoličkom radiju govorile su provincijalna predstojnica s. Emila Barbarić i upraviteljica Zaklade „Marija Petković“ s. Jasna Crnković.

Sestra Emila Barbarić u telefonskom javljanju iz blaženičinog svetišta u rodnom Blatu na Korčuli govorila je o proslavi blagdana bl. Marije Propetoga kao i duhovnoj pripravi za blagdan. Kao zanimljivost proslave istaknula je kako će toga dana u 18.30 sati u čast blaženice viteško udruženje Kumpanjija iz Blata izvesti Blatski tanac i vitešku igru Kumpanjija koje se izvode samo u posebnim prigodama, na blagdan zaštitnice mjesta sv. Vincence i blagdan bl. Marije Propetoga. Slijedi procesija s blaženičinim moćima i euharistijsko slavlje koje u 19.00 sati na Plokati predvodi apostolski nuncij u Hrvatskoj nadbiskup Giorgio Lingua.

Provincijalna predstojnica Barbarić osvrnula se i na odnos hodočasnika i blaženice istaknuvši kako je on „intiman te ga svatko doživljava na svoj način. Vidljivo je to i po mnoštvu poruka koje hodočasnici ostavljaju u blaženičinu svetištu, kako u knjizi dojmovata tako i na papiru te ih je toliko da ih ne mogu izlagati na sarkofagu, već ih čuvaju u albumima u prostoriji do samoga svetišta kako bi ih svi mogli razgledati. Mnogi žele provesti i nekoliko dana u blaženičinu svetištu pa im je ponuđena i ta mogućnost“, istaknula je s. Emila. Napomenula je kako bl. Marija Propetoga Petković posebno uslišava molitve, primjerice one bračnih parova koji

ne mogu imati djece, koji su u materijalnim potrebama, nezaposleni, u obiteljskim potrebama i doživljavaju da su po njezinu zagovoru doživjeli obraćenje. Provincijalna poglavica Barbarić spomenula je i druga mjesta na Korčuli koja su povezana s blaženicom. Osim svetišta u Blatu, tu su Prižba i Babina gdje je poučavala djecu i utemeljila prvu školu. Napomenula je također kako im je općina Korčula darovala prostor koji namjeravaju urediti kao blaženičin spomen-dom.

Upraviteljica Zaklade „Marija Petković“ s. Jasna Crnković, ujedno autorica slikovnice Božji smiješak – Blažena Marija Propetog Petković, govorila je o karizmi blaženice koja živi u njezinim duhovnim kćerima kao i Poslasticima milosrđa te Biserima Očeva milosrđa. S. Jasna govorila je zatim o proslavama blaženičina blagdana diljem zemlje, deveticama ili trodnevnica u svim mjestima gdje djeluju Kćeri Milosrđa, ali i drugdje. Naprimjer, središnje je slavlje u Zagrebu u Župi sv. Petra te sv. Josipa i sv. Mirka u Šestinama. Blaženičin spomendan slavi se i u Osijeku, Puli, Dubrovniku, Čakovcu, na Ugljanu. Osvrnuvši se na djelovanje Zaklade „Blažena Marija Petković“ koju vodi, napomenula je kako Zaklada funkcionira tako da stipendiraju one najpotrebitije koji se ne mogu obratiti drugima. Nije riječ o velikim iznosima, ali su im mnogi posvjedočili „da im to malo jako mnogo znači“. Protekle školske godine pomogli su osamdeset stipendista i obitelji u potrebi, a najesen će izaći novi natječaj i ponovno će nastojati pomoći svima koliko mogu. Sestra Jasna osvrnula se i na dječje vrtiće koje vode Kćeri Milosrđa, u kojima također žele promovirati duh i karizmu milosrđa bl. Marije Petković. (IKA)

Nakon više od pet desetljeća, mladomisničko slavlje salezijanca na zagrebačkoj Knežiji

Zagreb, 10. srpnja 2021.

Salezijanac don Marijan Zovak proslavio je 10. srpnja 2021. godine mladu misu u župi Marije Pomoćnice na zagrebačkoj Knežiji – prvi put nakon pedeset tri godine. Na ulasku u crkvu mladomisnikov otac Marijan i majka Kata dali su blagoslov svome sinu. Propovijedao je vlč. Florijan Kvetek, don Marijanov ujak. Velečasni Kvetek propovijed je zaključio riječima: „Neka te Blažena Djeвица Marija Pomoćnica kršćana čvrsto vodi stazom malenosti na kojoj jedino može računati na prisutnost Uskrslog uz sebe. Slabost prepuštena Bogu postaje jakost, postaje neuništiva snaga. Jedino kada poput Petra otkrijemo da smo ništa, onda možemo postati milošću Božjom svima sve.“ Nakon mise don Marijan podijelio je mladomisnički blagoslov. (IKA)

Oproštajna izložba slika fra Drage Vrhovca „Duhovne želje i poruke“

Split, 10. srpnja 2021.

Fra Drago Vrhovac, samostanski i župski vikar kapucinskog samostana i župe Gospe od Pojišana u Splitu, postavio je 10. srpnja 2021. godine, u prigodi nadolazećeg blagdana Gospe od Karmela, izložbu slika „Duhovne želje i poruke“ u prostorijama kapucinskog samostana.

„Ovu izložbu slika postavio sam u znak zahvalnosti za suradnju u mom pastoralnom i duhovnom djelovanju svim mojim župljanima Gospe od Pojišana i svoj braći i sestrama grada Splita i okolice kroz punih petnaest go-

dina moje svećeničke službe u Splitu. Izložba se sastoji od pedeset dvije slike rađene tehnikom paste, a nastajale su od siječnja do lipnja ove godine“, kazao je fra Drago, tužan što odlazi iz Splita na novu službu. To je šesta fra Dragina izložba slika otkad je u Splitu.

Prva izložba bila je prije deset godina u prigodi proslave stote godišnjice od dolaska kapucina u Split, potom izložba Križni put koja se nalazi u Zagrebu, pa jedna o liturgiji kroz godinu. Prošle godine pripremio je izložbu o svecima i anđelima, a u listopadu prošle godine o Gospinoj krunici i svecima. Pored slika postavljena je i knjiga dojmova u koju su već brojni vjernici iznijeli svoje pozitivne dojmove o izložbi, zahvale Bogu na fra Dragi i zahvale autoru na poticaju na molitvu, ustrajnost i pouzdanje u Boga. Slike nisu na prodaju, nego ih je fra Drago napravio za svoju dušu i kako bi ljude ohrabrio u ovim izazovnim vremenima.

Otac Vrhovac rođen je godine 1956. u Busovači u srednjoj Bosni gdje je završio osnovnu školu, a kao kapucinski sjemeništara srednju školu započeo je u Splitu i završio na zagrebačkoj Šalati. Nakon bogoslovnoga fakulteta u Zagrebu za svećenika je zaređen 1983. godine poslije čega je šest godina djelovao u Varaždinu, šesnaest godina u Zagrebu i od 2005. godine, dakle već petnaest godina u Splitu. (IKA)

Hrvatska provincija karmelićanki Božanskog Srca Isusova ima novu upravu

Hrvatski Leskovac, 11. srpnja 2021.

Hrvatska provincija karmelićanki Božanskog Srca Isusova (BSI) dobila je novu upravu koja je preuzela vodstvo 11. srpnja 2021.

godine. Vrhovna poglavarica Karmelićanki BSI majka Karla Marija-Magdalena Peranović dekretom od 11. srpnja imenovala je novu upravu Hrvatske provincije karmelićanki Božanskog Srca Isusova. Za provincijalnu poglavaricu izabrana je s. M. Andreja od Milosrdnog Isusa – Andreja Petravić, a njezine savjetnice postale su s. Anita od Majke Božje – Ivanka Maleš i s. Marijana od Kristova Križa – Marijana Šušić. (IKA)

Mladomisnik o. Marko od Duha Svetoga kod svojih sestara

Brezovica, 11. srpnja 2021.

Ovogodišnji mladomisnik karmelićanin, jedan od dvojice, o. Marko od Duha Svetoga, Maglić, posjetio je u pratnji svoga subrata Ivana Pavla od Kraljice sv. Krunice, Paru, 11. srpnja 2021. godine svoje sestre bosonoge karmelićanke u Stepinčevu Karmelu u Brezovici.

S njima i okupljenim vjernicima slavio je euharistiju i zahvalio dragom Bogu i sestrama na daru svećeništva i na svom karmelskom pozivu. Nadahnjujući se na nedjeljnim misnim čitanjima mladomisnik je govorio o poslanju učenika, o naviještanju evanđelja, o poniznosti onih koji su poslani i o svjedočenju za Krista životom. Na kraju misnoga slavlja zahvalio je sestrama i vjernicima na molitvenoj pratnji i preporučio im se i nadalje. (IKA)

Mlada misa fra Darka Grmače u Kloštar Ivaniću

Kloštar Ivanić, 11. srpnja 2021.

Mladu misu pod geslom „Oče, proslavi ime svoje“ (Iv 12, 28) proslavio je 11. srpnja 2021. godine u franjevačkoj župi Uznesenja

Blažene Djevice Marije i svetištu Majke Milosrđa u Kloštar Ivaniću fra Darko Grmača, novozaređeni svećenik Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda.

Slavlje je počelo u roditeljskom domu. Nakon pozdravnih riječi domaćeg župnika i gvardijana franjevačkog samostana fra Roberta Ćibarića blagoslov su svome sinu udijelili roditelji, majka Ljubica i otac Mirko. Slijedila je procesija do župne crkve. Propovijedao je fra doc. dr. sc. Stipo Kljajić, svećenik Franjevačke provincije Bosne Srebrene i profesor biblijskih znanosti na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu i Franjevačkoj teologiji u Sarajevu.

Darko Grmača rođen je 10. rujna 1995. godine u Zagrebu. Osnovnu školu završio je u Kloštar Ivaniću te je ušao u sjemenište Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu gdje je završio Klasičnu gimnaziju na Šalati. U franjevački novicijat ušao je 2014. godine, prve privremene zavjete položio 2015. godine na Trsatu, a 2019. godine i svećane zavjete. Za đakona je zaređen 2020. godine, a 20. lipnja ove godine i za svećenika u Nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke polaganjem ruku i posvetnom molitvom zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Đakonsku službu obavljao je u župi i samostanu sv. Antuna Padovanskog u Našicama, a na prvu svećeničku otišao je u župu i samostan sv. Nikole biskupa u Čakovec. (IKA)

Generalna poglavarica bazilijanki posjetila Grkokatoličko sjemenište

Zagreb, 14. srpnja 2021.

Časna majka Marcela Runcan, generalna poglavarica bazilijanki iz Rima, posjetila

je 14. srpnja 2021. godine Grkokatoličko sjemenište u Zagrebu. Časnu majku Marcelu u Sjemeništu je pozdravio ravnatelj o. Daniel Vranešić izrazivši pritom zahvalnost bazilijankama koje su u Sjemeništu djelovale pune sedamdeset dvije godine (1945. – 2017.). Grkokatoličko sjemenište ove godine slavi tristo četrdeset godina postojanja (1681. – 2021.), a bazilijanke su djelovale u ovoj središnjoj odgojnoj instituciji Križevačke eparhije više od sedam desetljeća kao katehistice i domaćice. Ravnatelj je kazao kako su vrata Sjemeništa časnim sestrama uvijek otvorena. Generalna poglavarica u pratnji ravnatelja obišla je zgradu sjemeništa u kojoj se uređuje prostor za budući sakralni muzej te župnu crkvu Sv. Ćirila i Metoda. (IKA)

Prva skupština Federacije monahinja klarisa

Split, 15. – 17. srpnja 2021.

U Samostanu sv. Klare u Splitu od 15. do 17. srpnja 2021. godine održana je skupština Federacije monahinja klarisa Bezgrešnog začeca koju čine samostani sestara klarisa u Splitu, Zagrebu, Brestovskom i Požegi.

Federaciju je godine 2020. osnovala Sveta Stolica i ovo je bila njezina prva skupština. Na njoj su izabrane predsjednica Federacije i četiri savjetnice te je donesen plan djelovanja Federacije u njezinom prvom trogodištu. Skupštini je nazočio i redovnički asistent Federacije fra Ratko Radišić. Za predsjednicu Federacije izabrana je s. M. Dolores Mandić, a za savjetnice s. M. Hijacinta Batinić, s. M. Ivana Dolinar, s. M. Klara Bagarić i s. M. Klara Lisac. Euharistijsko slavlje 17. srpnja predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Ma-

rin Barišić. Pozdravivši sve nazočne sestre, izabrano vodstvo Federacije i redovničkoga asistenta, nadbiskup je naglasio važnost promišljanja o tome kako što autentičnije služiti Gospodinu.

Klarise su ženski ogranak franjevačkog reda koji se još zove Drugi red sv. Franje. Redovnice žive u klauzuri. U Splitu su otvorile samostan 1308. godine i održale su se sve do danas. Njihov sadašnji samostan podignut je 1883. godine, a prije toga živjele su u dva samostana u staroj gradskoj jezgri. Uz samostan je 1884. godine sagrađena i crkva koja je posvećena sv. Klari. Samostan sestara klarisa u Splitu duhovna je oaza grada, mjesto molitve i znak Božje prisutnosti; utočište mnogih koji se svakodnevno preporučuju u molitve i svjedoče o njezinu čudnom djelovanju. (IKA)

Slavlje doživotnih zavjeta u Osijeku

Osijek, 18. srpnja 2021.

Lesia s. Lavrentija Isyk položila je doživotne zavjete u manastirskoj kapeli Sestara bazilijanki u Osijeku 18. srpnja 2021. godine, uoči blagdana sv. Makrine, sestre sv. Bazilija Velikoga.

Liturgijsko slavlje predvodio je križevački vladika Milan Stipić uz susluženje župnika osječke grkokatoličke župe Krista Kralja o. Ljubomira Sturka te o. Romana Kandrača, duhovnika ukrajinskoga Grkokatoličkog sjemeništa u Ivano-Frankivsku. Prije liturgije s. Lavrentija molila je blagoslov od poglavarice za taj važan korak. Obred polaganja zavjeta održan je nakon Malog ulaza na liturgiji. Dok je sestra molila u prostraciji pokrivena crnim platnom, vjernici su pjevali stihire koje jednim dijelom pripadaju redu

sprovađa jer je polaganje doživotnih zavjeta odreknuće od svijeta, potpuno predanje svoga života Kristu.

Nakon toga, u odgovorima na pitanja glavnoga služitelja, s. Lavrentija potvrdila je kako polaže zavjete slobodno i svjesno te pred otvorenom darohranilnicom (svetohraništem) izrekla je prisegu. Kao simbol doživotnog sjedinjenja s Kristom i monaškom zajednicom sestra je dobila blagoslovljeni prsten, Monaška pravila, krunicu i upaljenu svijeću, simbole zaruka s Kristom te ispunjenje njegovih riječi kako kršćani trebaju biti svjetlo ovome svijetu. U propovijedi biskup se nadovezao na evanđelje o Isusovu čudnom umnažanju kruha. Učenicima, svjesnima svojih ograničenih snaga, Isus obećava blagosloviti njihovo zalaganje. Vladika je naglasio kako su sestre bazilijanke uložile sve svoje snage u služenje u Križevačkoj eparhiji te je Gospod umnožio njihovo, ljudskim mjerilima gledano, skromno predanje koje je urodilo bogatim plodovima u Crkvi.

Slavlju su nazočile i arhimadrinja Reda sestara bazilijanki (generalna poglavarica) časna majka Marčela Runcan te generalna savjetnica Reda s. Emanuela Vishka, kao i sestre bazilijanke Provincije sv. arkandela Mihaela i Viceprovincije sv. Bazilija i Makrine, gosti iz Ukrajine te vjernici iz Osijeka i okolice. (IKA)

Omiški franjevci ugostili mlade Bjelovarsko-križevačke biskupije

Omiš, 21. srpnja 2021.

Mladi Bjelovarsko-križevačke biskupije, zahvaljujući otvorenosti Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja, drugu godinu zaredom sa svojim svećenicima ljetuju u Omišu.

Mlade su primili omiški franjevci predvođeni gvardijanom fra Nedjeljkom Šabićem. Uredili su dvorišnu samostansku kuću i dali je mladima na raspolaganje. Po tjedan dana, uz organizirane duhovne sadržaje, razmatranja, pjesmu i svakodnevnu misu, u Omišu ove godine ljetuju mladi iz Župe sv. Vida u Vrbovcu, Župe sv. Ane u Križevcima, Župe sv. Barbare u Carevdaru, Župe sv. Petra iz Svetog Petra Orehovca i sv. Mihaela iz Miholca. „Svi smo mi fratri u samostanu oduševljeni mladima koji su kod nas, njihovom čestitošću i njihovom suradnjom sa svećenicima koji su ih doveli. Ovo je divna mladost“, ističe domaćin fra Nedjeljko Šabić.

„Volio bih kada bi i drugi samostani na jadranskoj obali otvorili vrata našoj mladosti s kontinenta i primili ih u svoje prostore. Samostana koji imaju praznih prostora po hrvatskoj obali itekako ima, bez obzira na to o kojoj se provinciji radi. Samo se treba odvažiti i iskočiti iz svoga komoditeta i ponuditi radost ovome svijetu, našoj djeci i mladima. Ovo što mi u Omišu činimo jest služba Božja, a ne biznis. Činiti ono što je drugima lijepo i dobro, što bi Krist drugima učinio. Ima tu i malo križa, komoditet nama franjevcima sada nije potpun, ali radost je mnogo veća i mnogo dulje ostaje“, naglašava fra Nedjeljko.

Zahvaljujući gradu Omišu, Bjelovarsko-križevačkoj biskupiji, subraći franjevcima i narodu fra Nedjeljko je u manje od dvije godine obnovio staru samostansku kuću i dao je mladima na raspolaganje. Smještaj je za sve besplatan. Mladi si sami kuhaju i održavaju čistoću i red. Za geslo ovogodišnjega duhovnog ljetovanja izabrali su „Miljenicima svojim u snu On daje!“ (Ps 127, 2) pod kojim su razmatrali o sv. Josipu u aktualnoj Godini sv. Josipa. (IKA)

Predstavljena biografska knjiga o fra Anđelku Badurini

Krk, 21. srpnja 2021.

U atriju samostana sv. Marije Magdalene u Portu na otoku Krku predstavljena je 21. srpnja 2021. godine knjiga autora Perice Dujmovića i Tomislava Galovića „Slike, slova i sveta mjesta. Fra Anđelko Badurina (1935. – 2013.)“.

Predstavljanje je vodio suautor Dujmović. Pozdravivši nazočne uime autora i nkladnika najavio je sudionike predstavljanja: načelnika Općine Malinska-Dubašnica Roberta Antona Kraljića, provincijala franjevaca trećoredaca fra Ivu Martinovića, predsjednika Povijesnoga društva otoka Krka dr. Milana Radića, gvardijana Samostana sv. Franje u Krku fra Antuna Badurinu te suautora Tomislava Galovića. Voditelj je na početku istaknuo povezanost fra Anđelka Badurine s Portom: „Većina vas okupljenih sjeća se padra Anđelka kao tihoga, samozatajnog i skromnog fratra, uvijek vrlo rado viđenoga gosta Porta, a u ljetnim mjesecima (...) gotovo i domaćina ovdje u Svetoj Mariji Magdaleni jer je tako rado kroz mnoga ljeta boravio među drevnim zidinama ovoga samostana da smo ga, uvjeren sam, svi mi Portani bili držali za jednoga od nas domaćih. Sjećamo ga se sigurno i kao čovjeka od malo riječi, ali uvijek spremna djelima pomoći ovoj samostanskoj zajednici, ali i cijelome selu.“ Dodavši kako su se on i suautor Tomislav Galović trudili „obuhvatiti sve aspekte životnoga puta fra Anđelka“, naglasio je kako su im u radu na toj knjizi „vrlo dragocjena bila pisana svjedočanstva dvojice njegove subraće i prezimenjaka – fra Vlatka i fra Antuna Badurine.“ Ona su im

„dala neprocjenjiv uvid u fra Anđelkovo redovničko, pastoralno, duhovno i svećeničko službovanje“, te su i ta svjedočanstva objavljena u knjizi.

Pri kraju je ukratko razjasnio „ponešto poetičnu formulaciju naslova ove knjige“ – Slike, slova i sveta mjesta: „Ova tri termina označuju (...) stožerna mjesta, odnosno žarišta znanstvenoga, učenjačkog i stručnog rada ovoga osobitog fratra glagoljaša: ikonografiju – proučavanje slika (...), zatim proučavanje sitnoslikarstva, tj. oslikanih i ukrašenih početnih slova, tzv. inicijala (...) i naposljetku hagiopografiju, odnosno proučavanje svetih mjesta, točnije naziva lokaliteta koji su bili posvećeni nekom svecu patronu.“

Načelnik Kraljić istaknuo je kako je općina uvijek spremna podržati djelovanje Povijesnog društva otoka Krka i Samostana sv. Marije Magdalene najavljujući kako će, nakon što je obnovljen samostan (sredstvima Provincije), općina sudjelovati u postavljanju samostanske muzejske zbirke u obnovljeni prostor, u uređenju toša – dijela muzeja te u uređenju atrija. Provincijal Martinović čestitao je autorima na objavljivanju knjige i zahvalio svima nazočnima za dolazak na predstavljanje, ističući kako je ta „knjiga značajna ne samo za Provinciju, Porat, Dubašnicu i otok Krk, nego i za cijelu Hrvatsku jer donosi mnogo toga što se odnosi na fra Anđelkov znanstveni i istraživački rad“ te kako govoriti o njemu i ovoj knjizi „znači govoriti o jednom velikanu kojeg možda mnogi od vas ne poznaju“.

Govoreći o fra Anđelku kao franjevcu i redovniku istaknuo je kako je on „slijedio Krista i sv. Franju u malenosti, nenametljivosti, samozatajnosti“. U svojim je djelima pokazao „osjetljivost za povijest, sakralnost,

sakralnu umjetnost, kulturnu baštinu, glagoljicu, redovništvo, Crkvu, franjevačku duhovnost“. Njegova su djela veliko i dragocjeno blago „koje treba upoznavati, koje treba slijediti. Fra Anđelko nas uči čuvati ono što je naše, čuvati svoju kulturnu baštinu, čuvati svoj identitet“, naglasio je provincijal. (IKA)

Svečani zavjeti s. Ivane Perković iz Družbe sestara Milosrdnog Isusa

Sisak, 24. srpnja 2021.

Sisački biskup Vlado Košić predvodio je 24. srpnja 2021. godine u bazilici Sv. Kvirina u Sisku svečano misno slavlje tijekom kojeg je svečane redovničke zavjete položila s. Ivana Perković iz Družbe sestara Milosrdnog Isusa koje djeluju u toj župi.

Na početku homilije biskup je poručio kako je to blagoslovljen dan za s. Ivanu, za njezinu Družbu, ali i za tu župu te biskupiju. „Doživotni redovnički zavjeti prigoda su da se dublje povežemo s Bogom, da mu iskreno zahvalimo za sva dobročinstva od kojih je sigurno i duhovni poziv koji je on uputio s. Ivani, a ona ga je čula i odazvala se. Molimo se za nju, molimo se s njom, da joj Gospodin udijeli ustrajnost na putu redovništva kojim je pošla.“ U nastavku biskup je govorio i o životu sv. Faustine Kowalske od koje potječe Družba sestara Milosrdnog Isusa. „Bila je mističarka i veoma je živo i s puno osjećaja doživljavala Isusa i njegovu prisutnost u svojem životu. No to nije bio put slasti i same radosti zbog Isusove blizine i neprestanog života s njim, bio je to put ispunjen žrtvom i križem“, poručio je biskup te na kraju završio molitvom sv. Faustine Milosrdnom Isusu. (IKA)

Frama osječkog područnog bratstva susrela se s mons. mr. Ivanom Ćurićem

Vinkovci, 24. srpnja 2021.

Franjevačka mladež (Frama) osječkog područnog bratstva počela je 24. srpnja 2021. godine dvadeset sedmi hod pod geslom „Djelima i naukom podržati Kristovu Crkvu“, a u sklopu hoda susreli su se i s đakovačko-osječkim pomoćnim biskupom mons. Ivanom Ćurićem.

Na hodu je sudjelovao samo dio framaša kao predstavnika ovog područnog bratstva, njih oko šezdeset. Krenuli su iz Iloka odakle su mladi preko Šarengrada, Lovasa, Ilače i Vukovara 29. srpnja stigli do Vinkovaca. Vinkovci su bili i zadnja postaja na putu koji su mladi framaši prešli pješice u pet dana, provevši to vrijeme u molitvi, katehezama, pjesmi i pokori upućeni porcijunkulskom (potpunom) oprostumu koji će proslaviti na Glavotoku 2. kolovoza o blagdanu Gospe od Anđela. Na zadnjoj postaji pri samostanu Sv. Antuna u župnoj crkvi Bezgrešnog Srca Marijina franjevaca konventualaca susreli su se i s pomoćnim đakovačko-osječkim biskupom Ivanom Ćurićem. U župnoj crkvi slavljena je misa koju je predvodio biskup Ćurić.

Biskup je, između ostalog, u homiliji mladim framašima približio i primjer sv. Marte i Marije, čiji se spomendan slavimo toga dana, te ih pozvao da i oni budu, kako uostalom glasi njihovo geslo hoda, svjedoci Isusa Krista kako naukom i riječima, tako i djelima i svojim svakodnevnim životom. (IKA)

U Centru „Amadea“ obilježen prvi put Svjetski dan djedova, baka i starijih osoba

Đakovo, 26. srpnja 2021.

U povodu Svjetskoga dana djedova, baka i starijih osoba Udruga za psihosocijalne potrebe „Amadea“, koju vode Milosrdne sestre Svetoga Križa u Đakovu, organizirala je 26. srpnja 2021. godine susret starijih osoba na ljetnoj terasi Centra „Amadea“.

Bake, djedove i starije osobe, uz koje su bila i djeca, na početku susreta pozdravila je sestra Natalija. Sestra Rastislava protumačila je pet postavki pape Franje u vezi s novonovanim Svjetskim danom djedova, baka i starijih osoba (1. Znati da vam je Crkva blizu; 2. U bližnjima naučiti spoznavati anđele; 3. Pročitati svaki dan redak iz Svetoga pisma; 4. Čuvati korijene i brinuti se za malene i 5. Otkriti da smo potrebni jedni drugima). Prigodnim glazbenim programom predstavila se volonterka Udruge, vjeroučiteljica Josipa Akšamović. Marija Mihaljević govorila je o važnosti zajedništva starijih osoba, međusobnom poticanju i pomaganju te druženju u različitim prigodama.

O važnosti tjelesne aktivnosti starijih osoba govorila je Marica Kovač, a s. Antica predstavila se svojim vedrim i duhovitim stihovima kojima je evocirala uspomene iz djetinjstva. Zatim je uslijedio krug razgovora uz poticajne kartice pa su svi sudionici govorili o svojim željama, osjećajima i potrebama. Zabavni dio programa započela su djeca igrom balonima, a stariji su se natjecali u igrama spretnosti. Susret je završen prigodnim domjenkom uz glazbu i ples. (IKA)

Proslavljena dvadeset peta obljetnica svećeničkog ređenja fra Josipa Blaževića

Šiškovci, 26. srpnja 2021.

Provincijalni ministar hrvatskih franjevaca konventualaca fra Josip Blažević proslavio je u rodnom mjestu Šiškovcima (župa Cerna kod Vinkovaca) na spomendan sv. Joakima i Ane, 26. srpnja 2021. godine, dvadeset petu obljetnicu svećeničkog ređenja i mlade mise.

Fra Josip je misu predslavio u filijalnoj crkvi sv. Ane, istoj onoj u kojoj je prije dvadeset pet godina predslavio mladu misu. Kao i na mladoj misi propovijed je izrekao fra Martin Dretvić, član vinkovačkog samostana franjevaca konventualaca, koji je podsjetio na taj događaj i zahvalio Bogu za sve dobro učinjeno preko svećeničkih i redovničkih ruku fra Josipa Blaževića. Mjesni župnik vlč. Krešimir Jukić iz Cerne, pod čijom je pastoralnom skrbi i crkva sv. Ane u Šiškovcima, na kraju je mise, između ostalog, pročitao prigodnu čestitku đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića. Također je jubilarcu izrazio posebnu zahvalnost za sve ostvareno u dosadašnjem životu, posebno za uzoran primjer njegovih roditelja i brojne rodbine.

Druženje se poslije mise nastavilo i završilo u užem obiteljskom krugu fra Josipove rodbine uz koje su se okupili svećenici i fratri iz Provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca. Provincijalni tajnik fra Ljudevit Maračić tom je prigodom u ime Provincije zahvalio za sve ono što je na području pastoralnoga (župni vikar u Zagrebu i Vinkovcima), katehetskoga (vjeroučitelj u nekim zagrebačkim školama), pedagoškoga (višegodišnji magister bogoslova), znanstvenoga (doktorat u Rimu i profesor u Zadru),

izdavačkoga (urednik Veritasa, autor osam knjiga, urednik brojnih izdanja), kulturnoga (Festival kršćanskog kazališta, Hrvatski areopag), a posebno poglavarskog djelovanja (definitor, vikar i provincijalni ministar) učinio za Provinciju, Crkvu i narod. (IKA)

Zlatna obljetnica franjevaštva

Makarska, 28. srpnja 2021.

Članovi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, koji su redovničko odijelo obukli 5. srpnja 1971. godine na Visovcu, proslavili su zlatnu obljetnicu u Franjevačkom samostanu svete Marije u Makarskoj 28. srpnja 2021. godine.

Nakon pedeset godina od dvadeset i sedam fratarata u redovničkom životu ostala su devetorica: fra Ante Bilić, fra Stanko Dotur, fra Dušan Džimbeg, fra Ante Branko Periša, fra Josip Šimić, fra Ante Vugdeliya, fra Marinko Vukman, fra Ante Vukušić, fra Petar Djukić. Među navedenima zbog obveza izostali su fra Ante Bilić, fra Ante Vukušić, fra Petar Djukić. Domaćin proslave i slavjenik bio je gvardijan fra Stanko Dotur. Nakon susreta i čestitki misno slavlje u samostanskoj crkvi Svete Marije predvodio je fra Josip Šimić. U prigodnoj homiliji iz rizičnice osobnih propovijedi fra Josip je istaknuo značenje franjevačke karizme, kako u mjesnoj, tako i u općoj Crkvi. Osobito je naglasio ulogu svoje generacije koja je prošla trnovitom povijesnom stazom, pedeset godina služeći Bogu i hrvatskom narodu. (IKA)

Proslava Ignacijeva i šezdesete obljetnice redovništva

Opatija, 31. srpnja 2021.

U Opatiji je 31. srpnja 2021. godine slavljena petstota obljetnica obraćenja sv. Ignacija i četrsto godina njegove kanonizacije, a bila je to prigoda da u opatijskoj isusovačkoj crkvi Navještenja Blažene Djevice Marije o. Tonči Trstenjak i o. Petar Nikolić proslave i šezdesetu obljetnicu ulaska u Družbu Isusovu.

Misu je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić uz predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića. Oba su nadbiskupa čestitala isusovcima obljetnice njihova osnivača uz zahvalu za sva dobra koja su isusovci činili i čine, a dvojici redovnika njihov visoki jubilej. „Duhovnost kršćanina ne mjeri se količinom pobožnosti, nego količinom ljubavi“, rekao je o. Tonči Trstenjak u propovijedi. Propovjednik se prisjetio i svojih redovničkih početaka kao i početaka o. Petra Nikolića koji su prije šezdeset godina ušli u Družbu Isusovu. Bilo je tada jedanaest novaka, od kojih sedmorica 2021. godine slave jubilej, dok su četvorica već prešla u „kuću nebeskog Oca“. Vrijedno je podsjetiti kako je kao svećenik i redovnik o. Trstenjak ostavio dubokog traga i u novinarskom poslanju. Iskustva je stjecao na Radio Vatikanu, a dolaskom demokratskih promjena 1991. godine prelazi na Hrvatsku televiziju gdje osniva Program religijske kulture HTV-a i vodi ga kao urednik do 2009. godine. Uz njega i o. Nikolića, šezdesetu obljetnicu ulaska u Družbu Isusovu ove godine slave i o. Vatroslav Halambek, o. Božidar Nagy, o. Tomislav Podobnik, o. Stanislav Rozman

i o. Josip Roblek. Trodnevnu duhovnu pripravu za svetkovinu predvodio je superior isusovačke zajednice u Opatiji o. Mirko Nikolić. (IKA)

Biskup Gorski zaredio četvoricu isusovaca za prezbitere

Zagreb, 31. srpnja 2021.

Zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski zaredio je četiri člana Hrvatske pokrajine Družbe Isusove za prezbitere na svetkovinu utemeljitelja Družbe sv. Ignacija Lojolskoga. Novi su prezbiteri: o. Luka Ilić iz Šibenskog Donjeg u Šibenskoj biskupiji, o. Ivan Junušić iz Župe Uzvišenja Svetoga Križa u Osijeku, o. Marko Petričević iz Župe Bezgrješnog Srca Marijina u Zagrebu i o. Tomislav Vujeva iz župe Ljubunčić kod Livna. Na početku slavlja otac provincijal Dalibor Renić pozdravio je prisutne te je istaknuo kako ova ređenja hrvatski isusovci i suradnici doživljavaju kao poseban Božji dar u jubilarnoj godini svetog Ignacija koja se slavi 2021. – 2022. godine.

Biskup Mijo Gorski u homiliji je istaknuo evanđeoske riječi kako „Sin čovječji nema gdje bi glavu naslonio“ pa stoga apostolska služba traži promišljenu odluku i slobodu. Podsjetio je ređenike kako neće biti samo nositelji i vršitelji službe, nego će otajstva vjere i njih izgrađivati. „Dopustite da Bog izgrađuje vašeg unutarnjeg čovjeka, vašu savjest, a to može samo ako se do kraja predate u njegove ruke.“

U ime novozaređenih prezbitera na koncu mise zahvalu je izrekao o. Luka Ilić. Zaključio je molitvom sv. Ignacija Lojolskoga „Uzmi, Gospodine, i primi“ koja je adekvatan odgovor na Božja dobročinstva. Mla-

domisnici će tijekom kolovoza slaviti mlade mise u rodnim župama. Zatim oci Ilić i Vujeva nastavljaju poslijediplomski studij u Innsbrucku, odnosno Rimu. Otac Petričević preuzima pastoralnu službu u Župi Bezgrješnog Srca Marijina na Jordanovcu, a o. Junušić u Župi Srca Isusova u Palmotićevoj u Zagrebu. (IKA)

Peto zborovanje Školskih sestara franjevki Krista Kralja Provincije Presvetog Srca Isusova

Split, 1. kolovoza 2021.

Peto zborovanje Školskih sestara franjevki Krista Kralja Provincije Presvetog Srca Isusova održano je 1. kolovoza 2021. godine u provincijalnom središtu u Splitu. Sestre su se okupile kako bi u zajedništvu slavile i promišljale Božji dar duhovnog poziva i podijelile iskustva življenja tog otajstvenog dara. Ono što je u samom srcu našeg redovničkog života, što ga hrani, jača i oblikuje jest euharistijski Krist pa su ga i ovaj put stavile u središte zborovanja svečanim slavljem mise koje je predvodio fra Ante Vučković. Govoreći o smislu redovničkog života fra Ante je istaknuo kako su franjevke kao redovnička zajednica pozvane ne zadržavati se na prizemnom, nego upućivati dalje od sebe, učiniti svijetu vidljivim Onoga koji ih je pozvao na zajedničko služenje. Njihovu grešnost i Božju svetost usporedio je s bojama njihova odijela prisposobivši tako duhovnu stvarnost pojavnom. Pjevanje je predvodio zbor lovretskih sestara.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedio je prigodni, zbog epidemioloških prilika, ponešto sažeti program u kojem su se izmjenjivale pjesma, riječ i slika. Provincijalna

predstojnica s. Andrea Nazlić, izrazivši najprije dobrodošlicu sestrama, osvrnula se na proteklo šestogodište. „Današnje je vrijeme nepredvidivo i nesigurno, i traži“, kako je istaknula „još veće prijanjanje uz Gospodina da bi sestre znale prepoznati i vršiti njegovu volju i duhovno rasti kroz poteškoće koje nas snalaze. Mijenjaju se okolnosti našeg djelovanja, no naše poslanje ostaje uvijek isto – preobražene Kristom donijeti Radosnu vijest čovjeku naših dana“, rekla je s. Andrea.

Oslonivši se na šestogodišnji provincijalni plan „Poslane svijetu“, podsjetila je na zadane smjernice, put kojim im je kao zajednici i pojedincima kroz to šestogodište trebalo i treba ići. Koliko su daleko na tom putovanju zaista i odmakle i koliko ih je taj put iznutra izmijenio, ostaje svakoj za sebe u istini odgovoriti. Važnijih događaja, slavlja i jubileja u proteklih šest godina nije nedostajalo, a prisjetile su ih se videouratkom koji im je probudio sjećanje na neke lijepe trenutke, ali ih i podsjetio kako je vrijeme dragocjeni dar što im ga je mudro koristiti. Tijekom programa pjevao je zbor lovretskih sestara. Vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović nije mogla nazočiti zborovanju, ali je duhom bila prisutna te je sestrama uputila riječi ohrabrenja da s obnovljenom nadom usmjeravaju pogled u budućnost i zajednički grade snove. Jer nitko se ne može sam uhvatiti u koštac sa životom. Potrebna je zajednica koja podržava, koja pomaže i u kojoj jedni drugima pomažu gledati naprijed. (IKA)

Izašao sedmi svezak biblioteke „Umnici Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja“

Split, 3. kolovoza 2021.

Sedmi svezak biblioteke „Umnici Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja“ bavi se likom i djelom fra Krste Kržanića. Knjigu su napisali Dinko Aračić i fra Petar Lubina, a recenzirali izv. prof. dr. sc. Dario Škarica te doc. dr. sc. Emanuel Petrov. Urednik knjige i edicije je doc. dr. sc. fra Ivan Macut. Knjiga sadrži četrismo pedeset šest stranica.

Premda zaslužan franjevac Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja, autor vrijednih i zanimljivih znanstvenih radova, što filozofskih što teoloških, fra Krsto Kržanić (1894. – 1974.) nije zasad privukao posebnu pozornost istraživača povijesti hrvatske filozofije, odnosno teologije. Ovo je zapravo prva knjiga u cijelosti posvećena njegovu životu i djelu. Autori su pritom u opsežnoj uvodnoj studiji sročili uravnotežen, odmjeren i stručan prikaz Kržanićeva opusa i života, jasno koncipiran i cjelovit, koji bi se mogao pokazati stabilnim okvirom eventualnih budućih istraživanja pojedinih aspekata Kržanićeva djela. Na poseban način vrijednosti ovog rukopisa pridonosi i prijevod ranih Kržanićevih opsežnih istraživanja o franjevačkoj školi objavljenih 1929. i 1930. godine. (IKA)

Slavlje redovničkih jubileja i obnova zavjeta sestara Kćeri Božje ljubavi

Zagreb, 3. kolovoza 2021.

Na spomendan bl. Augustina Kažotića 3. kolovoza 2021. godine u montažnoj župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u

Granešini euharistijsko slavlje proslave redovničkih jubileja i obnove zavjeta sestara Kćeri Božje ljubavi predvodio je sisački biskup Vlado Košić.

Dvadeset i pet godina redovničkog života proslavila je s. Gordana Igreg, provincijalna glavarica; pedeset godina življenja po zavjetima proslavile su s. M. Jeronima Juroš, s. M. Tihomira Posavec, s. M. Ancila Bandić, s. M. Suzana Jakovljević, s. M. Emila Landek, s. M. Melanija Cvrtak, s. M. Rajka Kamber i s. M. Bernarda Ćosić, a šezdeset godina življenja zavjeta proslavile su s. M. Filipina Pušeljić, s. M. Kristina Bukal i s. M. Jelena Šašo. Redovničke zavjete obnovilo je sedam sestara juniorki: s. Mirjana Potnar, s. M. Klara Lipovac, s. M. Faustina Sabolić, s. M. Karla Mandić, s. M. Josipa Soldo, s. Katarina Pendeš i s. Marijana Novosel. Čestitajući sestrama jubileje i obnovu zavjeta biskup Košić u homiliji je naglasio važnost znati se i moći u životu osloniti na Gospodina, a ne na sebe, uzdajući se u njegovu milost i pomoć. Nakon euharistijskog slavlja proslava je nastavljena za obiteljskim stolom u dvorani Duhovnog centra. (IKA)

Slavlje svećanih i jednostavnih zavjeta na zagrebačkoj Koloniji

Zagreb, 5. kolovoza 2021.

Tijekom svečanog euharistijskog slavlja 5. kolovoza 2021. godine u crkvi Kraljice sv. krunice u Zagrebu dvojica braće dominikanaca položila su svećane zavjete, dok su njih četvorica obnovila jednostavne zavjete položivši svoje ruke u ruke fr. Slavka Sliškovića, provincijala Hrvatske dominikanske provincije koji je predvodio misno slavlje.

Svečane zavjete položili su fr. Ilija Lešić i fr. Mario Ilija Udovičić, a jednostavne su obnovili fr. Drago Ferencek, fr. Bonifacije Franjo, fr. Karlo Luka Kvesić i fr. Mislav Peček, obećavši pri tome posluš Bogu, Blaženoj Djevici Mariji, sv. Dominiku, provincijalu HDP-a, umjesto fr. Gerardu Franciscu Timoneru III., učitelju Reda propovjednika i njegovih nasljednika, prema Pravilu bl. Augustina biskupa i Konstitucijama braće Reda propovjednika. Provincijal Slišković rekao je kako tu večer započinju intenzivnu trodnevnu pripremu u povodu proslave svetkovine sv. oca Dominika i da je početak u vrlo znakovitom činu obnove zavjeta na godinu dana braće Bonifacija, Karla, Drage i Mislava te polaganjem doživotnih zavjeta braće Ilije i Marija.

Kao primjer čovjeka koji je ispravno odgovorio na pitanje „Tko je Isus za tebe?“ i po čijim se riječima i djelima moglo prepoznati Krista u njegovu svakodnevnom životu, provincijal je u homiliji istaknuo sv. oca Dominika i nastavio: „U tamu svijeta donosio je radosnu vijest. I taj je primjer potaknuo našu braću koja danas ovdje stoje da na Isusovo pitanje i sami odgovore, poput apostola Petra i sv. Dominika: ‘Ti si Krist Pomazanik, Sin Boga živoga!’, te da mu iz vjere predaju svoj život. Oni mu danas daruju ono što, čini mi se, najviše nedostaje razdoblju u kojemu živimo, svoje vrijeme! Daruju mu godinu ili čitav život! Kako je to veliki dar! Ovdje pred nama odvija se uzdarje Gospodinu darovatelju vremena... Naime, zavjetovanici mu ne daju dio svojeg vremena, trenutke kad njima bude odgovaralo posvetiti se Bogu ili kad nemaju ništa drugo raditi. Oni po zavjetima sve svoje vrijeme daruju Bogu jer obećavaju da ga neće

koristiti ni za što ili nikoga drugoga. To je smisao zavjeta: biti slobodan za Boga! Kad tako gledamo zavjete, onda oni nisu teški. Oni su put prema slobodi. Ali taj put može ponekad biti i težak te tražiti žrtvu i prolazak kroz pustinju. Čuli smo u čitanju iz Knjige brojeva kako oni koje Gospodin oslobađa počinju mrmljati, ljutiti se na Gospodina. On im nudi sve, a oni se sjećaju punih lonaca... Lako je na putu izgubiti iz vida Gospodina i zamijeniti ga ljudskim željama, potrebama i prohtjevima. To se događa i najvjernijima. Petra, kojega je malo prije nazvao Stijenom, Isus oštro proziva Sotonom jer mu nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko.“

„Draga braćo, sve zemaljsko, ljudsko i prolazno ne može ispuniti srce koje je pozvano od Gospodina. Čim za ovim posegneš nećeš biti sretan, nego nezadovoljan, napet, smrknut, ohol! S druge strane, na onima koji iskreno i bezrezervno žive svoje posvećenje Bogu vidi se mir, radost, sloboda, ljepota duše. I jedni i drugi oko sebe šire ono što je u njima. Ugladajte se na Dominika. On nije kritizirao, plašio ili prijetio – to su činili oni čije poslanje nije uspjelo obratiti krivovjerce. Ni on ni mi nismo propovjednici propasti, nego milosti. Upravo zato ste i na početku ovih zavjeta zatražili milosrđe. Samo onaj tko milosrđe osjeti, može ga drugome dati! Samo onaj koga evanđelje obrađuje, može druge radosnom viješću obradovati. Ta je radost Dominika tjerala da po cijele dane bude radosan propovjednik, a noću je kažu znao i plakati zbog onih do kojih nije uspio doći. Zato je noću molio! Dan je posvećivao blišnjima, a noć Bogu! Slika noći znak je intimnosti. Budite intimni s Bogom, budite mu bliski, razgovaraj-

te s njim pa ćete moći poput Dominika govoriti o njemu i biti propovjednici ne samo po pripadnosti Redu propovjednika, nego i po životu te drugima naviještati tko je Sin Čovječji i pomagati im da i sami znaju na to pitanje odgovoriti. Neka vam Bog po Dominikovu zagovoru u tome pomogne“, poticajne su riječi provincijala Sliškovića upućene braći dominikancima koji su polagali zavjete. (IKA)

Doživotni zavjeti i deset zlatnih sestara u Družbi Kćeri Milosrđa

Prizba, 6. kolovoza 2021.

Na blagdan Preobraženja Gospodnjega, 6. kolovoza 2021. godine, na poluotoku Prizbi nedaleko od Blata na Korčuli, održane su svečanosti Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje.

Deset je sestara slavilo pedeset godina vjernosti i odanosti u zavjetima siromaštva, poslušnosti i čistoće. Zlatne sestre jubilarke su: s. M. Hvalimira Drmić, s. M. Zrinka Glavaš, s. M. Milanka Juričević, s. M. Javorka Karatović, s. M. Domagoja Marić, s. M. Ilijana Markanović, s. M. Srebrenka Paleka i s. M. Slavojka Pranjić te dvije sestre iz Italije, s. M. Plamenka Ivandić i s. M. Spasomira Sučić koje zbog pandemije koronavirusa nisu sudjelovale u slavlju. Doživotne redovničke zavjete položile su s. M. Kristina Injić i s. M. Anamarija Vuković.

Svečanost je započela u šumici poluotoka Prizba na mjestu gdje je u kolovoza 1919. godine utemeljiteljica Družbe bl. Marija Propetoga Isusa Petković pisala ustanove svoje družbe. To je mjesto obilježeno križem s hrvatskim pleterom i otvorenom knjigom isklesanima u bijelom mramoru.

Podno borova uz tirkizno more u tišini uvala, na tom mjestu natopljenu sjećanjem na blaženu majku utemeljiteljicu i začetke svoje družbe, sestre su započele svečanu proslavu svojih redovničkih zavjeta.

Nakon govora s. M. Anamarije Vuković provincijalna je predstojnica s. M. Emila Barbarić čestitala sestrama zlatnoga jubileja na ustrajnosti i vjernosti, a mlade sestre pred polaganjem doživotnih zavjeta ohrabrila je majčinskom ljubavlju i skrbi. Svečarice i uzvanici od toga spomen-mjesta u procesiji su došli u samostansko dvorište gdje se nastavila svečanost. Euharistijsko je slavlje predslavio fra Domagoj Volarević. (IKA)

Mladomisničko slavlje o. Ivana Junušića u Osijeku u znaku velikih jubileja

Osijek, 7. kolovoza 2021.

Mladomisnik o. Ivan Junušić, isusovac Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, proslavio je 7. kolovoza 2021. godine mladu misu u rodnoj župi Uzvišenja sv. Križa u Osijeku.

Otac Junušić prvi je župni sin isusovac u retfalačkoj župi koja ove godine slavi šezdesetu godišnjicu postojanja, a mladomisničko je slavlje milosno i zato što je u jubilarnoj Ignacijevoj godini (od 20. svibnja 2021. do 31. srpnja 2022., u povodu petstote obljetnice obraćenja sv. Ignacija Lojolskog, osnivača Družbe Isusove, i čitirstote obljetnice njegove kanonizacije). Novi prezbiter Junušić pripravlja se za mladomisničko slavlje u rodnoj župi od 2. do 7. kolovoza uz večernje mise, a na blagdan Preobraženja Gospodina, 6. kolovoza, predmolio je krunicu te je na kraju slavlja župnik blagoslovio župni dar mladomisničko ruho (misnicu).

„Naš mladomisnik Ivan sasvim je sigurno u svome životu imao i još ima iskustvo hoda i traženja. Onaj koji nije iskusio život kao hod, kao traženje, tko nije iskusio nedostatak ili odsustvo svjetla koje nazivamo tamom, teško može ozbiljno shvatiti Isusove riječi: ‘Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.’ Vjerojatno će još mnogo puta u svojem svećeničkom životu morati proći kušnju tame koja prijeti zatiranjem života i radosti. Važno je ostati na Kristovom putu svjetla! Važno je to zbog njega samoga, ali i zbog mnogih duša kojima će Ivan služiti. Važno je to zbog svijeta, zbog Europe i Hrvatske gdje mnogi ljudi osjećaju nedostatak smisla života. U vremenu u kojemu živimo, u krizi smisla važno je razumjeti Isusovu riječ i postat će plodonosna, u dubokom shvaćanju svijeta u kojemu živimo, u askezi. Molitvom pratimo Ivana kojega je Bog poslao s razlogom. Nije mu išlo lako i još mnogo puta će proći kušnje, tamu života. No jako je važno, Ivane, da se sjetiš svoga mladomisničkog gesla i svaki dan ga u srcu ponoviš jer ono ima snagu svjetla. Mi smo djeca svjetla. Hodimo u svjetlosti života, a ne u tami“, poručio je p. Mislav Skelin u propovijedi.

Mladomisnikov je put počeo u Osijeku gdje je rođen 1987. godine. U Družbu Isusovu stupio je 2013. godine. Prije stupanja u Družbu, nakon završene Isusovačke klasične gimnazije u Osijeku, postigao je magisterij prava na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Osijeku. Filozofiju je studirao na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu, a pastoralni je praktikum obavljao u pastoralu mladih pri Rezidenciji Srca Isusova u Zagrebu. Zaređen je za đakona u Rimu 6. travnja 2021. godine uz još jedana-

estoricu isusovaca iz Međunarodnog kolegija Presvetog Imena Isusova, a na blagdan sv. Ignacija Lojolskoga (31. srpnja) zaređen je za svećenika uz još trojicu članova Hrvatske pokrajine Družbe Isusove u Zagrebu, o. Luku Ilića iz Sitnog Donjeg u Šibenskoj biskupiji, o. Marka Petričevića iz župe Bezgrješnog Srca Marijina u Zagrebu i o. Tomislava Vujevu iz župe Ljubunčić kod Livna. (IKA)

Mladomisnik monfortanac o. Josip Magdić slavio misu u Svetišu sv. Josipa

Karlovac, 11. kolovoza 2021.

Mladomisnički hod svetom Josipu nastavljen je 11. kolovoza 2021. godine u Josipovom svetišu u Karlovcu kada je euharistijsko slavlje predvodio monfortanac o. Josip Magdić. Otac Josip za svećenika je zaređen u Rimu 10. srpnja 2021. godine, a mladu misu slavio je 1. kolovoza u karlovačkoj župi Presvetog Srca Isusova.

Misi je prethodila pobožnost koju su predvodili hodočasnici, a nakon nje, uvodeći u misno slavlje rektor Nacionalnog svetišta svetog Josipa mons. Antun Sente ml. izrazio je radost što se srijedama posvećenima sv. Josipu predstavljaju mladomisnici, ne samo Zagrebačke nadbiskupije nego i šire. Tumačeći ulomak Evanđelja o. Magdić je istaknuo: „Razmišljajući o današnjem evanđelju na um i srce došle su mi riječi – dijete moje, tko li te to želi optužiti. Dijete moje, može li te tko optužiti? Ja sam tvoj branitelj, kaže Gospodin. To je prekrasno jer je i sveti Josip branitelj, on je onaj koji štiti.“ Homiliju je zaključio riječima: „Istaknuo bih riječi svetog Petra Juliana Eymarda koji je o svetom Josipu ovo rekao – pobožnost svetom Josipu

jedna je od najvećih milosti što ih Bog može dati duši jer je jednako vrijedna otkriću cijele riznice Gospodinovih milosti. Kada Bog želi visoko uzdignuti neku dušu, On je sjedinjuje sa svetim Josipom tako što joj daje snažnu ljubav prema tome dobrome svecu.“

Pri kraju misnoga slavlja mladomisnik je predstavio red kojem pripada. „Monfortanci su kongregacija unutar Katoličke crkve, osnovana od svetog Ljudevita Grigniona Montfortskog, mnogima poznatog po geslu „Totus Tuus“ koje označava potpuno predanje Djevici Mariji, a po njoj Isusu Kristu. Sveti Ljudevit Montfortski osnovao nas je u 18. stoljeću kao družbu misionara koji bi pod zaštitom Djevice Marije išli poput apostola predani u providnost navješćujući riječ Božju.“ U svijetu je oko osamsto četrdeset monfortanca, a u Hrvatskoj je devet svećenika monfortanaca, od kojih njih četvorica djeluju u Hrvatskoj, trojica u Poljskoj i dvojica u Italiji. Ubrzo nakon proslavljenih mladih misa, svećenici su raspoređeni po župama gdje čine prve konkretne korake u svom duhovnom poslanju, a na pitanje koji put ima Josip, odgovorio je: „Još ću godinu dana boraviti u Rimu na magisteriju teologije duhovnosti, a nakon te godine znat ću gdje će me Gospodin poslati.“ (IKA)

Makedonski arhimandrit i monahinje u Vodnjanu

Vodnjan, 11. kolovoza 2021.

Pravoslavni predstavnici iz Sjeverne Makedonije 11. kolovoza 2021. godine pohodili su relikvije i neraspadnuta Sveta tijela u Vodnjanu. Arhimandrit Dositej Talecki iz manastira sv. Jovan Bigorski kraj mjesta Debar u Makedoniji s monahinjom Ekatarinom iz ma-

nastira Sveti Giorgij u Debru te monahinja-ma Teodorom i Pelagijom iz manastira svete Bogorodice kod Kičeva, pohodili su relikvije i neraspadnuta tijela svetaca u Vodnjanu. Tamo se čuva tristo relikvija različitih svetaca koji su živjeli na čitavom području Rimskog Carstva. Od toga dvjesto pedeset šest svetaca živjelo je ondje prije raskola 1054. godine pa su sveci i Pravoslavne i Katoličke crkve. (IKA)

Objavljena knjižica „Biti probodeno srce“ o. Josipa Ćurića

Zagreb, 12. kolovoza 2021.

Nacionalno tajništvo Apostolata molitve objavilo je knjižicu „Biti probodeno srce“ koja sadrži kraće duhovne tekstove koje je svojevremeno objavljivao isusovac o. Josip Ćurić, filozof, teolog i propovjednik u Bazilici Srca Isusova, u Glasniku Srca Isusova i Marijina. „Riječ je o istinskim duhovnim proplamsajima o srži kršćanskoga svjetonazora koji zbog perenijalne filozofsko-teološke potke autora nisu ni nakon mnogo godina izgubili baš ništa od svoje životvornosti. Ova zbirka namijenjena je onim vjernicima, naravno i svim ljudima dobre volje, koji traže smisao, koji se na intelektualno odgovoran način žele odnositi prema pokladu kršćanske vjere te je žele ljudski dopadljivo i pobudno oživotvoriti u praksi“, kaže se u uvodnoj riječi. (IKA)

U samostanu Male braće u Dubrovniku izložena knjiga Marka Marulića „Judita“

Dubrovnik, 13. kolovoza 2021.

Dana 13. kolovoza 2021. godine u klasturu samostana Male braće u Dubrovniku izložena je knjiga „Judita“ oca hrvatske književno-

sti Marka Marulića, s originalnim naslovom „Libar Marka Marula Splićanina“ u kojem se prikazuje povijest svete udovice Judite.

Mala, ali za hrvatski narod iznimno značajna knjiga, na današnji je dan, a prije petsto godina, na hrvatskom jeziku izašla iz tiska u Veneciji. Uz više od tisuću knjiga iz 16. stoljeća, u ovom samostanu je i jedini potpuno sačuvani primjerak tog prvog izdanja Marulićeve knjige. Kako se navodi na mrežnim stranicama Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu, Marko Marulić (lat. *Marcus Marulus*), najvrjedniji hrvatski pisac 15. i 16. st., nacionalni klasik, tvorac prvoga epa na hrvatskome jeziku, klasik kršćanske književnosti te humanist europskoga formata, rodio se u Splitu 18. kolovoza 1450. godine, a preminuo 5. siječnja 1524. godine u Splitu. Potječe iz splitske plemićke obitelji Pečenić (Pecinić, Picinić), a u 15. st. počela se nazivati *Marulus* ili *De Marulis*; oblik Marulić nalazi se u posveti Judite. U Splitu je pohađao humanističku školu Tidea Acciarinija, a pretpostavlja se da je nakon toga nastavio školovanje u Italiji. Život je proveo u Splitu, putujući povremeno u Mletke i Rim. Neko je vrijeme boravio u Nečujmu na Šolti. Bio je ovjerovitelj notarskih spisa, sudac i provoditelj oporuka.

Zahvaljujući književnomu radu postao je središnja osoba splitskoga humanističkog kruga. Marulić je svoja djela pisao na hrvatskome, latinskome i talijanskome jeziku. Bio je pjesnik i prozaik, sastavljao je sažete priručnike i zbornike uputa za praktičan kršćanski život, moralno-teološke i kulturno-povijesne rasprave, propovijedi, dijaloge, priče, pisma, epove, poeme i kraće pjesme. Prevodio je s latinskoga i talijanskoga na hrvatski te s hrvatskoga i talijanskoga na latinski. Izvori su njegova književnog rada

Biblija i povijest starokršćanske književnosti te grčko-rimska klasika. Uz duboku religioznost i trajnu sklonost moralnoj pouci posjedovao je i tipičnu humanističku širinu zanimanja (književnost, povijest, politika, arheologija, slikarstvo) i svestranu erudiciju te renesansnu sposobnost spajanja hrvatske, latinske i talijanske književne tradicije. Živeći na prijelazu između srednjega i novoga vijeka, preuzimao je mnoge srednjovjekovne sadržaje, ali ih je obrađivao u novim oblicima. Vrlo predano i ustrajno pisao je i o suvremenim zbivanjima, ponajprije o turskoj opasnosti i razjedinjenosti kršćana.

Najvrjednije je Marulićevo hrvatsko djelo „Judita“ (Libar Marka Marula Splićanina u kom se uzdarži istorija svete udovice Judit u versih harvacki složena) koje je dostupno u sklopu portala Digitalne zbirke Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Marulić je Juditu dovršio kao pedesetogodišnjak 22. travnja 1501. godine, a u Mletcima ju je prvi put tiskao Guglielmo da Fontaneto tek 13. kolovoza 1521. godine.

Jedan primjerak prvoga izdanja čuva se u fondu knjižnice Male braće u Dubrovniku, a drugi u knjižnici zadarske obitelji Paravia koja je danas sastavni dio Znanstvene knjižnice u Zadru. Marulić je doživio tri izdanja svoje Judite. Prvo je priredio Splićanin Petar Sričić, a drugo zadarski knjižar Jerolim Mirković 30. svibnja 1522. godine, čije izdanje resi devet drvoreza s ratnim prizorima. Deveti drvorez potpisan je slovom M pa se pretpostavljalo da je Marulić sam i izradio te drvoreze. Jedan primjerak Mirkovićeve izdanja Ivan Kukuljević darovao je tadašnjoj Sveučilišnoj knjižnici, a i drugi primjerak, što se danas čuva u Zbirci rukopisa i starih knjiga Nacionalne i sveučilišne knjižnice

u Zagrebu, potječe iz Kukuljevićeve ostavštine. Treće izdanje tiskano je 29. siječnja 1522. godine, za dubrovačkoga knjižara Jacoma di Negrija.

Pjesničkom obradom pripovijesti o hrabroj starozavjetnoj udovici, Marulić je želio pokazati kako se prijetećoj turskoj sili može odoljeti junaštvom i vjerom u Boga. Iako je vjerno pratio biblijski predložak, ep je uobličio po renesansnim poetičkim pravilima, dok je u versifikaciji slijedio suvremene pjesnike svjetovne tematike (začinjavci). Djelo je posvetio kumu Dujmu Balistriliću. Jezična je podloga splitska čakavština i štokavski leksik te glagoljaška predaja, čime je ovo djelo navijestilo jedinstvo hrvatskoga jezika, a najveća je vrijednost spoznaja kako je Marulić u hrvatski jezik prenio europski pjesnički standard. (IKA)

Objavljena knjiga o djelovanju fra Marinka Vukmana u Njemačkoj

Split, 14. kolovoza 2021.

U nakladi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja tiskana je knjiga „Tragovi vjere i ljubavi. Četrdeset godina života i rada fra Marinka Vukmana u Njemačkoj“. Urednici su izdanja fra Šimun Markulin i fra Ante Akrap, obojica nastavnici na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu.

Knjiga na četristo osamdeset stranica monografski obrađuje život i djelo fra Marinka Vukmana, svećenika, redovnika, člana Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu. Nakon svećeničkog ređenja dvije godine djelovao je u domovini (župa Runović-Zmijavci), a 1981. godine uprava Provincije poslala ga je među hrvatske iseljenike u Njemačku gdje djeluje i da-

nas. Upravo je proslava četrdesete obljetnice pastoralnog djelovanja fra Marinka u inozemnoj pastvi (1981. – 2021.) neposredan povod objavljivanja knjige. Monografija sadrži mnogo radova iz pera različitih autora koji su tematski podijeljeni u osam cjelina: nakon predgovora slijedi prikaz njegovog životnog puta; evangelizacijsko i karitativno djelovanje; obrazovne, kulturne, folklorne i sportske aktivnosti; opis komunikacijskih vještina i društvenog djelovanja te dodaci.

Autori tekstova bliski su fra Marinkovi suradnici iz Stuttgarta, Sindelfingena, Kelkheima i Münchena, kao i njegovi prijatelji. Fotografije, kojima su protkana tematska poglavlja, dolaze iz fra Marinkove osobne arhive kao i iz arhive njegovih poznanika koji su za vlastite potrebe sačuvali fotografske zapise važnih događaja i svečanosti na kojima su sudjelovali. Nakon općeg uvoda urednikâ knjige, slijede četiri predgovora: predsjednika Vijeća Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i Hrvatske biskupske konferencije za inozemnu pastvu mons. Tome Vukšića, provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Marka Mrše, ministra vanjskih i europskih poslova u Vladi Republike Hrvatske dr. sc. Gordana Grlića Radmana i resornog voditelja dušobrižništva i crkvenog života u Nadbiskupiji München-Freising mons. Thomasa Schlichtinga. (IKA)

Iz tiska izašla slikovnica o majci M. Amadeji Pavlović

Đakovo, 20. kolovoza 2021.

Dana 20. kolovoza 2021. godine iz tiska je izašla slikovnica „Majka Amadeja“ u izdanju Hrvatske provincije Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu. Slikovnicu su u cijelo-

sti izradile Milosrdne sestre sv. Križa: tekst i uredništvo (s. Krista Mijatović), ilustracije (s. M. Margita Gašparovsky), lektura (s. M. Stela Filipović), korektura (s. M. Estera Radičević) i grafička priprema (s. Aneta Raič). Financijsku potporu za tisak slikovnice dali su Grad Đakovo i Židovska općina Osijek. Slikovnica je samo jedan u nizu projekata kojima Milosrdne sestre sv. Križa obilježavaju pedesetu obljetnicu smrti majke M. Amadeje Pavlović, jedne od triju redovnica u Hrvatskoj koje su proglašene Pravednicama među narodima. Majka M. Amadeja bila je provincijalna poglavarica Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu u vremenu Drugog svjetskog rata i poraća. Spasila je život djevojčici Zdenki Bienenstock (Grünbaum), pripadnici židovskog naroda, podrijetlom iz Osijeka.

Slikovnica, na način prilagođen djeci predškolske i školske dobi (od prvog do četvrtog razreda osnovne škole), živopisno opisuje događaje vezane uz spašavanje male Zdenke. Milosrdne sestre sv. Križa htjele bi, u suradnji s vrtićima i školama na području Đakova i okolice, uz pomoć slikovnice upoznati djecu s kreposnim životom majke M. Amadeje i potaknuti ih na usvajanje vrednota za koje se ona zalagala. (IKA)

Proslava pedesete obljetnice redovničkih zavjeta s. Ilijane Terezije Cvetnić

Karmel Brezovica, 21. kolovoza 2021.

Gospičko-senjski biskup Zdenko Križić predvodio je 21. kolovoza 2021. godine u Karmelu Brezovici svečanu misu zahvalnicu u prigodi pedesete obljetnice redovničkih zavjeta s. Ilijane Terezije od Karmelske Gospe, Cvetnić, OCD.

Biskup Križić prigodnu je homiliju posvetio ustrajnosti i vjernosti koje su u središtu pozornosti crkvenog dokumenta upućenog svim članovima posvećenog života. „Mi u ovoj euharistiji zahvaljujemo Bogu za pedeset godina ustrajnosti, a siguran sam i vjernosti obećanjima koje je sestra Ilijana dala Bogu. Nije to samo njezino postignuće, nego i ostvarenje Božje milosti. U tom hodu zasigurno je bilo mnogo kušnji, tama, trpljenja pa i napasti da se odustane. To sve su proživljavali i svi Isusovi učenici. Koliko su puta i apostoli bili u napasti da odustanu. No ovdje treba naglasiti da sama Božja milost i njegova snaga nisu dostatne da bi netko ostao vjeran obećanjima koje je dao Bogu. Nužna je čovjekova suradnja. Ne smije se apsolutizirati ni milost ni čovjekovo djelovanje jer je za ustrajnost i vjernost jednako nužno i jedno i drugo“, kazao je mons. Križić.

Obraćajući se slavjenici biskup Križić joj je kazao: „Radujemo se danas s tobom što si ustrajala i u svoj ljudskoj slabosti ostala vjerna obećanjima koje si dala Bogu. Zato je ovo za tebe dan posebne zahvalnosti Bogu što milost Božja u tvom životu, kako kaže Pavao, nije bila uzaludna. Usprkos svim kušnjama i poteškoćama, i ti možeš s Apostolom reći da si dobar boj bila i vjeru, odnosno vjernost Bogu, sačuvala. U svim mogućim tjeskobama tu se uvijek nalazi nepresušni izvor radosti. Draga sestro! I danas Isus tebi postavlja ono isto pitanje koje je postavio prvim učenicima: ‘Što tražite?’ To je u stvari ono pitanje koje ti je bilo upućeno kod prvih zavjeta prije pedeset godina, a ono je i danas jednako aktualno. Na to Isusovo pitanje pozvani smo odgovarati tijekom cijelog svog redovničkog života. Lako

se dogodi da počnemo tražiti nešto što Bog ne želi da tražimo. Na jednom slavlju pedeset godina zavjeta četvorice redovnika u Italiji, jedan reče: 'Čemu je prikoristilo ovih pedeset godina? Jesmo li mi danas bolji i svetiji nego prije pedeset godina?' Zbilja je ovo iznimno važno pitanje koje si mi stariji trebamo stalno ponavljati. Je li se negdje dogodio zastoj u rastu ili smo čak možda krenuli u krivo? Mi svi tebi, sestro, želimo da te Božji blagoslov trajno prati i da nikada ne staneš na svom redovničkom putu posvećenja“.

Sestra Ilijana Terezija rođena je u pitomom turopoljskom mjestu Mraclinu nedaleko od Zagreba, u dobroj katoličkoj obitelji gdje je primila život vjere i evanđelja, kao i njezin brat. U Stepinčevom Karmelu položila je svoje prve redovničke zavjete 1971. godine, a doživotne 1974. godine. U samostanu je obnašala različite dužnosti, a bila je odgajateljica mladih kao i višegodišnja poglavarica. Odlikovala se revnošću, vedrinom i zauzetošću za Krista Gospodina, za Crkvu, za spasenje duša i za dobra duhovna zvanja. (IKA)

Proslava zlatnih i srebrnih jubileja redovništva sestara Ančela na Pilama u Dubrovniku

Dubrovnik, 21. kolovoza 2021.

Sestre Službenice Milosrđa 21. kolovoza 2021. godine proslavile su jubileje redovničkih zavjetovanja svojih sestara u kapeli samostana na Pilama u Dubrovniku. Liturgijsko slavlje predvodio je delegat s ovlastima generalnog vikara Dubrovačke biskupije don Hrvoje Katušić. Na slavlju su sestre slavjenice obnovile svoja redovnička obeća-

nja. Pet sestara zahvalilo je Bogu za pedeset godina redovništva, a dvije sestre proslavile su svoju dvadeset petu obljetnicu. Zlatne slavjenice su s. Danica Zorić, s. Draga Majić, s. Lucija Baturina, s. Ljubica Leventić i s. Mila Majić, dok će s. Julka Horvat zbog zdravstvenog stanja obilježiti svoj zlatni jubilej u krugu zajednice. Svoju dvadeset petu obljetnicu proslavile su s. Antonela Medić i s. Ružica Dodig.

Na početku misnog slavlja slavjenicama se obratila provincijalna poglavarica s. Mariangela Galić koja je, između ostalog, rekla kako bi bilo zanimljivo i korisno kada bi svaka sestra slavjenica mogla ispričati svoju životnu priču, svoje životne dobitke i gubitke, prisjetiti se svoga života od djetinjstva do trenutka kada je osjetila poziv, obnoviti sjećanje na to kako ju je Gospodin usmjeravao i vodio njezine korake, kako je svaku odgajao, hrabrio, obdarivao vjernošću i milosrđem, ispričati sve ono što im je pomagalo ići naprijed i sačuvati vjernost Gospodinu. Dragocjeno je, također, prisjetiti se velikog mnoštva onih koji su na različite načine obojili njihov život kako bi postao milosni dar za mnoge, rekla je poglavarica te naglasila zahvalnost Bogu za prijedeni put i ponovno obnavljanje predanja po zavjetima u zajednici.

Generalni vikar pozvao je sestre da ostanu vjerne onome što slave ovog dana, a to je ljepota života u redovničkoj zajednici, ljepota življenja redovničkih zavjeta. „Najbolje što imamo ponuditi Bogu, kako bismo ga susreli, naše je djetinje srce spontano otvoreno Bogu Ocu i vjera da će se Bog pobri- nuti za nas u svemu“, poručio je. (IKA)

Družba sestara Kraljice svijeta proslavila blagdan svoje zaštitnice

Dubrovnik, 22. kolovoza 2021.

Družba sestara Kraljice svijeta svečano je u samostanskoj kapelici glavne kuće u zagrebačkoj Dubravi 22. kolovoza 2021. godine proslavila blagdan svoje zaštitnice, Marije Kraljice svijeta i Majke svete Crkve. Svečanu svetu misu predslavio je pater Marijan Steiner DI. Usto, sestre Mara Ljuban i Katarina Jakovljević proslavile su svoje jubileje, a sestra Mihaela Hajder obnovila je zavjete. Družba se za blagdan priprema devetnicom Mariji Kraljici svijeta. Članovi Marijine blagoslovne zajednice pripremali su se za blagdan trodnevnicom po podružnicama, a vrhunac je bilo euharistijsko slavlje na sam blagdan Marije Kraljice svijeta. (IKA)

Drinske mučenice i Europski dan sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima

Šibenik, 22. kolovoza 2021.

Tribina u povodu Europskog dana sjećanja na žrtve totalitarnih i autoritarnih režima, fašizma, nacizma i komunizma održana je 22. kolovoza 2021. godine nakon večernje mise u crkvi Sv. Frane u Šibeniku. Budući da su među neprojenim žrtvama tih zločinačkih režima i brojni hrvatski svećenici i redovnice, zadatak je upravo Crkve da govori o njima, a vjernicima posvijesti koliko je zla u totalitarnim stavovima i isključivostima. Tema je ove godine bila mučeništvo pet časnih sestara Družbe kćeri Božje ljubavi, poznate pod zajedničkim nazivom Drinske mučenice prema mjestu stradanja, a čija se deseta obljetnica beatifikacije obilježava ove godine.

O mučenicama je govorila vicepostulatorica s. Ozana Krajačić koja je opisala životni put sestara, njihovu karizmu i zauzetost u pomaganju najpotrebnijima ne rađeći pri tome nikakve razlike i prioritete u nacionalnom i vjerskom smislu. Osobito su bile teške ratne godine Drugoga svjetskog rata, ali su sestre ostale nepokolebljive i bez straha nastavile svoju službu. Bez ikakvog razloga i povoda četnici su samostan sestara opljačkali i spalili, a sestre su bile odvedene u Goražde gdje su, da bi sačuvalе svoju čast i redovničko dostojanstvo, skočile kroz prozor i jako se ozlijedile pri padu. Njihovu smrt zapečatili su razjareni četnici nanoseći im smrtonosne udarce nožem nakon čega su ih bacili u rijeku Drinu 15. prosinca 1941. godine. Četiri sestre četnici su mučki ubili u Goraždu a s. Berchmanu strijeljali su tjedan dana nakon toga.

O duhovnom zvanju i o karizmi i životu sestara danas svjedočila je s. Marija Beroš. Sestre su otpjevale nekoliko pjesama u čast svojim susestrama Drinskim mučenicama. Susret je završen molitvom blaženim Drinskim mučenicama za proglašenje svetima. (IKA)

Nadbiskup Uzinić otvorio Godinu sv. Ignacija za Dubrovačku biskupiju

Dubrovnik, 22. kolovoza 2021.

Godinu sv. Ignacija za Dubrovačku biskupiju otvorio je 22. kolovoza 2021. godine na misnom slavlju u crkvi Sv. Ignacija u Dubrovniku apostolski upravitelj Dubrovačke biskupije riječki nadbiskup koadjutor Mate Uzinić.

U propovijedi nadbiskup Uzinić govorio je o petstotoj obljetnici obraćenja sv. Ignacija, naglašavajući kako se ne slavi petstota

obljetnica njegova rođenja ili smrti, nego jednog drugog trenutka, a to je Ignacijevu obraćenje. Spomenuo je i činjenicu kako je sam sv. Ignacije svoj život dijelio na dva razdoblja, do trenutka obraćenja i nakon njega. Detaljnije je govorio o nekim naglascima Ignacijevog puta obraćenja rekavši kako je sv. Ignacije promijenio Crkvu promijenivši prvo sebe. „Važnije od razmišljanja o petstotoj obljetnici nečijeg obraćenja koje je obilježilo Crkvu jest pokušati poraditi na svom vlastitom obraćenju, na svom vlastitom povratku Gospodinu, na svojoj vlastitoj ispovijesti vjere kako bi se onda dogodilo, možda ne spektakularno, nego u našem vlastitom krugu da ja, koji sam obraćen, postanem poticaj za druge, da oni vide da je to vrijedno i da sami dobiju poticaj da to čine.“ (IKA)

Započele večeri poezije s fra Ivom Kramarom i Lukom Paljetkom

Dubrovnik, 23. kolovoza 2021.

Gvardijan Franjevačkog samostana sv. Vlahu u Pridvorju i pjesnik fra Ivan Kramar te akademik, književnik i pjesnik Luko Paljetak započeli su 23. kolovoza 2021. godine s čitanjem poezije iz svojih novih zbirki pjesama u prizemlju Narodne knjižnice Grad u Dubrovniku. (IKA)

Objavljena nova knjiga Stjepana Licea „Živio sam u vrijeme fra Bonaventure Duda“

Zagreb, 24. kolovoza 2021.

O četvrtoj obljetnici smrti fra Bonaventure Duda Kršćanska sadašnjost objavila je novu knjigu Stjepana Licea „Živio sam u vrijeme fra Bonaventure Duda“.

Fra Bonaventura Duda (14. siječnja 1924. – 3. kolovoza 2017.) bio je franjevac i svećenik, teolog, bibličar, sveučilišni profesor, pjesnik, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, glavni urednik tzv. Zagrebačke Biblije (s Jurom Kaštelanom), prevoditelj Novoga zavjeta i skladatelj. U ovoj je knjizi fra Bonaventura predstavljen u svojoj osobnosti, u svojoj jednostavnoj i zauzetoj ljudskosti.

Stjepan Lice više je desetljeća živio u blizini fra Bonaventure Duda, susretao se s njime, dijelio s njim srodna iskustva, surađivao s njim u različitim aktivnostima, bio urednikom pojedinih njegovih knjiga. U proslavu ove knjige Stjepan Lice piše kako „smisao ovih stranica nije predstaviti fra Bonaventuru Duda na sustavan način, nego pokušati prikazati kako se on u svojoj iskričavosti i utišanosti odrazio i nastanio u njegovu životu i njegovoj duši, posvjedočiti o njegovim tragovima zauvijek utisnutima u putove kojima prolazi“. (IKA)

Zavjeti isusovačkih novaka u Splitu

Split, 25. kolovoza 2021.

Nakon dvije godine novačke formacije 25. kolovoza 2021. godine u isusovačkoj crkvi Presvetog Srca Isusova na Manuškoj poljani u Splitu dvojica novaka Družbe Isusove, Ivan Buneta i o. Boris Jozić položili su svoje prve i doživotne zavjete siromaštva, poslušnosti i čistoće.

Misu zavjetovanja predvodio je provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibor Renić. Provincijal je u svojoj propovijedi istaknuo kako Bog po svojoj volji ne ograničava ljudsku slobodu, nego je naprotiv omogućuje. Nastavio je govoreći

kako „biti slobodan znači biti sposoban ostvariti potencijal svojih talenata prikladno i u punini. Najveći talent koji imamo jest sposobnost za dobrotu, za ljubav. Krist nas je oslobodio od robovanja egoizmu da možemo sasvim ostvariti potencijal dobrote u nama.“ Na kraju je zaključio kako je u središtu slavlja zavjeta Isus Krist jer se redovnički zavjeti slijevaju u jedan – nasljedovati Krista. Novaci su svoje zavjete položili pred uzdignutom hostijom, tijelom Kristovim, u trenutku nakon „Jaganjče Božji“, što je drevni obred u Družbi Isusovoj.

Ivan Buneta (rođen 2000. godine) dolazi iz Župe Presvetog Srca Isusova u Karlovcu, a nakon zavjeta svoju formaciju nastavlja studijem filozofije na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Otac Boris Jozić (rođen 1989. godine), koji je stupio u Družbu Isusovu kao svećenik, nastavlja apostolski rad na Župi Presvetog Srca Isusova u Zagrebu. (IKA)

Završio kapitul Hrvatske kapucinske provincije

Karlobag, 27. kolovoza 2021.

Svečanom misom koju je predvodio provincijalni vikar fra Mijo Šarčević 27. kolovoza 2021. godine završio je u Karlobagu devetnaesti radni kapitul braće Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića.

U ime generalnog ministra Reda bio je nazočan fra Piotr Stasinski, generalni savjetnik Reda i član Varšavske provincije. Između ostaloga, kapitul je donio nekoliko zaključaka za sljedeće trogodište. Tako je zaključeno da se provincijalni plan i program formacije uskladi s onim generalnim na razini Reda

koji je nedavno objelodanjen. Kapitul je zadužio upravu Provincije da do sljedećeg kapitula pripremi prijedlog mogućeg napuštanja jednog mjesta gdje kapucini djeluju. Suočeni s gorućim pitanjem pomanjkanja zvanja, kapitul zadužuje upravu Provincije da nastavi i poboljša sustavan i cjelovit pastoral zvanja te imenuje sposobne i oduševljene mlade franjevce koji će temeljito raditi na promociji zvanja „ad intra“ i „ad extra“. K tome, donesen je sljedeći zaključak. Svjetski novih potreba na apostolsko-pastoralnom polju i sve veće sekularizacije, kapitul smatra kako smo pozvani uključiti se prema svojim mogućnostima u nove oblike apostolata: pastoral u bolnici, rad s hendikepiranima, „apostolatus maris“, Franjevački svjetovni red, Framu, pučke misije, apostolat mladih, rad sa zatvorenicima, apostolat migranata, rad u javnim medijima.

Posljednjeg dana kapitul je posjetio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u čijoj biskupiji kapucini djeluju u četiri župe. Biskup je zahvalio kapucinima za dugogodišnje vjerno služenju narodu Božjemu u Karlobagu i ostalim župama, osobito u teškim vremenima kada su kapucini odlazili evangelizirati po cijeloj Liki i Krbavi. (IKA)

Misionar Litrić posjetio bosonoge karmelićanke

Brezovica, 28. kolovoza 2021.

Salezijanac don Danko Litrić, SDB, misionar iz Ruande, posjetio je 28. kolovoza 2021. godine, na spomendan sv. Augustina, biskupa i učitelja Crkve, bosonoge karmelićanke u Brezovici. S njima je slavio euharistiju, a u uvodnim mislima osvrnuo se na sv. Augustina za čije se obraćenje na

kršćanstvo i svećeništvo molitvom zauzela, s velikom vjerom i upornošću, njegova majka sv. Monika. Ona je primjer kako se vjerom može sve postići pred Gospodinom. U homiliji don Danko protumačio je riječ Božju, oslanjajući se na misna čitanja toga dana.

Na kraju misnoga slavlja misionar se predstavio vjernicima te je, između ostalog, rekao kako je već četrdeset godina misionar u Ruandi i kako su prilike tamo vrlo teške zbog zabrana kretanja te su radi pandemije koronavirusa otežana djelovanja škola, Crkve, socijalnih ustanova. Narod je jako siromašan, a političke prilike nesklone siromašnima i Crkvi. Više sirotinje umire od gladi, negoli od korone jer ne smiju izlaziti iz kuća, raditi i privređivati za život. Naposljetku je don Danko sebe, svoju misiju i subraću te sve stanovnike Ruande preporučio u molitve vjernika i sestara i udijelio im misionarski blagoslov. (IKA)

Duhovno-rekreativni tjedan Frame Đakovo u Postiri

Brač, 28. kolovoza 2021.

Đakovačka Franjevačka mladež (Frama) bila je od 21. do 28. kolovoza 2021. godine na desetom duhovno-rekreativnom tjednu u Postiri na otoku Braču u Župi sv. Ivana Krstitelja.

Tema tjedna temeljila se na Pjesmi stvorova svetog Franje Asiškoga koji je mladim članovima Frame uzor u nasljedovanju Krista i crkvenog nauka. Svakodnevno su animatori obrađivali jednu strofu kroz različite aspekte kao što su geografski, biblijski, franjevački i psihološki. Jutra su počinjala molitvom Časoslova u koju se uklopio nagovor o temi dana. Slijedilo je slobodno

vrijeme koje se moglo iskoristiti za odlazak na plažu ili druženje s drugim članovima Frame u prostoru pastoralnog centra. U poslijepodnevnim satima svakodnevno su bila predavanja, rad u skupinama i plenum kroz pjesmu, skeč ili razgovor u kojemu je svaka skupina predstavljala ono o čemu je pričala taj dan te što su naučili.

Tijekom tjedna tim animatora organizirao je različite natjecateljske igre po skupinama kroz koje su se mlađi i stariji članovi Frame mogli više zbližiti i povezati. Središte svakog dana bilo je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi koje su članovi Frame animirali pjevanjem, sviranjem i čitanjem Božje riječi. Preko tjedna članovi Frame susretali su se i s postiranskim župnikom don Jurom Martinićem, don Tončijem Jelićem i umirovljenim hvarskim biskupom Slobodanom Štambukom koji su ih kroz poučne priče i anegdote poučavali o životnim vrijednostima kao i o povijesti Postira i utjecaju prošlih župnika na razvijanje tog naselja. (IKA)

Provincijalna kongregacija hrvatskih isusovaca

Zagreb, 30. kolovoza 2021.

Hrvatska pokrajina Družbe Isusove održala je od 30. kolovoza do 1. rujna 2021. godine svoju provincijalnu kongregaciju u Zagrebu, u prostorijama knjižnice, fakulteta i pastoralnog centra na Jordanovcu.

Kongregacija je obuhvatila četrdeset tri delegata. Glavna zadaća provincijalne kongregacije bio je izbor predstavnika za Kongregaciju prokuratora Družbe Isusove koja će se održati 2023. godine u Loyoli u Španjolskoj. Druga važna tema rasprave

bilo je pitanje je li potrebno skoro sazivanje generalne kongregacije na razini Družbe Isusove. Uz to, delegati su razmišljali o stanju Družbe i Provincije općenito. Posebna pozornost posvećena je molitvenoj refleksiji i razlučivanju o temama promicanja zvanja u kontekstu apostolata mladeži, apostolata ignacijevske duhovnosti i duhovnih vježbi te isusovačkog identiteta intelektualnog apostolata u Hrvatskoj provinciji. Kongregacijom je predsjedao provincijal o. Dalibor Renić. Kao predstavnik na Kongregaciji prokuratora izabran je o. Sebastian Šujević, ravnatelj Isusovačke klasične gimnazije u Osijeku, a za njegova zamjenika izabran je o. Niko Bilić, docent Svetoga pisma na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu. (IKA)

Predstavljena knjiga o Dubrovčaninu fra Mihaelu Anđelu Božidareviću

Dubrovnik, 1. rujna 2021.

Knjiga „Mihael Anđeo Božidarević iz Dubrovnika, OFM Cap. (1653. – 1729.) Propovjednik, diplomat, poglavar i duhovni vođa“ krčkog biskupa mons. dr. Ivica Petanjka prvi put je predstavljena javnosti 1. rujna 2021. godine u Biskupijskom svetištu Gospe od Milosrđa u Dubrovniku.

Uz autora knjigu je predstavio svećenik Krčke biskupije dr. Saša Ilijić. Moderator predstavljanja bio je fra Stanko Dodig, gvardijan dubrovačkog kapucinskog samostana i upravitelj Biskupijskog svetišta Gospe od Milosrđa. Dr. Ilijić kazao je kako je knjiga znanstvena autorska monografija nastala na temelju doktorske disertacija mons. Petanjka izvorno napisane na talijanskom jeziku te je konačno prevedena

na hrvatski jezik. Mons. Petanjak disertaciju je obranio 2002. godine na Fakultetu crkvene povijesti Papinskog sveučilišta Gregoriana u Rimu.

Znanstvena autorska monografija „Mihael Anđeo Božidarević iz Dubrovnika, OFM Cap. (1653. – 1729.) Propovjednik, diplomat, poglavar i duhovni vođa“ ima četrdeset osam stranica i podijeljena je u pet poglavlja: Povijesne okolnosti u kojima je živio Mihael Anđeo iz Dubrovnika; Biografske bilješke o Mihaelu Anđelu Božidareviću iz Dubrovnika; U upravi Reda; Diplomatska služba Mihaela Anđela iz Dubrovnika te Duhovni profil Mihaela Anđela iz Dubrovnika. Proslov potpisuje dr. Marko Medved. Uz uvod i opći zaključak u knjizi se nalazi i popis kratica, bibliografija, dodatak i kazalo osobnih imena. U dodatku se mogu pročitati neobjavljeni dokumenti epistolarne korespondencije Mihaela Anđela Božidarevića među kojima se, uz poslovnu korespondenciju sa svjetovnim i crkvenim vlastima, nalaze i pisma bratu Vlahu, sestri Margariti, nećaku i nećakinjama. Na zadnjoj strani mogu se pročitati kratki životopisi Božidarevića te autora Petanjka. Knjiga donosi i faksimile nekih dokumenata. (IKA)

Trojica novaka započela novicijat u Provinciji franjevac trećoredaca glagoljaša

Krk, 3. rujna 2021.

Obredom uvođenja u redovnički život, u Samostanu Svete Marije u Glavotoku na Krku 3. rujna 2021. godine, trojica kandidata započela su godinu novicijata u Provinciji franjevac trećoredaca glagoljaša.

Godinu novicijata započeli su Matej Marić iz Župe sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu, Patrik Mežnarić iz Župe sv. Mihaela arkandela u Gračanima u Zagrebu i Mirko Armanda iz Župe Svete obitelji nazaretske u Splitu. Tijekom novicijata iskusit će život braće Trećega samostanskog reda sv. Franje pripravlajući se za svoje prve redovničke zavjete. Novicijat će provesti u redovničkoj zajednici Samostana sv. Franje u Krku. Obred je predvodio provincijal fra Ivo Martinović. U obred je uveo učitelj novaka fra Joso Živković. Provincijal je u uvodu, pozdravivši sve nazočne, izrazio radost zbog početka novicijata i pozvao ih da obred ne bude samo izraz zajedništva, nego i iskrena molitva za nove novake Provincije. U homiliji nakon službe riječi pozvao je kandidate da na temelju Božjeg poziva na redovnički i svećenički život produbljuju zajedništvo s Kristom, upoznaju život sv. Franje i uključuju se u redovničku zajednicu franjeva trećoredaca. Pozvao ih je da vrijeme novicijata vide i kao vrijeme daljnjeg obraćenja i rasta u vjeri. Podsjetio ih je da je sv. Franjo bio otprilike njihove životne dobi kad je čuo Božji poziv i kad se odazvao, ostavivši bogatstvo i očekivanja obitelji. Ohrabrio ih je da na daljnjem putu pripreme i odgoja računaju na pomoć braće i zajednice, ali ih je i pozvao da stalno rastu u životu po evanđelju i u zajedništvu s Kristom i u poznavanju života i duhovnog iskustva sv. Franje.

Nakon molitve vjernika i završnog blagoslova provincijal je netom primljene novake predao njihovom učitelju fra Josi Živkoviću, a on ih je, blagoslovivši novicijatsku „odjeću kušnje“, odjenuo uz pomoć redovničke braće koja su ih pratila na dosadašnjem putu duhovnog poziva. (IKA)

Vrhovna poglavarica Marijinih sestara posjetila Požešku biskupiju

Požega, 4. rujna 2021.

Biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu u Požegi 4. rujna 2021. godine vrhovnu poglavaricu Marijinih sestara čudotvorne medaljice s. M. Kristinu Rihar, u pratnji s. Jelice Jukić, vrhovne savjetnice i zamjenice.

Novoj vrhovnoj poglavarici, izabranoj na generalnom kapitulu održanom 2. svibnja ove godine u Ljubljani, biskup je čestitao izbor te joj je zaželio obilje mudrosti Duha Svetoga u vođenju povjerene joj zajednice. Vrhovna poglavarica izvijestila je biskupa kako je razlog njezina posjeta Hrvatskoj provinciji Marijinih sestara čudotvorne medaljice preuzimanje službe novoizabrane provincijalne poglavarice s. Samuele Markanović. Posebno se osvrnula na djelovanje sestara u Požeškoj biskupiji, napose u Svećeničkom domu u Požegi te u bolnici Milosrdne braće sv. Rafael u Strmcu. Također je predstavila stanje sestara u Provinciji te u okviru toga obavijestila biskupa o sestrama u požeškoj zajednici.

Biskup je zahvalio s. Samueli za sve dobro koje sestre s velikom požrtvovnošću čine u ustanovama gdje im je povjereno ostvarivati poslanje u skladu s karizmom svoga reda. Isto tako zahvalio je i vrhovnoj savjetnici s. Jelici Jukić, kućnoj predstojnici samostana u Durmitorskoj u Zagrebu, za suradnju između sestara i Biskupije s obzirom na smještaj studentica u Domu sv. Antuna u Zagrebu. Upoznao je vrhovnu poglavaricu s poviješću Crkve u požeškom kraju, sa stanjem Požeške biskupije, njezinim pastoralnim prioritetima, napose djelovanjem na području odgoja i obrazovanja. (IKA)

Služavke Malog Isusa proslavile Dan Provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina

Karlovac, 4. rujna 2021.

Sestre Družbe služavki Maloga Isusa proslavile su 4. rujna 2021. godine Dan Provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina hodočašćem u Karlovac, Pribić i Krašić. Proslavile su ga pod okriljem sv. Josipa i bl. Alojzija Stepinca.

U godini posvećenoj sv. Josipu, svecu kojega se može nazvati „učiteljem služenja“, a koji je i zaštitnik Družbe služavki Malog Isusa, sestre su započele svoj hodočasnički hod odlaskom u Hrvatsko nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu s vjerom da će upravo kod sv. Josipa pronaći nova nadahnuća i ohrabrenje za tiho i nesebično služenje u današnjem vremenu.

Sestre su na hodočašće krenule autobusom u pratnji provincijalne poglavarice s. Petre Marjanović, a hodočašću su se pridružile i vrhovna poglavarica Družbe s. Marija Banić i s. Mirjam Dedić zajedno s tridesetak sestara. U Svetištu sv. Josipa sestre su svoje molbe i zahvale sv. Josipu uputile kroz pobožnost krunice sv. Josipa te euharistijsko slavlje koje je predslavio rektor svetišta mons. Antun Sente.

O crkvi u Pribiću i njezinim znamenitostima govorio je pribićki župnik vlč. Stjepan Dijaneš. On je također poveo sestre do crkve Majke Božje Dolske koja se, osim neobičnom lokacijom na vrhu brijega, ističe prelijepim kipom Majke Božje kao i predivnim baroknim slogom. Crkva Majke Božje Dolske značajna je i jer je u njoj niknulo sjeme poziva bl. Alojzija Stepinca i kardinala Franje Kuharića.

Sestre su imale priliku posjetiti i grkokatoličku crkvu Navještenja Blažene Djevice Marije u Strmcu Pribićkom koja je osobiti dragulj ljepote u tom kraju, kako stilom gradnje tako i ikonama u samoj unutrašnjosti crkve. U Krašiću sestre su dočekali župnik vlč. Ivan Vučak zajedno sa sestrama koje djeluju u svetištu bl. Alojzija Stepinca, s. Simeonom Capan, s. Katarinom Penić-Sirak i s. Valerijom Sakač te su pripremili bogatu okrepku kod stola zajedništva. Toplo ljetno popodne posvećeno je pobožnosti križnog puta. Posjet je završio molitvom Večernje u župnoj crkvi Presvetog Trojstva. (IKA)

Zlatna misa o. Božidara Nagyja

Slavonski Brod, 5. rujna 2021.

Zlatnu misu, pedeset godina svećeništva pod geslom „I bit ćete mi svjedoci“ i šezdeset godina redovništva, isusovac o. Božidar Nagy proslavio je u franjevačkoj crkvi Presvetog Trojstva u Slavonskom Brodu 5. rujna 2021. godine.

Predvođeni svečano slavljem u zajedništvu s domaćim gvardijanom fra Klaudijom Milohanovićem, o. Božidar u homiliji je iskazao zahvalnost Gospodinu za tolike primljene milosti tijekom svojih pedeset godina svećeništva. „Proslave jubileja pozivaju nas da dublje promišljamo što slavimo i na čemu bi trebao biti glavni naglasak na slavljenju. Kao prvo, trebamo biti Bogu zahvalni na otajstvu postojanja Kristove Katoličke crkve u povijesti ljudskoga roda, potom sakramenta svećeničkog reda koji je Krist utemeljio na posljednjoj večeri zajedno sa sakramentom presvete euharistije, a sve u svrhu spasenja i posvećenja ljudskoga roda“, istaknuo je na početku homilije isusovac

Nagy, poručivši kako smo Gospodinu na tim milosnim darovima pozvani svaki dan zahvaljivati.

Kako je od svoje desete godine odrastao uz brodske franjevce, u sedamnaestoj godini života osjetio je duhovni poziv i 1961. godine stupio u Družbu Isusovu te svoju mladu misu slavio u brodskoj franjevačkoj crkvi, o. Božidar posebno je zahvalio Gospodinu za sve franjevce koji u tom samostanu djeluju još od 16. stoljeća. „Ova crkva i samostan u ono teško vrijeme komunizma bili su prava duhovna oaza u kojoj su mnogi nalazili utjehu, okrepu, utočište i snagu, a nastavljaju i dalje to divno isijavanje Božje milosti iz ovoga samostana i crkve. Za mene kao i za tolike druge bila je to prava oaza gdje sam ja najdublje doživljavao svoju katoličku vjeru. Sve je iz njega zračilo, a i sada zrači nekom nadnaravnom atmosferom. Tu sam osjećao gotovo eksperimentalno onaj drugi nadnaravni Božji svijet vjere, tako realnim i bliskim, gotovo da stojite na vratima raja. No ono što je najvažnije, to su oci franjevci koji su davali dušu ovim prostorima i ovoj krasnoj sakralnoj građevini koji su u njoj neumorno pastoralno djelovali“, rekao je Nagy.

Otac Božidar Nagy rođen je u Bedekovčini 1941. godine. Gimnaziju je završio u Slavonskom Brodu, a 1961. godine stupio u isusovački red. Za svećenika je u Zagrebu zaređen 1971. godine. U Rimu je doktorirao radom „Ivan Merz čovjek vjere i odgojitelj za vjeru“. Obnašao je različite službe; bio je vjeroučitelj srednjoškolaca i studenata u bazilici Srca Isusova, urednik Hrvatskog programa Radio Vatikana, dušobrižnik za Hrvate u Parizu, profesor na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu, postulator kauze bl. Ivana Merza i vicepostulator

kauze Petra Barbarića. Osim brojnih knjiga koje je objavio, pokrenuo je izdavanje Sabranih djela bl. Ivana Merza od kojih je do sada izašlo već šest svezaka. (IKA)

Novo provincijalno vodstvo Milosrdnih sestara Svetoga Križa preuzelo službu

Zagreb, 8. rujna 2021.

Novo provincijalno vodstvo preuzelo je na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, 8. rujna 2021. godine, službu vođenja Hrvatske provincije Milosrdnih sestara Svetoga Križa.

Službu poglavarice za drugo trogodište preuzela je s. Valerija Široki, službu savjetnica s. M. Lucija Kopic i s. M. Emanuela Kvesić, a novoimenovane savjetnice su s. Ivanka Marija Vrgoč i s. Nikolina Nikolić. Novo vodstvo službu je preuzelo uz molitvu večernjih hvala Božanskoga časoslova u samostanskoj crkvi Presvetoga Srca Isusova u Đakovu, u prisutnosti sestara samostanske zajednice. (IKA)

Predstavljanje knjižice „S Evanđeljem u ruci“ o bl. Francescu Bonifaciju

Pula, 10. rujna 2021.

Povodom sedamdeset pete obljetnice mučeništva bl. Francesca Bonifacija, Porečka i Pulska biskupija izdala je knjižicu naslova „S Evanđeljem u ruci“ koja sadrži kratke meditacije tog svećenika i mučenika koji je u rujnu 1946. godine ubijen „in odium fidei“, iz mržnje prema vjeri, priopćeno je iz Porečke i Pulske biskupije.

Pastirsku riječ na početku knjige čitateljima upućuje nadbiskup koadjutor Split-

sko-makarske nadbiskupije i apostolski upravitelj Porečke i Pulske biskupije mons. dr. Dražen Kutleša. „Povijest Crkve na jednom prostoru ne ogleda se samo u sakralnim spomenicima koji su plod vjere i duha jednog naroda, nego napose u njezinim istaknutim članovima koji su do kraja ostali vjerni Bogu i Crkvi. Među takve sinove ubrajamo i bl. Francesca Bonifacija koji je u najtežim vremenima za čovjeka i Crkvu u 20. stoljeću ostao nepokolebljiv u evanđeoskom nauku kao pravi pastir svoga stada. Nije u životu birao lagodniji put, nego put evanđelja kojim je oblikovana povijest i kultura ovoga prostora.

U najtežim trenucima u svome životu, za vrijeme ateističkog komunističkog režima, ostaje uza svoje stado u Krasici, duboko svjestan jer je primao prijete, da svakoga trenutka može biti ubijen. Na kraju će i biti ubijen iz mržnje prema Crkvi kao katolički svećenik, bez suđenja i dokazane krivnje. Upravo ovakvi članovi Crkve njezina su najveća snaga te putokaz budućim naraštajima kako se evanđeoski ljubi Boga i čovjeka. Ovogodišnja sedamdeset peta obljetnica mučeničke smrti bl. Francesca veliki je duhovni događaj za naše mjesne Crkve, napose za župu Krasica gdje je proživio najplodnije godine svoga svećeničkog života i gdje je duhovno sazrio kako bi podnio mučeničku smrt“, poručuje, između ostalog, mons. Kutleša u pastirskoj riječi.

Mario Ravalico i članovi Društva „Priatelji don Francesca“ u uvodnoj napomeni pojašnjavaju kako su meditacije sadržane u knjizi nastale u vremenu između svibnja 1945. i rujna 1946. godine. S obzirom na to kako zbog sveopće opasnosti posljednjih godina svoje službe nije mogao napuštati

župu kako bi išao na duhovne vježbe, on ih je provodio u svojoj crkvi, ali prema točno određenom rasporedu. Kako bi bio siguran da nitko ne može pročitati njegove misli, zapisivao ih je na talijanskom jeziku, ali koristeći slova grčke abecede. Tako je don Francesco temeljito i ustrajno, dan za danom, u svoje bilježnice pisao vlastitom rukom svoja razmišljanja započinjući jednom rečenicom iz Evanđelja, s nakanom da se on kao svećenik suoči s tim evanđeoskim retkom kako bi provjerio je li njegovo „biti svećenik“ bilo u skladu s Božjom voljom. A kako sve ne bi ostalo neodređeno, nakon svakog razmišljanja slijedio je točno određen zadatak koji je vrijedio za taj dan.

Zanimljivo je listati i čitati spise blaženika koji svojom jednostavnošću i prirodnošću podsjećaju kakav bi trebao biti stil jednog svećenika: „Sve na slavu Božju i za spas duša.“ Bila je to gotovo konstanta, refren u njegovim spisima jer je bio svjestan velikog poslanja svećenika, „donijeti Boga dušama, a duše Bogu“, ističu priređivači. „U ovim duhovnim mislima koje je napisao bl. Francesco Bonifacio, i koje su nadahnute njegovim osobnim iskustvom meditacije i molitve, jednostavno i ugodno pronalazimo odjek Božje riječi koja je u njemu, u njegovoj duši, postala kruh za putovanje. Svježina njegove misli i jasnoća njegove nutarnje snage otkrivaju potpuno povjerenje u Boga, u njegovu Riječ, te pokazuju i poslušnost njegova svećeničkog srca. Bl. Francesco stoga nas poziva da slijedimo njegove korake u čitanju i slušanju Riječi koja se snagom milosti pretvara u molitvu i nutarnjom raspoloživošću postaje životni poziv, zapisao je uz ostalo u predgovoru vlč. Luis Okulik.

Time smo nakon znanstvenog djela dr. Stipana Trogrlića „Život za svetost“ o bl. Bulešiću, predstavljenog nedavno u Lanišću, dobili još jedno izdanje koje nam približava jednog drugog duhovnog velikana ovih naših prostora. Oba su djela reprezentativna u svojim žanrovima, no jedno od većih dostignuća svih knjiga i inicijativa općenito o blaženicima prvenstveno je ta da ljudi, potaknuti njihovim primjerom, nastoje živjeti što je više moguće u skladu s evanđeljem. (IKA)

Proslavljena sedamdeset peta obljetnica mučeništva bl. Francesca Bonifacija

Krasica, 11. rujna 2021.

Svečanom euharistijom u župnoj crkvi sv. Stjepana u Krasici 11. rujna 2021. godine proslavljena je sedamdeset peta obljetnica mučeništva bl. Francesca Bonifacija, svećenika i mučenika koji je djelovao u Istri. Misu je predslavio kancelar Porečke i Pulske biskupije mons. Sergije Jelenić.

Propovjednik je o don Bonifaciju istaknuo kako je bio „miran, skroman i jednostavan službenik Boga u službi ljudima. Brinuo se za duhovno dobro svih svojih župljana, propovijedao, dijelio sakramente, poučavao djecu, okupljao mlade, pomagao siromahe, posjećivao bolesne... On je volio te ljude i oni njega. Danomice se za njih Bogu molio. Ali lokalnim moćnicima onog vremena ipak je smetao i to previše. Odlučili su ga maknuti, ubiti. I to su učinili. Ugrabili ga, mučili i do danas se ne zna gdje je njegov grob, ako ga ima... A tek je bio navršio trideset četvrtu godinu života!“, rekao je mons. Jelenić. S obzirom na to kako se radi o dvojezičnom području, kancelar je u

drugome dijelu prigodno pročitao posljednju homiliju koju je don Francesco izrekao u toj crkvi 1. rujna 1946. godine.

Na kraju mise župnik je predstavio novo izdanje Biskupije, zbirku blaženikovih meditacija „S evanđeljem u ruci“, knjižicu koja je tom prigodom podijeljena svim prisutnima. Ove su godine drugi put iz Poreča stigli hodočasnici prešavši pješice trideset kilometara. Krenuli su primivši hodočasnički blagoslov nakon jutarnje mise u porečkoj katedrali.

Novost je ove godine bio molitveni hod „Posljednja staza bl. Bonifacija“ od Grožnjana do Krasice, s različitim sadržajima za koje se uvelike angažiralo lokalno stanovništvo. Htjelo se tim molitvenim hodom simbolično obilježiti posljednju ovozemaljsku stazu kojom je kročio bl. Francesco. Naime, otet je vraćajući se kući u predvečerje 11. rujna 1946. godine iz Grožnjana gdje je bio otišao u posjet i na ispovijed kolegi svećeniku Giuseppeu Rocci. Nakon hodočasničke molitve u grožnjanskoj župnoj crkvi sv. Vida, Modesta i Krescencije hodočasnici su izmolili pobožnost krunice.

Došavši do spomenika, na mjestu gdje je posljednji put viđen don Francesco, prigodno je scenski pročitana dijalog iz svjedočanstva o posljednjim trenutcima i njegovu ubojstvu. Zapis je iz „Positio super martyrio“, službenih dokumenata i svjedočanstava temeljem kojih je beatificiran. Ondje su se u molitvi hodočasnicima pridružili i žitelji okolnih zaseoka. Jedna je starija gospođa prenijela iskaz svoje pokojne majke koja je bila očevidac odvođenja don Francesca. Lokalno stanovništvo i na druge se načine uključilo u inicijativu molitvenog hoda, uz ostalo košnjom originalne staze gdje je otet

da bi hodočasnici upravo na tomu mjestu mogli uputiti Bogu svoje zazive uz njegov zagovor. Uključivanje lokalnih vjernika danas, nekoliko generacija kasnije, dokaz je kako je taj revni pastir duša obnašao svoju službu na pravi način, kako je njegovo mučeništvo autentično svjedočanstvo koje i desetljećima kasnije dovodi ljude Bogu.

Bl. Francesco rođen je 7. rujna 1912. godine u Piranu u Sloveniji. Dana 11. rujna 1946. godine, na putu između Grožnjana i Krasice u kojoj je bio na službi, oteli su ga pripadnici tadašnje takozvane narodne straže i od tada mu se gubi svaki trag. Prema svjedočanstvima te je noći mučen i ubijen. Beatificiran je u listopadu 2008. godine kao mučenik „in odium fidei“. (IKA)

Dvostruko slavlje u Družbi sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci

Rijeka, 11. rujna 2021.

Tijekom svečane mise u župnoj crkvi Blažene Djevice Marije Karmelske na Donjoj Drenovi s. Katarina Šikalo proslavila je pedesetu obljetnicu polaganja redovničkih zavjeta, a s. Mihaela Martinović položila je prve redovničke zavjete. Misu je predslavio provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Juro Šimić.

U nadahnutoj propovijedi o svetosti, kao pozivu kojega je moguće ostvariti bez obzira kojem staležu pripadali, redovnicama je poručio da se njihov redovnički poziv na svetost ostvaruje u samostanskom životu kojemu su okosnica zavjeti na siromaštvo, čistoću i poslušnost. „Prvi zavjeti s. Mihaele, kao i pedeseta obljetnica s. Katarine, velika su milost za ovu riječku redovničku zajednicu, ali i za Riječku nadbiskupiju i našu domovinu“, re-

kao je fra Juro potaknuvši okupljene na zahvalnost prvenstveno Bogu na pozivu, ali i njima jer su se odazvale tom pozivu.

Sestra Katarina Šikalo rođena je 1947. godine u Grahovčićima, župa Brajkovići, Travnik, Bosna i Hercegovina. U Družbu sestara Presvetog Srca Isusova stupila je 1970. godine. Prve redovničke zavjete položila je 29. kolovoza 1971. godine u prvostolnoj crkvi sv. Vida u Rijeci, a one doživotne u samostanskoj kapeli Kuće matice na Drenovi 14. kolovoza 1977. godine. Kratko je radila na župama Brinje, Klanac i na Sjemenišnom dobru u Lovranu, a najduže je živjela i bila u službi starijih i bolesnih osoba u Domu u Grižanama (1973. – 2021.). Za njezin neumorni, tihi i svjedočanski rad u Grižanama, Crikvenički dekanat predložio ju je za Medalju zahvalnosti sv. Vida koju je primila 15. lipnja 2009. godine. Danas živi u samostanu „Moj mir“ u Dobrinju na otoku Krku.

Sestra Mihaela Martinović rođena je u Šibeniku 1986. godine, a odrasla je u Zaprešiću i Zagrebu. Na Ekonomskom fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 2010. godine završila je stručni studij Poslovne ekonomije, smjer turističko poslovanje, a 2018. godine na Poslovnom odjelu Veleučilišta u Rijeci specijalistički diplomski stručni studij Poduzetništvo. U veljači 2018. godine stupila je u Družbu sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci. (IKA)

Klarisa Stanka Bjeliš položila svečane doživotne zavjete

Split, 12. rujna 2021.

Klarisa s. Marija Josipa od Presvetog Lica Isusova (Stanka Bjeliš) položila je svečane zavjete 12. rujna 2021. godine u samostanu klarisa u Splitu tijekom mise koju je pred-

slavio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Nadbiskup Barišić u homiliji je govorio o osobnom odgovoru na trajni Božji poziv, o važnosti osobne posvećenosti Gospodinu da bi se živjela punina posvećenog života u zajednici. Pozvao je klarise da svaki dan žive za Isusa Krista kojemu su predale cijeli svoj život. Govoreći o življenju u klauzurnom samostanu naglasio je kako je sama odluka svjedočanstvo predanosti Bogu.

Samostan klarisa najstariji je ženski redovnički samostan u Splitu koji na čelu s opaticom s. Dolores Mandić slavi sedamsto trinaest godina postojanja. U njemu danas ima dvadeset sestara, među kojima su jedna novakinja i jedna sestra s privremenim zavjetima. Klarise, redovnice koje žive u klauzuri, u Splitu su otvorile samostan godine 1308. i održale su se sve do danas. Njihov današnji samostan podignut je 1883. godine, a prije toga živjele su u dva samostana u staroj gradskoj jezgri. Uz samostan je 1884. godine podignuta i crkva posvećena sv. Klari. Naslovnik crkve do godine 1983. bila je sv. Ana, a te je godine crkva posvećena i proglašena crkvom sv. Klare. (IKA)

Prvi zavjeti dominikanca fr. Jakova Vukovića

Rijeka, 15. rujna 2021.

U dominikanskom Samostanu sv. Jeronima u Rijeci 15. rujna 2021. godine, tijekom molitve Srednjeg časa, dotadašnji novak Jakov Vuković položio je svoje prve, jednostavne zavjete u Redu propovjednika.

Fr. Jakov Vuković zavjete je položio nakon godine novicijata koji je proveo pod vodstvom učitelja fr. Damira Šokića te duhovnih vježbi uoči zavjetovanja. Obred

polaganja jednostavnih zavjeta započeo je prostracijom kandidata. Kandidat je izrazio svoju želju da pristupi Redu, pritom tražeći Božje milosrđe i milosrđe braće. Uslijedila je psalmodija i čitanje riječi Božje iz Časoslova, a zatim obred zavjetovanja. Kleknuvši i stavivši svoje ruke među provincijalove i na knjigu Konstitucija fr. Jakov je položio zavjete prema pravilima Reda propovjednika i pritom obećao svoj posluš Bogu, Blaženoj Djevici Mariji, svetome Dominiku i provincijalu na tri godine. Nakon zavjetovanja, provincijal je zavjetovaniku udijelio „poljubac mira“ koji označava vezu poslušnosti i zajedništva, tj. primanje u Red. Potom je uslijedio blagoslov redovničke odjeće i zavjetovanika.

Jakov Vuković, sin Marijana i Mirele r. Tikvić, rođen je 8. listopada 2000. godine u Zagrebu. Dolazi iz zagrebačke Župe Trnovčica. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u III. gimnaziji u Zagrebu. Prvu godinu filozofsko-teološkog studija završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. (IKA)

U Cresu predstavljen „Dnevnik fra Joze Miloševića“

Cres, 15. rujna 2021.

Dana 15. rujna 2021. godine u klaustru samostana sv. Frane u Cresu predstavljena je knjiga „Dnevnik fra Joze Miloševića (1919. – 1920.)“ u izdanju Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ iz Zagreba. Knjigu su predstavili dr. Ivan Armanda, priređivač djela, mons. dr. Franjo Velčić, krčki povjesničar i fra Ljudevit Maračić, arhivar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca.

U ovom djelu autor fra Jozo Milošević, tadašnji provincijal Dalmatinske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, opisuje uzbuđljive i opasne dane prijelaza mjesta Cresa iz austrijskih u ruke talijanskih vlasti. Povijesni kontekst franjevačke prisutnosti u Cresu u vrijeme života i djelovanja fra Jozе Miloševićа ukratko je predstavio fra Ljudevit Maračić. Istaknuo je kako su u tom razdoblju u samostanu sv. Frane djelovali franjevci konventualci hrvatske i talijanske nacionalnosti te kako su Dalmatinska i Padovanska provincija jedno vrijeme djelovale kao jedna. U tom kontekstu bilo je mnogo lijepih iskustava suživota, ali nažalost i potresnih događaja. Naime, budući da je Cres bio podijeljen, često je dolazilo do jakih međunacionalnih napetosti što se odrazilo i na situaciju u franjevačkom samostanu. Tadašnji gradonačelnik tražio je od generala Reda franjevaca konventualca u Rimu da se iz samostana izmjestе fratri Hrvati.

Mons. Velčić opisao je širi povijesni kontekst te objasnio političke okolnosti u Istri i na Kvarneru u tom povijesnom razdoblju. Kazao je kako je fra Milošević, živeći u toj uzavreloj političkoj situaciji, imao duboku svijest o vremenu u kojem je živio. Zajedno s Hrvatima s Cresa stvorio je nacionalni hrvatski odbor koji je imao zadatak djelovati kao i talijanski odbor i boriti se za prava svoga naroda.

Naposljetku, o Dnevniku je govorio dr. Ivan Armanda koji je rekao kako čitajući Miloševićev Dnevnik čovjek može jako dobro proniknuti muku i tegobu tog razdoblja, što je utjecalo i na podjelu među fratrima. Objavljivanju ovoga djela pristupilo se ne zbog buđenja negativnih osjećaja, nego kako bi se dopustilo fra Jozi da pro-

govori o onomu što se događalo u Cresu i kako bi se raskrinkale klevete kojima ga se nastojalo okarakterizirati kao nacionalista. Naposljetku je rekao kako „nije svako zlo za zlo“ i kako ne treba stvari promatrati samo s negativne strane. Naime, dulje vremena fra Milošević trudio se proširiti djelovanje franjevaca konventualaca na kopno. Povijesna je činjenica kako je to uspjelo tek nakon njihova progona s Cresa. Unatoč teškoćama koje su prošli, fratri su ostali vjerni Bogu, Crkvi, svome Redu i narodu kojemu su služili. (IKA)

U Cresu održani Dani trajne formacije franjevaca konventualaca

Cres, 16. rujna 2021.

Od 12. do 16. rujna 2021. godine u samostanu sv. Frane u Cresu održao se redoviti susret trajne formacije. Tema ovogodišnjeg susreta bila je „Svakodnevna svetost u životu redovnika franjevca“. Na susretu je sudjelovalo petnaestak franjevaca konventualaca, najviše mladih.

Dana 13. rujna predavanja je održala prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander, psihologinja i ravnateljica Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba. Govorila je o važnosti ljubavi, privrženosti i odgajanja djece i mladih u zdravim obiteljima i sredinama. Upozorila je na zabrinjavajuće podatke o nasilju i zlostavljanju djece i mladih te na činjenicu kako su mnogi roditelji nedorasli za odgajanje vlastite djece. Zbog toga je istaknula važnost suradnje redovnika i svećenika s ustanovama koje su nadležne u tim slučajevima.

Drugi i treći dan susreta bio je rezerviran za franjevačke teme. Budući da je

predavač bio spriječen održati predavanje, poslao je elektroničkim putem radne materijale koji su dani sudionicima za osobno proučavanje. Bila je to prilika da se posveti više vremena susretu na kojem su prisutni franjevci konventualci podijelili svoja iskustva iz samostanskog života i pastoralnog djelovanja i na kojemu su se osvrnuli na prethodno četverogodište te dali neke prijedloge za budućnost.

Na kraju Dana trajne formacije braća su posjetila sestre benediktinke s kojima su slavili misu. Osim zajedničke molitve i misnih slavlja, predavanja i službenih susreta, sudionici su imali dovoljno slobodnog vremena koje su iskoristili za osobne susrete i razgovore. (IKA)

Fra Marinko Vukman dobitnik nagrade za životno djelo

Hrvace, 17. rujna 2021.

Na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Općine Hrvace 17. rujna 2021. godine fra Marinko Vukman, dušobrižnik u Münchenu i član Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, primio je nagradu za životno djelo za iznimno dugogodišnje evangelizacijsko-pastoralno i karitativno djelovanje. Fra Marinko je u govoru zahvale rekao: „Dirnuti smo i počašćeni nagradama koje ste nam dodijelili. Veseli nas činjenica da je naš rad prepoznat i na ovakav način vrednovan. Od malih nogu želja mi je bila biti dio priče jednostavnih i običnih ljudi, a providnost Božja kroz franjevačko-svećenički poziv dodijelila mi je da budem njihov pastir, tješitelj, ali i njihov glas.“

Istaknuo je kako je uvijek bio ponosan i povezan sa svojim korijenima što ga je snaži-

lo u životnim pothvatima i četrdesetogodišnjem pastoralnom djelovanju u Njemačkoj. „Nagrade su privilegij i obveza da i dalje radimo na prepoznatljivosti ovog dijela Lijepe naše i rado se uključimo i podržimo sve vaše projekte koji idu na dobrobit svih koji ovdje žive i grade svoju budućnost“, rekao je. Na kraju je zahvalio svima koji su nagrađeni- ma bili oslonac i potpora, ali i inspiracija na putu da društvo i svoje mjesto učine boljim i humanijim. (IKA)

Biskup Rogić predslavio misu o dvadeset petoj obljetnici smrti biskupa Srećka Badurine

Šibenik, 17. rujna 2021.

Euharistiju u povodu dvadeset pete obljetnice smrti šibenskog biskupa Srećka Badurine 17. rujna 2021. godine u katedrali sv. Jakova u Šibeniku predslavio je šibenski biskup Tomislav Rogić.

Biskup Rogić u propovijedi je iznio svjedočanstva o biskupu Badurini onih koji su ga poznavali i pratili u teškim danima rata u Šibeniku, biskupa Ante Ivasa, biskupa Mile Bogovića i svećenika don Marija Kosića. „Znak veličine je životom stajati iza svoga uvjerenja, svoje vjere, u miru i nemiru, u dobru i zlu, pred malim i velikim, moćnim i nemoćnim, pred prijateljem i neprijateljem, istomišljenikom ili ne. Takav je bio biskup Srećko“, citirao je biskup Rogić biskupa Antu Ivasa. Svećenik don Marijo Kosić o biskupu je Badurini napisao: „Biskup Srećko znao je nadići bilo koji trenutak. Bio je mudri upravitelj svojih riječi i djela. Ni u najtežim trenucima, a ni u najopuštenijima, nije izgovarao neopreznu riječ. Ne mogu reći da mi je bio učitelj jer smatram da ni-

sam bio dobar učenik. Bio je čovjek Božji te sam ponosan što sam dio života boravio u njegovoj blizini.“

Biskup Mile Bogović o subratu je u biskupstvu govorio: „Biskup Srećko nametnuo se spontano kao lik čovjeka koji je svojim životom formulirao jedan životni stav svakome shvatljiv i za svakog poželjan: na koji način danas biti pravi čovjek, rodoljub i vjernik. To su za njega bile temeljne životne vrednote u kojima se ne smije zakazati. Tko god ga je poznao, mogao je uočiti da je nepatvoreni rodoljub, Hrvat od glave do pete. U vrijeme Domovinskog rata, kada smo imali previše moćnih neprijatelja, a tako malo prijatelja, iz njegova lica i kroz njegove riječi zračila je duboka patnja zbog nevolja njegova naroda i njegove Hrvatske, ali ni tada iz njegovih usta nije izišla nasilnička ili osvetoljubiva riječ protiv drugih naroda. Čovjek i vjernik u njemu neprestano su oplemenjivali njegove rodoljubne osjećaje. Nama koji smo s njime sudjelovali na vrućim ekumenskim i međureligijskim razgovorima u vrijeme Domovinskog rata bio je svojim uravnoteženim prosudbama visoka norma koju mi, ni s mnogo truda, nismo dosegali. Nikada se nije dao izazvati, niti je druge svojim riječima izazivao. Cijenili su ga i ‘oni drugi’, i onda kad su se i u stavovima i u riječima razilazili.“

Nakon slavlja u organizaciji Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika „Biskup Srećko Badurina“ upriličeno je svjedočenje njegovih suvremenika. Svjedočili su državni tajnik u Ministarstvu kulture dr. sc. Ivica Poljičak, vrhovna poglavarica sestara franjevki od Bezgrješne s. Terezija Zemljić, pjesnik Frane Bilić, gvardijan Samostana sv. Pavla Pustinjaka na Školjiću fra Božo Sučić

i umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas. Ivica Poljičak istaknuo je kako riječi biskupa Badurine, izgovorene prije trideset godina, i danas jako svjedoče. Te riječi svjetionik su i u današnjem vremenu. Sestra Terezija Zemljić podijelila je osobne najupečatljivije doživljaje Srećka Badurine. Istaknula je kako je do kraja ostao vjeran evanđelju. To je bilo prepoznato i cijenjeno i od onih koji nisu bili vjernici. Frane Bilić naglasio je kako je biskup Badurina jako volio Šibenik te da je on utemeljen u Šibeniku. Ulogu zaštitnika puka i Crkve u Domovinskom ratu izvršio je na glasu svetosti. Fra Božo Sučić biskupa Srećka sjeća se kao pravednog i dobrog odgojitelja. U njegovom ekumenizmu vidi veliko svjedočenje evanđelja. Biskup Ante Ivas kazao je kako je biskup Badurina bio velik u šutnji te je upravo njegova šutnja rezultirala snagom riječi. (IKA)

Mjuzikl „Amadea“ izveden u Đakovu, Zagrebu i Rijeci

Đakovo/Rijeka, 18. – 19. rujna 2021.

Prigodom obilježavanja pedesete obljetnice smrti blagopokojne majke M. Amadeje Pavlović (1895. – 1971.), 18. rujna 2021. godine u dvorani Florentini u Đakovu izveden je mjuzikl „Amadea“.

Libreto i glazbu napisao je dr. dent. med. Dario Balekić, a mjuzikl je režirala Areta Ćurković, glumica osječkoga Dječjeg kazališta „Branko Mihaljević“. Mjuzikl prikazuje put poziva majke M. Amadeje kao i teška vremena u kojima je živjela. Izveden je i 19. rujna u samostanskoj crkvi Milosrdnih sestara svetoga Križa na Vrhovcu gdje su bile prisutne sestre, vjernici koji ondje dolaze na misu te prijatelji i poznanici sestara.

Istoga dana navečer mjuzikl je prikazan i u Rijeci, u Salezijanskoj klasičnoj gimnaziji. „Došli smo ovdje slaviti život kao što ga je slavila majka Amadeja. Otvorimo srca za njezinu poruku“, rekla je provincijalna poglavarica s. Valerija Široki pozdravljajući uzvanike koji su došli pogledati mjuzikl među kojima i nadbiskupa koadjutora Matu Uzinića.

Majka M. Amadeja Pavlović ostavila je svijetli trag u povijesti Hrvatske provincije Milosrdnih sestara sv. Križa. Obnašala je službu provincijalne poglavarice u osobito teškim vremenima za Crkvu, u vrijeme i nakon Drugog svjetskog rata (1943. – 1955.). Posmrtno joj je 2009. godine dodijeljen naslov Pravednice među narodima jer je tijekom Drugoga svjetskog rata spasila život jednoj židovskoj djevojčici. Bez straha štitila je i svoje sestre od različitih pritisaka komunističkoga režima. Unatoč svim nevoljama i poteškoćama, majka M. Amadeja učinila je sve kako bi prvenstveno očuvala dobar redovnički duh kod svojih sestara, a time i samu redovničku zajednicu. Razvila je prijateljsku i duhovnu suradnju sa zagrebačkim nadbiskupom bl. Alojzijem Stepincem, ali i s pravoslavnim episkopom sv. Varnavom Nastićem. Po isteku službe provincijalne poglavarice obnašala je službu kućne poglavarice na Sušaku (1955. – 1959.) i odgojiteljice redovničkoga podmlatka u Zagrebu (1959. – 1966.). Umrla je na Sušaku 1971. godine. Za sobom je ostavila glas uzorne i svete redovnice. (IKA)

Svečano proslavljeno dvadeset pet godina Društva prijatelja Maloga Isusa

Slatina, 18. rujna 2021.

Župa sv. Josipa u Slatini 18. rujna 2021. godine bila je domaćin dvadeset drugog susreta Prijatelja Maloga Isusa čije društvo djeluje u suradnji s Družbom sestara Služavki Maloga Isusa.

Susretom je obilježena i dvadeset peta obljetnica osnivanja Društva prijatelja Maloga Isusa, a tim povodom u Slatinu su došli hodočasnici i časne sestre koje djeluju na području Voćina i Slavenskog Broda, s njima i vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. Marija Banić. Svi su oni sudjelovali u pobožnosti sv. Josipu, a potom i u svečanom euharistijskom slavlju koje je predvodio župnik i dekan Slatinskoga dekanata preč. Dragan Hrgić. U procesiji s prikaznim darovima Prijatelji Maloga Isusa prinijeli su upaljenu svijeću, kruh i hostije, dvadeset pet dječjih Biblija za isto toliko kršćanskih obitelji, kronicu, kip sv. Josipa, sliku sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, novčani dar za potresom pogođeni narod siromašnog Haitija i Statut Društva prijatelja Maloga Isusa.

Za doprinos u životu i poslanju Društva PMI-a, u prigodi slavlja obljetnice utemeljenja Društva, sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije dodijelili su zahvalnice preč. Draganu Hrgiću, vrhovnoj poglavarici s. Mariji Bunić i Vrhovnoj upravi Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, utemeljiteljici Društva prijatelja Maloga Isusa s. M. Mirjam Dedić, dr. sc. Agnezi Szabo, Nedjeljki Andrić Novinc

i župama Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu, Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu, sv. Dominika Savio u Slavonskom Brodu, Uznesenja Blažene Djevice Marije u Brodskom Vinogorju i sv. Ante Padovanskog u Podvinju. U poslijepodnevnim satima svi su hodočasnici u župnoj crkvi sv. Josipa sudjelovali u zajedničkom euharistijskom klanjanju. (IKA)

Diplomirala s. Anđelina Ivančić

Zagreb, 20. rujna 2021.

Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s. Anđelina Ivančić pristupila je 20. rujna 2021. godine obrani svoga diplomskoga rada. Pod mentorstvom izv. prof. dr. sc. s. Valerije Kovač obradila je temu „Od priteljovljenja Kristu do univerzalnoga bratstva. Poimanje bratstva kod suvremenih papa Benedikta XVI. i Franje.“

Nakon obrane rada istoga je dana pred tročlanom komisijom u sastavu prof. dr. sc. Josipa Šimunovića, izv. prof. dr. sc. s. Valerije Kovač i izv. prof. dr. sc. Franje Podgorca, s odličnim uspjehom položila usmeni dio diplomskoga rada – tezarij i time završila svoje petogodišnje obrazovanje na filozofsko-teološkom studiju te stekla naziv magistre teologije.

Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije čestitale su s. Anđelini na izvrsnoj obrani diplomskoga rada i zaželjele da pod vodstvom Duha Svetoga predano vrši svoju službu vjeroučiteljice. (ŠSF)

Otvoren postupak za proglašenje blaženim sluge Božjega p. Janeza Strašeka

Zagreb, 20. rujna 2021.

Dana 20. rujna 2021. godine u prostorima Nadbiskupskog duhovnog stola otvoren je biskupijski postupak za proglašenje blaženim p. Janeza Strašeka, CM.

Prvom sjednicom biskupijskog postupka beatifikacije i kanonizacije sluge Božjega p. Janeza Strašeka predsjedao je preč. mr. Marko Kovač, biskupski vikar i vicekancelar kao delegat zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, a nazočili su kancelar Nadbiskupskog duhovnog stola mons. mr. Stjepan Večković, bilježnik prve sjednice; p. Giuseppe Guerra, CM, generalni postulator Misijske družbe sv. Vinka Paulskog; p. Dario Grbac, CM, vicepostulator u postupku beatifikacije i kanonizacije sluge Božjega p. Janeza Strašeka, CM; imenovani službenici istraživanja: dr. fra Ratko Radišić, OFM, nadbiskupski delegat, mr. p. Jure Vranjić, SJ, promicatelj pravde te gospođa dr. Ana Volarić Mršić, bilježnik. Kao stručnjaci u povijesti i arhivistici u Povijesno povjerenstvo imenovani su vlč. Anto Pavlović, predsjednik, te članovi dr. fra Daniel Patafta, OFM i dr. s. Veronika Mila Popić.

Nakon uvodne molitve riječi pozdrava kardinala Bozanića pročitao je mons. Večković: „Malo više od pola godine nakon što je došao u Hrvatsku, u Zagrebačku nadbiskupiju, gdje mu je povjerena uprava Župe Rođenja Blažene Djevice Marije u Sveticama i kasnije Župe sv. Vida mučenika u Ozlju, providnost je dopustila da 1947. godine, u svojoj četrdeset i prvoj godini života, p. Janez Strašek, katolički svećenik, lazarist,

misionar, nakon službovanja u Sloveniji, Srbiji, na Kosovu, svoju krv za Gospodina prolje u Hrvatskoj, na tlu naše Nadbiskupije. Postupak, koji se danas službeno otvara, usredotočit će se na osobu za koju se, kao i za mnoge svećenike, redovnike, redovnice i vjernike laike ubijenih iz mržnje prema vjeri, povijest potrudila izbrisati istinu i prekriti je gotovo nepropusnim naslagama zaborava“, navodi se, između ostalog, u kardinalovu pozdravu.

Okupljene je pozdravio p. Guerra te zahvalio na radosti koja je pružena „odlukom da se službeno otvori biskupijski postupak u kauzi beatifikacije i kanonizacije p. Janeza Straška iz Misijske družbe želeći da njegovo mučeništvo iz mržnje prema vjeri Crkva pruži kao uzor kršćanima našeg vremena“. Zatim je pročitao životopis i osvrt na mučeništvo p. Janeza Straška koji je pročitao vicepostulator p. Grbac, a potom su pročitani „Nihil obstat“ Kongregacije za kauze svetih, Dekret o otvaranju biskupskog postupka za proglašenje blaženim sluge Božjega p. Janeza Straška, CM, Odluka o uspostavi Suda i imenovanja službenika istraživanja te Dekret o imenovanju članova Povijesnog povjerenstva. Sjednica je završila prihvaćanjem službi i polaganjem prisega svih službenika i stručnjaka u postupku. (IKA)

U Šibeniku proslavljena obljetnica smrti majke Klare Žižić

Šibenik, 21. rujna 2021.

Obljetnica smrti utemeljiteljice Družbe sestara franjevki od Bezgrješne, službenice Božje majke Klare Žižić, proslavljena je u Šibeniku 21. rujna 2021. godine, a svečanu misu predslavio je šibenski biskup Tomislav

Rogić. Misa je slavljena u samostanu svetog Lovre gdje je službenica Božja Klara Žižić pokopana.

U homiliji biskup Rogić kazao je kako je od smrti majke Klare prošlo tristo petnaest godina. „Što nas okuplja da je i danas spominjemo – ovdje kod njezina groba u crkvi svetog Lovre? Njezino tijelo već davno pripada zemlji. A ona, majka Klara i danas privlači pozornost, zrači i govori svojim životom koji je ostavio svijetli trag u povijesti našega grada i biskupije“, rekao je. „Svjedočanstvo svetosti majke Klare upravo je u njezinom spomenu koji živi“, kazao je biskup. „Upravo spomen svetaca i slugu Božjih pokazuje nam da je prolaznost pobijeđena vječnošću. Časteći ih i nadahnjujući se na njihovim primjerima, kao da i sami dotičemo vječnost koja traje i ne gasi se. Samo snaga ljubavi za drugoga, koja je odraz Božje ljubavi u nekom čovjeku, traje i poslije njegove smrti.“

Večerašnjim misnim slavljem želimo da se primjer majke Klare još dublje utisne u naše živote i djelovanje. Da je to moguće i da je djelotvorno, svjedoče sestre šibenske franjevke već tristo ljeta. Na samom kraju slavlja prigodno se obratila vrhovna poglavarica sestara franjevki od Bezgrješne s. Terezija Zemljić. Ukazala je kroz svjedočanstva na djelotvornost molitve majci Klari i na milosti zadobivene iz te molitve. Slavlje je završilo molitvom na grobu majke Klare Žižić za njezino proglašenje blaženom. U povodu proslave u samostanskoj kapeli u kući matici bilo je upriličeno cjelodnevno euharistijsko klanjanje. (IKA)

Redovničko oblačenje novaka Družbe Isusove

Split, 23. rujna 2021.

Obredom „oblačenja“ isusovačkih talara Ante Arambašić, Jakov Petrak i Luka Prević završili su 23. rujna 2021. godine period kandidature i započeli novicijat Družbe Isusove u Splitu. Sam obred sastojao se od izjave kandidata da žele stupiti u Družbu Isusovu, zatim blagoslova isusovačkog talara i samog oblačenja te blagoslova i dodjele redovničkog križa i knjižice „Duhovne vježbe“ sv. Ignacija Lojolskog.

Nakon obreda koji se odvijao u novačkoj auli, slijedila je misa u novicijatskoj kapeli sv. Stanislava Kostke na kojoj su sudjelovali članovi isusovačke zajednice. Predslavitelj, učitelj novaka o. Hrvoje Mravak istaknuo je kako se novaci, odjenuvši talar, odijevaju u novog čovjeka, ulaze u novi redovnički način života vođen trima zavjetima siromaštva, poslušnosti i čistoće. Na tom putu čekaju ih mnoge radosti i izazovi i na poseban način ljubav Krista Raspetoga koji je jedini jamstvo da će se uspješno s njime suočiti sa svim kušnjama koje ih čekaju u sadašnjem i budućem poslanju. Bit će poslani različitim ljudima naviještati radosnu vijest i to u duhu Duhovnih vježbi sv. Ignacija, prepoznajući u svemu i birajući ono što se više sviđa Bogu, što je na veću slavu njegovu.

Ante Arambašić (25 g.) dolazi iz Kaštel Gomilice, a završio je hrvatski i ruski jezik na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Luka Prević (21 g.) iz Zagreba je iz Župe sv. Blaža, a započeo je kao laik studij teologije na zagrebačkom Katoličkom bogoslovnom fakultetu. Jakov Petrak (29 g.) inženjer je elektrotehnike iz Pregrade, a do

ovog je ljeta radio u struci. Sva su trojica Družbu Isusovu upoznali preko različitih programa za mlade Studentskog katoličkog centra Palma i zatim sudjelovali u programu „Možda baš isusovac“. U Novicijatu sv. Stanislava Kostke u Splitu provest će sljedeće dvije godine, razlučujući dalje svoj poziv i upoznavajući isusovačku duhovnost i način zajedničkog života prije nastavka studija i pripreme za svećeništvo. (IKA)

Otvoren znanstveni skup „Dominikanci na hrvatskim prostorima 1221. – 2021.“

Dubrovnik, 24. rujna 2021.

Dvodnevni znanstveni skup „Dominikanci na hrvatskim prostorima 1221. – 2021.“ otvoren je 24. rujna 2021. godine u Samostanu sv. Dominika u Dubrovniku. Moderator otvaranja fr. Zvonko Džankić svima je poželio dobrodošlicu, a prior Samostana sv. Dominika fr. Tomislav Kraljević napomenuo je kako je dominikanski samostan u Dubrovniku uklesan u temelje dominikanske prisutnosti na hrvatskim prostorima.

Zbog epidemioloških mjera na skup nisu pozivani uzvanici i šire slušateljstvo, nego na njemu uglavnom sudjeluju izlagači, objasnio je provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković. Provincijal je također rekao kako se Dubrovnik sam po sebi nametnuo kao mjesto održavanja skupa s obzirom na to kako je prvi nasljednik sv. Dominika na čelu Reda propovjednika Jordan Saski 1225. godine poslao nekolicinu braće u Svetu zemlju, a oni su se putem zaustavili u Dubrovniku te su se, na molbu kneza i puka, tu nastanili uz crkvu Sv. Jakova Pipunara. Tako bijeli fratri u kon-

tinuitetu gotovo osamsto godina djeluju u gradu sv. Vlaha. „Obilježavajući osamstotu godinu odluke o dolasku članova dominikanskog reda u Dalmaciju, koja je donesena još za života utemeljitelja odlukom Druge opće skupštine Reda u Bologni, i nama se učinilo potrebnim pozvati na istraživanje i prikupljanje informacija o prošlosti našega Reda na hrvatskim prostorima“, kazao je provincijal. „Stoga nismo željeli da se na ovom skupu, osim uvodnog preglednog predavanja, ponavljaju poznate stvari, nego smo odlučili pozvati one koji mogu dati originalan doprinos vlastitog istraživanja“, kazao je provincijal Slišković te izrazio nadu da će uspjeti prirediti vrijedan zbornik radova sa skupa.

U uvodnom izlaganju „Osam stoljeća Reda propovjednika na hrvatskim prostorima“ provincijal Slišković podsjetio je na nastanak Reda početkom 13. stoljeća te njegov razvoj i specifičan doprinos kroz intelektualni rad, što je nametnulo obvezu i potrebu obrazovanja članova, a sveti utemeljitelj je studij uzdignuo na rang sredstva redovničkog posvećenja. Dominikanci su osnivali vlastite škole i sveučilišta pa su samostani postajali nositelji obrazovanja, znanosti i kulture. Već u prvoj polovici 13. stoljeća sve su hrvatske zemlje prekrivene mrežom dominikanskih samostana, istaknuo je predavač te objasnio nastanak provincija. Od 1486. godine samostani na području Dubrovačke Republike, zbog posebnog državnog položaja Dubrovnika i obnove Reda, dobili su zasebnu kongregaciju koja je imala također svoj povijesni razvoj, koji je na kraju doveo do toga da se sjedinjuje s drugom kongregacijom.

Provincijal je objasnio i nastanak Hrvatske dominikanske provincije te naveo gdje se sve danas nalaze njezini samostani. Podsjetio je i kako je većina samostana bila građena pored gradskih vrata, poput samostana u Dubrovniku, a kasnije se grade i na usamljenijim mjestima. Crkve također imaju svoje posebnosti u gradnji, a dominikanci posebnu pozornost posvećuju umjetninama, liturgijskom ruhu i posuđu. Također su se mnogi dominikanci istaknuli kao vrsni pisci djela različite tematike te su dali svoj doprinos u različitim područjima znanosti, književnosti, jezikoslovlja, prirodoslovlja, prava, glazbe itd. Provincijal je spomenuo neke od njih poput Ivana Stojkovića i Serafina Marije Crijevića.

Osvrnuvši se na to kako je dominikanski red unutar Katoličke crkve dao najveći broj svetaca i blaženika te da unatoč tome postoji svojevrсна rezerviranost prema njihovom čašćenju i pokretanju postupaka za beatifikaciju i kanonizaciju, provincijal je kazao kako je to „stanovita baština Reda“. Sv. Dominik sam je u svojoj poniznosti tražio da bude pokopan „pod nogama braće“. Na izričit zahtjev pape Grgura IX. tijelo je kasnije preneseno u mramorni grob. „Čini mi se da su drugi prije prepoznavali svetost unutar našeg reda, nego sami njihovi članovi“, primijetio je predavač. Prvi hrvatski blaženici, bl. Augustin Kažotić i bl. Ozana Kotorska, pripadali su dominikanskom redu. Kao zanimljivost iznio je podatak da je sv. Dominik prvo osnovao žensku granu reda, a tek onda mušku te zatim kratko predstavio povijest sestara dominikanki Kongregacije Svetih anđela čuvara sa sjedištem u Korčuli.

Početak 2021. godine Hrvatska dominikanska provincija počela je s obilježavanjem osamstote obljetnice dolaska dominikanaca na hrvatske prostore, a cijeli Red propovjednika (*Ordo Praedicatorum*) osamstotu obljetnicu rođenja za nebo utemeljitelja svetoga oca Dominika pa je tim povodom organiziran ovaj skup u Dubrovniku.

Na skupu predavači svojim izlaganjima i raspravama nastoje osvijetliti stranice povijesti dominikanskog reda, kao i doprinos njihovih članova obrazovanju i znanosti, povijesti umjetnosti, književnosti i muzikologiji. Svojim radovima tome će pridonijeti Marija Karbić, Stanko Andrić, Ivana Hirschler Marić, Maja Cepetić Rogić, Zdenko Dundović, Lovorka Čoralić, Zoran Ladić, Relja Seferović, Alojz Čubelić, Ana Biočić, Zvonko Džankić, Višnja Bralić, Ivan Ferencak, Petra Vugrinec i Lucija Vuković, Jasenka Gudelj, Renata Novak Klemenčić, Vatroslav Siketić, Domagoj Augustin Polanščak, Andrea Radošević, Srećko Koralija, Josip degl'IVellio te Hrvoje Beban. (IKA)

Kapitul, slavlje obećanja i dvadeseti rođendan Frame Đakovo

Đakovo, 24. rujna 2021.

Kapitul Osječkoga područnog bratstva Franjevačke mladeži održan je u Đakovu od 24. do 26. rujna 2021. godine kada su članovi Frame Đakovo dali obećanja i proslavili dvadeset godina djelovanja.

Na kapitolu pod geslom „Gledajte u Gospodina i razveselite se“ prisustvovalo je više članova Frame iz svih jedanaest aktivnih bratstava osječkoga područja zajedno s njihovim duhovnim asistentima. Sudionici su bili smješteni u samostanskoj kući Betanija

i dvorani Florentini Milosrdnih sestara Svetoga Križa. Glavni dio programa održavao se na terasi Centra „Amadea“. Program je započeo obraćanjem područnoga duhovnog asistenta fra Matije Marijića i zajedničkim slavljenjem mise koju je predvodio duhovni asistent Frame Vukovar-Borovo Naselje fra Ivan Crnković. Drugoga dana kapitula uslijedio je duhovni nagovor fra Ivica Janjića pod nazivom „Sveti Franjo zagledan u Gospodina“.

Nakon stanke program je nastavljen svjedočanstvima članica Frame Đakovo Mateje Gazilj, Barbare Vargić i Mateje Zovko. Matea Gazilj svjedočila je o radu u misijama u Boliviji a Barbara Vargić o misijama u Tanzaniji. Matea Zovko svjedočila je o iskustvima na svome hodočašću Putem svetog Jakova (Camino de Santiago). Tijekom mise, koju je predslavio duhovni asistent Osječkog područnog bratstva fra Matija Marijić, dvadeset devet članova Frame Đakovo obnovilo je krsne zavjete i dalo obećanje da će nastojati živjeti po uzoru na evanđelje, prepoznati Krista u ljudima i crpiti snagu iz euharistije.

U misi su sudjelovali i bivši članovi Frame Đakovo jer je uz obećanja proslavljen i dvadeseti rođendan toga bratstva. Poslije mise izveden je prigodni program i skeč, izrečene su zahvale osobama koje su značajno utjecale i dale veliki doprinos Frami Đakovo tijekom posljednjih dvadeset godina te je izveden koncert duhovne glazbe. Program je u nedjelju, nakon juturne molitve, nastavljen nagovorom duhovnog asistenta Frame Slavonski Brod fra Siniše Pucića pod nazivom „Član Frame – svjedok Radosne vijesti“, u kojem se osvrnuo i naglasio kako član Frame nije i ne bi trebao živjeti radost samo na događajima Frame, nego je njego-

vo poslanje i zadaća izaći u svijet i ondje to svjedočiti. Poslije završnoga rada u skupinama, kapitul je zaključen misom koju je predslavio fra Siniša. (IKA)

Povratak novicijata dominikanaca u Dubrovnik i početak za dvojicu novaka

Dubrovnik, 26. rujna 2021.

Nakon što su pod vodstvom fr. Mihovila Žuljevića Mikasa imali duhovne vježbe, Dominik Šakić i Leonardo Matinović 26. rujna 2021. godine u Samostanu sv. Dominika u Dubrovniku iz ruku provincijala Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavka Sliškovića primili su habit Reda propovjednika i tako započeli godinu dana novicijata.

U skladu s dominikanskim Obredom primanja novaka koji kaže da ga „po samoj svojoj naravi treba obaviti izvan mise“ te propisuje da bude „sasvim jednostavan, trezven i posebice rezerviran redovničkoj braći“, primanje u novicijat započelo je tijekom molitve Srednjeg časa. Kandidati su najprije prostrti s rukama raširenima u znak križa zatražili milosrđe od Boga i od braće. Nakon toga uslijedila je molitva za kandidate i slavlje riječi Božje. Potom je o. Slišković ispitao nakanu kandidata za ulazak u novicijat te im uručio habite. Nazočna braća pomogla su Dominiku i Leonardu obući habit Reda, a onda im je pojedinačno udijeljen poljubac mira kao znak primanja u Red i pripuštanja u samostansko zajedništvo. Provincijal je tada objavio početak kanonske godine novicijata te fr. Dominika i fr. Leonarda povjerio vodstvu učitelja novaka fr. Damira Šokića. Obred je zaključen završnom molitvom za ovu dominikansku obi-

telj kako bi je Gospodin milostivo pogledao i novim naraštajem obnavljao da „sinove svoje privede putu svetosti“ te da „drugima može pokazati put spasenja.“

Leonardo Matinović rođen je 29. listopada 2001. godine u Bjelovaru od oca Damira i majke Đurđice rođ. Mihoković. U mjestu Ždralovi, predgrađu Bjelovara, i u rodnome gradu završio je osnovnu školu, a strukovno obrazovanje stekao u Srednjoj gospodarskoj školi u Križevcima (smjer poljoprivredni tehničar-fitofarmaceut) gdje je i maturirao. Postulaturu je započeo 5. prosinca 2020. Dolazi iz Župe sv. Ivana Krstitelja, Ždralovi.

Dominik Šakić rođen je 27. travnja 1997. godine u Mostaru od oca Dragana i majke Marice rođ. Zeljko. Dolazi iz Župe Srca Isusova (Čeljevo, Čapljina). Završio je studij kriminalistike i sigurnosnog menadžmenta i prvu godinu filozofsko-teološkog studija na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu. (IKA)

Počeli Dani Riječke Majke

Rijeka, 26. rujna 2021.

Dana 26. rujna 2021. godine na dan krštenja Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rijeci u kojoj je ova službenica Božja krštena, predstavljena je nova knjiga vrhovne poglavarice Družbe s. Dobroslave Mlakić „Udruga kćeri Presvetoga Srca Isusova u Trstu i Marija Kozulić 1879. – 1889.“

Predstavljanju je prethodilo svečano liturgijsko slavlje koje je predslavio krčki biskup mons. Ivica Petanjak čime je započeo program Dana Riječke Majke. Na poslanje

Riječke Majke utjecao je njezin boravak u Trstu, kao i udruge i crkvena gibanja toga vremena, bratovštine i trećoredci u kojima su aktivnu ulogu imali vjernici laici, potpomognuti i vođeni redovništvom i svećeništvom. O ovoj temi detaljnije je govorio krčki biskup mons. dr. Ivica Petanjak.

Izv. prof. dr. sc. Marko Medved osvrnuo se na povijesne i društvene okolnosti u Trstu u vrijeme djelovanja Marije Kozulić koje su na nju snažno utjecale. Naglasio je kako ova knjiga doprinosi poznavanju života i sazrijevanju duhovnog zvanja utemeljiteljice jedine autohtone riječke redovničke zajednice.

Na kraju, o ovom vrijednom djelu utemeljenom na dostupnoj povijesnoj, izvornoj arhivskoj kao i pravnoj dokumentaciji o Udruzi Presvetog Srca Isusova u Trstu i Mariji Kozulić, prigodnu riječ uputila je autorica č. M. Dobroslava Mlakić. (IKA)

Nadbiskupi Barišić i Kutleša primili generalnog vizitatora franjevac konventualaca fra Igora Salmića

Split, 28. rujna 2021.

Generalni vizitator franjevac konventualaca fra Igor Salmić, u pratnji gvardijana Samostana sv. Frane i župnika Župe sv. Stjepana pod Borovima u Splitu fra Martina Jakovića, posjetio je 28. rujna 2021. godine u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu splitsko-makarskog nadbiskupa i metropolita Marina Barišića i splitsko-makarskog nadbiskupa koadjutora Dražena Kutlešu. Na susretu se razgovaralo o pastoralnom djelovanju konventualaca na području Splitsko-makarske nadbiskupije, kao i o komunikaciji i suradnji konventualaca s mjesnom Crkvom. (IKA)

Glazbeno-poetska večer i izložba slika sestre Marije od Presvetog Srca Anke Petričević

Dubrovnik, 28. rujna 2021.

U organizaciji Umjetničke udruge Sebastian Art i Udruge sestre Marije u Dubrovniku je uoči blagdana sv. Mihovila 28. rujna 2021. godine upriličena glazbeno-poetska večer i izložba slika sestre Marije od Presvetog Srca, Anke Petričević, pod naslovom „Ave Marija“. O izložbi slika koje je s. Marija darovala Gradu Imotskom, govorio je fra dr. sc. Stipe Nosić, rodom iz Lovreća, bivši gvardijan Samostana male braće u Dubrovniku koji je i otvorio izložbu.

Tekst za katalog izložbe pripremila je grafičarka mr. art. Antonija Gudelj pod naslovom „Asketska kneginja modernog doba“. Te večeri sestra Marija slavila je šezdesetu obljetnicu polaganja strogih zavjeta u Samostanu sv. Klare u Splitu. Zakoračila je u devedeset drugu godinu i još plodonosno radi jer joj je nedavno izišla knjiga intervjua koju će Udruga sestra Marija uskoro predstaviti. Javnosti je poznato književno-teološko stvaralaštvo sestre Marije, ali je manje poznato kako se cijeli život bavila slikarstvom. Godine 1998. imala je samostalnu izložbu likovnih djela u Širokom Brijegu kada joj je Franjevačka galerija Široki Brijeg izdala monografiju pod nazivom „Sestra Marija“. Ove godine izlagala je u Imotskom i sada u Dubrovniku. U biblioteci „Symposion“, osnovanoj 1976. godine, objavila je sto dvadeset svojih djela i dvjesto naslova asketsko-mistične tematike. Za svoj dugogodišnji plodonosni rad dobila je niz nagrada.

O životu i djelu sestre Marije govorila je Branka Buljan, predsjednica Udruge sestre

Marije, naglasivši da je sestra Marija objavila više studijskih radova, zbirki pjesama i poema, knjiga, eseja, meditacija, drama, dramoleta, recitala, monografija i intervjua te meditativne i autobiografske proze. Suraduje s mnogim časopisima religioznog usmjerenja i zastupljena je u mnogim antologijama. Diplomirala je književnost 1956. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i 1976. godine studij teologije na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. (IKA)

Slavlje pedesete obljetnice redovničkog života s. Arkandele Tadić

Kloštar Ivanić, 29. rujna 2021.

Na blagdan svetih arkandela Mihaela, Gabrijele i Rafaela 29. rujna 2021. godine svečano je proslavljen imendan te obilježena pedeseta obljetnica redovničkog života s. Arkandele Tadić, kućne predstojnice u Kloštru Ivaniću. Tom prigodom proslavljen je i osamdeseti rođendan sestre Ignacije.

Slavlje je započelo svečanom svetom misom koju je predslavio fra Zvonimir Križanović u samostanskoj kapeli Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina. U svojoj propovijedi pozvao je sestre na dublje promišljanje o samom značenju anđela i arkandela te njihovom poslanju da vrše volju Božju. (KVRPP BiH/ŠSF)

Premинуo p. Ivan Androić, MSC

Rijeka, 29. rujna 2021.

Pater Ivan Androić, MSC, preminuo je blago u Gospodinu nakon duge i teške bolesti na blagdan svetih arkandela Mihaela Gabrijele i Rafaela 29. rujna 2021. godine u Rijeci.

Rođen je u Pakracu 10. ožujka 1954. godine od oca Josipa i majke Agate. Osnovnu školu završio je u Pakracu. Na njegovo svećeničko i redovničko zvanje uvelike je utjecao prečasne uspomene župnik Josip Pašić. Nakon osnovne škole upisao je klasičnu gimnaziju i sjemenište u Zagrebu, zatim Katolički bogoslovni fakultet kao svećenički kandidat. Studij je prekinuo nakon završene dvije godine i uključio se u zagrebački Caritas gdje je pomagao starima i bolesnima. U kongregaciju misionara Presvetog Srca Isusova ulazi u Salzburgu. Novicijat i studij teologije završava u Kamerunu te pastoralno djeluje u Kamerunu i Kongu. Doživotne zavjete polaže 6. siječnja 1994. godine, a za prezbitera zaređen je po zagrebačkom nadbiskupu uzoritom kardinalu Josipu Bozaniću 10. lipnja 2000. godine. Obnašao je službe župnog vikara u Župi Krista Kralja u Zagrebu, župnog vikara u Stenjevcu, župnika na Župi sv. Mateja na Viškovu, ravnatelja pastoralnog centra Srca Isusova u Dramlju, župnika u Vrbovskom te župnika u Ičićima. Na vlastiti zahtjev radi narušenoga zdravlja privremeno je umirovljen u rujnu 2021. godine. (IKA)

Predstavljena knjiga „Konventualni franjevci u Hrvata“

Pula, 29. rujna 2021.

Knjiga „Konventualni franjevci u Hrvata, arhivski prinosi i pabirci“ autora fra Ljudevita Antona Maračića predstavljena je 29. rujna 2021. godine u klostru pulskog Samostana sv. Franje.

O knjizi su govorili dr. sc. Ivan Armandić iz Leksikografskog zavoda, dr. sc. Elvis Orbanić, znanstveni suradnik Zavoda za povijesne i društvene znanosti HAZU-a u

Rijeci, područne jedinice u Puli te autor fra Ljudevit Maračić. Skupu su se prigodnim riječima pozdrava obratili kancelar Porečke i Pulske biskupije mons. Sergije Jelenić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josip Blažević te gradonačelnik Pule Filip Zoričić. Događaju je nazočio i generalni vizitator o. Igor Salmić.

Dr. Ivan Armanda na početku izlaganja napose je istaknuo kako je fra Ljudevit dosad objavio dvadeset tri knjige, njih sedamnaest povijesne tematike te šest meditativne i katehetske tematike. Govoreći o ovoj knjizi naglasio je kako ona sadrži dvadeset tri rada podijeljena u četiri tematske cjeline. Dr. Armanda pojasnio je kako je u tim radovima ravnomjerno zastupljen izbor dominantnih tema kojima se fra Ljudevit bavio i zato ova knjiga jako dobro predstavlja cjelokupni njegov spisateljski opus.

„Prof. Maračić desetljećima je dobro poznati pisac povijesnih djela u Hrvatskoj pa i izvan naših nacionalnih granica. Iako po svojoj temeljnoj naobrazbi teolog i profesor hrvatskog jezika i književnosti, svojim se djelima uspio isprofilirati kao cijenjeni historiograf. Istra je njegov zavičaj iz čega proizlazi prirodna poveznica i usmjerenost Maračićeva trudbeništva u otkrivanju arhivskom prašinom davno pokrivenih podataka o tom poluotoku. Maračićev rukovet historiografskih priloga suvremenom čitatelju na poticajan način otvaraju nove horizonte ne samo intelektualne spoznaje već i nadahnuća za svježiu plemenitost“, rekao je dr. sc. Elvis Orbančić te je deset Maračićevih djela istarske tematike podijelio i pobliže prikazao u četiri cjeline.

U završnom obraćanju o. Maračić istaknuo je kako mu je jedan od poticaja za pisanje bilo upravo neistraženo arhivsko bogatstvo provincijalnog arhiva koje je želio učiniti dostupnim budućim generacijama. (IKA)

Devedeset deveta obljetnica smrti službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić

Rijeka, 29. rujna 2021.

Sestre Presvetog Srca Isusova u Kući utemeljenja Družbe u Rijeci 29. rujna 2021. godine obilježile su devedeset devetu obljetnicu blažene smrti svoje utemeljiteljice, službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić – Riječke Majke te su svečanim euharistijskim slavljem ušle u jubilarnu stotu godinu.

Misu je predvodio generalni vikar Riječke nadbiskupije vlč. dr. Mario Tomljanović. Vrhovna predstojnica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova č. M. Dobroslava Mlakić uputila je pozdravnu riječ i srdačnu dobrodošlicu te istaknula kako ulaskom u stotu obljetnicu blažena preminuća Riječke Majke Družba želi sljedeću godinu molitvom provesti u znaku gesla „U zajedništvu je snaga“. „To su njezine riječi, ali i molitva jer je Majka Marija Krucifiksa živjela u vrijeme društvenih i crkvenih podjela na nacionalnoj osnovi u našem gradu Rijeci te je ona predano molila za jedinstvo u cijeloj i mjesnoj Crkvi i za jedinstvo, slogu i ljubav u obiteljima. I danas je ništa manje nego u njezino vrijeme potrebno moliti za jedinstvo kako u Crkvi i društvu, tako i u obiteljima i svakoj ljudskoj i vjerničkoj zajednici.“

U propovijedi vlč. Tomljanović postavio je vjernicima pitanje o vremenu koje provedemo govoreći o Bogu i koliko svjedočanstvo našega života govori o Bogu. „Danas su to za nas neizmjereno bitna pitanja – biti Božji glasnici. Službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić čitavim nam svojim životom govori kako živjeti za Boga“, poručio je propovjednik. Generalni vikar Riječke nadbiskupije pročitao je i poruku riječkog nadbiskupa koadjutora mons. Mate Uzinića upućenu sestrama koje nasljeđuju život i djelo Majke Krucifikse: „Život i karizma službenice Božje Majke Marije Krucifikse bili su više od sto godina nadahnuće sestrama Presvetog Srca Isusova, ali i mnogim drugima, za nasljedovanje i posluživanje Isusa Krista u svima koji su potrebni. U godini obilježavanja stote obljetnice njezinog preminuća toga se sa zahvalnošću želimo prisjetiti kako bismo, s nadom gledajući u budućnost, u njezinom nadahnuću mogli otkriti poziv Isusa Krista i njegovog Presvetog Srca upućen nama danas za življenje evanđelja u ovom našem vremenu i prostoru i u odnosu prema svim ljudima s kojima živimo i koje prepoznamo kao braću i sestre, a osobito onima koji su najpotrebniji da im se takvima pokažemo i u njima poslužimo Isusa Krista i njegovo Presveto Srce.“ (IKA)

Proslavljen Dan Provincije franjevac konventualaca

Pula, 30. rujna 2021.

Blagdan sv. Jeronima, Dan Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca proslavljen je 30. rujna 2021. godine u Puli u Samostanu sv. Frane.

Proslava je započela molitvom Srednjeg časa. Zatim je uslijedio pozdrav provincijalnog ministra fra Josipa Blaževića koji se osvrnuo na proteklo četverogodište te predstavio nove kandidate, sjemeništarce i postulante te čestitao ovogodišnjim jubilarcima. Naime, franjevci konventualci tradicionalno se uz Dan provincije posebno spominju braće koja obilježavaju svoje jubileje, bilo životne, redovničke ili svećeničke. Tako su ove godine sedamdeset pet godina života proslavili fra Alojzije Mikić i fra Pero Džida, pedesetu obljetnicu svećeničkog ređenja fra Kristofer Ćorić i fra Jeronim Vulić, pedesetu obljetnicu jednostavnih zavjeta proslavio je fra Nikica Batista i dvadeset petu obljetnicu svećeničkog ređenja fra Josip Blažević.

Uslijedilo je predavanje fra Ivana Bradarića pod naslovom „Biskup Jeronim Mileta“ u kojem je predstavio život i djelovanje šibenskog biskupa koji je pripadao toj redovničkoj zajednici. Potom su se sudionici proslave uputili u Svetvinčenat na grob blaženog Miroslava Bulešića. Svečanu euharistiju predstavio je generalni asistent Reda franjevca konventualaca fra Igor Salmić u zajedništvu sa svom prisutnom braćom. (IKA)

KRONIKA REDOVNIŠTVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Započeo redoviti provincijalni kapitul Školskih sestara franjevki Krista Kralja

Sarajevo, 1. srpnja 2021.

Redoviti provincijalni kapitul Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina započeo je 1. srpnja 2021. godine u Provincijalnoj kući u Sarajevu. Kapitul je započeo jutarnjom molitvom te euharistijskim slavljem koje je predslavio Tomo Vukšić, nadbiskup koadjutor vrhbosanski.

Biskup Tomo u svojoj je homiliji poželio Božji blagoslov „za uspjeh plemenitih nakana i dobrih planova, za sretno odvijanje zasjedanja, za mudro analiziranje prošloga i razborito raspravljanje te predlaganje i pronalaženje budućih rješenja“. Također je potaknuo sestre „da u svojim molitvama, svom razmišljanju i planiranju za vrijeme svoga zasjedanja i kasnijih provedaba njegovih zaključaka, traže najprije kraljevstvo i pravednost“ (Mt 6, 33). Naglasio je kako na sva pitanja u životu, a tako i na ovom kapitolu, ne bismo smjele „zabrinuto tražiti odgovore samo svojim moćima, na način obične analize i nizanja različitih razloga društvene i crkvene naravi jer bi Isus i nama, današnjim svojim sljedbenicima, u tom slučaju sigurno uputio prijekor – tã sve to pogani rade!“ Zaključujući homiliju, izrazio je svoju želju da kroz ove dane sve sestre svojim zagovorom prati „ona koja je blažena jer je vjerovala da će se ispuniti ono što joj je rečeno od Gospodina (usp. Lk 1, 45) i koja je za životnu želju imala pravilo da joj, kao službenici Gospodnjoj, bude po Božjoj riječi (usp. Lk 1, 38), kako bi na najbolji mogući način nasljedovale Marijin primjer traženja kraljevstva Božjega i pravde njegove“.

U dvorani Kuće milosrđa, nakon zazi-va Duha Svetoga, svim članicama kapitula pozdrav je uputila s. Kata Karadža, provincijalna predstojnica. Uputivši dobrodošlicu s. Klari Šimunović, vrhovnoj predstojnici Družbe te okupljenim sestrama, s. Kata je izrazila želju da, sagledavajući život Provincije, sestre budu one koje će u svemu najprije tražiti Božje kraljevstvo. Između ostalog, pozvala je sestre da mole Boga za ohrabrenje u mnogim kušnjama kroz koje prolaze s cijelim čovječanstvom te da sve stave u Božje ruke, da Njemu povjere svaki svoj trenutak i vjeruju da će On u svojoj providnosti sve izvesti na dobro. Završavajući svoje obraćanje sestrama, s. Kata ih je pozvala da svoj rad preporučē sv. Josipu, čuvaru i zaštitniku Svete obitelji.

U nastavku se članicama kapitula obratila s. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica Družbe. Osvrćući se na moto kapitula „Tražite najprije Božje kraljevstvo!“ (Mt 6, 33), s. Klara je naglasila kako je potrebno da srca sestara izgaraju od želje kako bi postigle cilj traženja – kraljevstvo Božje. Istaknula je da je stav traženja bitni uvjet pronalaženja. Ovo vrijeme kapitula trebalo bi biti temeljito istraživanje obzorja života Provincije. Pri tome je važno pred sobom imati dobro Provincije kao i dobro ljudi kojima su sestre poslane. Nužno je stoga dopustiti Duhu Svetom da obuzme svaku sestru pojedinačno i kao zajednicu. Citirajući encikliku pape Franje „Fratelli tutti“, naglasila je kako je važno barem „pokrenuti procese čije će plodove ubirati drugi polazući nadu u skrivenu snagu sjemena dobrote koje sijemo („Fratelli tutti“ 196). Na koncu, otvarajući kapitul, s. Klara je poželjela da ovaj susret i rad uistinu bude mjesto vedrog traženja i mudrih odluka. (ŠSF)

Proslavljen blagdan Krvi Kristove u Banjoj Luci

Banja Luka, 1. srpnja 2021.

Klanjateljice Krvi Kristove iz samostanske zajednice „Novi Nazaret“, u banjolučkom naselju Budžak, s molitvenim zajednicama proslavile su 1. srpnja blagdan Predragocjene Krvi Kristove.

Svečano misno slavlje predslavio je fra Domagoj Šimić, gvardijan franjevačkog samostana Presvetog Trojstva na Petrićevcu. Na taj dan sestre su obnovile svoje redovničke zavjete te su u propovijedi mogle čuti razmišljanje o Krvi Gospodina Isusa Krista. Također, fra Domagoj je u svojoj propovijedi podsjetio na priču o sv. Maksimilijanu. „Krv Isusa Krista je najjasniji i najveći znak Božje ljubavi, ona je cijena našeg spasenja. Bog je već na samom početku ljude obdario svojom milošću i prijateljstvom, ali su naši praroditelji to izgubili nepovjerenjem i neposlušnošću. Tako se među ljude uvukao nemir, zavladao je zavist i mržnja. Nisu vidjeli izlaza. I tada Krist postaje čovjekom, proljeva svoju krv da bi ponovno uspostavio prijateljstvo između Boga i čovjeka.“ (www.samostan-petricevac.org)

Fra Emanuel Josić novi magistar glazbe

Sarajevo, srpanj 2021.

U srpnju 2021. godine fra Emanuel Josić, franjevac Bosne Srebrene, održao je više koncerata i magistrirao na Odsjeku za dirigiranje Muzičke akademije Univerziteta u Sarajevu u klasi profesorice Jasenke Ostojić. U ispitnoj su komisiji bili prof. Ostojić, potom predsjednik komisije prof. Dario

Vučić, prof. Rešad Arnautović te asistenti Alma Aganspahić i Emir Mejremić. Magistrski ispit položio je najvišom ocjenom.

Tijekom studiranja fra Emanuel istovremeno je vodio i bogoslovne zborove Franjevačke teologije u Sarajevu – Fra Nenad Dujčić i Fraternitas, a prije dvije godine osnovao je mješoviti zbor Magnificat s kojim bilježi brojne nastupe. Dobitnik je nekoliko nagrada na državnim i međunarodnim natjecanjima među kojima je natjecanje solo pjevača „Bruna Špiler“ na kojemu je 2015. godine osvojio nagradu za najljepši muški glas. Sljedeće je godine na Međunarodnom natjecanju slavenske glazbe u Moskvi osvojio dvije prve nagrade i to iz solo pjevanja i komorne glazbe. Na Međunarodnom natjecanju zborova „Lege Artis“, održanome u Tuzli 2017. godine, fra Emanuel je sa zborom Fra Nenad Dujčić osvojio nagradu za najbolje izvedeno sakralno djelo te drugu visoku nagradu. S istim je zborom prošle godine snimio CD koji bi uskoro trebao postati dostupan javnosti. Inače, fra Emanuel Josić rođen je 13. lipnja 1990. godine u župi Šikara u Tuzli gdje je završio osnovnu i srednju glazbenu školu, odsjek za solo pjevanje i odsjek za glazbenu teoriju i pedagogiju. Na prijedlog prof. Čestmira Mirka Duška, upisao je dirigiranje. Franjevački je habit obukao 2010. godine u Šikari, na Franjevačkoj teologiji diplomirao 2017., a iste je godine zaređen za svećenika.

Zbog izvanrednoga glazbenoga dara pokojni prof. dr. fra Slavko Topić predložio ga je upravi Provincije i Proforskom zboru za studij glazbe te je fra Emanuel već u rujnu 2012. godine započeo studij na Muzičkoj akademiji u Sarajevu na odsjeku za solo pjevanje u klasi profesorice Paše Gackić.

Paralelno sa studiranjem obnašao je službu drugoga meštra bogoslova i samostanskoga ekonoma, a imenovan je i profesorom na Franjevačkoj teologiji. (Franjevačka teologija/FIA)

Polaganje prvih privremenih zavjeta na Humcu

Humac, 3. srpnja 2021.

Tijekom večernje svete mise 3. srpnja 2021. godine u novoj crkvi na Humcu, nakon završene godine novicijata, položili su prve privremene redovničke zavjete sljedeća mlada braća: fra Alen Barać (župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Široki Brijeg), fra Franjo Brbor (župa sv. Ante, Humac), fra Ante Kelava (župa sv. Ivana Krstitelja, Roško Polje), fra Nikola Kolak (župa sv. Ilije, Veljaci), fra Ivan Lovrić (župa sv. Ane, Zagreb), fra Filip Miloš (župa sv. Kate, Grude), fra Antonio Nikolić (župa sv. Petra i Pavla, Mostar), fra Antonio Ramljak (župa Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, Posušje), fra Marko Vukadin (župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Seonica), fra Lucijan Zeljko (župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Široki Brijeg) i fra Filip Jakov Šero (župa sv. Ante, Vitez, Bosna Srebrena).

Misno slavlje predvodio je provincijalni vikar fra Iko Skoko. Fra Iko se obratio prigodnim riječima zavjetovanicima. Nakon propovijedi uslijedio je obred zavjetovanja. (MIRIAM)

Dani otvorenih vrata u samostanu Školskih sestara franjevki u Mostaru

Mostar, 2. – 4. srpnja 2021.

Dani otvorenih vrata, za djevojke koje žele upoznati franjevački način života, održani su pod vodstvom s. Petre Bagarić od 2. do 4. srpnja 2021. godine u samostanu Školskih sestara franjevki u Mostaru (samostan Svete obitelji, Franjevačka 88). Osim što su imali priliku živjeti nakratko dnevni raspored u samostanu, djevojke su se mogle povući u tišinu iz svijeta buke kako bi jasnije čule Božji glas u sebi te otkrile svoje skrivene talente i darove. (KVRPP BiH/KTA)

Novo vodstvo Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije

Sarajevo, 5. srpnja 2021.

Na redovitom provincijalnom kapitulu koji je održan od 1. do 6. srpnja 2021. godine u provincijalnom sjedištu u Sarajevu (Bjelave 85) pod predsjedanjem s. M. Klare Šimunović, vrhovne predstojnice, pretposljednog dana izabrana je nova provincijalna uprava Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina: s. M. Željka Dramac, provincijalna predstojnica, s. M. Mira Bliznac, zamjenica provincijalne predstojnice i prva savjetnica, s. M. Snježana Pavić, druga savjetnica, s. M. Blaženka Franjičević, treća savjetnica, s. M. Ivana Pavla Dominković, četvrta savjetnica.

U nastavku se okupljenim sestrama članicama kapitula obratila s. Željka Dramac te pozvala sestre da svoj veliki doprinos izgradnji zajedništva daju tako što će se zauzimati za male korake dobra u sestričkim odnosima.

Citirajući riječi s. Angeline Križanič, nekadašnje vrhovne predstojnice, s. Željka je uputila poziv okupljenim sestrama: „Zajedno molimo, zajedno radimo, zajedno upravljajmo.“

Usljedio je obraćanje vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović koja je svakoj sestri zahvalila na aktivnom sudjelovanju i osobnom doprinosu u radu kapitula. S. Klara je također prethodnoj provincijalnoj upravi izrazila svoju zahvalnost za sve dobro koje su tijekom šest godina unosile i budile, poticale i stvarale u Provinciji, a novoj upravi i svakoj sestri poželjela je da „iznad svega trajno želimo i tražimo duha Gospodnjega i Njegovo sveto djelovanje“. Također je pozvala sestre da se posvete obnovi i izgradnji sestrinskog zajedništva u duhu našeg Svetog Oca Franje, kako bi mogle vidjeti, zaustaviti se, dotaknuti i dijeliti patnju i potrebe drugih. Sa željom da sve sestre u radosti i velikodušno nastave služiti Gospodinu, s. Klara je zatvorila redoviti provincijalni kapitul.

Kruna ovog velikog događaja bilo je svečano euharistijsko slavlje koje je predslavio fra Ivan Šarčević u kapelici provincijalnog sjedišta. U svjetlu Matejevog evanđelja u kojem Isus liječi opsjednutog nijemka, fra Ivan je kazao kako kršćani moraju biti oni koji će pomagati ljudima izaći iz svoje nijemosti, ljudima koji su bez glasa vratiti glas, pomoći im kako bi ih se čulo. Kršćani moraju biti oni koji će se sažaliti nad onima koji su kao ovce bez pastira, nad ljudskom bijedom, a ne nad sobom.

Sestra Željka Dramac rođena je 1968. u Podmilačju kraj Jajca. Po završetku srednje škole kulturološkog smjera 1986. u Jajcu, primljena je u kanadaturu kod Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije u Bugojnu. Nakon novicijata u Kloštru Iva-

niću prve zavjete položila je u Ulicama kraj Brčkog 1989. godine, a doživotne u Zagrebu 1994. godine. Redoviti filozofsko-teološki studij završila je 1996. godine na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Nekoliko godina, boraveći u sestrinskoj kući u Bučićima kraj Novog Travnika, poučavala je vjeronauk u župi Vitez i Osnovnoj školi Bila u Vitezu. U Sarajevu i Varešu dulje vrijeme bila je angažirana isključivo na internim poslovima u službi Provincije. Bavila se istraživanjem povijesti Provincije. Napisala je monografiju Školske sestre franjevke Bosansko-hrvatske provincije te knjigu Školske sestre franjevke u Visokom i Sarajevu. Od 2015. godine do izbora za provincijalnu predstojnicu radila je kao odgajateljica u Konviktu Franjevačke klasične gimnazije u Visokom. Za provincijalnu predstojnicu Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina izabrana je 5. srpnja 2021. godine. (ŠSF)

Održan znanstveni skup „Naša ognjišta (1971. – 2021.)“

Tomislavgrad, 7. srpnja 2021.

U dvorani Franjevačkoga samostana u Tomislavgradu 7. srpnja 2021. godine održan je znanstveni skup „Naša ognjišta (1971. – 2021.)“ u prigodi proslave pedeset godina izlazenja hrvatskog katoličkog mjesečnika „Naša ognjišta“. O časopisu je s povijesnog, teološkog, kulturološkog, jezičnog, književnog i drugih gledišta govorilo šesnaest uglednih predavača.

U pozdravnom govoru aktualni glavni urednik Naših ognjišta fra Gabrijel Mioč osvrnuo se na proteklih pedeset godina koliko on sam djeluje u mjesečniku te zaželio

iskrenu dobrodošlicu svim gostima. Provincijalni vikar fra Iko Skoko rekao je kako su Ognjišta bez obzira na sve poteškoće, sabotiranja, zatvore i progone opstala dugih pedeset godina te kako su sve te godine od neizmjernoga značenja za ovaj narod. U ime mostarsko-duvanjskog biskupa mons. Petra Palića nazočnima se obratio biskupijski vikar don Željko Majić te općinski načelnik Ivan Buntić naglasivši kako je taj list dao nemjerljivi doprinos u razvoju identiteta i duhovnosti naših ljudi.

Ravnatelj Kršćanske sadašnjosti Stjepan Brebrić od srca je poželio uspjeh i Božji blagoslov mjesecniku, izrazivši suosjećanje sa svim problemima s kojima se u današnje vrijeme susreću tiskani mediji. Također, ukazao je na njihovu važnost te istaknuo kako su Ognjišta dugi niz godina jedan od glavnih uzora Kršćanske sadašnjosti, ali je dodao i to kako je tu došao da bi još štogod naučio o Ognjištima i njihovom radu te naučeno primijenio u radu Kršćanske sadašnjosti.

Svoja izlaganja na skupu održali su dr. sc. Ivica Šarac („Političko i crkveno stanje u Jugoslaviji, posebice u Hercegovini, u vrijeme pokretanja Naših ognjišta i prva dva desetljeća postojanja“), dr. sc. Ivo Lučić („Crkva u Hercegovini, osobito duvanjski franjevci i narod na meti komunističkih progona“), dr. sc. Miroslav Akmadža („Progonjena Crkva u Hercegovini“), dr. sc. fra Draženko Tomić („Katolički tisak u Bosni i Hercegovini u 20. stoljeću“), dr. sc. fra Robert Jolić („Povijest Naših ognjišta/Svete baštine“), fra Gabrijel Mioč („Prijelomne točke na putu Naših ognjišta/Svete baštine: svjedočanstvo iz prve ruke“), Marija Majić („Osobe najuže povezane s Našim ognjištima/Svetom baštinom“), Petar Mamić („Sa-

držaj Naših ognjišta! Svete baštine“), dr. sc. Ivo Pranjaković („Jezik Naših ognjišta! Svete baštine“), dr. sc. Dubravko Turalija („Biblijsko-teološka djela u nakladi Naših ognjišta, osobito prijevodi Biblije i Novoga zavjeta“), dr. sc. Jure Krišto („Znanstvena i publicistička obrada duvanjskih tema pod okriljem Naših ognjišta“), dr. sc. Slobodan Prosperov Novak („Književnost i pjesništvo u nakladi Naših ognjišta“), dr. sc. fra Tomislav Pervan („Međugorska tematika u listu i Knjižnici Naših ognjišta“), Mate Krajina („Propovjednička literatura u nakladi Knjižnice Naših ognjišta“), dr. sc. Vlado Pandžić („Naša ognjišta – Kršni zavičaj“), dr. sc. Stipe Botića („Hrvatska usmena književnost u BiH u zbirci Matice hrvatske“). (tomislavcity.com)

Misno slavlje u povodu jubileja mjesecnika „Naša ognjišta“

Tomislavgrad, 7. srpnja 2021.

U povodu pedeset godina izlazenja mjesecnika „Naša ognjišta“ 7. srpnja 2021. godine svečano misno slavlje u spomen-bazilici u Tomislavgradu predslavio je kardinal Vinko Puljić.

U uvodnoj riječi uzoriti kardinal izrazio je radost što s vjernicima može Bogu zahvaliti i moliti u povodu velikoga jubileja, pedesete obljetnice mjesecnika „Naša ognjišta“. „Mnogi naši ljudi prihvatili su te novine, ne samo da pokupe informaciju iz svoga dragog rodnog kraja, nego su osjetili da to hrani dušu, hrani njihovu vjeru, čuva ih u tim korijenima i vjerničkim i nacionalnim. Mnogi mladi danas ne razumiju ta vremena i što je to bilo za vrijeme komunizma, kako su sustavno radili ne bi li nas poslali u svijet da nas bude što manje, ali naši ljudi su išli i vraćali se.“

Nadalje je istaknuo: „Prali su nam pamet da zaboravimo svoju povijest, a „Naša ognjišta“ uporno su prenosila povijesne podatke, bila propovjednik u kući, propovjednik riječi Božje, čuvajući ognjište – uvezanost s obitelji, čuvajući vjeru naših otaca. Trebalo je hrabrosti za naviještanje istine, ne bojati se toga bolesnog javnog mnijenja. Možda ćete reći, ah taj teški bezbožni ateizam. Ne znam je li gori bio taj teški bezbožni ateizam ili današnji bezdušni kapitalizam“, kazao je vrhbosanski nadbiskup i predsjednik Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine kardinal Vinko Puljić. „Moja iskrena čestitka svima koji su godinama radili na izdavanju toga časopisa. Čestitka čitateljima i onima koji će nastaviti tamo gdje smo mi stali da se ne ugase ognjišta. Ne budimo kukavice unatoč javnim mnijenjima koja nam peru pamet. Ponosno hodimo na korijenima iz kojih smo niknuli jer na tim korijenima želimo budućnost graditi“, dodao je, među ostalim, na kraju uzoriti kardinal Vinko Puljić. (KVRPP BiH/IKA)

Redovničko oblačenje postulanata

Mostar, 10. srpnja 2021.

Dana 10. srpnja 2021. godine u crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru, tijekom večernje sv. Mise, petorica postulanata obukli su franjevački habit i stupili u novicijat Hercegovачke franjevačke provincije. Novicijat će provesti u samostanu na Humcu. Novi novaci su: Luka Bešlić (župa Posušje), Ante Dodig (župa Seonica), Davorin Krtalić (župa Cim), Danijel Milićević (župa Čerin) i Mirko Rajič (župa Čeljevo).

Misno slavlje i obred oblačenja predvodio je vikar Provincije i magistar postulاناتa fra Iko Skoko koji je u homiliji istaknuo

kreposti ove generacije postulanata: „Zacijelo moram istaknuti, između ostalog, u ovoj generaciji postulanata njihove dvije kreposti, a krepost je postojana i čvrsta spremnost činiti dobro“ (KKC – Kom. 378). Ova generacija postulanata posebno se isticala slušajući i primjenjujući konkretno što je sv. Franjo rekao o odnosu prema bolesnoj braći: „Ako se koji brat razboli gdje god bilo, neka ga ostala braća ne napuste dok se ne odredi jedan brat ili više njih, ako bude potrebno, da mu služe kako bi željeli da se njima služi“ (Np 10). Oni su kao i ostala braća u samostanu to posvjedočila u odnosu prema bolesnoj braći, posebno prema pokojnom fra Ivanu Ševi. Nadalje, sv. Franjo je savjetovao: „Neka se sva braća nastoje truditi oko dobrih djela jer pisano je ‘uvijek radi nešto dobro, kako bi te davao našao zaposlena’ (Np 7). Od njihovih dobrih djela tijekom postulata istaknuo bih obilazak siromašnih osoba i obitelji te dijeljenje objeda i hrane potrebnima najmanje tri puta tjedno, a kad je trebalo i cijeli tjedan.“ (MIRIAM)

Oblačenje novaka u župi Sv. Ivana Krstitelja u Podhumu

Podhum, 11. srpnja 2021.

Tijekom svečanog euharistijskog slavlja 11. srpnja 2021. godine u župi sv. Ivana Krstitelja u Podhumu u Livnu proslavljen je obred oblačenja franjevačkog habita za trojicu novaka Franjevačke provincije Bosne Srebrene: fra Ante Pavić (župa sv. Ivan Krstitelj, Podhum), fra Gabrijel Slom (župa sv. Ilija prorok, Kiseljak) i fra Dario Vrdoljak (župa Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, Kaštel Štafilčić). Euharistijskim slavljem predsjedao je prof. dr. fra Petar Jeleč, vikar Provincije.

Nakon naviještenog evanđelja obred oblačenja započeo je prozivkom kandidata, njihovim spremnim odazivom „evo me“ te molbom bratstvu da ih se primi u zajednicu. Blagoslovivši habite meštar novaka podijelio ih je novcima koji su ih, uz pomoć svojih župnika, prvi put odjenuli i time započeli godinu kušnje koju će provesti u samostanu na Gorici u Livnu.

Fra Petar je u homiliji tumačio Isusov govor o talentima. Posebno je pozvao novake da razvijaju svoje brojne talente koje im je Bog dao, a pogotovo da budu blizu onima kojima su franjevci poslani, ljudima u nevolji, napuštenima i osamljenima što već više od sedamsto godina čine diljem divne i napaćene Bosne. (KVRPP BiH/fra Danijel Lukić)

Proslava zlatnog jubileja u Drinovcima

Drinovci, 14. srpnja 2021.

Na trideset petom susretu duhovnih zvanja župe sv. Mihovila Arkandela u Drinovcima 14. srpnja 2021. godine euharistijsko slavlje predslavio je jubilarac o. Dragan Majić, DI, u zajedništvu s mons. Srećkom Majićem i mons. Ivanom Šimićem. Za vrijeme tog susreta proslavljena su tri zlatna jubileja misništva, o. Dragana Majića, redovnika i svećenika Družbe Isusove, dugogodišnjeg vojnog kapelana u Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj, župnika na mnogim župama u Zagrebu, ekonoma i profesora na Šalati i aktualnog duhovnika Marijine legije u Osijeku, mons. Srečka Majića, svećenika Kotorske biskupije, kanonika stolnog kaptola kotorskog, župnika u Perastu i rektora svetišta Gospe od Škrpjela i mons. Ivana Šimića, svećenika Dubrovačke biskupije, ka-

nonika stolnog kaptola dubrovačkog, župnika na mnogim župama u biskupiji, kancelara, ravnatelja Caritasa, arhivara biskupije.

Prigodnu propovijed uputio je o. Ante Topić: „Povijest svakog zvanja jest povijest jedne ljubavi. I njihovo zvanje je povijest njihove ljubavi i nitko nema pravo ulaziti u tajne ove ljubavi. Ona će ostati tajna i za njih. Ipak, svaka ljubav odvija se u vremenu i kao takva ima i svoju vidljivu povijest. I mi smo imali prilike promatrati razvojni put naših svečara. Avantura svakog svećeničkog života počinje zaljubljenošću u Isusa Krista, nastavlja se ljubavlju prema Crkvi i svećeništvu, ostvaruje se u darivanju sebe Božjem narodu. Dok zahvaljujemo Bogu za njih, mi molimo dobrog Boga da ih poživi još mnogo ljeta i blagoslovi njihov svećenički život i rad“, istaknuo je u svojoj propovijedi o. Ante Topić. (KTA/A. T.)

Deset dana slavlja Gospe Karmelske u Sarajevu

Sarajevo, 7. – 15. srpnja 2021.

Devet su se dana, od 7. do 15. srpnja 2021. godine, sestre karmelićanke u Sarajevu pripremale za proslavu Gospe Karmelske, zaštitnice njihove crkve i samostana. Devetnica je započela mladom misom karmelićanina o. Stanka Pažina. Mladomisnik je u propovijedi govorio o Mariji kao ženi duboke vjere koja je, i onda kada se ono što je doživljavala nije poklapalo s onim što je Bog obećao, ustrajala uvjeren da Bog neće iznevjeriti i da Njemu nije ništa nemoguće.

O. Stanko predslavio je svetu misu i drugog dana devetnice. U propovijedi je predstavio Mariju kao prvo svetohranište, kao onu koja nas uči upirati oči u vlastitu nutri-

nu u kojoj prebiva Bog i oslušivati ono što On od nas želi i kao onu koja čuva Isusa u našim dušama.

Sljedeća četiri dana u misnim je slavlji- ma stupski župnik vlč. Miroslav Čavar, tumačeći misna čitanja, opisao koje značajke treba imati Isusov učenik. Rekao je kako Isus očekuje od svojih učenika da ga slijede, budu mudri i bezazleni, ponizni i hrabri, da u svemu, i u patnjama i kušnjama, imaju povjerenja u Njega. A sve te značajke nalazimo u Mariji kao najboljoj Isusovoj učenici.

Sedmi dan svetu je misu predslavio isusovac p. Ante Topić, župnik Župe sv. Ignacija (Grbavica, Sarajevo). U propovijedi je naglasio kako nas Marija uči da smo svi službenici Kristovi, da je Isus naš jedini smisao i središte našeg života. Naglasio je kako je najveća čovjekova tragedija gubitak vjere i pozvao je na molitvu Mariji Majci vjere kako bismo znali rasti u vjeri svaki dan. Rekao je da je naš zadatak u ovom svijetu biti Marija, upućivati ljude prema Kristu.

Vlč. Josip Vajdner, župnik Župe sv. Leopolda Mandića (Brijesće, Sarajevo) i glavni urednik Katoličkog tjednika, predslavio je svetu misu osmoga dana. On je istaknuo kako je uzrok svih problema ovog postmodernog društva individualizam. Rekao je kako agresivna individualistička kampanja omotava čovjeka prividom slobode kako bi ga iščupala iz korijena, iz obitelji, i tako ga učinila lakim plijenom. Zbog toga je pozvao na posvješćivanje toga problema i na obnovu vjere jer, kako je rekao, ako bude vjere, bit će i nade. Ukazao je na Mariju kao uzor na tom putu.

Zadnji dan devetnice svetu je misu predslavio fra Danijel Rajić, župnik Župe sv. Franje (Dobrinja, Sarajevo). Fra Danijel je

govorio o Mariji kao onoj koja je najbolji put do Isusa i kao onoj koja nas uči kako prihvatiti Božju volju, a odreći se svoje volje. Istaknuo je i kako nam ona po škapularu poručuje: „Nemojte izgubiti dušu.“ Također je pozvao na obnovu vjere i sakramentalnog života i povratak krunice u naše domove.

Na samu svetkovinu Gospe Karmelske 16. srpnja svečano je misno slavlje predslavio kardinal Vinko Puljić, nadbiskup i metropolit vrhbosanski. Riječi pozdrava i zahvale svima prisutnima uime sestara karmelićanki i u svoje osobno ime izrekao je stupski župnik i ravnatelj Medijskog centra Vrhbosanske nadbiskupije vlč. Miroslav Čavar. „Živimo u svijetu u kojem ne znamo slušati riječ Božju“, ustvrdio je kardinal i podsjetio na Godinu riječi Božje koja je proglašena za ovu mjesnu Crkvu i još traje. Karmel, koji ima svoj uzor u Mariji, Gospin škapular, proslavu Gospe Karmelske prikazao je kao izazov i poticaj na put svetosti svakog vjernika.

Tijekom tih deset dana intenzivnog druženja s Gospom Karmelskom velik je broj hodočasnika obukao Gospin škapular, pristupio sakramentu ispovijedi i mnogi su se preporučili sestrama u molitve. (Sestre karmelićanke)

Zlatni jubilej svećeništva fra Ivana Ćurića

Plehan, 17. srpnja 2021.

Fra Ivan Ćurić, svećenik Franjevačke provincije Bosne Srebrene, sada na službi župnog vikara na Plehanu, proslavio je 17. srpnja 2021. godine u svojoj rodnoj župi sv. Marka Evanđelista na Plehanu u Bosanskoj Posavini svoj zlatni jubilej – pedeset godina svećeništva i pedeset godina svećanih zavjeta.

Euharistijsko slavlje zlatomisnik je predvodio u župnoj crkvi sv. Marka Evanđelista. Prigodnu homiliju održao je zlatomisnikov kolega još iz bogoslovije dr. fra Mile Babić, profesor na franjevačkoj teologiji u Sarajevu. Ocrtavajući život i djelo zlatomisnika propovjednik je ustvrdio kako je još u gimnazijskim danima u Visokom bila prepoznatljiva fra Ivanova hrabrost, marljivost, borba za opće dobro. „Bio je marljiv, a njegov tempo bilo je teško pratiti. Bezuvjetno je volio svoj rodni kraj, svoj Plehan, samostan, svoje župljane. Bio je doista primjer kako se ljubav dokazuje djelima“, rekao je uz ostalo dr. Babić. Uz brata fra Ivana toga su dana svoje jubileje proslavile i njegove dvije rođene sestre – sada školske sestre franjevske Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina. Sestra Berhmana na službi u Sarajevu proslavila je pedeset godina redovništva, a s. Anđa na službi u Kloštru Ivaniću pedeset godina od svoga odlaska u samostan.

Za tu prigodu na oltar je postavljen novi križ izrađen od dvije vrste kamena. Donji tamni dio križa izrađen je od kamena plehanca uzetog s plehanskog groblja, a gornji od kamena oniks. U križ je ugrađen zlatni detalj koji simbolizira Krista. Kako je fra Ivanova želja pozlatiti tabernakul i krstionicu, sve što su mu nazočni darovali na slavlju on je namijenio za tu nakanu. Uz brojne Plehančane na misi su bili nazočni i predstavnici društveno-političkih vlasti na čelu s Josipom Jerkovićem, dopredsjednikom Republike Srpske.

Fra Ivan Ćurić rođen je 25. srpnja 1946. u Poljarima, Župa Plehan, kao prvo od jedanaestero djece (svi su živi), od oca Luke i majke Kate rođene Zubak. Po završetku osnovne škole 1962. godine odlazi u Visoko gdje je pohađao franjevačku klasičnu gimnaziju, a

potom franjevačku teologiju u Visokom i Sarajevu. Franjevački habit oblači 1966. godine u Kraljevoj Sutjesci gdje je 1967. godine položio i svoje prve zavjete. Svečane zavjete položio je 1971. godine u Sarajevu gdje je iste godine primio svete redove subđakonat i đakonat. Iste godine 29. lipnja zaređen je u Sarajevu za svećenika. Svoju mladu misu slavio je na Plehanu 18. srpnja 1971. godine. Kao župni vikar bio je u službi od 1973. do 1991. godine u više župa i samostana u Bosni i Hercegovini: na Plehanu, u Sivši, Breškama, Tišini, Koraću, Dobretićima, Ulicama i u Foči kod Dervente.

Za vrijeme rata od 1992. do 1998. godine boravio je u samostanu franjevaca u Slavonskom Brodu. U vrijeme rata od 1991. do 1997. godine bio je župnik župe Žeravac u progonstvu. Čim se moglo prvi se 1998. godine vratio na Plehan gdje je kao plehanski gvardijan živio jedno vrijeme u kontejneru. Tu je započeo obnovu gospodarske zgrade koju je pretvorio u privremeni samostan. Podignuo je zvonu na zvonik metalne konstrukcije visine jedanaest metara, postavio je Put križa, djelo akademskog kipara Zdenka Grgića, pokrenuo Plehanski glasnik 2002. godine te iste godine izlio temelje nove crkve. Od 2003. do 2006. godine bio je župni vikar u Svilaju, Ulicama te deset godina župnik u Žeravcu. Godine 2016. ponovo dolazi na Plehan kao župni vikar. Sljedeće 2017. godine pokreće unutarnje uređenje plehanske crkve. Dvadeset je godina vodio brigu o Ivančićevu Raspeću, čuvao ga u dijelovima te je prije četiri godine ono postavljeno u crkvi. U crkvi je postavljen i križni put, reljefi u bakru, dvadeset četiri postaje koje je izradio akademski kipar Zdenko Grgić, kojemu je fra Ivan kao izbjeglici osigurao atelje u Slavonskom Brodu.

Fra Ivanova hrabrost u borbi za obnovu Plehana ističe se i 1998. godine kada je napisao pismo Hansu Schumacheru, tadašnjem zamjeniku Visokog predstavnika u BiH, čiji je posjet bio najavljen Plehanu, ali spriječen navodno iz sigurnosnih razloga jer je na plehanskom groblju pronađena neeksplozivna mina. Pismo, koje je potpisalo desetak franjevac i tridesetak župljana, fra Ivan je zajedno s minom odnio u ured OHR-a u Derventu. U pismu su tražili da se cjelokupnom pučanstvu plehanskog kraja dopusti slobodno kretanje, da pri dolasku ne moraju prijavljivati i plaćati poreze i da ih mjesni Srbi ne mogu vraćati. (B. Lukačević)

Trostruka mlada misa u Vitezu

Vitez, 18. srpnja 2021.

U župi sv. Jurja u Vitezu proslavili su 18. srpnja 2021. godine mladu misu trojica Vitezana, fra Zoran Topalović, fra Zdenko Frljić i fra Fabio Badrov. Veliko slavlje nezapamćen je događaj u lašvanskom kraju, pogotovo uzme li se u obzir činjenica kako su sva trojica mladomisnika iz istoga sela Jardola. Svečanu svetu misu predvodio je mladomisnik fra Zoran Topalović.

Svečanu homiliju mladomisnicima i brojnomu puku uputio je fra Stipo Kljajić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. On je kazao kako je zahvala glavni razlog slavlja mlade mise, u ovom slučaju čak njih tri. Zahvala u prvom redu Bogu koji poziva jer bez njegova poziva čovjek ne bi imao na što odgovoriti, a zatim zahvala ljudima bez kojih čovjek ne bi mogao postati i ostati svećenik. Tu se ubrajaju roditelji, rodbina, prijatelji, odgojitelji i svi oni koji su molili za duhovna zvanja.

Nadalje, fra Stipo se osvrnuo na Božju riječ i primjer proroka Jeremije koji svojim sunarodnjacima prenosi pravu Božju riječ, koji ne zavarava narod, nego mu govori istinu. Mladomisnike je pozvao da poput Jeremije ostanu vjerni Bogu i Božjoj riječi, čak i kada se svi okrenu protiv njih.

Župnik fra Velimir Bavrka uputio je župljanima župe Vitez veliku zahvalu jer su svi, od najmanjega do najvećega, dali svoj doprinos u organizaciji ove nesvakidašnje svečanosti. (Svjetlo riječi)

Seminar posta, molitve i šutnje

Bijelo Polje, 15. – 18. srpnja 2021.

„Učitelju, gdje stanuješ? – Dođi i vidi“ (usp. Iv 1, 38-39) bila je misao vodilja seminara posta, molitve i šutnje koji su od 15. do 18. srpnja 2021. godine u duhovnom centru „Biskup fra Paškal Buconjić“ u Bijelom Polju organizirale Školske sestre franjevke.

„Nas dvadesetak sudionika koji smo došli iz Međugorja, Ljubuškog, Širokog Brijega, Livna, Tomislavgrada, Gruda, Kočerina, Posušja, Sarajeva i Mostara, u nadi da ćemo iskusiti sve blagodati koje ovakav seminar nudi, uživali smo u ovoj duhovnoj oazi i predivno uređenom okolišu koji svojom ljepotom potiče na zahvalnost Gospodinu za sve stvoreno. Pri dolasku nam je voditeljica seminara s. Ljilja Pehar otvorila vrata duhovnog centra. No mnogo važnija činjenica je kako nam je otvorila i proširila vidike opisujući mjesta i ljude u kojima uvijek možemo susresti Isusa. Po uzoru na Majku Tereziju pričala nam je o potrebitima koji su tu, u našoj blizini, u našem susjedstvu. Pozvani smo na razumijevanje naših vrijednih majki i očeva, starih i nemoćnih koji željno išče-

kuju da im netko dođe u posjet, svih ostavljenih i zaboravljenih koje topla riječ može utješiti i zagrliti. Isus se krije i u onim ljudima koji nas živciraju, muče, nanose bol. Njima je također potrebna naša molitva. I oni su itekako željni ljubavi i Božje blizine. Isus nas poziva da ga tražimo i pronađemo u svim ljudima, želi da ga slijedimo ljubeći bližnjega jer jedino tako možemo naći mir u dušama našim. Za vrijeme posta pozvani smo razmišljati o kruhu svagdašnjem. Svi smo se složili kako brzina življenja ne odgovara čovjeku, ne razmišljamo kako se hranimo, a post nam je postao nepoznatica. Ono što u svakodnevnom životu rijetko uspijevamo, u ova tri dana posta, kako je s. Ljilja i obećala, uspjeli smo blagovati kruh.

Cilj je našeg posta i skromnog blagovanja otkriti pravu vrijednost euharistijskog kruha. Razmišljajući o euharistiji postajemo svjesni uloge svećenika u životu svakog vjernika, za što trebamo svakodnevno zahvaljivati, moliti za njih, a tko je u mogućnosti i pomoći im u služenju.

Molitvom je bilo ispunjeno cijelo vrijeme seminara. Molitvom i slavljem svete mise započinjali smo svaki dan. Kapelica je bila uvijek otvorena za osobnu molitvu, ali i za zajedničku molitvu krunice Božjem milosrđu, razmatranja biblijskih tekstova i meditaciju te najdraži dio svih sudionika – klanjanje Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Cjelonoćno klanjanje pred Presvetim sudionicima opisuje kao jedan od najljepših dijelova seminara, potvrđujući riječi sv. Terezije kako je vrijeme pred Isusom u Presvetom Sakramentu najbolje utrošeno vrijeme na zemlji.

Šutnja je podrazumijevala suzdržavanje od nepotrebnih riječi, dok je na zajedničkim susretima bilo poželjno ispričati osobna isku-

stva i poticaje tijekom razmatranja. Isus nam uvijek govori, bilo u šutnji bilo preko drugih ljudi. Potrebno je (na)učiti slušati. Zahvalni za mnoge milosti koje smo primili, radosno pozivamo sve ljude da 'dođu i vide'. Isus vas čeka!“, napisala je Sanja Budimir u svom osvrtu na održani seminar. (ŠSF, Mostar)

Školske sestre franjevke Mostarske provincije izradile mobilnu aplikaciju Hodòs

Mostar, 19. srpnja 2021.

Školske sestre franjevke Provincije Svete obitelji iz Mostara objavile su aplikaciju Hodòs koju je u emisiji Aktualno Hrvatskoga katoličkog radija 19. srpnja 2021. godine predstavila s. Matija Pačar. Aplikacija je nastala u vremenu pandemije koronavirusa i društvene udaljenosti i osmišljena je kao pomoć mladima u duhovnom životu i praćenju svoga sazrijevanja. Dostupna je za preuzimanje na „Google playu“ i „App storeu“, a više informacija o aplikaciji dostupno je na mrežnoj stranici Školskih sestara franjevki. (ŠSF/IKA)

Ilijino u Karmelu sv. Ilije

Buško jezero, 22. srpnja 2021.

Proslava sv. Ilije Proroka u Karmelu na obalama Buškoga jezera otpočela je duhovnom trodnevnicom 17. srpnja i trajala je tri uzastopne večeri. Sastojala se od molitve Gospi-ne krunice, ispovijedanja i slavlja svete mise.

Prve dvije večeri misu su predvodili ovogodišnji mladomisnici Karmelskoga reda p. Marko Maglič iz Ciste Velike i p. Stanko Pažin iz Stoca. Obojica su uvodili sve nazočne vjernike i svećenike u duh i duhovnost sta-

rozavjetnoga proroka Ilije koji je revnovao za svoga Boga unatoč nevoljama vremena u kojem je živio i razdijeljenosti Izraela na Sjeverno kraljevstvo i Judeju.

Treće večeri trodnevnice misno slavlje predvodio je pomoćni biskup đakovačko-osječki Ivan Ćurić, a propovijedao je provincijal Hrvatske karmelske provincije svetoga Oca Josipa o. Dario Tokić. U propovijedi je dozvao u svijest prisutnih velikoga i neumornoga starozavjetnoga sveca Iliju i obuhvatio i protumačio umjetničko sakralno uređenje crkve. Naime, pošao je od glavnih ulaznih vrata crkve koja prikazuju četvoricu evanđelista, a potom je nastavio s neobičnim i vrlo upečatljivim postajama križnoga puta koji je kao cjelina na zidu bez obzira ne neznatne neophodne prekide. Križni put završava raspećem, skidanjem Isusa s križa, polaganjem u naručje Majke i ukopom te uskrsnućem, ukazanjima i uzšašćem, što je prikazano na pobočnim vratima crkve. Prezbiterij, u čijem je središtu veliki kameni oltar, prikazuje s jedne strane anđela koji donosi narodu hranu za putovanje, tj. presvetu euharistiju što nas vraća u Ilijino vrijeme kada mu je Bog slao hranu, a s druge je strane lik Majke Božje koji je Ilija vidio u oblaciću što se pojavio na nebu nakon dugoga čekanja kiše i oskudice hrane. Taj oblacić bio je Iliji znak kako će doći Ona koja će začeti po Duhu Svetome Sina Božjega – izvor milosne vode i živodajne hrane, što se i dogodilo po Mariji i Isusu. I u pozadini prezbiterija smješten je lik proroka Ilije koji je prošao kroz različita životna iskušenja i nevolje te se sada osjeća uzdignuto, ushićeno, poletno, spremno za let prema nebeskoj domovini i svome Bogu kojemu je služenjem posvetio svoj život.

Na misi uoči blagdana bio je i ministar vanjskih i europskih poslova Republike Hrvatske Gordan Grlić Radman. Tom je zgodom izjavio: „Ovaj kraj ima perspektivu i u tome će uvijek imati potporu Vlade Republike Hrvatske.“ Pojasnio je kako je i emotivno vezan uz ovo područje jer je u pitanju njegov rodni kraj te da ono ima brojne još uvijek neiskorištene potencijale.

Na sam dan sveca Ilije misno slavlje predvodio je biskup Ivan. U svojoj je propovijedi najprije zahvalio Bogu za prisutnost karmelićana u našoj Crkvi u Hrvatskoj i ovdje u ovome Karmelu sv. Ilije u Buškom blatu, gdje su i njegovi korijeni. (don Ilija Drmić)

Susret duhovnih zvanja s područja Brotnja

Bile, 22. srpnja 2021.

Svećenici, redovnici, redovnice, bogoslovi i ostali Brotnjaci i Broćanke, koji služe Gospodinu, okupili su se 22. srpnja 2021. godine na Groblju mira na Bilima gdje je održan trinaesti susret duhovnih zvanja s područja Brotnja. Do sada su se susreti redovito održavali u nekoj od župa Broćanskog dekanata ili u samostanu časnih sestara franjevki u Međugorju, ali ove godine susret je održan na Bilima kako bi sudionici zajednički posjetili Groblje mira – svehrvatski spomenik svim poginulim, ubijenim, stradalim i nestalim hrvatskim civilima, vojnicima i crkvenim osobama u Drugom svjetskom ratu i poraću, a podrijetlom su iz BiH.

Misno slavlje predvodio je fra Miljenko Stojić, vicepostulator postupka mučeništva „fra Leo Petrović i šezdeset petorica subraće“. U svojoj propovijedi fra Miljenko je govorio o današnjem vremenu, kako se čo-

vjek okreće od Boga, a sebe stavlja u središte. „Umišljamo si da smo netko i nešto, kad tamo obični nas vjetrić lomi... Kao crkvene osobe pozvani smo najprije sebe dovesti u red pa onda drugima svjedočiti kako bi trebalo živjeti. Poslušati nam je riječi sv. Pavla ‘Staro uminu, novo gle nastá’. Mi smo to novo, mi smo kvasac ovoga svijeta. Vođeni ovakvim i sličnim namislima, pristupili smo izgradnji ovoga spomen-središta Groblje mira. Ono nema smisao u samome sebi, ono ima smisao u našoj otvorenosti Bogu i drugim ljudima“, rekao je fra Miljenko. Spomenuo je i žrtvu hercegovačkih franjevacá, kako se za njih danas vodi postupak mučeništva te kako je to dugotrajan i zahtjevan zadatak. Naglasio je kako nisu žalili žrtvovati svoj život za Boga i domovinu.

Prije svete mise don Ljubo Planinić održao je predavanje o ideji i ostvarenju groblja na Bilima. Trenutno se na Bilima odvija faza postavljanja križeva za sve one koji su ubijeni i nestali u Drugom svjetskom ratu i poraću.

Na susretu je izabrano novo vodstvo koje će se brinuti o organizaciji sljedećih susreta. Predsjednik je don Ljubo Planinić, zamjenik fra Miljenko Stojić, a časne sestre Kristina Barbarić i Korona Cigić članice su organizacijskog odbora. Na ovome susretu sudionici su se prisjetili i pokojnog fra Ivana Ševe, dugogodišnjeg člana organizacijskog odbora i njegova predsjednika te ostalih preminulih subraćé i susestara. (pobijeni.info)

Susret duhovnih zvanja u Prisoju

Prisoje, 28. srpnja 2021.

Svečano misno slavlje u Župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Prisoju predvodio je 28. srpnja 2021. godine splitsko-makar-

ski nadbiskup koadjutor Dražen Kutleša, a propovijedao zlatomisnik don Marko Kutleša. U ovogodišnjem susretu duhovnih zvanja sudjelovale su dvadeset četiri redovnice, odnosno svećenika koji su rodom ili podrijetlom iz Prisoja i susjednih župa. Susret duhovnih zvanja u Prisoju nedaleko od Tomislavgrada tradicionalno se održava posljednje srijede u srpnju. (KTA)

Susret duhovnih zvanja posušškoga kraja

Posušje, 28. srpnja 2021.

Dana 28. srpnja u Posušju je održan dvadeset treći susret duhovnih zvanja posušškoga kraja. Na susretu je sudjelovalo devetnaest svećenika, sedamnaest časnih sestara, jedna kandidatica i pet bogoslova. Zajedništvo je počelo misnim slavljem koje je predslavio don Vinko Nenadić, mladomisnik. U ime duhovnih zvanja nazočne je pozdravio fra Mario Knezović te posuški župnik fra Mladen Vukšić.

Nakon misnoga slavlja uslijedilo je druženje s vjernicima te razgledanje unutrašnjosti nove crkve i Franjevačkoga muzeja. Susret je potom nastavljen pohodom Župi Rakitno. O Župi je govorio fra Marinko Leko. Ručak je bio u Bosiljni ponad Rakitna na putu prema Blidinju. Inače, u posušskom kraju ove su godine dvije mlade mise. U formaciji za fratre-svećenike deset je kandidata, te dvije kandidatice za časne sestre. (KVRPP BiH/nedjelja.ba)

Isusovačka zajednica i župa proslavila svoga naslovnika

Sarajevo, 31. srpnja 2021.

Župa Sv. Ignacija Lojolskog, jedina u BiH koja je povjerena ocima isusovcima, proslavila je 31. srpnja svoga patrona. Misno slavlje tom je prigodom predslavio vlč. Marko Majstorović, župnik u Novom Travniku.

Uvodeći u euharistijsko slavlje, predslavitelj je čestitao isusovcima dva jubileja: petsto godina od obraćenja njihova utemeljitelja sv. Ignacija Lojolskog i četiri stoljeća od njegova proglašenja svetim. Tu je misao nastavio u propovijedi kada je osvijestio kako postoje dva načina proslave svakoga pa i ovoga blagdana: jedan koji se zadržava samo na čestitanju, a drugi koji ide i dalje te uključuje i osobni doživljaj susreta s Bogom po zagovoru svetaca.

Ocrtavajući život utemeljitelja Družbe Isusove vlč. Majstorović ukazao je na dimenziju ovozemnosti koja je, u vidu napasti za vlastitom slavom i ostvarenjem osobnih planova, vrebala i sv. Ignacija. Stoga ga je stavio kao primjer nasljedovanja u tome kako priznati vlastitu grešnost i utjecati se milosti Božjoj. „Sv. Ignacije je učitelj kako izvršavati volju Božju. I to je stvarnost koju od njega danas možemo naučiti. Htio je postati slavan na svoj način, a Bog ga je učinio vitezom svoje Riječi“, istaknuo je propovjednik te na temelju misnih čitanja uputio na važnost pouzdanja u Boga. „Živeći u Sarajevu, imate napast pasti u malodušnost pa govoriti kako vas je malo i kako nema života; kako je malo župa i kako sve polako izumire. Međutim, onaj koji svoju sigurnost gradi, taj neće pokleknuti pod malodušnosti, nego vjernički nadvladavati

grieh i na svoj način doprinositi životu i na ovim prostorima“, poručio je na kraju vlč. Marko.

Ova vjernička zajednica na patron župe pripravljala se trodnevnicom. Mise su predvodili vlč. Adnan Petar Mihael Jašarević, vlč. Ivo Jezidžić i fra Danijel Rajić. Inače, župu na Grbavici utemeljio je 1979. godine nadbiskup Marko Jozinović. Prije posljednjega rata brojala je više od devetsto župljana, a danas ih je oko četiristo. (KVRPP BiH/nedjelja.ba)

Proslavljen zlatni i srebrni jubilej redovništva

Mostar, 1. kolovoza 2021.

U predvečerje blagdana Gospe od Anđela 1. kolovoza 2021. godine u Mostaru je osam Školskih sestara franjevki proslavilo obljetnice redovničkoga života. Zlatni jubilej – pedeset godina redovničkoga života pod geslom „U tebe se, Gospodine, uzdam!“ (Ps 71, 1) proslavile su s. Zora Jažo, s. Anđelina Rotim, s. Domagoja Pervan, s. Mira Landeka i s. Jozefina Radić, a dvadeset petu obljetnicu redovništva proslavile su s. Kata Ostojić, s. Ivanka Talić i s. Ana Marić. Njihova misao vodilja bila je „Gospodin je moja snaga, pjesma!“ (Ps 118, 14).

Euharistijsko slavlje predvodio je mjesni biskup mons. Petar Palić. Slavlje je započelo procesijom i svećanim ulaskom sestara jubilarke i svećenika u samostansku kapelu Svete obitelji. Slavljenice su simbolično u rukama nosile zapaljene svijeće i prinijele ih do oltara.

Provincijalna predstojnica s. Zdenka Kozina prije početka mise uputila je pozdravnu riječ okupljenima, kako je kazala, „na ovom povijesnom i za nas tako važnom mjestu, na

posebnom komadiću zemlje humske, u Porcijunkuli i kolijevci naše Provincije, u ulici koja se znakovito zove Franjevačka“.

Nakon službe čitanja biskup Palić uputio je prigodnu homiliju. Potom su zlatne i srebrene jubilarke ponovno izrekle svoje predanje Bogu zajedno čitajući obrazac redovničkog zavjetovanja.

Prije završnog blagoslova, s. Zdenka je čestitala sestrama slavljenicama i zahvalila za duge godine vjernoga služenja Bogu, Crkvi, Provinciji i hrvatskom narodu na ustrajnom i ostvarenom redovništvu i još uvijek aktivnom apostolatu i zauzimanju za dobrobit Provincije: „Na Boga oslonjene primljeni ste dar poziva vjerno živjele po svakodnevnoj molitvi, zdušnom katehetskom radu, u vođenju kuhinja i domaćinstava, predškolskom odgoju djece i njezi bolesnika, u održavanju i mudrom upravljanju vremenitim dobrima Provincije, a danasve jednostavnim i tihom prisutnošću u kojoj je svatko iskusio što znači biti sestra.“

„Znakovito je“, kazala je s. Zdenka, „da ste ovo slavlje izabrale slaviti uz svetkovinu Gospe Anđeoske ili Porcijunkule. I u bogatoj poruci ovog blagdana naziremo da je vaš hod bio protkan sviješću da redovnički poziv nije rezultat naših sposobnosti niti smo pozvani biti bez grijeha, nego kako je u crkvi Gospe od Anđela doživio ‘asiški Sirotan’ i kako ističe papa Franjo, ‘biti i postajati sve više grješnici kojima je oprošteno’. Tako ste i vi, po franjevačkoj karizmi, brigu za spas vlastite duše pretvarale u brigu za spasenje bližnjih... Koliko li ste puta, svaka od vas na svoj način, bile ‘Porcijunkula’, komadić Božje blizine i anđeo u nevoljama drugih?!“ (ŠSF, Mostar)

Iskustvo s Franjevačkoga hoda Frame Bosne Srebrene

BiH, 27. srpnja – 4. kolovoza 2021.

Deveti Franjevački hod franjevačke mladeži Bosne Srebrene trajao je od 27. srpnja do 4. kolovoza 2021. godine. Započeo je na Kupresu u Suhom Polju, a nastavljen preko Šuice, Vidoša, Čuklića, Ljubunčića, Livna i završio u livanjskoj Porcijunkuli u Guberu. Sudjelovalo je četrdesetak članova franjevačke mladeži, duhovni asistent Frame Bosne Srebrene fra Davor Petrović, četiri bogoslova te dvije redovnice, s. Radmila Ilinović i s. Vesna Bošnjak. Geslo ovogodišnjeg Hoda bilo je „Stazama pravim On me upravlja“. (Ps 23, 3)

U svom osvrtu na održani Hod sudionica s. Vesna, juniorka ŠSF-a Bosansko-hrvatske provincije, piše: „Hod je imao i svoj okvirni program koji je sadržavao ranojutarnje okupljanje ispred župne crkve mjesta u koje bismo došli. Nakon okupljanja i molitve krenuli bismo na put do sljedećeg odredišta. Pješaćenje je trajalo oko šest sati s kratkim stankama. Na putu su se čuli radosni poklici pjesama, smijeh, ljudi su radoznalo mahali i trubili iz automobila, iz svojih kuća u naseljima pored kojih smo prolazili. Mnogi su nas samoinicijativo dočekivali s osvježavajućim napitcima, voćem ili nekom poslasticom. Ujedno je to bilo vrijeme i međusobnog upoznavanja framaša, ali i nas redovnika s njima. Vrijeme pješaćenja je uključivalo i molitvu krunice te kratke meditacije koje su se temeljile na sedam darova Duha Svetoga.“

Župnici, zajedno sa svojim framašima, dočekali su nas organizirano i radosno. Po obiteljima je bilo organizirano spavanje i

osobna higijena, po potrebi i objed. Nakon dolaska do odredišta određenog dana, slijedila je okrepa te odmor do večernje svete mise. Misna slavlja predslavio je fra Davor. Nakon mise uslijedila je večera i „vesela večer“ u kojoj su sudjelovali i framaši župe u kojoj su nas dočekali. Tu su se mogli vidjeti brojni darovi, vještine, znanja koji su poticali mlade da oslobode svoj duh i donesu pobjedu svome timu. Trajalo je do kasno, a dan je završavao večernjom molitvom časoslova.

Na putu su se dogodile i male povrede nogu, najviše je bilo žuljeva, ali i upale mišića i zglobova. Sve su to uspješno sanirale i liječile sestre redovnice koje su unaprijed pripremile osnovne medicinske potrepštine za ovakvo hodočašće. Framashi i fratri iskazali su veliku zahvalnost i povjerenje u sestre, što je doprinijelo našem zajedništvu na ovom Hodu.

U župi Guber imali smo priliku za sakrament ispovijedi, proslavili smo Gospu od Anđela, Porcijunkulu i zadobili potpuni oprost po zagovoru serafskog oca Franje. U popodnevним satima nastavili smo svoje putovanje za Međugorje autobusom. Zbog pandemijskih mjera i otežanih prelazaka preko granice, ove godine nismo nastavili svoje putovanje za Asiz kako se inače prakticiralo na Franjevačkom hodu, nego smo odabrali Međugorje i sudjelovali na Mladifestu tri nepuna dana. Biti u Međugorju u ovo doba godine zbilja je velika milost, gdje mladi, ali i oni stariji slave Boga po zagovoru Blažene Djevice Marije. Tu smo imali priliku u ranim jutarnjim satima pješačiti do Brda ukazanja i do Brda križa.

Zadnji dan otkrivali smo svoje ovčice, tj. one osobe koje smo u prvom danu Hoda izvukli na papiriću te smo ih sve ove dane

pazili kao pastiri, molili, čuvali, darovali nekom sitnicom ili gestom. Tu se izlilo more radosti i emocija. Baš poseban trenutak. U popodnevним satima zadnjeg dana završili smo ovaj prekrasni susret i uputili se svojim kućama noseći jedno veliko iskustvo radosti i zajedništva u kojem nas je sve spojio dragi Bog preko svog asiškog siromaška sv. Franje i njegove sestrice sv. Klare.

Bogu hvala za svu milost, za sve blagodati i susrete koje smo doživjeli te koji su neponovljivi i vrlo dragocjeni i koji će zasigurno ostati dugo utisnuti u srcima svih nas koji smo imali priliku biti dio ovog zajedništva.“ (s. Vesna Bošnjak)

Fra Luka Mamić proslavio pedeset godina misništva

Tolisa, 8. kolovoza 2021.

„U tebe se Gospodine uzdam, neću se postidjeti nikada!“ mladomisničko je geslo fra Luke Mamića koje je slijedio cijelog svog svećeničkog života. Skupa sa subraćom iz Franjevačkoga samostana na Raščici i fratriba iz okolnih župa proslavio je 8. kolovoza 2021. godine u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Tolisi zlatnu misu, svojih pedeset godina služenja Bogu i narodu.

Na početku svete mise fra Luka je zazvao Božji blagoslov na sve koji su na njegovom životnom putu bili uz njega i molili za snagu da bude dobar pastir i vjeran sluga Bogu i narodu. Fra Luka gotovo je cijeli svoj svećenički život proveo u Njemačkoj gdje je pastoralno djelovao, a posljednjih godinu dana, ovaj dobri i skromni fratar živi u samostanu na Raščici.

Pedeset godina svećeništva nije malo. Franjevačka zajednica zahvalila je Bogu na

daru zlatnog jubileja sa željom i molitvom da Bog slavjeniku podari snage kako bi i dalje svojim životom, riječju i djelima svjedočio Božju riječ. (Samostan Tolisa)

Proslava blagdana sv. Klare u Brestovskom

Brestovsko, 11. kolovoza 2021.

Na svetkovinu sv. Klare Asiške, 11. kolovoza 2021. godine u samostanu sestara klarisa u Brestovskom nedaleko Kiseljaka proslavljena je njihova zaštitnica i utemeljiteljica. Misno slavlje predslavio je provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozo Marinić. U svojoj homiliji fra Jozo je sve nazočne ohrabrio da sveto žive, budu primjer drugima koji će kroz nas i naš život čitati Evanđelje. Ohrabrio je također mladiće i djevojke koji razmišljaju o duhovnom pozivu da se ne boje odazvati se kao ni sv. Klara koja je u okrilju noći pobjegla od kuće i postala redovnicom. Fra Jozo je potaknuo i roditelje da prihvate duhovni poziv svoje djece, da mole za njih, a ne da im budu prepreka. (fra Mile Beljo)

Polaganje doživotnih redovničkih zavjeta Školskih sestara franjevki

Mostar, 11. kolovoza 2021.

Na liturgijski spomen sv. Klare Asiške 11. kolovoza 2021. godine u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru pet sestara položilo je doživotne zavjete. Sestra Ivana Džeba, s. Marija Puljić, s. Katarina Raič, s. Jelena Hrkac i s. Monika Ljubić obećale su kako će u redovničkoj zajednici Školskih sestara franjevki cijeli svoj život živjeti u siromaštvu, poslušnosti i čistoći. Proslavi doživotnih

zavjeta prethodio je jednomjesečni program duhovne pripreve. Euharistijsko slavlje s obredom zavjetovanja predvodio je fra Miljenko Šteko, provincijal Hercegovačke franjevačke provincije. Dok je zbor sestara pjevao ulaznu pjesmu, u svetišće su s upaljenim svijećama ušle sestre zavjetovaniće.

Nakon službe čitanja fra Miljenko je izrekao prigodnu homiliju i tumačeći evanđeoski ulomak istaknuo što je volja Očeva – biti loza na trsu Kristovu i donositi plodove. Svetost, na koju su pozvani svi ljudi, može se ostvariti u svakom zvanju, ali najsigurnije i najbolje u zvanju u koje nas Bog zove. Redovnici i redovnice pozvani su ostvarivati svetost u samostanskoj životu, a okosnica redovničkoga života tri su zavjeta: siromaštvo, čistoća i poslušnost. „Za svaku redovničku zajednicu radostan je i blagoslovljen događaj kad vidi da joj se pridružuju mlade snage koje odlučno pristupaju konačnom odabiru svoga redovničkoga poziva. Druge sestre, želim da uvijek budete radosne u svojim zavjetima jer ako radost ostane na vašem licu, bit će to znak da se evanđelje, radosna vijest, duboko ukorijenilo u vaše živote po ovim redovničkim zavjetima.“

Nakon homilije uslijedio je obred polaganja doživotnih redovničkih zavjeta koji se sastoji od čina prostracije sestara zavjetovanića, pjevanja litanija i molitve Crkve nad zavjetovanicama, zatim polaganja zavjeta u ruke provincijalne poglavarice u nazočnosti dviju svjedokinja i na koncu primanja prstena, vanjskog znaka zavjetovanja, znaka zaručničke povezanosti, doživotnog posvećenja i vjernosti Kristu Zaručniku.

Poslije čina zavjetovanja misno slavlje nastavljeno je euharistijskom službom, a na koncu je s. Zdenka uputila zavjetovanicama

čestitke potičući ih da u svemu što budu činile računaju na Isusa „koji i vama uza svu vašu današnju spremnost i zanos govori: ‘Bez mene ne možete učiniti ništa!’ (Iv 15, 5). Neka vas On ojača na putovima koji vam se mogu učiniti neprohodni, neugodni i teški. Od Njega se učite ljubavi koja nadvisuje svaki ljudski osjećaj jer se ničim ne uvjetuje, koja ljubi bez straha i računice, koja ne traži svoje, ne očekuje zahvalnost i nagradu za uloženi trud, već vjeruje u plodove koji izlaze iz pomirenja, praštanja i milosrđa. Neka molitva bude inspiracija dobru, molitvom se pripremajte za svoj apostolat, za susrete s ljudima, molitvom gradite mostove do svih namjernika na našem životnom putu. Ne bojte se jer Njegova će milost poduprijeti vaše krhke posude.“

Osvrćući se na moto njihove posvete: „Što god činili, činite u ljubavi!“ (1 Kor 16, 14), s. Zdenka je kazala: „Ova duboka misao, koju ste za moto svoga zavjetovanja preuzele od sv. Pavla, odgovara temeljnoj zadaći posvećenoga života i zadnjemu smislu redovničkih zavjeta, a to je Isusova nova zapovijed ljubavi. I zaista, sve što izlazi iz ljubavi, što je njome nadahnuto i nošeno, jest dobro. Ali takva dobrotu, drage novozavjetovane sestre, podrazumijeva biti s Kristom, dijeliti svoj život s Njime uza sve izazove koji su vezani uz poziv: ‘Ako mi tko hoće služiti, neka me slijedi!’ (Iv 12, 28). To nije nešto jednostavno i slatko, to je mukotrpan i doživotan put koji u sebi nosi breme strpljivosti, poniznosti, sazrijevanja u odgoju i sjedinjenju naše volje s Isusovom.“ (ŠSE, Mostar)

Slavlje zavjeta i jubileja sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije

Gromiljak, 14. kolovoza 2021.

Uoči blagdana Uznesenja Blažene Djevice Marije 14. kolovoza 2021. godine, u župnoj crkvi Imena Marijina u Gromiljaku, sestre Služavke Maloga Isusa sarajevske provincije Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije proslavile su svečanost obnove zavjeta sestara juniorke: s. M. Nikoline Džavić, s. M. Pije Pilić, s. M. Mihaele Martinović, s. M. Rite Oborović i srebreni jubilej – dvadeset pet godina zavjeta s. M. Suzane Malešić te dijamantni jubilej bolesne i odsutne s. M. Joakime Ilić.

Za slavlje zavjeta i jubileja sestre su se pripremale šestodnevni duhovnim vježbama pod vodstvom duhovnika fra Vuka Ante Buljana, OFM, koji je predvodio i svečano misno slavlje. U prigodnoj propovijedi istaknuo je snagu zajedništva i odgovornosti jednih za druge, potičući sestre da se raduju, zahvaljuju Bogu i podržavaju jedna drugu na putu služenja Bogu. Radost pojedinca jest radost zajednice. Uspjeh pojedinca također jest i uspjeh zajednice. Ohrabrio je sestre svečarice da ostanu vjerne svojim obećanjima Bogu i Crkvi te da ih ne obeshrabre padovi i nevjernosti onih koji su posustali na svom putu. Potaknuo je mlade sestre da im primjer na tom putu bude Blažena Djevica Marija i da je vjerno nasljeđuju.

Nakon ispovijesti vjere sestre juniorke pristupile su k oltaru, zatim je uslijedila molitva za njihovu ustrajnost i posvećenje Bogu po zavjetima te obnova zavjeta. Zavjete sestara primila je provincijalna poglavarica s. M. Ana Marija Kesten uz sudjelovanje dviju

svjedokinja: s. M. Anđe Vranješ, zamjenice vrhovne poglavarice i s. M. Jadranke Lacić, savjetnice u upravi Provincije.

Misno slavlje bilo je i slavlje zahvalnosti Bogu za dvadeset pet godina redovničkog života s. M. Suzane Malešić i šezdeset godina s. M. Joakime Ilić. Molitvu zahvale Bogu za svojih dvadeset pet godina života u redovničkom posvećenju Bogu te šezdeset godina života s. M. Joakime Ilić, po kojoj je dobila zvanje i došla u Družbu, sestra Suzana glasno je izrekla pred vjernim pukom. Dirljivi su bili trenutci njezine molitve i zahvalnosti Bogu za sve milosti i kušnje, kao i za pokojne roditelje koji iz neba prate njezina redovnička slavlja. Zato je uz nju u svim važnim trenucima bila s. M. Joakima Ilić koja leži nepokretna u bolesničkom krevetu i molitvenim je zagovorom prati.

Nakon popričesne molitve nazočnima se obratila provincijalna poglavarica s. M. Ana Marija Kesten: „Upravo su ovdje, pred ovim oltarom, već duži niz godina mnoge naše sestre polagale svoje prve zavjete, obnavljale ih, polagale doživotne zavjete, slavile svoje jubileje te smo poželjele da u ovom Božjem domu i o ovom godu tridesete godišnjice djelovanja slavimo i danas zavjetni dan naših sestara i naše zajednice... Uz ovu tridesetu obljetnicu dolaska naše redovničke zajednice u ovu župu, a kojoj dugujemo veliku zahvalnost, želim spomenuti još jednu veliku obljetnicu koju možemo makar skromno pridružiti ovom našem slavlju jer se zbila o slavlju svetkovine Velike Gospe 1881. godine. Upravo te godine, 16. kolovoza, papa Leon XIII. imenovao je dr. Josipa Stadlera za prvog Vrhbosanskog nadbiskupa. U spomen na taj veliki i značajni dan za našu mjesnu Crkvu i mi sestre pronalazi-

mo važno mjesto za našu Družbu jer je ona poticajem Duha Svetoga rođena u Njegovu velikom srcu. (s. M. Kristina Adžamić)

Slavlje šezdesete obljetnice redovničkih zavjeta s. M. Joakime Ilić

Vitez, 15. kolovoza 2021.

Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo 15. kolovoza 2021. godine u samostanu sv. Josip u Vitezu s. M. Joakima Ilić proslavila je veliki jubilej, šezdesetu obljetnicu svog predanja Gospodinu po svetim zavjetima.

Tom prigodom samostan je posjetio fra Vuk Ante Buljan zajedno sa s. Anom Marijom Kesten, provincijalnom glavaricom te sestrama iz samostana Kuće Navještenja na Gromiljaku. Fra Vuk je uz sudjelovanje svih sestara slavio svetu misu u sobi slavljenice s. Joakime koja je vidno ganuta zdušno pratila sveto misno slavlje. Na koncu svete mise predslavitelj misnog slavlja udijelio je sakrament bolesničkog pomazanja s. Joakimi i s. M. Ljiljani Perković. (s. M. Pia Pilić)

Susret širokobriješkog malog zbora i ministranata sa sestrama klarisama

Brestovsko, 17. kolovoza 2021.

Na svojem hodočašću kroz Bosnu 17. kolovoza 2021. godine sestre klarise u Brestovskom posjetili su širokobriješki župnik fra Stipe Biško, kapelan fra Džoni Dragić i sestra Veronika Kvesić zajedno s ministrantima i malim župnim zborom „Gospini slavuji“. Kao pozdrav djeca su na početku sestrama radosno zapjevala himnu Širokobriješkoj Gospi. Opatica s. Hijacinta Batinić uputila je zatim nazočnima riječi

pozdrava i dobrodošlice, a fra Stipe ukratko je predstavio djelovanje i rad ministranata i malih pjevača. Na brojna pitanja djece sestre su rado odgovarale i pojašnjavale im kako su dobile poziv, kako izgleda jedan dan u samostanu, što rade i tome slično. (Sestre klarise)

Vrhbosanski nadbiskupi susreli se s provincijalom o. Daliborom Renićem

Sarajevo, 18. kolovoza 2021.

U prostorijama Nadbiskupske rezidencije u Sarajevu 18. kolovoza 2021. godine nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić i nadbiskup koadjutor mons. Tomo Vukšić ugostili su provincijala Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibora Renića. Posjet se dogodio u sklopu provincijalove vizitacije župe sv. Ignacija Lojolskog u sarajevskom naselju Grbavica gdje oci isusovci pastoralno djeluju. Boravak u glavnom gradu Bosne i Hercegovine o. Renić iskoristio je kako bi posjetio vrhbosanske nadbiskupe. Kurtoaznom susretu prisustvovao je i o. Mato Anić, ravnatelj Radio Marije Bosne i Hercegovine. Vrijedi spomenuti kako je župa Grbavica jedina u Bosni i Hercegovini o kojoj pastoralnu brigu vode oci isusovci. (D. K., vrhbosanska-nadbiskupija.org)

Proslava šezdesete obljetnice redovničkog života s. Augustine Suša i s. Vide Marijan

Livno, 22. kolovoza 2021.

U samostanu Krista Kralja u Gorici (Livno) 22. kolovoza 2021. godine proslavljena je šezdeseta obljetnica redovničkog života s. Augustine Suša i s. Vide Marijan. Svečanu

misu zahvalnicu predvodio je pomoćni banjalučki biskup fra Marko Semren. U povijesti pitajući se „što kazati za šezdesetu obljetnicu redovništva?“, fra Marko je rekao kako se „bogatstvo života ne može potpuno izreći i opisati jer imamo izravan pristup samo vidljivoj strani ljudskog života, a područje nevidljivog je veće i šire. Zato nam ljudska osoba uvijek ostaje velika tajna. Analizirajući život naših jubilarke uviđamo da Bog žarko i zauzeto prati djelo svojih ruku, u svakoj životnoj dobi. Lijepo je biti časna sestra. Poziv da netko bude redovnica ustvari je poziv da bude Kristova službenica poput Blažene Djevice Marije u službi čovjeka, postajući tako sredstvo kako bi čovjek, bližnji otkrio Boga, kako bi se Bogu obratio te u Bogu pronašao konačnu sreću.“ Budući da je ovaj poziv zahtjevan i bez Krista neostvariv, biskup je pozvao sve prisutne moliti Krista za ustrajnost slavljenica. (ŠSF)

Proslavljen Dan Provincije Svete obitelji i dijamantni jubilej sestara

Bijelo Polje, 26. kolovoza 2021.

Na spomen utemeljenja Provincije Svete obitelji 26. kolovoza 2021. godine u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju upriličena je proslava dijamantnog jubileja sestara: s. Irene Bošnjak, s. Ane Luburić, s. Gaudencije Krišto i s. Nevenke Babić. Njihov život u ovoj redovničkoj obitelji započeo je upravo u Bijelom Polju stupanjem u novicijat 22. kolovoza 1961. godine. Tri njihove sestre preselile su se u vječnost: s. Vendelina Vasilj (2011.), s. Bazilija Galić (2014.) i s. Berhmana Galić (2020.). Misno slavlje u samostanskoj kapeli predvodio je don Željko Majić. Nakon homilije jubilarke su svoje za-

vjete obnovile pred provincijalnom poglavaricom s. Zdenkom Kozina i pred nazočnom zajednicom sestara.

Na koncu euharistijskoga slavlja jubilarima se prigodnim čestitarskim slovom obratila i s. Zdenka: „U ovom svečanom trenutku, prebirući u sjećanju svoj redovnički put, zajedno sa psalmistom zahvalno kličete: ‘Ti si Bog moj – tebi zahvaljujem: Bože moj, Tebe ja uzvisujem!’ (Ps 118, 28). Vaši dosadašnji životi, sa svime što ste bile i činile, bijahu upravo na tragu te najvažnije svrhe ovozemaljskog hodočašća, a ta je da razglasimo u svijetu veličinu Božju i poruku ljubavi Njegove. Tijekom svih vaših šezdeset godina redovništva, uza sve ljudske slabosti, postojano ste veličale milost Božju koja je preko vas i vašega habita mnoge dotaknula, u mnogima otpretala žar vjere, probudila iskrnu nade i osnažila ih na ljubav i milosrđe. Širenje Gospodinove slave – odgovarajući na potrebe Crkve i ljudi s kojima ste dijelile prostor i vrijeme – bijaše stalna težnja vašega srca, u malim svakodnevnim koracima kao i u trenutcima koji su zahtijevali velike odluke, odricanja i žrtve.

Trebalo je poslušno prihvatiti i one dužnosti i mjesta koja same nikada ne biste odabrale. Nije ih lako ni nabrojiti, a kamoli nositi zahtjeve vjernosti i potpunog darivanja u nejasnim stranicama vaših života, u iskušenjima i zdvojnosti koje su donijeli odlasci u dijasporu uz nedovoljnu stručnu spremu i bez poznavanja stranog jezika, polaganje ispita i školovanje uz posao u franjevačkim samostanima, medicinskim i drugim ustanovama. Žrtvom koju je nerijetko vidio jedino Bog, služile ste samozatajno u kuhinjama mnogih župa i samostana, u katehizaciji, ukrašavanju oltara i vođenju

crkvenog pjevanja, u moru laboratorijskih pretraga i noćnih dežurstava kod nemoćnih i bolesnika. To je samo dio tereta koji ste odvažno prihvaćale, u trajnom osloncu na Boga i pripravnosću vjernoga sluge koji ni za čas ne gubi iz vida Gospodinovu slavnu pojavu. Zbog toga smo danas ovdje, zahvalne i ponosom ozarenih lica.“ (ŠSF, Mostar)

Zlatna misa fra Blažena Lipovca

Koraće, 28. kolovoza 2021.

Pod geslom „Gospodin je moja snaga, moja pjesma“ svoju zlatnu misu, pedeset godina svećeništva, proslavio je 28. kolovoza 2021. godine u svojoj rodnoj župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Koraću u Bosanskoj Posavini fra Blažen Lipovac, svećenik-redovnik Franjevačke provincije Bosne Srebrene.

Kako iz zdravstvenih razloga nije mogao sudjelovati na slavlju, homiliju pomoćnog banjolučkog biskupa mons. Marka Semrena pročitao je plehanski gvardijan fra Anto Tomas. Podsjetivši na Isusove riječi „Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas: da idete i rod donosite i rod vaš da ostane“ (Iv 15, 16), biskup Semren u homiliji je naglasio kako je svećenički poziv Kristov dar. Pojašnjavajući tko je i kakav bi trebao biti Kristov svećenik uz ostalo je podsjetio kako je papa Franjo postavio tri pitanja o svećenicima i na njih odgovorio: „Na pitanje što daje ukus svećeničkome životu, odgovorio je da je to spremnost da, poput Mojsija, pusti da mu plamen neizgorivoga grma spali karijerističke ambicije i čežnju za moću te da bos kroči zemljom, kloneći se hladnoga rigorizma, ali i površnosti koja teži svidjeti se svima. Našavši Isusa Krista kao konačnu istinu svoga života, svećenik ne čezne za ovozemaljskim

častima i vezivanju vjernika na sebe, nego nastoji živjeti srcem i djelom siromaha. Na pitanje komu služi svećenik, papa odgovara da svećenik, utvrđivan jednostavnom vjeronaroda Božjega i u zajedništvu konkretne Crkve, služi ljudima u njihovu susretu i prijateljstvu s Kristom. Boreći se protiv narcisoidnosti i svećeničke zavisti svećenik služi zajedništvu koje je jedno od imena za milosrđe. I na treće pitanje, o zadnjoj svrsi svećeničkoga služenja, odgovara da je kraljevstvo Božje, koje je Kristovo viđenje čovjeka, stvarnost u kojoj je svećenik pozvan nalaziti svoju radost i utemeljenje svoje nade. Dakle, papa svećenika, njegov život i služenje stavlja u trostruku vezanost uz Krista, Crkvu i kraljevstvo Božje.“

Slavljenik fra Blažen zahvalio je Gospodinu na svim darovima, a posebno na daru ljubavi koju je on doista umnažao darujući ga kako svojoj obitelji i rodbini tako i povjerenom mu puku koji mu je, kako je rekao, jednako uzvraćao. (Brankica Lukačević)

Dječje ljeto u župi Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku

Novi Travnik, 27. – 29. kolovoza 2021.

U župi Uzašašća Gospodinova u Novom Travniku upriličeno je od 27. do 29. kolovoza 2021. godine Dječje ljeto. U programu je sudjelovalo tridesetak djece, a animatori su bili župnik vlč. Marko Majstorović, sestre Milosrdnog Isusa, s. Frančiška i s. Nikodema te župni animatori.

Tijekom tri aktivna i osmišljena dana organizirane su brojne duhovne, obrazovne i zabavne aktivnosti, zajednički obroci, sportske aktivnosti, pjesma i druženje. Rad i aktivnosti svakodnevno su bili predstavljani kroz

izradu panoa, scenske prikaze, a također su prikazivani prigodni filmovi. Sve aktivnosti odvijale su se u četiri skupine koje su nosile imena Amigosi, Smiješni anđeli, Božji anđeli i Božje stado, a voditeljice skupina bile su župne animatorice. Dani Dječjeg ljeta svoj vrhunac i središte imali su u molitvi krunice, klanjanju, slavlju euharistije.

Predslavitelj misa prvoga i trećega dana bio je župnik vlč. Marko koji je prvoga dana također imao katehezu o milosrdnom ocu, a na istu temu drugoga dana župnu katehezu imala je s. Frančiška. Predslavitelj euharistije drugoga dana bio je župni vikar u vjerničkoj zajednici Presvetoga Trojstva u Novom Travniku vlč. Ivan Mijač. U prigodnoj propovijedi vlč. Mijač govorio je o poštivanju roditelja, starijih i učitelja u školi, a također i o poštivanju i ljubavi jednih prema drugima. (KTA)

Kardinal Puljić održao predavanje sestrama karmelićankama

Sarajevo, 29. kolovoza 2021.

Nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić 29. kolovoza 2021. godine posjetio je sestre karmelićanke u samostanu na Stupu u Sarajevu te je tom prilikom održao prigodno predavanje na temu „Osobni rad na sebi“. Bila je to ujedno sestrama i duhovna obnova u kojoj je kardinal Puljić naglasio kako je prevažno u ovom vremenu pronaći sebe i istinu te u njoj živjeti. Napomenuo je kako je prava istina Krist i njegovo evanđelje. Također je istaknuo kako kroz život treba hrabro kročiti noseći križ i pri tome ne gubiti nadu te živjeti u ljubavi sa svojim bližnjima.

Po završetku predavanja vrhbosanski nadbiskup obišao je samostan te je zahvalio sestrama na njihovim molitvama. (nedjelja.ba)

Sestre milosrdnice ponovno otvorile dječji vrtić u Livnu

Livno, 31. kolovoza 2021.

Nakon dvogodišnje stanke 31. kolovoza 2021. godine sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskog Provincije Majke Divne ponovno su otvorile Dječji vrtić Livno, ovaj put pod imenom „Sestra Nada.“ Tom prigodom nazočili su, osim roditelja, djece i zaposlenika vrtića, predstavnici gradske vlasti na čelu s gradonačelnikom dr. Darkom Čondrićem, ministrica znanosti, prosvjete, kulture i športa Hercegbosanske županije gđa Gordana Nakić, zamjenik predsjedatelja Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH dr. Dragan Čović i član Upravnog vijeća vrtića g. Slaven Niče koji su se ujedno i obratili nazočnima. Na otvaranju su također bili prisutni predsjedateljica Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH gđa Borjana Krišto i konzul Republike Hrvatske u Livnu g. Tomislav Vrdoljak, voditeljica Povjerenstva za predškolski odgoj pri Konferenciji viših redovničkih poglavara i poglavarica BiH s. Benedikta Boškić i drugi uzvanici.

U ime sestara milosrdnica Provincije Majke Divne i u ime vrhovne poglavarice s. Miroslove Bradice nazočnima se obratila s. M. Julijana Djaković, provincijalna poglavarica i izrazila dobrodošlicu uzvanicima. Sestra Julijana iznijela je kratku povijest sestara milosrdnica na području Livna i napomenula kako Provincija Majke Divne ove godine slavi sto pedeset godina od dolaska sestara milosrdnica na tlo BiH. „Novootvorenom vrtiću dali smo ime ‘Sestra Nada’ po imenu naše drage i vrijedne s. Nade Cvitan koja je, kao rođena Livanjka, u zajedništvu još dviju svojih rođenih sestara redovnica milosrdnica,

s. Slavomire i s. Stanislave, ostavila neizbrisiv trag u našoj Družbi i Provinciji“, i rekla da je upravo s. Nada zaslužna za očuvanje samostana i školske zgrade te se zalagala za prava sestara kad je na snazi bila komunistička vlast.

Nazočnima se obratila i s. M. Dijana Andrić, ravnateljica ustanove. „Dječja srca su ogledalo Božje ljubavi, ljubavi koja će biti putokaz u našim nastojanjima i služenju u ovom vrtiću. Samo svojim ljudskim snagama mi to ne možemo postići, ali možemo zajedno“, izjavila je s. Dijana.

Izvlačenjem imena iz košarice izabrano je dvoje djece koja su simbolično prerezala vrpču nakon čega je uslijedio blagoslov, razgledanje prostorija i druženje. Sestre preporučuju u molitve djecu, roditelje, odgajatelje i cjelokupan rad vrtića. (s. Antoneta Martić)

Polaganje doživotnih zavjeta u Međugorju

Međugorje, 4. rujna 2021.

U crkvi sv. Jakova apostola u Međugorju 4. rujna 2021. godine, šestorica kandidata Hercegovačke franjevačke provincije položili su svečane zavjete: fra Ivan Crnogorac (župa Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije, Posušje), fra Fran Ćorić (župa sv. Ante Padovanskog, Humac), fra Marko Galić (župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Široki Brijeg), fra Marin Mikulić (župa sv. Petra i Pavla, Kočerin), fra Ivan Slišković (župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Široki Brijeg) i fra Slaven Tomić (župa sv. Ante Padovanskog, Humac). Svečani zavjetovanici od Boga i Crkve zatražili su „da zavjetujući Pravilo i život u Redu Manje braće mogu slijediti nauk i stope Gospodina našega Isusa Krista sveto djelujući do smrti“,

po primjeru svetoga Franje. Misno slavlje predvodio je provincijal hercegovačkih franjevaca fra Miljenko Šteko. (MIRIAM)

Obnova redovničkih zavjeta juniorki Školskih sestara franjevki u Sarajevu

Sarajevo, 3. – 5. rujna 2021.

U Provincijalnoj kući u Sarajevu sestre juniorki Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina sudjelovale su 3. rujna 2021. godine u pripremi za obnovu redovničkih zavjeta. Pripremu je prigodnim predavanjem započeo fra Marinko Pejić, OFM. Govoreći o važnosti zajedničkog života prema Franjinim spisima potaknuo je sestre da zajednicu promatraju kao primarni apostolat te prostor vlastitog odgoja i rasta. Sutradan, 4. rujna, zajedno s redovnicima i redovnicama mlade sestre juniorki i druge sestre Provincije sudjelovale su na Redovničkom danu u Međugorju.

Dana 5. rujna u kapelici Prečistog Srca Marijina u Sarajevu, tijekom euharistijskog slavlja koje je također predslavio fra Marinko Pejić, obredu obnove zavjeta pristupile su s. Andreja Lukenda, s. Vesna Bošnjak, s. Monika Džepina, s. Matea Šipić, s. Suzana Benković, s. Antonija Klišanin, s. Petra Mikulec, s. Zorica Barić i s. Janja Vujica. (ŠSF)

Blagoslov kapele i proslava blagdana sestara Misionarki ljubavi

Banja Luka, 5. rujna 2021.

Na blagdan nebeske zaštitnice sestara Družbe Misionarke ljubavi sv. Majke Terezije 5. rujna 2021. godine, blagoslovljena je novoizgrađena kapela Bezgrešnog Srca Marijina u Banjoj Luci.

Obred blagoslova i svečano misno slavlje predslavio je mons. Marko Semren, pomoćni biskup banjolučki koji je uputio i prigodnu homiliju. Mons. Ivica Božinović, ekonom biskupije, nakon procesije objasnio je okupljenima kako je kapela građena. Kapela se gradila vrlo dugo, ali na vrlo specifičan način. Naime, ovu kapelu nije gradila neka građevinska tvrtka, nego je napravljena zahvaljujući doprinosu na različite načine, ne samo katolika, već i pravoslavaca i muslimana, pojasnio je mons. Ivica. Nakon uvodnog nagovora mons. Ivica uslijedio je obred blagoslova vode kojom su „oprani“ zidovi kapele te potom pošćkropljen okupljeni vjerni puk.

Nova kapela u sklopu kuće sestra Majke Terezije zamisao je arhitekta Daria Pleše. Ono što ovu kapelu čini posebnom i jedinstvenom na području Banja Luke je to što je ona mjesto trajnog klanjanja Presvetom Oltarskom Sakramentu. Na tom se mjestu možemo uvijek obratiti Isusu, bilo sa svojim problemima ili radostima. (samostan-petricevac.org)

Spomen na slugu Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa

Sarajevo, 8. rujna 2021.

Na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije 8. rujna 2021. godine u katedrali Srca Isusova u Sarajevu proslavljen je Stadlerov dan. Sveto misno slavlje, kojemu je prethodila krunica, predslavio je dr. sc. Josip Knežević, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu.

U prigodnoj propovijedi vlč. Josip istaknuo je kako obično slavimo dan smrti svetaca jer je to bio dan njihova rođenja za nebo, a kod Marije slavimo dan njezi-

noga rođenja. Velečasni Knežević rekao je da kad god slavimo Mariju, uvijek kažemo kako je trebamo nasljedovati. Poput Marije trebamo biti vjerni redovničkom poslanju, vjerni duhovnome pozivu. Mariju možemo nasljedovati i u njezinu vršenju Božje volje, razlikovanju dobra i zla, istine od laži, uvijek imajući na umu da nas Bog prati svojom milošću. Marija je najsigurniji put do Isusa, kako je to običavao često govoriti sluga Božji Josip Stadler. Na kraju misnoga slavlja na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera izmoljena je molitva za njegovo proglašenje blaženim. (Nikolina Cvitanović, kandidatice)

Dan Družbe Školskih sestara franjevki Krista Kralja i obnova privremenih zavjeta sestara juniorki

Mostar, 13. rujna 2021.

Na Dan utemeljenja Družbe Školskih sestara franjevki Krista Kralja 13. rujna 2021. godine deset sestara juniorki Provincije Svete obitelji u Hercegovini obnovile su redovničke zavjete. Dan ranije imale su u samostanu sv. Franje u Bijelome Polju duhovnu obnovu koju je predvodila njihova odgajateljica s. Slavica Barbarić.

Euharistijsko slavlje predvodio je fra Ante Marić koji je sestre u prigodnoj homiliji potaknuo da svoje zavjete žive radosno imajući oslonac u Isusu i gradeći sav svoj život na Njemu. Nakon homilije sestre juniorki, u nazočnosti drugih sestara, zavjetovale su se pred provincijalnom poglavaricom s. Zdenkom Kozina koja je u ime Crkve primila njihova obećanja. Čestitajući im na oduševljenju za ideale sv. Franje u Provinciji Svete obitelji, koja obilježava devedesetu obljetnicu postojanja, poželjela je da ih

primjenjuju na sebe i svakodnevno rastu na primjeru stotnika iz Evanđelja toga dana (Lk 7, 1-10). „A to je pouka o poniznosti koja zna da nam ništa što imamo ne pripada bezuvjetno i da je prava moć u tome da učinimo nešto za drugoga, da se zauzmemo, da se založimo i izložimo za čovjeka u potrebi, bez razlike tko je...“, naglasila je s. Zdenka dodajući: „Dužnici smo i beskrajnog povjerenja ovoga rimskog časnika u Isusovu riječ, u Njegovu moć i dobrotu na što nas podsjećá svako euharistijsko slavlje – Gospodine, nisam dostojan da udeš pod krov moj, nego samo reci riječ i ozdravit će duša moja!“

Zahvalne na daru redovničkog poziva i redovničke obitelji u kojoj su se prepoznale, sestre su molile Gospodina da blagoslovi njihov novi korak i učini ih dostojnima svoje prisutnosti, dara svoje bezgranične ljubavi. I da ostane pod krovom njihova srca u vijeke kako bi bile Njemu na slavu i bližnjima na dobar primjer. (s. Veronika Cvitković)

Primanje u postulat i novicijat

Bijelo Polje, 13. rujna 2021.

Na spomendan ustanovljenja Družbe Školskih sestara franjevki Hercegovačke provincije 13. rujna 2021. godine u samostanu sv. Franje u Bijelom Polju upriličen je obred uvođenja u redovnički život te primanje u postulat.

Nakon uvodnog obreda i upita provincijalne poglavarice s. Zdenke Kozina kandidatice za novicijat, o njihovoj želji da stupe u novicijat, dodijelila im je raspoznajni znak Družbe – znak tau koji će ih podsjećati na pripadnost redovničkoj obitelji i poticati na nasljedovanje Krista siromašnog, čistog i poslušnog.

Zajednica je nastavila s molitvom psalama i navještajem Božje riječi. Uslijedio je nagovor s. Zdenke o naravi redovničkoga života te je, među ostalim, kazala: „Redovnički je poziv milost kojom Bog privlači neke kršćenike da čine više i bolje obdržavajući sveto Evanđelje Isusa Krista i vršeci Njegove zapovijedi i savjete. Godina novicijata kojom započinjete život u Družbi jedinstveno je vrijeme kroz koje ćete izravnije doživljavati način života vlastit našoj zajednici i pojačano se pripravljati za redovnički život razmišljajući o sebi, razlučujući potpuno Božju volju i provjeravajući svoju odluku. Vaše odgajateljice, ali i čitava zajednica, pomagat će vam na tom putu, promatrati vas i vašu prikladnost za život po zavjetima. Program novicijata temeljit će se na produbljenom molitvenom životu, intenzivnijem proučavanju Franjevačkog pravila i Konstitucija te povijesti, duhovnosti i karizme Družbe i naše Provincije pod vodstvom vaše učiteljice s. Marijane Selak i njezinih suradnika.“

„Radostan je ovo događaj“, dodala je s. Zdenka, „koji se lijepo uklapa u godinu u kojoj se spominjemo devedesete obljetnice utemeljenja Provincije. Vaše oduševljenje, vaša spremnost na evanđeosku korjenitost i redovničku dosljednost novi je znak koji ohrabruje i daje nadu za budućnost. Neka vam se ono što ćete učiti tijekom novicijata ureže duboko u srce te i vi, poput stotnika o kojemu smo slušali u Evanđelju dana (Lk 7, 1-10) i čije riječi ponavljamo u svakoj svetoj misi, budete ponizne i beskrajno oslonjene na Isusa i njegovu riječ. Samo ćete tako napredovati u vjeri i istinskom nasljedovanju Isusa Krista te nesebičnom zauzimanju za potrebite, što i jest karizma naše zajednice. U ime Zajednice radujem se vašoj odluci i želim mir i ustrajnost!“

Na kraju je obreda s. Zdenka zahvalila s. Marijani Selak i s. Slavici Barbarić za trud oko odgoja budućih sestara te primljene novakinje s. Tomislavu Đopa i s. Ružicu Džolan povjerala s. Marijani, a brigu za Veroniku Rađić u godini postulata s. Slavici. Podsjetila je i nazočnu zajednicu sestara da oduševljenim življenjem vlastitog poziva promiču odgojno ozračje i podupiru najmlađe na putu prema potpunom predanju Kristu. (ŠSF, Mostar)

Dan Provincije Bosne Srebrene i provincijalni kapitul na rogožinama

Gornja Tramošnica, 14. rujna 2021.

U župi sv. Marije Anđeoske u Gornjoj Tramošnici svečano je proslavljen 14. rujna 2021. godine, blagdan Uzvišenja sv. Križa, zaštitnik Provincije sv. Križa Bosne Srebrene. Taj dan ujedno je bio prilika da se franjevci Bosne Srebrene okupe na tradicionalni kapitul na rogožinama, godišnje okupljanje svih franjevaca koje seže još u Franjino vrijeme.

U prvom dijelu sudionike susreta pozdravio je fra Jozo Marinčić, provincijal Bosne Srebrene, a zatim i fra Marko Lovrić, župnik domaćin koji je svima poželio srdačnu dobrodošlicu zahvalivši Provincijalnoj upravi što su pokazali razumijevanje za to da ovogodišnji kapitul na rogožinama bude u posavskom kraju. Riječi dobrodošlice također se upućene fra Boži Vuleti, generalnom vizitatoru Provincije koji je također nazočio ovome skupu.

Nakon pozdravnih riječi uslijedilo je kratko upoznavanje braće s likom fra Lovre Milanovića, bosanskog franjevaca koji je svoj život završio mučeničkom smrću, a za kojega se upravo vodi kanonski proces beatifikacije. O trenutnim oblicima pobož-

nosti fra Lovri Milanoviću, prvenstveno u župama Gornja, Donja Tramošnica i Turić, govorio je fra Joso Oršolić, provincijalni pročelnik Vijeća za svetačke likove. Ujedno je pozvao svu braću da u svojim župama promiču pobožnost prema fra Lovri Milanoviću. Na tu nakanu tiskana je i prigodna brošura s nakanom širenja te pobožnosti.

U nastavku je uslijedilo predavanje prof. dr. fra Vilija Radmana, defnitora Bosne Srebrene i profesora na Franjevačkoj teologiji koji je je predstavio „Ratio formationis“ Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara, uredbu o franjevačkom odgoju. Nakon predavanja uslijedila je rasprava prisutne braće na temu priručnika kao i drugim aktualnim temama iz života Provincije.

U podne je slavljena sveta misa koju je, uz koncelebraciju provincijala fra Joze Marinčića i sve nazočne braće, predvodio fra Bože Vuleta, generalni vizitator Provincije. On je u svojoj homiliji prisutnoj braći osvijestio važnost Kristova križa i goruću potrebu poniznosti.

Nakon svete mise uslijedio je ručak i zajedničko druženje. Braća su potom imala mogućnost hodočastiti na grob sluge Božjega fra Lovre Milanovića, a u popodnevним satima okupili su se na aktualni sat, odnosno na bratski razgovor o svim aktualnim pitanjima i izazovima s kojima se susreću braća u Provinciji. (FIA)

Srebrna obljetnica misništva i primanje u postulat

Mostar, 17. rujna 2021.

U samostanskoj kapelici u Mostaru na blagdan Rana sv. Franje 17. rujna 2021. godine srebrnu obljetnicu misništva proslavila su četvorica franjevaca Hercegovačke provin-

cije: fra Marinko Šakota, fra Valentin Vučko, fra Ljubo Kurtović i fra Miljenko Šteko. Misu zahvalnicu za dar svećeništva kroz proteklih dvadeset pet godina predvodio je provincijal fra Miljenko Šteko, a propovijedao fra Ante Marić.

Ujedno su, propisanim liturgijskim obredom, u postulat primljena osmorica ovogodišnjih kandidata: Petar Bunoza (Župa sv. Ante, Humac), Stipe Iličić (Župa sv. Ivana Krstitelja, Ružići), Mateo Kozina (Župa sv. Jakova, Međugorje), Josip Pavlović (Župa sv. Jakova, Međugorje), Karlo Šakota (Župa Krista Kralja, Čitluk), Frano Šego (Župa Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije, Posušje), Andrija-Ante Vasilj (Župa sv. Jakova, Međugorje) i Franjo Vasilj (Župa sv. Jakova, Međugorje). Kandidate je predstavio odgojitelj postulanata fra Iko Skoko, a provincijal fra Miljenko primio ih je u postulat. (MIRIAM)

Primanje u postulat Bosne Srebrene

Visoko, 17. rujna 2021.

Na blagdan Rana sv. Franje 17. rujna 2021. godine u crkvi sv. Bonaventure u Visokom u postulat Franjevačke provincije sv. Križa Bosne Srebrene primljena su trojica postulanata: Mišo Šafradin (župa Nova Bila), Noa Strinić (župa Vitez) i Ivan Pilić (župa Bistrica kod Uskoplja).

Misno slavje predslavio je provincijal fra Jozo Marinčić. Fra Jozo je u svojoj homiliji potaknuo postulante da se približe Kristu i molitvom produbljuju i jačaju vlastiti poziv po uzoru na serafskog oca sv. Franju. Fra Marinko i fra Jozo zatim su postulantima podijelili i simbolične darove, tau kao znak povezanosti s Kristom u nasljedovanju asiš-

kog Siromaška te kronicu kako bi, stavljajući se u Marijin zagovor, ostali dosljedni svome putu. (Ivan Pilić, postulant)

Deseta obljetnica doživotnih zavjeta s. Ivane Pavle Dominković

Sarajevo, 17. rujna 2021.

Na blagdan Rana sv. Franje 17. rujna 2021. godine u provincijalnoj kući Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina u Sarajevu obilježena je deseta obljetnica doživotnih zavjeta s. Ivane Pavle Dominković. Tim povodom euharistijsko slavlje u večernjim satima slavio je fra Ivan Šarčević.

U homiliji je tumačio značenje La Verne u Franjinu životu, kako bi se u unutarnjoj krizi povukao tamo moliti i kako je ondje dobio rane. Molitva (odnos s Bogom) i rane (služenje bližnjima) mjesta su susreta s Bogom i za nas danas, istaknuo je fra Ivan sažimajući poruku blagdana.

Nakon homilije, zajedno sa s. Ivanom Pavlom, sve okupljene sestre obnovile su zavjete. Prigodom obljetnice s. Ivana Pavla nekoliko će dana posvetiti duhovnoj obnovi nadahnjujući se na Evanđelju i franjevačkim izvorima. Prve zavjete položila je na blagdan sv. Franje 4. listopada 2006. godine u Tolisi, a doživotne 17. rujna 2011. godine u Gornjoj Tramošnici. (KVRPP BiH/ŠSF)

Svečano proslavljena dvadeset peta obljetnica Društva prijatelja Maloga Isusa u Sarajevu

Sarajevo, 18. rujna 2021.

U katedrali Presvetoga Srca Isusova u Sarajevu održan je 18. rujna 2021. godine XXII.

susret Prijatelja Maloga Isusa (PMI) Sarajevske provincije i svečana proslava dvadeset pete obljetnice utemeljenja Društva prijatelja Maloga Isusa. Moto je ovogodišnjeg susreta bio „Što god vam rekne, učinite!“ (Iv 2, 5).

Svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio vlč. Jakov Kajinić, svećenik vrhbosanske nadbiskupije i dugogodišnji član istoga Društva, prethodila je pobožnost sv. Josipu koju su predvodili Prijatelji Maloga Isusa iz župe sv. Jurja u Vitezu zajedno sa s. M. Lucijom Blažević. Istovremeno, sudionici susreta imali su priliku pristupiti sakramentu pomirenja. Na susretu su sudjelovali Prijatelji Maloga Isusa iz više župa Vrhbosanske nadbiskupije.

Na početku misnog slavlja riječi pozdrava, dobrodošlice i zahvale uputila je provincijalna poglavarica s. M. Ana Marija Kesten. U svom obraćanju kazala je kako su Prijatelji Maloga Isusa iz Slavanskog Broda i Voćina, zajedno sa sestrama predvođenima vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Marijom Banić, u isto vrijeme i na isti način okupljeni na euharistijskom slavlju s Prijateljima Maloga Isusa u župi sv. Josipa u Slatini u Hrvatskoj. Tako se ove godine na dva mjesta slavio i obilježavao srebreni jubilej, dvadeset peta obljetnica Društva PMI. Slavlje ove obljetnice bilo je predviđeno prošle godine u svetištu Svetog Josipa u Karlovcu, ali je zbog pandemije uzrokovane virusom Covid-19 otkazano. Provincijalna je poglavarica zahvalila Bogu za dvadeset-petogodišnje postojanje i djelovanje Društva PMI-a. Pozvala je sve da se pred licem Božjim ujedine u molitvi i zahvaljivanju s Malim Isusom, njegovom Majkom Marijom, Svetim Josipom, svim svetima i slugom Božjim nadbiskupom Josipom Stadlerom čije se sto će-

trdesete godišnjice biskupskog imenovanja spominju u ovoj godini, a kojega žele gledati među blaženicima Crkve.

Posebnu zahvalnost Bogu uputila je za život utemeljiteljice Društva PMI-a sestre Mirjam Dedić po kojoj je Bog očitovao i ostvario Božji plan njegovog začetka i djelovanja. Predslavitelju misnog slavlja vlč. Jakovu u znak je zahvalnosti kao jednom od prvih članova Društva PMI-a koji je dvadeset pet godina posebno pratio i duhovno pomagao Društvo i njegove članove, uručila umjetničku sliku s likom Maloga Isusa, sa željom da ga podsjeća na slavlje srebrenog jubileja Društva PMI-a i na zahvalnost za sve dobro koje je Bog po njemu učinio u ovoj zajednici.

U prigodnoj propovijedi vlč. Jakov potaknuo je Prijatelje Maloga Isusa da budu spremni čuti i učiniti ono što želi od njih Isus. To će moći spoznati ako budu znali biti u tišini i oslušivati Božji glas kao što ga je oslušivala Blažena Djevica Marija iz Nazareta jer je Bog sišao na zemlju u tišini. Isus je rođen u betlehemskejštalici koja je bila siromašna. Bio je poput siromaha u štatici, u životu i na križu. Nazaret je škola tišine, oslušivanja Božjega glasa, a Betlehem je škola siromaštva i učionica poniznosti. Svoju homiliju zaključio je molitvom: „Isuse dotakni nam srca ti, da se u nama ljubav probudi, da nikom hladno ne bude, da ljubav svakog ogrije.“

Nakon homilije slijedio je prinos darova na oltar popraćen molitvom vjernika, a prinosili su ih Prijatelji Maloga Isusa iz različitih župa i mjesta. Prinijeli su na oltar upaljenu svijeću, hostije, Bibliju, kip sv. Josipa, kronicu, sliku sluge Božjega Josipa Stadlera, novčani dar za nastradale u potresu na Haitiju i Statut PMI-a.

Nakon popričesne molitve slijedio je obred primanja novih članova u Društvo, obnova obećanja te dodjela prigodnih spomen-zahvalnica PMI-u i župama u kojima djeluju, koje je uručila provincijalna poglavarica s. Ana Marija. Tom je prigodom uputila riječ zahvale svima koji su doprinijeli da ovo slavlje bude na čast i slavu imenu Božjem i na duhovnu korist svih sudionika. Nakon otpjevane završne pjesme, Prijatelji Maloga Isusa okupili su se kod groba sluge Božjega Josipa Stadlera i molili za njegovo proglašenje blaženim, a i za sve svoje potrebe koje su donijeli u srcu. (PMI)

Drugi međunarodni seminar crkvenih glazbenika na Franjevačkoj teologiji

Sarajevo, 17. – 19. rujna 2021.

Na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu održan je od 17. do 19. rujna 2021. godine II. međunarodni seminar za voditelje crkvenih zborova. Seminaru je nazočio dvadeset jedan polaznik iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Predavači su bili red. prof. art. Jasenka Ostojić, profesorica dirigentskih predmeta na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Muzičkoj akademiji u Sarajevu, red. prof. dr. sc. Katica Katarina Koprek, predstojnica i profesorica na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu, izv. prof. art. Viktorija Čop, skladateljica i profesorica na Institutu za crkvenu glazbu u Zagrebu te prof. mr. art. fra Emanuel Josić, profesor glazbe na Franjevačkoj teologiji u Sarajevu.

Posebno ozračje na drugom međunarodnom seminaru unio je zbor Magnificat. Polaznici seminara izrazili su želju da se ovaj seminar održava i idućih godina i nisu krili

svoje oduševljenje o bogato ponuđenim informacijama i znanjima. Na kraju seminara polaznicima su uručeni certifikati o pohadanjju. (fra Emanuel Josić)

Blagoslov zavjetne kapelice i Trga blaženih Drinskih mučenica

Novi Travnik, 24. rujna 2021.

Deseta obljetnica beatifikacije i blagoslov Trga i zavjetne kapelice blaženih Drinskih mučenica u Novom Travniku proslavljena je 24. rujna 2021. godine svečanim misnim slavljem koje je predslavio mons. Tomo Vukšić, vrhbosanski nadbiskup koadjutor i apostolski upravitelj Vojnoga ordinarijata u BiH. Slavlju su nazočile vrhovna glavarica s. Maria Dulce Adams u pratnji s. Danice Sanader, vrhovne savjetnice, i s. Gordane Igreg, provincijalne poglavarice.

Mons. Vukšić u homiliji je podsjetio kako je s. Julia podrijetlom i krštena na području današnje Požeške biskupije, s. Berchmana u Bečkoj nadbiskupiji, s. Krizina i s. Antonija u Biskupiji Novo Mesto, a s. Bernadeta u Bjelovarsko-kržišvačkoj biskupiji. „Kao zavjetovane članice Družbe sestara kćeri Božje ljubavi u hladnim danima mjeseca prosinca godine 1941. ubijene su, dok su branile svoju čast i zavjet. Vjerne svojim obećanjima koja su dale Bogu, ostale su poslušne do svoje smrti, smrti na 'križu' vjernosti svom zavjetu (usp. Fil 2, 7)“, kazao je nadbiskup Vukšić. Istaknuo je da je mnogo važnije od povijesne istine to da su ove časne sestre bile žrtve mržnje prema vrednoti čistoće koju propovijeda katolički moral, teološka istina, da one nisu dopustile da njihova vjernost vrednoti čistoće bude obeščaćena te su, iz ljubavi prema Bogu i svom zavjetu, radije prihva-

tile zemaljsku smrt. „Dakle, kao i u slučaju svakoga drugog mučenika, njih kršćanskim mučenicama nije učinila tuđa mržnja, nego njihova ljubav koju su posvjedočile prema svom duhovnom zaručniku Isusu, Spasitelju svijeta, mržnji usprkos. To je najveći stupanj ljubavi jer, kao što naučava Isus, 'Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje' (Iv 15, 13). A one su upravo to učinile! Jer Isusa su imale za svog najvećeg prijatelja“, zaključio je nadbiskup Vukšić.

Na kraju mise gučogorski arhiđakon mons. dr. Pavo Jurišić pročitao je poruku i apostolski blagoslov koji je papa Franjo uputio u prigodi blagoslova kapele posvećene Drinskim mučenicama. Sveti Otac napisao je da je Crkva u današnje vrijeme „bogata mučenicima – Kristovim svjedocima koji svijetu daju izvanredan primjer Božje ljubavi koja prašta i moli za neprijatelja“. Pozvao je sve da, na primjeru vjere bl. Drinskih mučenica, razmišljaju kako se probuditi iz sna ravnodušja i osrednjosti kako bi zaživjeli evanđeosku smjelost blaženstva. „Svjedočanstvo koje su dale u trenutku vlastite žrtve, kao i svom svakodnevnom životu, nude budućim naraštajima, čiji ste vi predstavnici, rječit primjer čvrste i žive vjere“, stoji, između ostaloga, u pismu Svetog Oca Franje.

Na kraju misnog slavlja vrhovna glavarica sestara Kćeri Božje ljubavi s. Maria Dulce Adams iz krletki je pustila pet bijelih golubica koje simboliziraju pet sestara mučenica, a župne animatorice u zrak su pustile osamdeset balona crvene i bijele boje koji označavaju mučeništvo i nevinost kao simbol osamdeset godina od mučeništva sestara Drinskih mučenica.

Tijekom prigodnog molitvenog programa prije svete mise podignute su zastave s

likovima pet blaženih sestara Kćeri Božje ljubavi s obilježjem naroda iz kojeg potječu. Pročitana je i kratak životopis pet blaženica te istaknuto da je Apostolska pokorničarna 17. veljače 2021. godine izdala poseban dekret kojim se hodočasnici u Novi Travnik daju mogućnost potpunog oprosta uz potrebne uvjete ispovijedi, sudjelovanja na misnom slavlju i pričesti te Vjeronanja i molitve na nakanu Svetog Oca. (www.kblj.hr)

Slavlje pedesete obljetnice redovničkog života Školskih sestara franjevki

Tučepi, 25. rujna 2021.

Sedam Školskih sestara franjevki Krista Kralja Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina proslavilo je pedesetu obljetnicu redovničkog života: s. Arkandela Tadić, s. Rozalija Jurić, s. Berhmana Ćurić, s. Florencija Božanović, s. Stjepanka Peša, s. Biserka Jagunjić i s. Leonila Brkić.

Središnje slavlje ovog jubileja obilježeno je 25. rujna 2021. godine euharistijskim slavljem u samostanskoj kapelici Sv. Josipa u Tučepima koje je predslavio fra Ante Vučković, OFM. Istoga dana fra Ante je predvodio duhovnu obnovu za sestre u kojoj ih je kroz nekoliko važnih životnih pitanja potaknuo da podijele svoja iskustva pedesetogodišnjeg služenja Bogu u ovoj redovničkoj zajednici.

Nakon euharistijskog slavlja sestre jubilarke i sve nazočne pozdravila je provincijalna poglavarica s. Željka Dramac: „Drage sestre, zlatne jubilarke! Pedeset godina članice ste Družbe koja je prije dvije godine slavila sto pedeset godina i Provincije koja će sljedeće godine imati osamdeset godina. Pripadate generacijama koje su se, za-

počinjući svoj redovnički život, našle pred novim izazovima u prvim godinama poslije Drugog vatikanskog sabora. Između sedamnaest djevojaka koje su primljene u novicijat 1971. godine, vas sedam slavi pedesetu obljetnicu redovničkog života. Sestra Marinka Andrić i s. Vatroslava Šimundić su preminule. Zajednicu je napustilo osam sestara. Povijest svake od vas utkana je u našu zajedničku priču koja se zove Družba školskih sestara franjevki Krista Kralja, a onda i ovu Bosansko-hrvatske provincije Prečistog srca Marijina u kojoj, evo, slavimo vaš zlatni jubilej. U njoj ste u zajedništvu sa sestrama, nastojeći živjeti evanđelje Gospodina našega Isusa Krista i vršeci različita djela apostolata, tražile i upoznavale sebe i volju Božju za sebe. Sva vaša propinjanja i vaša traženja kako odgovoriti na Božji poziv te zajedno sa sestrama tražiti Božje lice, traženje je i propinjanje i naše Provincije. Radujemo se s vama danas. Kroz protekle dane imale ste prigodu moliti, razmišljati o pitanjima na koja nije lako odgovoriti, što ste činile, kako ste se ophodile s tim darom. I što i kako dalje – s iskustvom života koje imate.“

Svoju čestitku slavljenicama poslala je i s. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica. Slavlju ovogodišnjeg zlatnog jubileja pretходило je trodnevno hodočašće sestara u Zaljev hrvatskih svetaca Boku Kotorsku te Cavtat i Dubrovnik. (ŠSF)

Proslavljena dvadeset peta obljetnica mučeničke smrti s. M. Danke Jurčević

Kakanj, 26. rujna 2021.

U crkvi sv. Petra i Pavla u Kakanju 26. rujna 2021. godine euharistijskim slavljem pro-

slavljena je dvadeset peta obljetnica mučeničke smrti s. M. Danke Jurčević iz Družbe sestara Kćeri Božje Ljubavi. Svetu misu slavili su župnik župe u Vitezu fra Velimir Bavrka, župnik župe u Kaknju preč. Žarko Vujica, mons. Pero Jukić i vlč. Mirko Šimić.

Na početku euharistijskog slavlja sve prisutne pozdravio je preč. Žarko Vujica izrazivši radost da su na tom slavlju, uz rodbinu sestre Danke, prisutne vrhovna poglavarica Družbe Kćeri Božje Ljubavi s. Maria Dulce Adams, vrhovna savjetnica s. Danica Sander i provincijalna poglavarica s. Gordana Igrec. Zahvalio je mons. Peri Jukiću, župniku župe Kakanj u vrijeme ovog tragičnog događaja koji je „kao suradnik istine, sve što je doživio, sve što se dogodilo 30. rujna 1996., stavio na papir kako bi ostalo zapisano“.

U svojoj propovijedi fra Velimir je istakao da je evanđelje život živih i u životu i u smrti! Tako je to bilo i s našom sestrom, mučenicom vjere, s. Dankom. „Ona je vazda bdjela nad Kristovim oltarom, ona je učila malene kamo se Kristovom stazom stiže. U molitvi, za klavirom, nad oltarom, tiha poput svijeće. Ali ona i dalje živi, otišla je Kristu koji je davno za sebe isprosi!“ (iz knjige autora Ante Grgića).

U svom obraćanju vrhovna poglavarica s. Maria Dulce Adams zamolila je nazočne „da se u ovoj crkvi, u kojoj se s. Danka molila i slavila Boga, prisjete kako je ona bila nošena sigurnošću milosrdne Božje ljubavi. Ispunjenje Božje volje u svakodnevnoj stvarnosti, intenzivan život u molitvi, duh žrtve i pobožnost prema euharistiji okarakterizirali su njezin put vjere. S. Danka je bila svjedok dobročinstva i oruđe evangelizacije. Neka njezin primjer potakne da se odlučimo ispuniti poziv na ljubav prema specifičnom

zvanju svakoga od nas, da budemo svjedoci milosrđa i vjernosti sakramentu krštenja. To želim svakome od nas.“

Nakon sv. mise svi prisutni uputili su se na mjesto pogibije, a zatim na mjesno groblje u Kaknju gdje je grob s. M. Danke Jurčević. (s. M. Marinela Garić)

Sestre milosrdnice proslavile blagdan svog nebeskog zaštitnika u Banjoj Luci

Banja Luka, 27. rujna 2021.

Na blagdan sv. Vinka Paulskog 27. rujna 2021. godine Družba sestara milosrdnica, koje na području Banja Luke djeluju punih sto četrdeset devet godina, i ove godine proslavila je svoga nebeskog zaštitnika.

Svečano misno slavlje predvodio je fra Domagoj Šimić, gvardijan franjevačkog samostana Presvetog Trojstva na Petrićevcu. Fra Domagoj je u svojoj homiliji okupljenima približio život i djelo sv. Vinka. Uz svetog Vinka idu tri značajke, vjera, ustrajnost i briga za siromašne, protumačio je fra Domagoj. (samostan-petricevac.org)

Proslava sv. Vinka Paulskog u Sarajevu

Sarajevo, 27. rujna 2021.

U crkvi sv. Vinka Paulskog u Sarajevu sestre milosrdnice predvođene provincijalnom poglavaricom s. M. Julijanom Djaković, zajedno s pobožnim pukom, proslavile su svoga nebeskog zaštitnika 27. rujna 2021. godine. Misno slavlje predslavio je mons. Franjo Komarica, biskup banjolučki.

U prigodnoj propovijedi biskup Komarica naglasio je kako je ovo dvostruko slavlje

– zahvalno i prosidbeno – u povodu svetkovine sv. Vinka Paulskog, svećenika i suutemeljitelja Družbe sestara milosrdnica te u povodu obilježavanja jubilarne sto pedesete godine od njihova dolaska i izuzetno plodnog i dragocjenog djelovanja u BiH. „Stoga dolikuje da sebi najprije posvijestimo nekoliko usrećujućih istina, dragocjenih za duhovni život i vas, članice družbe, i svih nas ovdje nazočnih. Prva je istina kako smo mi, članovi putujuće Crkve na zemlji, tijesno, duhovnom vezom povezani s članovima proslavljene Kristove Crkve na nebu, sa svecima! Druga istina je da sveci ne pjevaju sami sebi slavopojke kao što to čine na zemlji oni ljudi koji su prožeti porokom taštine. Treća istina koju nam valja upamtiti jest ta kako je snaga djelovanja primjera svetaca od izuzetne važnosti za djelotvornost i plodnost članova Crkve kroz mnoge generacije. Četvrta je istina kako su sveci potpuno obasjani Božjom krasotom i svjetlošću i ujedno tu krasotu i jasnoću propuštaju kroz svoj lik i svoj primjer života s Kristom i za Krista i prema nama koji ih promatramo, želimo nasljedovati i utječemo se njihovom zagovoru pred Gospodinom. Peta istina je da se iz života i primjera Sv. Vinka Paulskog, slično kao i iz primjera brojnih drugih svetaca, jasno daje iščitati mnogo toga, što vjerodostojno kršćanstvo i propovijeda i prakticira kao svoje vrijednosti dragocjene za cijeli ljudski rod, kao što su vjerske i moralne istine, socijalni nauk, obrana i promoviranje dostojanstva svakog čovjeka kao bogolikog stvorenja, pomoć pravnom uređenju društva i međuljudskih i međunarodnih odnosa“, rekao je biskup.

Dok je govorio o životu sv. Vinka, posebno je izdvojio kako se on istaknuo svojim karitativnim zauzimanjem za sirotinju,

gradsku i seosku, te za zatvorenike. „Za duhovnu obnovu osobito zapašćenog seoskog stanovništva osnovao je posebnu zajednicu, sastavljenu od dijecezanskih svećenika, poznatu pod imenom Lazaristi. Zajedno sa sv. Lujzom de Marillac osnovao je redovničku zajednicu Družbu sestara milosrdnica. Bio je izuzetno obdaren smislom za praktično suočavanje s izazovima i za uspješno rješavanje problema. Milošću Božjom bio je čovjek molitve i rada, dobre organizacije i domišljatosti, poniznosti i odlučnosti, čovjek i za tadašnje i za današnje vrijeme. Kao istinski genij milosrđa i ljubavi prema drugima, svojim zagovorom pred Gospodinom, koji ga je u Kristovoj Crkvi tako divno proslavio, može zacijelo i nama pomoći da ponovo, bez ustezanja, stavimo svoju ruku na plug u obrađivanju Božje njive koju nam je povjerala Božja providnost i da na njoj duboko i savjesno oremo i sijemo sjeme Kristovog evanđelja silno potrebno i siromasima ovog našeg vremena, duhovnim i materijalnim“, poručio je biskup Franjo i pozvao sestre da se ne umore u svome podsjećanju na naputke svetih utemeljitelja njihove družbe, sv. Vinka Paulskog i sv. Lujze.

Ova proslava i trodnevna priprava za svetkovinu sv. Vinka Paulskog prošle su u duhu sto pedesete obljetnice dolaska sestara milosrdnica u BiH, u vrijeme Osmanskoga Carstva. U zahvalnosti Bogu za djelovanje sestara koje su svoje živote utkale u povijest ovoga kraja i naroda, sestre milosrdnice preporučile su se u zagovor sv. Vinka i sv. Lujze da ih obdari novim zvanjima. (s. M. Antoneta Martić)

VIJESTI

HRVATSKE REDOVNIČKE KONFERENCIJE I KONFERENCIJE VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA BIH

ODGOVARAJU: FR. SLAVKO SLIŠKOVIĆ, OP • S. GORDANA IGREC, FDC
• FRA JOZO MARINČIĆ, OFM • S. ZDENKA KOZINA, SSFCR

UREDILI: S. KRISTA MIJATOVIĆ, SCSC • S. JADRANKA OBUĆINA, ASC

GRAFIČKO OBLIKOVANJE: BANIAN ITC

LEKTURA: MARINA MARIČIĆ

TISAK: TISKARA ŽELINA

NAKLADA: 650 PRIMJERAKA

ISSN 2757-0835

ZAGREB – SARAJEVO • RUJAN, 2021. • BR. III. (2021.) GOD. XLIX

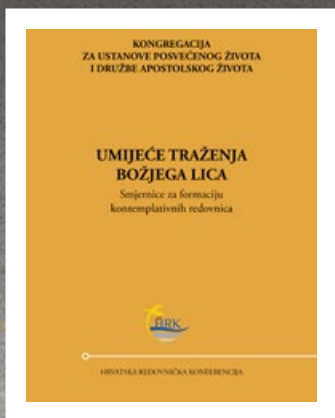
UL. SLAVOLJUBA BULVANA 4 • HR – 10 000 ZAGREB

TEL.: +385 1 3764 281 • FAKS: +385 1 3764 280

WWW.REDOVNISTVO.HR • KONFERENCIJA@REDOVNISTVO.HR

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI:

ISUSOVCI.HR

Iz NAŠE BIBLIOTEKE:

1. *Služenje autoriteta i posluš*, 2008.
2. *Apostolsko pismo svetoga oca Franje svim posvećenim osobama u prigodi Godine posvećenoga života*, 2015.
3. *Radujte se!*, 2015.
4. *Istražujte*, 2015.
5. *Kontemplirajte*, 2015.
6. *Identitet i poslanje brata redovnika u Crkvi*, 2016.
7. *Vultum Dei quarere*, 2016.
8. *Naviještajte*, 2017.
9. *Za novo vino nove mještine*, 2017.
10. *Ekonomija u službi karizme i poslanja*, 2018.
11. *Cor orans*, 2018.
12. *Umijeće traženja Božjega Lica*, 2020.
13. *Dar vjernosti. Radost ustrajnosti*, 2021.

Njihovo je kraljevstvo nebesko - radni listovi

Radni listovi su namijenjeni djeci predškolske dobi s ciljem poticanja njihova cjelovitog razvoja, uključujući i duhovnu dimenziju. Zamišljeni su kao radni materijal odgojiteljima u vjeri i roditeljima u pripremi djeteta za polazak u školu.

Cijena radnih listova je 20,00 kn (+ poštarina), a mogu se naručiti na: 099/2123 191 ili kupi@redovnistvo.hr